

TORSDAG DEN 23. APRIL 2009

FORSÆDE: Edward McMILLAN-SCOTT

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0233/2009) af Bowis for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (KOM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)).

Som mange ved, blev hr. Bowis for nylig syg og indlagt på hospitalet i Bruxelles. Han blev opereret, og det glæder mig at kunne sige, at operationen gik godt. Han er nu ved at komme sig og er et eksempel på grænseoverskridende sundhedsydelser. Min ven og kollega, hr. Bushill-Matthews, repræsenterer ham i dag.

Philip Bushill-Matthews, ordfører. – (EN) Hr. formand! Min opgave er meget vanskelig og på samme tid meget nem. Den er meget vanskelig, da denne sag er yderst kompliceret og følsom, og da det er en sag, jeg personligt har arbejdet meget lidt med. Den er meget nem, da den vedrører en betænkning fra min kære kollega, hr. Bowis, der, som det blev sagt, er ved at komme sig over en alvorlig hjerteoperation, han fik foretaget for et par uger siden i Bruxelles.

Han har gjort et fantastisk stykke arbejde, idet han har bragt denne sag til en særdeles vellykket afslutning i dag, og idet han skabte grundlaget for denne succes i sin oprindelige betænkning om patientmobilitet helt tilbage i juni 2005. Jeg er sikker på, han gerne vil have mig til at takke kommissæren personligt for hendes støtte, skyggeordførerne og vores gruppes sekretariat samt hans egen dokumentalist for det enorme stykke arbejde, de alle har udført for at sikre bred enighed om så mange af de kontroversielle spørgsmål. Med deres hjælp ville John kaste lys over noget, der har været et meget forplumret område, og skabe klarhed der, hvor der tidligere herskede usikkerhed, hele tiden med udgangspunkt i de to principper om, at patienten altid skal komme i første række, og at patientens valg bør træffes efter behov og ikke midler.

I de sidste 10 år er de europæiske borgere gået til Domstolen i deres kamp for retten til at rejse til en anden medlemsstat for at blive behandlet. Det er klart, at patienterne ønsker denne ret, at de fortjener denne ret, og at de er berettigede til denne ret. De bør ikke skulle gå rettens vej for at opnå den. Det forslag, der ligger foran os, er vores chance for at gøre dette til virkelighed. Tiden er inde til, at vi politikere påtager os vores ansvar og udrydder det tidligere behov for dommere ved selv at skabe retssikkerhed.

De fleste vil helst behandles tæt på deres hjem. Men der vil altid være patienter, der af en eller anden grund ønsker at rejse til en anden medlemsstat for at blive behandlet. Hvis patienter vælger denne mulighed, skal vi sørge for, at de forhold, hvorunder de gør det, er gennemsigtige og retfærdige. Vi skal sørge for, at de ved, hvor meget de skal betale, hvilken kvalitet og hvilke sikkerhedsstandarder de kan forvente, og hvilke rettigheder de har, hvis noget skulle gå galt. I denne betænkning tages der fat på alle disse spørgsmål.

Lad mig slå fast, at denne patientrettighed på ingen måde bør være til skade for medlemsstaternes mulighed for at tilbyde alle deres borgere sundhedsydelser af høj kvalitet. I betænkningen beskrives det ikke, hvordan medlemsstaterne skal tilrettelægge deres egne sundhedssystemer. Kvaliteten af deres ydelser dikteres ikke. Den indeholder sikkerhedsforanstaltninger for medlemsstaterne med henblik på at hjælpe dem med at beskytte deres egne nationale sundhedssystemer, f.eks. ved at vælge et system med forhåndstilladelse under visse omstændigheder.

Sådanne forhåndstilladelser må imidlertid ikke anvendes til at begrænse patienternes valg. Den øgede adgang til grænseoverskridende sundhedsydelser bør tværtimod hjælpe med at stimulere de nationale systemer til selv at tilbyde bedre og bedre sundhedsstandarder.

Jeg ser frem til mine kollegers bemærkninger i den forhandling, der følger nu.

Daniela Filipiová, *formand for Rådet*. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er mig en stor ære at være til stede her i dag og deltage i drøftelserne om en række vigtige sager vedrørende folkesundheden, som er på dagsordenen i dag. Det gælder bl.a. patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, patientsikkerhed og et europæisk tiltag vedrørende sjældne sygdomme.

Jeg vil gerne lægge ud med at sige, at alle tre sager er blandt det tjekkiske formandskabs prioriteter, og de vil ligeledes være at finde på dagsordenen for Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) den 7. juni 2009 i Luxembourg. Vi glæder os derfor meget over den kommende forhandling.

Det tjekkiske formandskab er helt bevidst om den vigtige rolle, Europa-Parlamentet spiller i lovgivningsprocessen på folkesundhedsområdet, og det forstår, at et tæt samarbejde mellem Rådet og Parlamentet er af afgørende betydning. Deres betænkninger om disse tre emner er derfor kommet på et godt tidspunkt.

Jeg vil nu gerne sige et par ord ud fra Rådets synsvinkel om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser.

Det tjekkiske formandskab er helt bevidst om behovet for at skabe retssikkerhed for patienter, der modtager sundhedsydelser i en anden medlemsstat, og det bygger videre på det franske formandskabs resultater på dette område. Vores mål er at få godkendt denne tekst, som skal være klar og forståelig for EU's borgere, som skal respektere primærretten, herunder subsidiaritetsprincippet, og som skal opfylde det erklærede mål om at etablere retssikkerhed for EU's borgere med hensyn til deres rettigheder, når de modtager grænseoverskridende sundhedsydelser. På samme tid skal betydningen af forslagens gennemførelse for stabiliteten af sundhedssystemerne i EU-medlemsstaterne dog overvejes nøje.

I lyset af forslagens grundlæggende betydning er der blevet ført og føres der fortsat meget intense drøftelser i Rådets retlige organer. Derfor er jeg på nuværende tidspunkt ikke i stand til at fortælle, hvorvidt Rådet vil nå frem til en politisk aftale inden det tjekkiske formandskabs afslutning, dvs. på EPSCO-Rådets møde til juni. Jeg kan dog træffe flere generelle konklusioner på indeværende tidspunkt. Det kommende direktiv skal kodificere al EF-Domstolens retspraksis vedrørende gennemførelsen af princippet om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser på folkesundhedsområdet, og det skal endvidere regulere koordineringen af de sociale systemer og give medlemsstaterne mulighed for at betinge leveringen af sundhedsydelser i en anden medlemsstat af en forhåndstilladelse eller mulighed for at anvende et "gate-keeping"-system.

Vi finder disse principper i hr. Bowis' betænkning om forslaget til direktiv, som De skal drøfte. Der findes også andre emner, som Europa-Parlamentet og Rådet har til fælles, herunder betydningen af at informere patienterne fuldstændigt og korrekt om mulighederne for at modtage grænseoverskridende sundhedsydelser og den vægt, der lægges på at levere sikre ydelser af høj kvalitet.

Det tjekkiske formandskab glæder sig over Parlamentets omhyggelige arbejde med udarbejdelsen af denne betænkning, hvis formulering er et resultat af mange vanskelige, men frugtbare drøftelser i en række relevante udvalg. Jeg er klar over, at betænkningens formulering er et kompromis mellem de forskellige politiske grupper, og at det slet ikke var nemt at nå frem til dette kompromis. Jeg vil derfor gerne takke alle dem, der var med til at udarbejde den, og ordføreren, hr. Bowis, som vi naturligvis alle ønsker god bedring. Den er et værdifuldt bidrag, som gør det muligt at gå videre med lovgivningsprocessen for direktivforslaget. Rådet vil gennemgå betænkningens tekst i detaljer samt alle ændringsforslagene og vil nøje overveje, hvorvidt de skal indarbejdes i Rådets fælles holdning med henblik på at fremme en aftale under andenbehandlingen.

Som jeg nævnte tidligere, er det stadig for tidligt at sige, om EPSCO-Rådets junimøde vil udmønte sig i politisk enighed om forslaget til direktiv, da drøftelserne med udgangspunkt i kompromisforslaget fra det tjekkiske formandskab endnu ikke er tilendebragt. Under alle omstændigheder vil Rådet drøfte sagen yderligere og tage højde for den betænkning, Europa-Parlamentet vedtager.

Formanden. – Jeg er sikker på, at fru Filipiová ikke vil have noget imod, at jeg oplyser, at hun selv er kørestolsbruger.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Før jeg taler om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, vil jeg gerne sende en særlig hilsen til ordføreren, hr. Bowis, som desværre ikke kan være til stede i dag, men som vi står i stor gæld til vedrørende denne sag. Jeg ønsker ham god bedring og held og lykke efter så mange års fremragende tjeneste til fordel for de europæiske borgere.

(Bifald)

Jeg vil også gerne takke alle skyggeordførerne for deres konstruktive arbejde og selvfølgelig hr. Bushill-Matthews, som i dag taler på vegne af hr. Bowis.

I går fejrede vi her i Strasbourg den europæiske dag for patientrettigheder. Ved at gøre det anerkendte vi den vigtige rolle, som patienterne spiller i forbindelse med sundhedsydelser, og vi erkendte vigtigheden af, at patienterne har både tillid til og viden om de ydelser, de modtager.

Det centrale spørgsmål i denne forbindelse er, hvad EU kan gøre for patienterne. Vi har her til formiddag mulighed for at tage et stort skridt fremad med hensyn til at skabe et Europa for patienter, for alle de europæiske borgere, som De, kære parlamentsmedlemmer, repræsenterer.

Allerførst må jeg sige, at jeg glæder mig meget over det hårde arbejde, Parlamentet har udført med hensyn til gennemgangen af forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, som om kort tid vil blive sat under afstemning i Parlamentet. Jeg vil gerne takke Dem alle for Deres spændende og ofte udfordrende drøftelser og for en meget effektiv proces.

Lad mig kort minde om grundlaget for dette forslag til direktiv samt direktivets væsentligste målsætninger og principper. Forslaget hidrører fra Domstolens retspraksis i de seneste ti år, ifølge hvilken den fastslog, at patienter er berettiget til at få godtgjort sundhedsydelser modtaget i udlandet, også selv om de kunne have fået de samme ydelser i hjemlandet.

Det er vigtigt. Det er en ret, som traktaten direkte giver EU's borgere. De afsagte domme var klare for de berørte personer, men spørgsmålet om, hvordan de fandt anvendelse i alle andre tilfælde, var obskurt. Derfor blev behovet for en lovgivningsramme synligt, så alle patienter i Europa kan udøve deres ret til at få godtgjort grænseoverskridende sundhedsydelser.

Denne ret bør ikke blot gælde patienter, der har adgang til oplysninger, som ikke er offentligt tilgængelige, og som har råd til en advokat. Derfor vedtog Kommissionen efter tilbundsående overvejelser og omfattende høringer sit forslag til direktiv den 2. juli sidste år.

Dets overordnede mål er først og fremmest at give patienterne bedre muligheder og adgang til sundhedsydelser i hele Europa. Patienterne står i centrum for dette lovforslag, som også respekterer de europæiske sundhedssystemers mangfoldighed fuldt ud. Det vil jeg gerne slå helt fast. Jeg ved, mange har givet udtryk for bekymringer, men denne lovgivning vil ikke gennemtvinge ændringer i organisationen og finansieringen af de nationale sundhedssystemer.

Direktivforslaget indeholder tre overordnede målsætninger. For det første at klarlægge de vilkår, hvorunder patienterne vil få godtgjort grænseoverskridende sundhedsydelser med op til det beløb, de ville have fået dækket i hjemlandet, for det andet at forsikre om sundhedsydelsernes kvalitet og sikkerhed i hele Europa og for det tredje at fremme et europæisk samarbejde om sundhedsydelser.

Med udgangspunkt i disse tre søjler kan der gøres meget for vores borgere, primært for dem, der ønsker at gøre brug af grænseoverskridende sundhedsydelser, men også for alle patienter i hele Europa. Jeg glæder mig til Deres forhandling.

Iles Braghetto, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvordan kan vi definere dette direktiv? Det giver mulighed for, at patienter kan vælge passende behandling og hurtig adgang til ydelser, mulighed for, at de regionale sundhedssystemer kan forbedre kvaliteten og effektiviteten af deres sundhedsydelser og mulighed for større europæisk integration i sundhedssektoren. Europæiske referencenetværk, teknologiske standarder og udvikling af telemedicin vil styrke det allerede igangværende grænseoverskridende samarbejde.

Det kræver et egnet informationssystem, overvågning af kvaliteten og effektiviteten af sundhedsfaciliteterne, garanti for de sundhedsprofessionelles faglige etik og en ikkebureaukratisk procedure for regulering af den grænseoverskridende mobilitet. Direktivet indeholder en afmålt reaktion på disse krav.

Françoise Grossetête, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi*. – (FR) Hr. formand, fru Vassiliou! Selv om han ikke er her, vil jeg allerførst gerne takke vores kollega, hr. Bowis. Jeg beklager endvidere hans fravær, fordi han er så engageret i betænkningen om patientrettigheder, at han virkelig fortjener at være her i dag.

Det er klart, at det bestemt ikke handler om et nyt direktiv om tjenesteydelser. Det handler om at forkaste den idé, at Domstolen skriver den europæiske lov i stedet for politikerne. Det er uacceptabelt.

De europæiske borgere har ret til at modtage behandling i en anden medlemsstat på visse betingelser. Jeg vil gerne berolige de medlemmer, der er bekymrede over potentielt fremtidigt misbrug. Dette direktiv respekterer fuldt ud medlemsstaternes suverænitet med hensyn til deres sundhedssystemer. Og i modsætning til hvad nogle af dens modstandere har sagt, henvender denne tekst sig til alle patienter og genetablerer mere retfærdighed, eftersom det hidtil kun var de rigeste, der havde adgang til grænseoverskridende pleje.

Med dette direktiv kan alle borgere modtage sådan pleje, under forudsætning af at de i tilfælde af hospitalsbehandling indhenter en forhåndstilladelse fra forsikringsmedlemsstaten, som således gør det muligt at få godtgjort udgifterne med et beløb, der svarer til det beløb, som ville være blevet dækket i oprindelsesmedlemsstaten.

Hvis man gør alt, hvad man kan, for at undgå medicinsk turisme, kan jeg kun se dette som et fremskridt. Det er et stort skridt fremad for et Europa for sundhed – det er mere retfærdigt, det giver vores medborgere flere oplysninger om de tilgængelige ydelser, og det øger samarbejdet i forbindelse med nye sundhedsteknologier.

Bernadette Vergnaud, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse*. – (FR) Hr. formand, fru Vassiliou, mine damer og herrer! Vi skal fælde dom over en tekst, som jeg har håbet på og bedt om længe, især inden for rammerne af min betænkning om konsekvenserne af udelukkelsen af sundhedstjenester fra direktivet om tjenesteydelser.

Desværre sidder jeg efter den seneste afstemning tilbage med en dårlig smag i munden. Betænkningen, som den blev vedtaget i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed med støtte fra de fleste politiske grupper undtagen socialdemokraterne, er i virkeligheden, med enkelte forbedringer, blot en reaktion på Domstolens afgørelser. Ikke nok med at den ikke reagerer på de væsentligste udfordringer for sundhedspolitikkerne i EU, den løser heller ikke problemet med retsusikkerhed for patienterne og taler for en markedstilgang til sundhedsydelser.

For så vidt angår retsusikkerheden, er jeg ikke i tvivl om, at den vaghed, der hersker mellem betingelserne for anvendelse af dette direktiv og forordning (EØF) nr. 1408/1971 og om kort tid af forordning (EF) nr. 883/2004, som blev vedtaget i går, blot vil give anledning til nye afgørelser fra Domstolens side.

Med hensyn til markedstilgangen kan denne betæknings ånd allerede findes kortfattet i dens retsgrundlag, med andre ord artikel 95 om det indre markeds regler. Sundhed ville derfor blive en vare som en hvilken som helst anden og underlagt de samme regler om udbud og efterspørgsel.

Det kan kun give ulige adgang til pleje, hvor de velbehandlede og velinformerede borgere kan vælge den bedste pleje i EU, mens resten må nøjes med de ydelser, der allerede er for dårlige i mange medlemsstater, og som dette direktiv på ingen måde er med til at forbedre.

I samme ånd er ændringsforslag 67 ensbetydende med, at der indføres konkurrence mellem de nationale offentlige sundhedssystemer, eftersom det står enhver frit for at vælge, hvilket system de vil være medlem af i EU, forudsat at de betaler, selvfølgelig.

Endelig vil jeg gerne rejse spørgsmålet om forhåndstilladelse til hospitalsbehandling, hvis indførelse pålægger medlemsstaterne en lang række begrænsninger, selv om princippet både sikrer kontrol med den finansielle balance i socialsystemerne og garanti for patienterne med hensyn til godtgørelsesbetingelserne.

Af alle disse grunde og fordi jeg gør mig meget få illusioner om resultatet af dagens afstemning i lyset af den fantastiske enighed ...

(Formanden afbrød taleren)

Diana Wallis, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. – (EN) Hr. formand! På vegne af Retsudvalget vil vi gerne hilse dette forslag velkommen og understrege, hvad det fører med sig med hensyn til retssikkerheden, hvilket vi skal glæde os over, og også med hensyn til patienternes valg. Vi mener imidlertid også som et udvalg – og

det mener jeg er vigtigt i lyset af de bekymringer, der er blevet givet udtryk for her til formiddag – at det respekterer subsidiaritetsprincippet og dermed de nationale sundhedssystemers integritet.

Det eneste område, hvor vi måske afviger en smule fra betænkningen, er, at vi gerne havde set, at der blev gjort mere for de patienter, hvor behandlingen desværre slår fejl. Vi mener ikke, at den gældende lovordning og de fastsatte kompetenceregler er klare nok. Det ville have været mere patientorienteret at sørge for, som vi har gjort det på andre områder, at patienterne kunne indbringe deres klager i deres bopælsland og kunne modtage erstatning i henhold til loven i deres bopælsland. Det ville være en god idé at se på dette en gang til.

Anna Záborská, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling. – (SK) Hr. formand! Som ordfører for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling vil jeg gerne takke hr. Bowis for hans tætte samarbejde og vores mange drøftelser under udarbejdelsen af denne betænkning. Jeg sender ham mine bedste ønsker om god bedring.

Betænkningen vedrører direkte patientrettighederne, og de europæiske lovgivere skal her sørge for ligestilling i forbindelse med leveringen af sundhedsydelser til kvinder og mænd. Enhver form for kønsbaseret forskelsbehandling af enhver art fra sundhedsfaciliteternes, forsikringsselskabernes eller de offentlige tjenestemænds side er uacceptabel. Faren ved det foreslåede system er, at de grænseoverskridende sundhedsydelser, som omfatter en form for præferentiel behandling, primært vil blive anvendt af de økonomisk bedst stillede borgere.

Muligheden for interregionalt samarbejde er en måde at løse dette problem på. Grænseoverskridende regionale aftaler mellem finansinstitutter og sundhedsfaciliteter bør hjælpe med at harmonisere patienternes krav, stabiliteten af de offentlige finanser og især den prioritet, at staten sørger for, at dens borgere er ved godt helbred.

Avril Doyle, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Siden 1998 har EF-Domstolen besluttet, at patienter har ret til godtgørelse af sundhedsydelser modtaget i en anden medlemsstat. Denne betænkning forklarer med udgangspunkt i kommissærens forslag, hvordan principperne i Domstolens afgørelser finder anvendelse.

Jeg glæder mig over hr. Bowis' fremragende betænkning og den måde, hvorpå han behændigt har løst mange af de legitime problemer, der var i det oprindelige forslag. Denne betænkning er baseret på patienternes behov og ikke på patienternes midler. Definitionerne af hospitalsbehandling og forhåndstilladelse er blevet drøftet, og, så vidt jeg forstår, aftalt med Rådet og Kommissionen. Kvalitetsstandarderne forbliver et medlemsstatsanliggende, mens sikkerhedsstandarderne bliver et europæisk kompetenceområde. One-stop-shop-lignende kilder til patientinformation vil være vigtige i samtlige medlemsstater for at give patienterne mulighed for at træffe informerede valg, og bestemmelsen om gensidig anerkendelse af recepter, tror jeg, vil blive et meget vigtigt supplement til dette stykke lovgivning, og den bør komme hurtigst muligt.

Mens sundhedsydelserne oprindeligt var medtaget i forslaget til Bolkestein-direktivet om grænseoverskridende tjenesteydelser, viste det sig hurtigt, at der var behov for et separat direktiv om disse yderst vigtige sundhedsspørgsmål – som har forgreninger for alle aspekter af sundhedsydelserne i vores 27 medlemsstater. Patienterne vil altid foretrække at modtage sundhedsydelser tæt på deres bopæl. For øjeblikket går kun 1 % af vores budgetter til grænseoverskridende sundhedsydelser. Det skal vi holde os for øje.

Når omstændighederne kræver det, kan det imidlertid være fordelagtigt at modtage sundhedsydelser i en anden EU-medlemsstat – navnlig i grænseområderne, hvor den nærmeste sundhedsfacilitet måske ligger i et andet land, eller når der er mere ekspertviden til rådighed, f.eks. i forbindelse med sjældne sygdomme, eller en særlig pleje eller behandling kan leveres hurtigere i et andet land. Jeg anerkender fuldt ud, at de generelle kompetencer inden for sundhedspolitikken og finansieringen af sundhedspolitikken ligger og fortsat vil ligge hos medlemsstaterne.

Jeg har en enkelt bemærkning til Trakatellis-betænkningen. Der er mange bekymringer og fejlfortolkninger i forbindelse med ændringsforslag 15, og jeg glæder mig over, at den delte afstemning gør det muligt at stemme imod begrebet "udryddelse" af sjældne sygdomme, som har vakt stor bekymring. Jeg vil dog støtte resten af ændringsforslaget og det fremragende stykke arbejde, min kollega, professor Trakatellis, har udført om sjældne sygdomme.

Dagmar Roth-Behrendt, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne på min gruppes vegne ønske hr. Bowis god bedring. Jeg ved, han arbejdede hårdt i udvalget indtil den sidste dag med afstemningen,

og jeg håber nu, han er ved at komme sig over operationen og snart bliver rask, og at vi får ham at se igen her inden sommerpausen.

Lad mig starte med at sige, at min gruppe synes, det er en rigtig god betænkning. Vi kan se, at Kommissionens forslag er blevet omhyggeligt forbedret med adskillige ændringsforslag fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og med de kompromiser, vi nåede frem til sammen. Kommissær Vassiliou! De og Deres team gjorde et godt stykke arbejde, men der var plads til forbedringer, og det er lykkedes os at gøre teksten bedre.

Vi har været i stand til at sikre, at alle patienter nu får at vide, at de har rettigheder i EU ligesom alle andre. De kan flytte rundt, ligesom det er en selvfølge for alle arbejdstagere og studerende og for varer, tjenesteydelser og andre ting. Også patienterne skal have rettigheder i det indre marked. Det er dét, der fastsættes i denne lovgivning, og derfor glæder vi os uforbeholdent over den.

Vi skal dog også påpege, hvilke dele af betænkningen vi i særdeleshed tilslutter os. Det gælder f.eks. det forhold, at patienter skal have fri bevægelighed i forbindelse med ikkehospitalsbehandling. Vi mener dog også, at de nationale sundhedssystemer skal henhøre under medlemsstaternes kompetenceområde. Sundhedssystemerne skal kunne lægge planer for deres hospitalsbehandling, deres specialistbehandling, og deres investeringer i de pågældende medlemsstater skal være overkommelige. Vi ønsker ikke at tage denne myndighed, denne kompetence, fra medlemsstaterne. Men vi ønsker heller ikke at blive plukket for alt. Det er derfor rigtigt at indføre en forhåndstilladelse i forbindelse med visse former for behandlinger. Det er også noget, min gruppe er glad for at kunne tilslutte sig fuldt ud, og jeg skal vende tilbage hertil senere. Det er en god tilgang, og det er noget, der kendetegner betænkningen som helhed.

En af de ting, jeg glæder mig særdeles meget over rent personligt, er, at der endelig vil blive oprettet referencenetværk. Vi har længe krævet, at det skal stå klart, hvor i EU man anvender den bedste praksis, hvor behandlingerne udføres bedst, hvor de er mest vellykkede, og hvilket team på hvilket hospital i hvilken medlemsstat der har nyt at rapportere. Dette sker for øjeblikket ganske tilfældigt. Det er muligt, at en lille del af det videnskabelige samfund ved det, men ikke alle lokale læger. At vi er i stand til at forbedre denne situation ved hjælp af referencenetværkerne er et flot resultat. Disse informationskilder vil give alle patienter i samtlige medlemsstater mulighed for at kigge forbi eller ringe og spørge "Hvilke rettigheder har jeg?". De vil på deres eget sprog få at vide, hvilke rettigheder de har, og hvis de har spørgsmål, vil de få et svar. Det er en positiv udvikling.

Da jeg nærmer mig afslutningen på min taletid, skal jeg også nævne de områder, som et flertal i min gruppe er imod. For et stort flertal i min gruppe gælder det to punkter, som er afgørende for os og for vores stemmeafgivelse i dag. Det første af disse punkter handler om, at vi gerne vil have et dobbelt retsgrundlag. Vi er nødt til at bruge sundhedsartiklen, artikel 152, for at sikre, at det budskab, vi udsender til verden, er, at dette er et sundhedspolitisk spørgsmål, ligesom det er et spørgsmål om fri bevægelighed. Det er vi nødt til, og det er en forudsætning for vores støtte.

Derudover er vi overbevist om, at den forhåndstilladelse, der fremgår af artikel 8, stk. 3, er defineret uhensigtsmæssigt. Hvis ikke vi kan få rettet op herpå ved hjælp af de stillede ændringsforslag, vil min gruppe desværre ikke kunne stemme denne betænkning igennem, hvilket er noget, jeg personligt beklager, selv om det måske vil anspore os til at gøre det bedre under andenbehandlingen, hvis ikke vi kommer langt nok i dag.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Dette direktiv handler om patienter. Det kan jeg ikke understrege nok, for vi har selvfølgelig talt om en masse andre ting i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, såsom fri bevægelighed for sundhedsydelser og hvad vi skal gøre med hensyn til markedet for sundhedsydelser. Det er udtrykkeligt ikke det, vi taler om nu.

Vi taler om en pragmatisk tilgang. Hvordan kan vi indrette systemet, så patienterne drager fordel deraf? Og hvis ikke vi gør det, hvem gør så? Patienterne står i en uhyre svag position. Vi ønsker ikke, at syge mennesker skal til at slås med kolde sundhedsbureaukrater, som kigger på sundhedspolitikken på computerens regneark med dets tal og statistikker. Det må ikke ske.

Derfor er det også et socialt direktiv. Grænseoverskridende sundhedsydelser har naturligvis længe været en mulighed for dem, der kan betale for det, men der skal også gøres noget for dem, der ikke kan betale. Det er dét, vi taler om her i dag.

Det er også derfor, at vores gruppe lægger vægt på forhåndstilladelsen, som naturligvis er et afgørende element her, fru Filipiová. Jeg glæder mig i øvrigt meget over, at Rådet er til stede her i dag. Forhåndstilladelsen

skal være der, ikke for at gøre den grænseoverskridende pleje umulig – bestemt ikke – men snarere for at undgå alvorligt at underminere de nationale systemer. Det er vi enige i, og vi går videre på dette punkt, end vi måske normalt ville have gjort. Der er derfor brug for et kompromis. Vi mener, at der skal være undtagelser for sjældne sygdomme og livstruende sygdomme, hvor der er ventelister. Vi så gerne, at definitionen af hospitalsbehandling blev fastlagt på europæisk plan og ikke separat for hver enkelt medlemsstat, ganske enkelt for at give patienterne retssikkerhed og garantere sikkerheden inden for de nationale systemer.

Derudover mener vi ikke, at patienter, der allerede er så syge, skal ud i langvarige retssager, hvis noget går galt. I stedet bør der oprettes en europæisk ombudsmandsordning for patienter.

I Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed har vi naturligvis haft uoverensstemmelser om dette, og jeg opfordrer alle medlemmer på venstrefløjten til at tilsidesætte ideologien denne gang og sørge for, at vi får vedtaget et godt direktiv for patienter og en pragmatisk tilgang. Jeg lyttede med stor respekt til det, fru Roth-Behrendt sagde om denne sag.

Endelig vil jeg gerne sige mange tak til ordføreren, hr. Bowis. Han har gjort et fremragende stykke arbejde, og jeg håber virkelig, han snart bliver rask.

Salvatore Tatarella, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag vedtager vi et direktiv af stor betydning, et direktiv, der vedrører patienter – som det allerede er blevet sagt – og alle europæiske borgere. På selve den aften, hvor valget til Europa-Parlamentet finder sted, kan alle europæiske borgere endnu en gang få at se, hvordan Parlamentet kan have en positiv indvirkning på deres liv.

EU's charter om grundlæggende rettigheder fastsætter retten til sundhedsydelser, og med dette direktiv giver vi nu denne ret et indhold. Det er et spørgsmål, der vedrører en enorm masse borgere. En ny Eurobarometerundersøgelse viste, at 50 % af de europæiske borgere i dag er klar til at rejse ud for at modtage behandling i udlandet i håb om at finde en bedre, hurtigere behandling af deres sygdom, og 74 % af borgerne mener, at når de rejser til udlandet for at blive behandlet, bør udgifterne godtgøres af deres egen medlemsstat.

Området er for øjeblikket underlagt de nationale love, og borgerne informeres for lidt om mulighederne, godtgørelsen og den mulige behandling i udlandet. I dag behandles kun 4 % af de europæiske borgere i udlandet. EU har kun ensartede bestemmelser om akut behandling i udlandet på baggrund af forordningen om det europæiske sygesikringskort.

I dag efterkommer Parlamentet de europæiske borgeres krav om sundhedsbeskyttelse, og Europa forbereder sig inden for sundhedsområdet på at fjerne grænserne og give alle patienter mulighed for at vælge, hvor de ønsker at blive behandlet.

Claude Turmes, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Det direktiv, vi arbejder med i dag, skal frem for alt ses som et supplement til det samarbejde, der har fundet sted i tre årtier mellem medlemsstaterne og deres socialsikringsystemer.

I mit land, Luxembourg, leveres over 30 % af sundhedsydelserne allerede i dag uden for landets grænser, og derudover er hr. Bowis, som jeg ønsker god bedring, et perfekt eksempel på korrekt anvendelse af den eksisterende forordning, eftersom han blev indlagt på hospitalet i Bruxelles til akut behandling. Han er blevet behandlet godt, og for en britisk statsborger er der ingen problemer med godtgørelsen.

Hvad er det så, dette direktiv skal gøre bedre? Det skal først og fremmest forbedre de oplysninger, borgerne får. Oplysninger om de leverede ydelser, oplysninger om referencecentre, som fru Roth-Behrendt forklarede så fint, og frem for alt oplysninger om ydelsernes kvalitet. Jeg mener, at mange medlemsstater, herunder min egen, skal gøre fremskridt med hensyn til kvalitetskriterierne og oplysningerne om ydelsernes kvalitet. Derudover skal jeg naturligvis have et sted at henvende mig, hvis jeg er i udlandet, og tingene går galt.

Alt dette reguleres godt i den foreliggende tekst, men vi mener, der er tre ting, der skal forbedres. Vi mener først og fremmest, at en ordning med forhåndstilladelse til hospitalsbehandling har en dobbelt fordel. For det første er det en stor fordel for de europæiske borgere, da de ved nøjagtigt, hvornår de vil få udgifterne godtgjort, og behandlingen vil også blive finansieret på forhånd. For det andet gør den det muligt at planlægge for store hospitalsinfrastrukturer, da markedets usynlige hånd ikke vil skabe et godt sundhedssystem. Det skal planlægges.

Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliances andet krav vedrører et dobbelt retsgrundlag, da vi ikke ønsker, at sundhedssektoren skal opfattes som et marked. Det skal være meget klart, at systemet er organiseret, frem for alt af medlemsstaterne.

Det tredje punkt vedrører sjældne sygdomme. Vi ønsker en specifik lovgivning, da denne sag er for vigtig, og vi ville vildlede Europas borgere, hvis vi sagde "tag ud og se et sted i Europa, så bliver det ordnet". Vi ønsker en specifik lovgivning. Vi vil altså ikke have et Bolkenstein II. Vi vil have en tekst, der giver retssikkerhed, og som tjener størstedelen af de europæiske borgere.

Kartika Tamara Liotard, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Også jeg vil gerne sende en stor tak til hr. Bowis. Han har arbejdet meget hårdt med denne betænkning, og jeg håber, han snart bliver rask igen.

Jeg bliver dog nødt til at sige, at Kommissionen med den vildledende term "patientrettigheder" forsøger at indføre markedsprincipper på sundhedsområdet i hele Europa. Det siger sig selv, at min gruppe er for flere patientrettigheder og patientmobilitet i grænseområder. Vi går selv meget længere. Vi mener, at alle, rige som fattige, har ret til passende adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet.

Jeg har dog store problemer med, at forslaget er baseret på artiklen om det indre marked, hvilket i sig selv antyder, at de økonomiske interesser går forud for patienternes interesser. Derudover er forslaget overflødigt. Godtgørelsen af udgifter ligger allerede fast. Det forhold, at nogle forsikringsselskaber og medlemsstater ikke overholder disse aftaler, skal håndteres bedre.

Desuden er forslagets behandling af et spørgsmål, der henhører under medlemsstaternes kompetenceområde, ulige, hvilket betyder, at folk med en fed tegnebog har adgang til bedre ydelser. Det foreslåede system med godtgørelse og udgifter i henhold til hjemlandets bestemmelser indfører en form for patientmobilitet, der er i modstrid med princippet om lige adgang for alle til sundhedsydelser. Forslaget indebærer også en stor risiko for, at det snart ikke længere vil være patienten, der har ret til at søge behandling i udlandet, men snarere forsikringsselskaberne eller medlemsstaterne, der vil kunne tvinge patienterne til at opsøge den billigste leverandør. Det vil dermed blive en patientforpligtelse i stedet for en patientrettighed.

Da vi har 27 lande med 27 forskellige sundhedssystemer, vil Kommissionens forslag, som udelukkende er baseret på artikel 95 – den famøse harmoniseringsartikel – resultere i en optrævling af de nationale sundhedssystemer og dermed fjerne ansvaret fra medlemsstaterne. Vi er for, at man tager patienternes lige adgang som udgangspunkt og ikke giver markedet en større rolle på sundhedsområdet.

Hanne Dahl, for IND/DEM-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Patientdirektivet kan i den form, som det har, få den konsekvens for sundhedssektoren, at det bliver meget vanskeligt at styre de offentlige udgifter. Derfor vil jeg gerne bede om, at man stemmer for ændringsforslag 122, der handler om forhåndsgodkendelse. Jeg mener, at alle borgere skal have fri og lige adgang til behandling efter tur og behov. Og det betyder, at det er læger, der skal afgøre, hvilken behandling jeg skal have – og hvornår.

Dette direktiv er desværre et udtryk for den meget klare tendens, at vi gør os til forbrugere i stedet for borgere. I stedet for at være borgere i et samfund, der er baseret på princippet om gensidig forpligtelse, er vi nu forbrugere i et stort indre marked. Men sagen er den, at det er menneskeligt at være borger. Man er borger lig med menneske. Men som forbruger er man reduceret til at være genstand for en marketingsindsats. Det betyder, at man er objekt i stedet for subjekt. Patienterne skal være subjekt og ikke objekt for en marketingsindsats.

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg tilslutter mig dem, der har sendt de bedste ønsker til vores ordfører, og ønsker ham god bedring.

Jeg er sikker på, at opnåelsen af de bedste ydelser for vores vælgere er i alles interesse. For mig er det imidlertid afgørende, at dette direktiv får den rigtige balance mellem fri bevægelighed på den ene side og patientsikkerhed og ansvarlighed på den anden side. Jeg er ikke interesseret i at fremme den medicinske turisme og mener derfor, at den nationale uafhængighed med hensyn til forskriftsaspekterne skal beskyttes, og at vi skal undgå at harmonisere standarderne efter den lavest mulige fællesnævner. Vi skal endvidere træffe forholdsregler imod et øget pres på de lokale ydelser til skade for de indfødte patienter, og dette er særdeles relevant i områder, hvor der er specialer, som folk vil opsøge.

Derudover skal der tages behørigt fat på spørgsmålet om opfølgende behandling efter behandling i udlandet, for jeg er bange for, at ydelser såsom fysioterapi og andre lignende ydelser risikerer at blive overbebyrdet som følge af krav om opfølgende behandling.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne hilse denne betænkning om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser fra min kære kollega, hr. Bowis, velkommen. Jeg beklager, at hr. Bowis ikke er til stede her i Parlamentet i dag, og jeg ønsker ham god bedring.

Det har været en ære for mig at deltage i arbejdet med at forbedre patientrettighederne i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Jeg har selv nydt godt af grænseoverskridende sundhedsydelser. Jeg var så heldig, at jeg havde råd til at betale. Nu vil jeg gerne, at dem, der ikke er så heldige, som jeg var, får mulighed for at udøve deres ret til at rejse ud for at modtage sundhedsydelser uden at skulle bekymre sig om udgifterne, fuldt informeret om deres rettigheder og kvaliteten af den behandling, de kan forvente at modtage.

Spørgsmålet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser er blevet drøftet og afgjort via Domstolen i de senere år. Det er derfor på tide og passende, at vi, folkets repræsentanter, klart og utvetydigt definerer patienternes uomtvistelige ret til adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet, uanset deres midler og geografiske placering, for folket.

Vi bør også have ret til adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet tæt på hjemmet. Vi bliver dog nødt til at indse, at dette ikke altid er muligt, især i forbindelse med sjældne sygdomme, hvor den nødvendige behandling måske ikke er tilgængelig i patientens forsikringsmedlemsstat.

Hvis vi er nødt til at rejse udenlands efter sundhedsydelser, bør vi ikke udsættes for nogen form for usikkerhed med hensyn til betaling af regningen for det, der ofte er dyre behandlinger. Det glæder mig derfor, at denne usikkerhed og forvirring er blevet fjernet en gang for alle. Når patienter har fået en forhåndstilladelse under normale omstændigheder, vil de kun skulle betale de udgifter til behandlingen, der er højere end det, den samme eller tilsvarende behandling ville have kostet i hjemlandet.

Oplysninger om kvalitet og behandlingsstandarder i andre medlemsstater er en anden vigtig faktor for dem, der måske er nødt til at rejse udenlands efter behandling. Vi har arbejdet hårdt for at sikre, at disse oplysninger bliver tilgængelige for patienterne, hvis de er nødt til eller ønsker at rejse efter behandling. De nationale kontaktpunkter, der stilles forslag om i dokumentet, er således en af de centrale nyskabelser og vil spille en enorm rolle med hensyn til at fremme og lette patientmobiliteten. Jeg glæder mig over denne betænkning, og håber den kommer igennem i dag.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Fru Roth-Behrendt forklarede på fremragende vis vores gruppes holdning og skitserede især perfekt, hvorfor vi glæder os så meget over, at vi er kommet så langt med forbedringen af denne tekst. Hun gjorde det dog også klart, at det er vigtigt at gå det sidste skridt, nemlig et dobbelt retsgrundlag og en mere klar og retfærdig mulighed for, at medlemsstaterne får forhåndstilladelse med hensyn til hospitalsbehandling.

Så lad os nu holde op med at drøfte dette, for vi kender direktivet særdeles godt, da vi har drøftet det i månedsvis. Jeg vil gerne stille to særdeles politiske spørgsmål, eftersom tiden er inde til at træffe en beslutning. Det første spørgsmål går til kommissær Vassiliou: Nøjagtig hvad mener Kommissionen om det dobbelte retsgrundlag? Det andet spørgsmål går især til Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater – jeg er ked af, at min ven hr. Bowis ikke er her, da vi har løst en lang række problemer under denne valgperiode med ham som koordinator for de største grupper i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, og også jeg ønsker ham naturligvis god bedring – jeg spørger PPE-DE-Gruppen samt Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa: Mener De, at det er bedre at gå videre til andenbehandlingen uden Den Socialdemokratiske Gruppens stemme i Europa-Parlamentet? Uden et stort flertal?

Jeg opfordrer Dem derfor til seriøst at overveje ændringsforslag 116 og 125 om det dobbelte retsgrundlag og ændringsforslag 156 og 118 om forhåndstilladelse. Hvis disse dokumenter godkendes, stemmer vi for, og ellers vil det ikke være muligt. Det er op til Dem at overveje sagen og vælge, hvilket resultat De ønsker.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). – (DA) Hr. formand! Vi står midt i en europæisk valgkamp – en valgkamp, hvor vi skal komme tættere på de europæiske borgere. Her har vi nu en lov, som i den grad kommer tæt på de europæiske borgere. Lad os dog gribe den og sætte patienten i centrum. Som en af Den Liberale Gruppens ordførere har jeg som min fokusgruppe haft en mand, som I alle kender fra jeres hjemegn. Jeg kommer fra landet, og når jeg tager ind til supermarkedet, møder jeg en mand på en knallert med en trækasse bagpå. Denne mand er i centrum for patientmobiliteten. For alle skal nemlig uanset pengepung og ressourcer have mulighed for at komme til udlandet og modtage behandling, hvis de ønsker det. Og det er jo ganske få, der reelt ønsker at tage af sted. Det er de desperate, der rejser ud.

Men for at min mand på knallerten rent faktisk kan tage af sted, skal han naturligvis ikke selv lægge pengene ud. Heldigvis er der bred enighed her i Parlamentet om, at den enkelte patient ikke skal have penge op af lommen. Dette er virkelig en forbedring af Kommissionens forslag. Den Liberale Gruppens kerneændringsforslag har været at få en europæisk patientombudsmand. Tak for opbakningen til det. Patientombudsmanden skal

jo netop sikre, at EU-borgeren, patienten, får den ret, som denne lov giver. Nu ligger bolden hos Rådet. De ministre, der jo altid siger, at vi skal tæt på EU-borgerne. EU skal tæt på EU's borgere. Her har I en sag på et sølvfad. Grib den! Lad være med at forspilde denne mulighed!

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Det haster med at få defineret patientrettighederne i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Patienterne har ret til at vide, på hvilket grundlag de vil blive ydet lægehjælp, uanset om de arbejder og pludselig har brug for hjælp, eller om de på grund af vanskeligheder med at få adgang til specifikke medicinske ydelser i deres hjemland beslutter sig for at rejse til sundhedsfaciliteter i en anden EU-medlemsstat.

De bør informeres om eventuelle afgifter, de skal betale, samt om mulighederne for forhåndsfinansiering. De bør endvidere sikres adgang til pålidelige oplysninger om kvaliteten af de ydelser, der er tilgængelige i anbefalede sundhedsfaciliteter. Her tænker jeg på referencenetværk og kontaktpunkter. Patienterne bør sikres oplysninger om deres rettigheder i tilfælde af skade som følge af forkert behandling samt om gensidig anerkendelse af recepter. Det vil være nyttigt at overvåge de grænseoverskridende sundhedsydelser med henblik på at vurdere situationen på dette område. Jeg vil gerne ønske hr. Bowis god bedring.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Hr. formand! Jeg siger tak til hr. Bowis for hans fortræffelige ledelse af forhandlingerne, som jo ikke har været enkle. Et af de svære emner har været hjælpen til patienter med sjældne sygdomme – et emne, der også skal diskuteres senere her i formiddag. Vi ønsker alle at give disse patienter de bedste behandlingsmuligheder og ser naturligvis store fordele i et tæt europæisk samarbejde. Men det er ingen hjælp, hvis vi bare lader dem rejse rundt i Europa uden at have snor i det hjemmefra, lægefagligt såvel som økonomisk. Vedtages teksten i den foreliggende form, giver den alle patienter med en sjælden sygdom mulighed for at rejse ud og få en hvilken som helst behandling, som hjemlandet så skal betale for. Hvordan holdes der styr på udgifterne, og hvordan sikrer man, at patienterne ikke fejl- eller overbehandles? De er jo helt prisgivet behandlerne. De risikerer også tunge konflikter med deres hjemland, som kan nægte at betale, under henvisning til at det ikke er en rigtig sjælden sygdom, de lider af. Der er jo ikke enighed om, hvordan den slags skal identificeres. Vi foretrækker langt en særskilt lovgivning på dette område for bedst muligt at hjælpe mennesker med sjældne sygdomme.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! Jeg vil også gerne ønske vores ven hr. Bowis god bedring og held og lykke og på samme tid takke ham for hans hårde arbejde.

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi overhovedet ikke har nogen indvendinger mod grænseoverskridende sundhedsydelser. Tværtimod erkender vi, at medlemsstaterne skal gøre brug af de beføjelser, de har fået tildelt i medfør af artikel 152 i traktaten om Den Europæiske Union. Desværre er dette direktiv baseret på artikel 95, og jeg venter på, at kommissæren forklarer dette retsgrundlag for os.

Vi vil ikke have en politik, der er til fordel for de økonomisk privilegerede patienter og til skade for de lavere samfundsklasser. Hr. Maaten er her ikke, men jeg mener ikke, det er "ideologisk fleksibilitet" at sige, at vi risikerer i sidste ende at stå med et dobbeltsporet sundhedssystem.

Vores mål skal være at levere lige sundhedsydelser, uden at EU griber ind i socialsikringssystemerne, og uden at kommercialisere sundhedssektoren.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Hr. formand! Forordningen om mulighederne for at modtage behandling i andre EU-medlemsstater, som vil træde i kraft efter vedtagelsen af direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, vil resultere i, at Fællesskabet griber ind i sundhedssystemerne i modstrid med de tidligere bestemmelser. Derudover vil der blive skabt muligheder for behandling, især for rige patienter, og på samme tid vil der blive lagt hindringer i vejen for adgangen til sundhedsydelser, især for patienter i fattige medlemsstater. Strategien med at tildele eliten særlige privilegier med hensyn til adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet anvendes for øjeblikket af den liberale regering i Polen, og dette medfører privatisering af offentlige sundhedsfaciliteter og fratager det meste af samfundet muligheden for at modtage behandling. Uanset Domstolens holdning bør menneskets sundhed ikke gøres til en handelsvare, men en umistelig ret, der skal sikres med offentlige sundhedsydelser i overensstemmelse med princippet om respekt for og beskyttelse af retten til liv og sundhed og ethvert menneskes umistelige værdi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! Pensionsbegæringer, arbejdsløshedsforsikring og sygeforsikring – knap 25 år efter Schengenaftalens indgåelse halter de sociale bestemmelser fortsat bagefter. Feriegæster udnyttes ofte på det groveste og skal betale ublu regninger lokalt, som enten kun godtgøres delvist eller slet ikke godtgøres, når de kommer hjem til deres hjemland i EU.

Ofte accepterer man desværre ikke det europæiske sygesikringskort, mens afregningen medlemsstaterne imellem ikke rigtig fungerer. Især i tider med stramme budgetter skal der imidlertid fokuseres mere på patienten i forbindelse med leveringen af sundhedsydelser. I den forbindelse skal patientrettighederne naturligvis forbedres. Om en patient med behov for akut medicinsk behandling er i stand til at indhente en forhåndstilladelse til godtgørelse af udgifterne til hospitalsbehandling må opfattes som værende tvivlsomt. Hvis vi konstant sparer på det medicinske personale som følge af omkostningspres, vil jeg sige, at vores sundhedssystem går i den forkerte retning. Derfor giver et bedre samarbejde mening, men det må absolut ikke tillades at forfalde til et bureaukratisk forhindringsløb.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! "Hvis det eneste værktøj, du ejer, er en hammer, begynder ethvert problem at ligne et søm", siger man. Dette citat beskriver også mine følelser om den aktuelle krise. Jeg ser vækst og genopretning overalt.

Jeg mener, at denne lovgivning vil åbne en række muligheder for os. Ud over at revolutionere sundhedsydelserne kan den også give jobskabelsen og den økonomiske udvikling ny fremdrift. Indførelsen af patientmobilitet vil ikke blot få betydning for sundhedssektoren. Den kan få positiv betydning ikke blot for værtslandenes kulturelle tilbud, men også for deres restaurationssektorer. Faktisk kan den også udmønte sig i skabelse af tusindvis af job i hospitalssektoren. Dette ville resultere i højere indtægter, ikke blot – og bestemt ikke primært – i sundhedssektoren, men i de tilknyttede sektorer.

På samme måde kan sektoren for finansielle tjenesteydelser også se frem til vækst. Driften af det nye system vil bestemt også kræve et stort antal clearingcentraler, sundhedsmæglere, rådgivere, forsikringseksperter, tolke og oversættere. I rehabiliteringsperioden ville hele kæden inden for den medicinske turisme nyde godt heraf. Den største fordel ved denne regulering er, at den skaber en vind-vind-situation. Hvis en medlemsstat f.eks. ikke ønsker, at dens borgere skal udnytte denne nye mulighed, vil den forbedre niveauet for dens egne sundhedsydelser og ventelister. Hvis en medlemsstat tiltrækker patienter fra andre lande, bringer det penge til landet og til sundhedssektoren, hvilket resulterer i en stigning i niveauet for patientbehandling i det pågældende land.

Som ungarsk medlem af Europa-Parlamentet kan jeg se en enestående mulighed i at fremme den medicinske turisme baseret på patientmobilitet i Europa. Der kommer allerede mange patienter fra andre lande for at modtage behandling i mit land, men der har hersket en del forvirring om forsikringsspørgsmålet. Tingene har i vid udstrækning afhængt af udsendelseslandets allernyeste bestemmelser. Jeg er sikker på, at denne regulering vil forbedre livskvaliteten for os alle. Jeg ønsker hr. Bowis god bedring. Han har i øvrigt også tidligere modtaget langvarig behandling i Ungarn. Jeg glæder mig over denne lovgivning. Det er mig en stor glæde at støtte dette fremragende dokument.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Hr. formand! Det vigtigste for en god sundhedspolitik er, at alle skal kunne modtage gode sundhedsydelser til en overkommelig pris, gerne tæt på hjemmet. Når kun 1 % af patienterne rejser til udlandet efter behandling, skyldes det udelukkende usikkerheden om kvalitet og godtgørelse.

Lige nøjagtig derfor er dette direktiv godt nyt, frem for alt for folk i grænseområderne, for patienter på lange ventelister, for folk med sygdomme, der kan behandles bedre i udlandet. Disse patienters ret til at modtage behandling i udlandet bør imidlertid ikke true medlemsstaternes mulighed for at organisere og finansiere deres egne sundhedsydelser ordentligt, da dette er nødvendigt for at sikre sundhedsydelser for alle. Derfor gør Parlamentet rigtigt i at trække nogle grænser. Jeg skal nævne tre af disse.

For det første regulerer dette direktiv med rette kun patienternes og ikke sundhedspersonalets mobilitet. Målet må ikke være at skabe et marked for sundhedsydelser. På dette punkt er betænkningen helt i orden.

For det andet skal medlemsstaterne selv kunne bestemme, hvilke sundhedsydelser de tilbyder, og hvad der kan godtgøres. Dette håndteres meget fint i direktivet.

For det tredje skal godtgørelsen af ambulant behandling forenkles, men i tilfælde af hospitals- og specialistbehandling skal medlemsstaterne have en forhåndstilladelse, da disse former for behandling er dyre behandlinger. Et land, der ønsker at garantere sundhedsydelser for alle, skal kunne planlægge behandlingen på denne måde. På dette punkt er betænkningen utilstrækkelig. Den opstiller stadig for mange betingelser for forhåndsgodkendelse, som gør det vanskeligt for medlemsstaterne. Jeg vil gerne tilslutte mig dem af mine kolleger, der har gjort det klart, at dette virkelig er et afgørende punkt for min gruppe, hvis den skal kunne godkende direktivet.

Endelig vil jeg gerne tale for et dobbelt retsgrundlag, for sundhedsydelse er bestemt medlemsstaternes offentlige ansvar over for deres befolkninger, og de kan derfor ikke blot overlades til det frie marked. Jeg håber, at disse to grænser kommer med hele vejen.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Hr. formand! Hvorfor skulle en patient miste synet, mens han venter på en operation for grå stær i f.eks. Det Forenede Kongerige, når han uden problemer kan blive opereret i en anden medlemsstat? Hvorfor skulle en person, der med store smerter venter på en ny hofte, ikke kunne drage fordel af, at der ingen ventelister er i andre medlemsstater – nogle gange til lavere priser end i oprindelseslandet? Og hvorfor skulle nogle hjertepatienter vente i månedsvis på en operation for at få åbnet arterierne? Hvis en læge tilråder behandling, og denne ikke kan udføres i hjemlandet, har vi brug for en lovramme, der sikrer, at patienterne kan få behandling andetsteds.

Som det allerede er blevet sagt, er det alt for ofte de fattigste, der står over for forskelsbehandling og ulighed i forbindelse med adgangen til sundhedsydelser. Derfor glæder jeg mig over, at ordføreren har accepteret mit ændringsforslag om at gøre det klart, at medlemsstaterne har ansvar for at give tilladelse til og betale for behandling i et andet land.

Vi må ikke forbeholde de grænseoverskridende sundhedsydelser for dem, der har råd til dem. Vi må heller ikke udelukke de handicappede, og derfor glæder jeg mig over, at mange af mine ændringsforslag herom er blevet accepteret. Patienternes rettigheder og sikkerhed skal stå i første række. Også derfor glæder jeg mig over, at ordføreren støttede mine ændringsforslag om reguleringen af sundhedsprofessionelle. Jeg vil gerne minde Parlamentets medlemmer om, at disse forslag beskytter det, der allerede er EU-borgernes ret i henhold til en dom afsagt af Domstolen for nogle år siden.

Endelig vil jeg gerne ønske hr. Bowis god bedring. Hans erfaringer viser betydningen af samarbejdet mellem EU's medlemsstater.

Jean Lambert (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! Jeg har i nogen tid haft et problem med dette direktiv, da titlen ikke rigtig afspejler det, selve direktivet handler om. Nogle af de taler, vi har hørt i dag om jobskabelsesordninger osv., forstærker mine bekymringer. En masse af de involverede spørgsmål er, som vi ved, spørgsmål om valg og betaling, og det handler derfor lige så meget om social sikring som om sundhedsydelser.

I denne uge ajourførte vi rent faktisk den forordning, der er den del af vores system, som allerede sikrer samarbejde, og som allerede sikrer, at sundhedsydelser ikke kan afvises i en anden medlemsstat, hvis der er akut behov derfor. Jeg skal indtrængende opfordre medlemmerne til at læse forordningens nye ordlyd.

Dette direktiv handler om valg. Det handler om penge efter patienternes valg, og jeg skal opfordre folk til ikke at blande de to forskellige systemer sammen, sådan som det er sket i flere ændringsforslag. Når vi har disse to forskellige filosofier, bør vi efter min opfattelse også have et dobbelt retsgrundlag.

Jens Holm (GUE/NGL). – (SV) Hr. formand! Hele grundlaget for denne betænkning er forkert. Den er baseret på traktatens artikel 95, som sikrer markedsfrihed og dermed ikke vedrører folkesundheden eller patienterne. Retten til gode sundhedsydelser i samtlige medlemsstater bør prioriteres højt, men i stedet er Kommissionens udgangspunkt et marked, hvor sundhedsydelserne behandles som enhver anden vare. Dette direktiv prioriterer de borgere, der kan betale store summer for rejse og ophold, og dem, der har god viden om og kontakter inden for sundhedsbureaukratiet. Det handler om dem, der tjener mange penge, og de veluddannede, og ikke om dem, der har de største behov.

Nogle mener måske, at ændringsforslaget fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om, at medlemsstaterne skal kunne give forhåndstilladelse, før en behandling gennemføres, er godt. Problemet er imidlertid, at det er fuldt af restriktioner, og at der lægges en enorm bevisbyrde på medlemsstaternes skuldre. Den offentlige planlægning vil blive vanskeliggjort, og det nationale sundhedssystem risikerer at blive tappet.

Det vil i sidste ende være Kommissionen og Domstolen, der afgør, om medlemsstaternes forhåndstilladelser er forholdsmæssige. Hvis direktivet baseres på artikel 95, som vedrører markedet, vil det være markedet og ikke de gode sundhedsydelser, der bliver den væsentligste faktor.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Hr. formand! I de seneste måneder er der blevet lagt et stort stykke arbejde i denne betænkning om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Jeg takker ordføreren, hr. Bowis, for alt det arbejde, han har udført, og ønsker ham god bedring.

Grænseoverskridende sundhedsydelser er en kendsgerning, og patienternes rettigheder skal beskyttes i denne forbindelse. Vi skal dog passe på, at dette ikke går for vidt. Sundhedsydelserne skal være et medlemsstatsanliggende. Samarbejdet på EU-plan må ikke finde sted på bekostning af behandlingskvaliteten eller de principielle etiske valg, som medlemsstaterne træffer. Den etiske mangfoldighed skal bevares, og jeg er derfor glad for, at dette spørgsmål behandles i betænkningen.

Jeg mener, at retsgrundlaget er et meget vanskeligt punkt. Jeg synes, det er uheldigt, at man har valgt artikel 95 til dette formål. Retsudvalget var af samme mening. Efter min mening er dette imod subsidiaritetsprincippet på dette politikområde, og det gør det vanskeligt for medlemsstaterne at træffe uafhængige valg uden Domstolens indgriben.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Hr. formand! Den 2. juli 2008 forelagde Kommissionen et forslag til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser i et forsøg på at overkomme de eksisterende barrierer.

Dette spørgsmål er en prioritet for samtlige medlemsstater. Ikke alle har imidlertid ressourcer til at sikre patienterne et givent niveau for kvalitet og sikkerhed, hvad enten det drejer sig om behandlingerne eller lægernes faglige kvalitet. Det synes derfor nødvendigt at fastlægge medlemsstaternes ansvarsområder på dette område.

I lyset af de mange forskellige måder at organisere behandlingssystemerne på i EU må vi ikke glemme, at sundhed skal forblive en i det væsentlige national kompetence, og at alle stater har frie hænder med hensyn til at definere deres egne sundhedspolitikker.

I betragtning af mobiliteten blandt europæiske arbejdstagere – selv om den kun vedrører 3-4 % af borgerne og står for lidt under 10 mia. EUR om året – er der fortsat mange usikre faktorer med hensyn til behandlingernes kvalitet og sikkerhed, patienternes rettigheder, databeskyttelse og klagemuligheder i tilfælde af skader.

Vi går dog desværre i retning af en uundgåelig harmonisering nedad, og vi vil i denne forbindelse forblive ekstremt forsigtige i vores støtte til denne betænkning med henblik på bedre at kunne forsvare vores medborgeres sociale *acquis*.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne påskønne hr. Bowis' bestræbelser på at sikre bred enighed om dette emne og sende ham vores bedste ønsker om god bedring.

Det forslag, vi skal stemme om, vil være et stort skridt fremad, hvor medlemsstaterne går i gang med et fælles sundhedsprojekt. Det vedrører et meget komplekst emne, eftersom sundhed i EU er et kompetenceområde, som reguleres efter subsidiaritetsprincippet. Med dette forslag har vi dog brudt denne barriere ned, og det har vi gjort, fordi det er nødvendigt at passe på patienterne.

Det er bestemt et flot resultat, for uden at komme ind på spørgsmålet om retsgrundlaget anerkender dette direktiv patienternes ubestridelige rettigheder, og det åbner en række nye muligheder for, at de kan få bedre behandling.

Det er et direktiv, som er udformet for patienterne, og som handler om patienterne.

Det er et meget komplekst direktiv, som visse lande – som f.eks. mit eget – er mistroiske over for. Et direktiv, hvor vi taler om et universelt sundhedssystem for over 1 mio. fællesskabsborgere.

I denne forbindelse er det ganske klart, at sundhedssystemer som vores kræver anerkendelse af, at en gæstende patient ikke bør have flere rettigheder end en indfødt patient i den medlemsstat, hvor behandlingen finder sted.

Derfor har vi stillet et ændringsforslag, som skal indarbejdes i forslaget, og som understreger, at patienter, som kommer fra andre medlemsstater, skal overholde regler og bestemmelser i den medlemsstat, som behandlingen finder sted i, navnlig for så vidt angår valg af læge eller hospital.

På denne måde er vi alle klar over, at en situation, hvor patienter kommer fra andre medlemsstater, ikke må resultere i nogen form for forskelsbehandling af borgerne i den medlemsstat, hvor behandlingen finder sted.

Vi kan heller ikke give patienterne ret til at rejse ubegrænset.

Vi støtter endvidere forslaget om udelukkelse af organtransplantation fra direktivets anvendelsesområde.

Endelig mener jeg, at vi har taget et stort skridt fremad, og derfor støtter Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater direktivet, selv om vi mener, at man burde være gået lidt længere, navnlig med hensyn til de europæiske borgere, der bor i andre medlemsstater, og især dem, der lider af kroniske sygdomme.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Hr. formand! Mine kolleger, fru Roth-Behrendt og hr. Sacconi, har allerede forklaret vores gruppes holdning meget klart. Som de sagde, mener vi, det er afgørende at ændre retsgrundlaget.

En sundhedsydelse er ikke en vare. Vi forstår derfor ikke, hvorfor ikke Kommissionen har nævnt EF-traktatens artikel 152. Det er endvidere afgørende at kræve forhåndstilladelse til hospitals- og specialistbehandling for at beskytte patienterne. Kun med denne forpligtelse til at indhente en forhåndstilladelse kan man garantere sikker behandling af høj kvalitet.

Jeg skal slutte af med at ønske hr. Bowis god bedring. Han er et eksempel på, at de grænseoverskridende ydelser allerede fungerer uden dette direktiv.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand, mine damer og herrer! Blandt advokater siger man, at når to advokater mødes, har de tre meninger. Jeg ønsker ikke at så tvivl om Domstolens afgørelser, men jeg kan ikke tilslutte mig, at advokaterne hidtil skulle have bestemt over politikken om patientmobilitet. Al lægehjælp, uanset dens særlige kendetegn, falder ind under traktaten om oprettelse af Den Europæiske Unions anvendelsesområde.

Det er en kendsgerning, at formålet med det program af sociale foranstaltninger, som vi godkendte sidste år, ikke vil blive nået, medmindre vi vedtager en stor bid af dem, nemlig patientrettighederne i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Det er vores pligt som folkevalgte repræsentanter at skabe retslig og politisk sikkerhed på dette meget vigtige område. Det drøftede direktiv vil ikke ophæve ulighederne mellem medlemsstaternes sundhedsydelser, hvis det bliver vedtaget, men det er et stort skridt i retning af retfærdighed og lige rettigheder for patienter.

Det er uacceptabelt, at vi i teorien bekræfter retfærdighed, når vi i praksis ser bort fra den som følge af indenlandsk finansiel tilbageholdenhed. Uanset hvor velbegrundet den er, så kan finansiel tilbageholdenhed ikke legalisere manglende hensyn til patientrettighederne eller sætte patientrettighederne over styr. Afslutningsvis vil jeg gerne takke ordføreren, hr. Bowis, for hans ansvarsbevidste og yderst kompetente arbejde.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Allerførst vil jeg gerne sende hr. Bowis mine bedste ønsker. Den afgørende prøve for dette direktiv er dets retsgrundlag.

Hvis det handler om at garantere alle ret til at modtage bedst mulig behandling hvor som helst, hvad har markedets retsgrundlag så at gøre med det? Retsgrundlaget burde være retten til sundhed. Derudover burde retten til sundhed frem for alt sikre retten til at modtage den bedst mulige behandling i ens hjemland, hvilket ville være underlagt de europæiske kvalitetsstandarder og ikke gemme sig bag subsidiaritetsprincippet.

Men hvis det er markedet, der bestemmer retsgrundlaget, kunne man forledes til at tro, at det er for at bolkesteinisere sundheden og tilgodese forsikringselskaberne eller dem, der vil tjene på sundheden.

Man kunne således forledes til at tro, at Parlamentets ændringsforslag om selv det mest centrale spørgsmål om retsgrundlaget risikerer at blive dømt uacceptabelt, og det kræver en grundig forklaring fra kommissærens side, før afstemningen finder sted her i Parlamentet.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Der er blevet gjort et stort stykke arbejde for at sikre, at folk, der bliver syge, får den behandling, de har behov for, uanset hvor de befinder sig, og uanset hvem de er.

Desværre er der også blevet gjort et stort stykke arbejde for at sikre, at de ikke får den hjælp. I dette direktiv er det forhåndstilladelsen fra sundhedsmyndighederne og ikke den medicinske diagnose, der fratager patienterne deres rettigheder. Det sætter os tilbage til udgangspunktet. Forhåndstilladelsen var grunden til, at patienterne i det hele taget gik til Domstolen, og Domstolens afgørelser er grunden til, at vi står her i dag med et direktiv.

Nu er vi tilbage ved udgangspunktet. Geografisk bestemt død er fortsat reglen. Sundhedsmyndighederne vil igen, ligesom dem i mit eget land, Irland, kunne nægte patienter tilladelse til at rejse efter behandling i medfør af dette direktiv, nøjagtig som de gør det i henhold til den nuværende E112, som det var vores mål at forbedre.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne sende mine bedste hilsner til hr. Bowis. I dette direktiv er patienten i centrum, den vokale patient, der kan og også ønsker at vælge den bedste behandling, gerne tæt på, men hvis den er langt væk, så også længere væk.

Denne lovgivning kan vi takke de meget tapre EU-borgere for, der gik til Domstolen for at få god behandling og pleje i en anden medlemsstat, da deres eget land lod dem i stikken. Domstolen fastslog, at de havde ret. I dag fastsætter vi ved lov det, som Domstolen fastslog, og vi beskriver endvidere de særlige forhold, hvorunder den vokale borger kan få ret til grænseoverskridende behandling.

Dette direktiv er fantastisk nyt for alle, der lever i grænseområderne, fantastisk nyt for folk med sjældne sygdomme, fantastisk nyt for folk på ventelister, for deres hofter vil bryde sammen inden september. Disse folk har nu et valg.

Vi har forbedret informationsaspektet, vi har defineret reglerne for godtgørelse mere nøjagtigt, og vi har defineret de europæiske referencenetværk, som sikrer, at behandlingskvaliteten bliver forbedret. Vi har sørget for tvistbilæggelse via en ombudsmand, selv om der også var andre muligheder. Jeg skal henvise til den hollandske tvistbilæggelsesmodel på sundhedsområdet, der blev lanceret for nylig. Vi har mulighed for at bruge testområder, og vi i grænseområdet Limburg, hvor jeg kommer fra, vil meget gerne deltage. Vi har endvidere bemærket, at sundhedssystemerne i medlemsstaterne ikke er blevet ændret. Borgerne får ret til at vælge, og for mig er friheden til at vælge meget vigtig.

María Sornosa Martínez (PSE). – (ES) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Allerførst vil jeg gerne takke hr. Bowis og skyggeordførerne for deres arbejde og ønske hr. Bowis god bedring.

Jeg mener, at dette direktiv har været et forsøg på at udvikle en bredere lovramme end de nuværende forordninger, som allerede beskytter borgernes ret til at modtage sundhedsydelser i andre medlemsstater, ved at indarbejde Domstolens retspraksis. Det er imidlertid ikke lykkedes, da direktivet skaber mere retsikkerhed med to kanaler til mobilitet, som ikke udelukker hinanden, nemlig forordningerne og direktivet. Derudover har det kun et retsgrundlag, som er det indre marked, eftersom der ikke er nogen klar definition af grundlæggende rettigheder såsom ydelsesporteføljen, socialsikringsfordele og den nødvendige, fuldstændig uundværlige forhåndstilladelse.

Det er uacceptabelt, at et så grundlæggende universelt princip som adgangen til sundhedsydelser udelukkende opstilles i henhold til reglerne for det indre marked. Dette risikerer at underminere sundhedssystemerne i mange medlemsstater, og derudover giver vi ikke vores borgere et ærligt svar med hensyn til denne grundlæggende ret, som vi alle er berettiget til.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Ved at fastslå at patienter har ret til godtgørelse af udgifterne til behandling modtaget i udlandet, har Domstolen givet os en klar opgave. I denne henseende er Kommissionens forslag fremragende. Det er et forslag, det er værd at rejse sig for. Jeg beklager det, der er sket her i Parlamentet i de seneste uger med hensyn til dette direktiv. Man har fremmanet markedets spøgelse, og der er blevet skabt absurde tilknytninger til direktivet om tjenesteydelser. Nogle af ændringsforslagene – og det siger jeg som en, der voksede op i det tidligere DDR – får mit blod til at fryse til is. Et eksempel herpå er, at medlemsstaterne kan iværksætte passende foranstaltninger for at dæmpe op for patientstrømme. Hvad er det for nogle folk? Man skulle tro, at man vil rejse et nyt jerntæppe. Det er endnu mere bemærkelsesværdigt, at et sådant forslag skulle komme fra Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance.

Vi taler om et socialt Europa, noget, vi taler meget om i disse dage – især medlemmerne af Den Socialdemokratiske Gruppe ynder at tale om det. Her til frokost har vi mulighed for at gennemgå denne syrlige test og gøre det klart, om det for os handler om patientrettigheder, eller om vi foretrækker de nationale sundhedsbureaukratiers snævre perspektiv.

Frieda Brepoels (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Sundheden bliver mere og mere vigtig i Europa, og jeg mener, at patienterne klart forventer større sikkerhed om deres rettigheder, men de forventer også korrekte og pålidelige oplysninger. Dette forslag om patientmobilitet kommer således slet ikke for tidligt. Vi har alle ventet længe på det. Det er derfor beklageligt, at den mand, der helligede en stor del af sin karriere til dette spørgsmål, nu selv er fraværende af helbredsårsager, og jeg tilslutter mig af hele mit hjerte dem, der har ønsket John god bedring.

Jeg vil gerne primært koncentrere mig om et par positive punkter, som er i patienternes interesse. Oprettelsen af et kontaktpunkt i patientens hjemland, hvor patienten kan få alle former for oplysninger, samt af en

patientombudsmand og uden tvivl den større målestok takket være det bedre samarbejde mellem medlemsstaterne giver absolut patienterne merværdi, navnlig dem, der lider af sjældne sygdomme.

Jeg mener, at der, for så vidt angår det nagende spørgsmål om forhåndsgodkendelse af hospitalsbehandling, er fundet et meget kreativt kompromis, som er til fordel for såvel patienten som sundhedsforsikringsselskaberne. Men for at holde det omvendte fænomen, nemlig en overdreven tilstrømning, under kontrol, og det er vigtigt for min region Flandern, fastslås det udtrykkeligt i betænkningen, at et hospital aldrig kan tvinges til at acceptere udenlandske patienter, hvis det ville betyde, at landets egne borgere ville komme på venteliste.

Som indbygger i et grænseområde mellem Flandern, Nederlandene, Tyskland og Vallonien glæder jeg mig meget over forslaget om, at Kommissionen udpeger visse grænseregioner som testområder for nyskabende projekter i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Jeg tror, resultaterne af en sådan test ville være yderst informative for andre regioner. Jeg håber, at Euregion kan tjene som eksempel i denne forbindelse.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne lægge ud med en tak til hr. Bowis for hans meget energiske og loyale indsats til fordel for folkesundhed og patientmobilitet, og jeg vil gerne ønske ham god bedring.

Sundhedsydelser er et nationalt kompetenceområde, men der er kontaktpunkter med Europa. Patienterne er bevidst om behandlingsmulighederne i andre lande og ønsker at gøre brug af ydelser i andre lande. Det er uden tvivl tilfældet for patienter i grænseområder, og når der er lange ventelister i patienternes hjemland.

Der er intet i vejen med at søge pleje og behandling i andre lande, men fremgangsmåden skal reguleres ordentligt. For det første må der ikke finde tvungen sundhedsturisme sted. Det bør ikke ske, at forsikringsselskaberne presser patienterne til at rejse til et andet land for at modtage billig behandling.

For det andet skal der være nogle minimumskvalitetsgarantier. Enhver, der får patienter behandlet i udlandet, skal tilvejebringe gode oplysninger og være sikker på, at kvaliteten er, som den bør være.

For det tredje – og det er meget vigtigt – skal medlemsstaterne forbeholde sig ret til at kræve en forhåndstilladelse. Sundhedsområdet er ikke et frit marked. For at opretholde vores ydelser har vi brug for at planlægge, og hospitalerne skal vide, hvilke patientstrømme de kan forvente.

Personligt mener jeg, at det vigtigste er, at direktivet er med til at sikre, at det primært er behandlingsmetoderne, der krydser grænserne. Der hersker stor ulighed mellem medlemsstaterne, men det er ikke et problem, man kan løse ved at sende patienterne over grænsen. Det kan man til gengæld ved at udveksle behandlingsmetoder, og også dette kan direktivet bidrage til.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har igennem flere år kritiseret, at det er Domstolen, der bestemmer, at patienterne har ret til at få betalt udgifter i udlandet. Domstolen garanterer, at borgerne ikke skal vente på tilladelse fra deres sundhedsforsikringsselskab, og at de kan gå direkte til lægen, når de har brug for det, og at de har ret til godtgørelse af udgifterne med mindst det beløb, behandlingen ville have kostet i hjemlandet, da dette ikke bør være nogen hindring for den frie bevægelighed for personer. Dette fastsættes i traktaterne, men socialdemokraterne har kæmpet imod denne ret gennem fem år. I mellemtiden har regeringerne tabt flere sager over for deres borgere. Vi har hundredvis af gange hørt fra lobbyisterne, at der er risiko for, at forsikringsselskaberne kollapse. De er bange for, at patienterne vil rejse til lande, hvor de ikke skal vente flere måneder eller år på en operation, som de skal derhjemme. Patienterne vil derfor skulle indhente en forhåndstilladelse fra deres sundhedsforsikringsselskaber, før de modtager omkostningskrævende behandlinger. Både patienter og læger i hele EU har imidlertid brug for en enkel regel for, hvornår de skal indhente en tilladelse. Jeg støtter derfor ikke forslaget om at udarbejde 27 definitioner af specialiseret og omkostningskrævende behandling til dette formål. Dette er hyklerisk, da det involverer det beløb, som forsikringsselskaberne ville være villige til at betale for behandlingen af borgere i udlandet. Hvorfor så ikke anføre det direkte i euro?

Jeg har støttet forslagene om at udvikle et system for at forbedre kvaliteten og sikkerheden af sundhedsydelser og offentliggøre objektive kvalitetsvurderinger af sundhedsfaciliteterne. Dette indebærer nationale eller internationale hospitalsgodkendelser. Kompromisforslaget er måske nok mere overordnet, men det ansporer alligevel i høj grad lande, der fortsat mangler sådanne systemer. Jeg håber, at alle hospitaler snart vil opnå frivillige nationale eller europæiske godkendelser med dertilhørende kvalitetskontrol. Det skal hospitalerne i Tjekkiet allerede gøre. Jeg mener endvidere, at Kommissionen ikke bør udpege, men blot koordinere grænseområderne som pilotområder, hvor der kan testes grænseoverskridende sundhedsprojekter. Jeg

beklager, at socialdemokraterne bliver ved med at kæmpe en hyklerisk kamp under falske påskud mod en klarlægning af patientrettighederne i EU.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Hr. formand! Det er ikke godt, når Domstolen træffer afgørelser om borgernes rettigheder, men det er rigtig skidt, når denne situation gentager sig selv, og Domstolen konstant gør dette i stedet for Parlamentet og Rådet. Jeg glæder mig derfor over Bowis-betænkningen og ønsker forfatteren god bedring. Jeg kan i betænkningen se en mulighed for at forbedre sundhedsstandarderne i mit eget land Polen.

Jeg vil dog gerne henlede opmærksomheden på tre vigtige elementer i betænkningen. For det første mener jeg, at det er forkert udelukkende at behandle sundhedsydelser som en handelsvare. Borgerne sikres ret til sundhedsydelser gennem såvel deres nationale forfatninger som EU-lovgivningen. Derfor bør retsgrundlaget ændres. For det andet skal anvendelsen af grænseoverskridende sundhedsydelser baseres på patientens informerede valg og ikke på tvang. For det tredje skal beslutningen om at modtage behandling i en anden medlemsstat baseres på behov og ikke på størrelsen af patientens pengepung.

Jeg mener helt bestemt, at det europæiske åbne rum for sunde borgere også skal åbnes for de borgere, der er syge og har behov for hjælp i en anden medlemsstat.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Hr. formand! Af alle de beslutninger, vi træffer her i Europa-Parlamentet, er den i dag en af dem, jeg er mest stolt over. Det er en beslutning om at åbne Europa og garantere fri bevægelighed for dem, der er syge og har brug for sundhedsydelser, for dem, for hvem fri bevægelighed kan være et spørgsmål om liv og død. Det er en beslutning, der giver alle mulighed for at bestemme over deres egen sundhed, og det er ikke kun dem, der er velinformerede eller rige, der får denne mulighed, for vi vil gøre det muligt for alle at modtage sundhedsydelser der, hvor de ønsker.

Socialdemokraterne vil tvinge folk til at indhente en forhåndstilladelse. Det betyder med andre ord, at De vil tvinge dem, der er syge, til at bede om lov, før de går til lægen, i hvert fald hvis de gør det i en anden EU-medlemsstat. Hvorfor gør De det? Så De kan sige nej, selvfølgelig! De vil kunne kontrollere, regulere og planlægge – og tage magten fra patienterne. Men vi har ikke brug for Deres forhåndstilladelse for at sikre, at folk ikke selv skal betale. Hvis jeg går til lægen i Stockholm i dag, er det ikke nødvendigt at spørge om lov eller betale penge. Sandheden er, at De var imod dette forslag lige fra starten af. De har forsøgt at indskrænke, besværliggøre og ødelægge det. Nu gør De det igen.

Da vi drøftede dette spørgsmål i Sverige, forsøgte De at sikre, at folk ikke ville kunne søge sundhedsydelser, hvor de ville i Sverige. Nu ønsker De ikke, at folk skal kunne søge sundhedsydelser, hvor de vil i Europa. De siger, at De støtter forslaget, men da vi stemte om det i udvalget, afholdt De Dem fra at stemme. Er det ikke så kujonagtigt, som det kan være? De ved ikke en gang, hvordan De vil stemme i dag. De ved ikke en gang, hvad De skal stemme om.

I dag har vi alle et valg. Vi kan vælge at forsvare enten patienternes rettigheder eller bureaukraternes og politikernes rettigheder til at bestemme og regulere. Jeg ved godt, hvordan jeg vil stemme. Jeg vil stemme for, at der fokuseres på patienterne. Det er noget, jeg mener, at alle her i Parlamentet bør gøre, hvis De vil kunne se Dem selv i spejlet i aften.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Hr. formand! Alle patienter bør have ret til sundhedsydelser, når de har brug for det. Vi socialdemokrater mener, at det er vigtigt, at folk kan søge sundhedsydelser i udlandet, f.eks. når ventelisterne er for lange i deres hjemland. Det er også derfor, det var den socialdemokratiske regering i Sverige, der tog initiativ til et direktiv på dette område. Det må dog ikke være størrelsen af ens pengepung, der afgør, om man modtager sundhedsydelser, og bestemmelser om sundhedsydelser skal træffes tæt på patienten og ikke af bureaukrater i EU-systemet.

Kommissionens forslag til direktiv giver EU-bureaukraterne en masse beføjelser. Derudover tager det ikke højde for alle de mennesker, der ikke er i stand til at betale store summer. Ikke desto mindre har de svenske centrum-højre-medlemmer her i Parlamentet ukritisk rost Kommissionens forslag. Vi derimod har stillet forslag og arbejdet hårdt for at gøre det lettere for folk uden fede tegnebøger at rejse udenlands for at modtage behandling. Vi har også arbejdet hårdt for at gøre det klart, at sundhedsydelser er medlemsstaternes kompetenceområde og ikke noget, EU's bureaukrater skal træffe bestemmelser om. Vi har ikke opnået alt det, vi gerne ville. Jeg skal derfor indtrængende opfordre alle medlemmer til at støtte vores ændringsforslag til artikel 8, stk. 3. Så vil vi også kunne støtte direktivet, og vi vil få en hurtig løsning på alle de europæiske patienters problemer.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Hr. formand, fru kommissær, fru Filipiová! Jeg vil gerne starte med at takke kommissær Vassiliou for hendes initiativ til direktivforslaget og ordføreren, hr. Bowis, for hans fremragende stykke arbejde, og jeg vil gerne sende ham mine bedste ønsker om god bedring.

Jeg ved godt, at det ikke er let at nå frem til et resultat, som yderligere kan promovere de grænseoverskridende sundhedsydelser, hvis man tager for det første forskellene mellem medlemsstaternes socialsikringssystemer, for det andet de forskellige økonomiske niveauer i medlemsstaterne og for det tredje de forskellige niveauer for de sundhedsydelser, der leveres i de enkelte medlemsstater, i betragtning. Med dette i mente har ordføreren udført et fremragende stykke arbejde.

Den betænkning, vi drøfter i dag, rejser spørgsmålet om patientmobilitet, navnlig med hensyn til at se og behandle patienter i specialiserede sundhedscentre. En ting er helt sikker, og det er, at dette ikke vil fremme den medicinske turisme, men vil give de europæiske borgere mulighed for at få de bedst mulige sundhedsydelser og kende deres rettigheder, uden ulempen med at få godtgjort deres udgifter, eftersom medlemsstaterne vil oprette et klart system med forhåndsgodkendelse af sådanne udgifter.

Vi må ikke glemme, at dette punkt har været genstand for adskillige afgørelser fra Domstolens side. Denne betænkning tager fat på en række vigtige spørgsmål. Definitionen af sundhedsydelser forbliver et medlemsstatsanliggende, udgifterne betales op til det beløb, der ville være blevet betalt, hvis behandlingen havde fundet sted i medlemsstaten, spørgsmålet om sundhedsydelser til patienter med sjældne sygdomme behandles, uanset om de er dækket af patientens oprindelsesmedlemsstat, forslagene om oprettelse af en europæisk ombudsmandsinstitution, som skal behandle klager fra patienter, er et skridt i den rigtige retning, og endelig lægges der vægt på behovet for en oplysningskampagne for at gøre patienterne opmærksomme på deres rettigheder.

Der skal stadig tages fat på flere spørgsmål, herunder for det første yderligere kortlægning af udgiftsberegningsmekanismen, for det andet en liste over sygdomme, der er omfattet af systemet, for det tredje anerkendelse af recepter, da et lægemiddel ikke nødvendigvis er tilgængeligt i alle medlemsstater, og for det fjerde fremme af e-sundhed.

Bortset fra det er den overordnede indsats et skridt i den rigtige retning, og det er en skam, at socialdemokraterne har trukket sig tilbage i dag. Jeg håber, at drøftelserne vil gå hurtigt fremad, og jeg har en fornemmelse af, at Europa-Parlamentets bidrag er et svar på tidens og de europæiske borgeres vitale krav.

FORSÆDE: Luigi COCILOVO

Næstformand

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! De fleste af mine Londonvælgere er meget lidt interesserede i eller ved meget lidt om, hvad et medlem af Europa-Parlamentet rent faktisk laver, og hvilket formål EU tjener. I denne uge er der imidlertid to betænkninger på plenarmødet, som offentligheden virkelig kan glæde sig over. Den første handler om loftet for roamingtakster i telekompakken, og den anden vedrører patienternes rettigheder til udvalgt medicinsk behandling i andre EU-medlemsstater.

Jeg vil også gerne støtte min Londonkollega hr. Bowis' betænkning. Han kan desværre ikke være her i dag på grund af hans dårlige helbred, og jeg ønsker ham god bedring. Han vil naturligvis være et stort savn for det kommende Parlament.

I Det Forenede Kongerige er der ofte store forsinkelser i forbindelse med behandling inden for det offentlige sundhedsvæsen, og behandlingen er meget omkostningskrævende i forhold til andre EU-medlemsstater. Et mere fleksibelt europæisk marked med rimelige bestemmelser om tilladelser på sundhedsområdet er en vind-vind-situation for såvel den brede offentlighed som medlemsstaternes nationale sundhedsbudgetter.

Catiuscia Marini (PSE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! I dag behandler vi et meget vigtigt direktiv med henblik på i væsentlig grad at sikre retten til mobilitet for europæiske patienter, retten til sundhedsydelser i EU's medlemsstater.

Sundhedsydelser kan imidlertid ikke opfattes på lige fod med andre tjenesteydelser, der leveres på det indre marked, og borgerne som patienter kan ikke sidestilles med almindelige forbrugere. Retten til sundhed afspejles i retten til at modtage behandling og pleje, startende i ens hjemland. Patienternes ret til mobilitet må ikke være et påskud for visse medlemsstater til at undlade at investere i nationale sundhedsydelser, hvorved de i bund og grund tvinger borgerne til sundhedsturisme og ikke giver dem noget valg.

Direktivet ville gøre bedre i at håndtere uligheder i forbindelse med adgangen til og kvaliteten af ydelser i de lande, patienterne bor i. Sundhed er ikke en vare, det er en social rettighed. Problemerne med retsgrundlag og forhåndstilladelse er i bund og grund en måde at afvise retten til sundhed på.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Denne betænkning er en milepæl for leveringen af sundhedsydelser til EU-borgere. Den sætter klart og tydeligt patienternes sundhed i første række, og den sætter scenen for, hvordan sundhedssystemerne i de forskellige medlemsstater kan konkurrere om at forbedre sig på et sundt grundlag. Denne lovgivning vil uden tvivl udmønte sig i en væsentlig forbedring af sundhedsydelserne i Europa. Den vil endvidere skabe lighed med hensyn til behandlingen af patienter, hvor alle borgere, rige og fattige, kendte og ukendte, efter behov får adgang til bedre behandling i udlandet.

Mine oprindelige bekymringer med hensyn til de eventuelle skadelige virkninger på de nationale systemer i mindre og fattigere medlemsstater er blevet ryddet af vejen takket være bestemmelsen om forhåndstilladelse, der skal indføres som en beskyttelsesforanstaltning. Jeg kan nu med vished sige, at denne lovgivning er god for såvel patienterne som sundhedssystemerne i samtlige medlemsstater, og den fortjener vores fulde, enstemmige opbakning. Jeg undrer mig over den negative holdning, som mine socialdemokratiske kolleger indtager i denne forbindelse.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Jeg er fuldstændig uenig med hr. Matsakis, for Kommissionens forslag giver faktisk ikke de patienter, der modtager behandling uden for deres hjemlands grænser, retssikkerhed. Derudover er det ikke lykkedes at afklare gråzonerne med hensyn til socialsikringsystemerne i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004. Kun en klar ordning med forhåndstilladelse i tilfælde, hvor der er tale om omkostningskrævende behandling, kan sikre patienterne godtgørelse.

Direktivet er endvidere uklart, for så vidt angår dets retsgrundlag – hvilket andre medlemmer allerede har gjort opmærksom på – herunder i forhold til kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og Europa. Medlemsstaternes sundhedssystemer er solidariske systemer, der sikrer alle lige adgang, uanset hvor tunge deres tegnebøger er, og hvor de bor. EU-lovgivningen må ikke sætte disse solidariske systemer over styr. Også i denne henseende er Kommissionens forslag uhensigtsmæssigt, og vi er derfor nødt til at få vores ændringsforslag vedtaget, hvis vi skal stemme for dette forslag.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Det er uacceptabelt, at Kommissionen og et flertal i Parlamentet under påskud af at fremme patientrettighederne på sundhedsområdet ønsker at så tvivl om de nationale offentlige sundhedsydelser, som det er tilfældet i Portugal.

Ved at opfordre til at forslaget vedtages med udgangspunkt i EF-traktatens artikel 95, som vedrører harmonisering på det indre marked, forsøger de i virkeligheden at liberalisere sektoren, hvilket er uacceptabelt. Dette er en sektor, hvor markedets logik og de økonomiske og finansielle gruppers profit ikke må komme i første række. Sundhed må ikke være business. Derfor agter vi at forkaste Kommissionens forslag.

Der findes allerede forordninger og aftaler om grænseoverskridende sundhedsydelser, og de kan forbedres uden at så tvivl om medlemsstaternes ansvar og rettigheder i forbindelse med ejerskabet og forvaltningen af deres nationale sundhedssystemer, som vi mener skal være offentlige, universelle og tilgængelige for alle.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Hr. formand! Ja, vi har snakket om hele dagen, at det er utrolig vigtigt, at vi skaber god sundhed og god tryghed for borgerne med dette forslag. Og der er også rigtig mange gode ting i forslaget – masser af krav til, hvordan patienterne skal have ret til at få information og sådan noget. Men lad os nu være helt ærlige. Den reelle tryghed for patienterne giver vi kun, hvis vi sikrer, at der bliver en forhåndsgodkendelse, inden patienterne rejser ud. Det betyder, at patienterne kan være 100 procent sikre på, at de har ret til at få behandling, hvor meget behandling de kan få dækket, men også at de kommer det rigtige sted hen og får denne behandling. For mig at se er den tryghed ganske afgørende. Og en forhåndsgodkendelse giver også et redskab for sundhedsvæsenet til at sikre tryghed for de patienter, der bliver hjemme.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Hr. formand, fru kommissær! Endelig! Kommissæren og hr. Bowis har gjort et fremragende stykke arbejde. Den heftige debat forud for dette direktiv er forbavsende. EU og vi her i Parlamentet har en enestående mulighed for "igen at komme tæt på folket", som vi så lyrisk ønsker og gentagne gange har understreget. Og hvad sker der? Vi tøver, og mange her i Parlamentet – herunder de svenske socialdemokrater – vil gøre tingene endnu vanskeligere for patienterne og forringe deres muligheder for at modtage sundhedsydelser i udlandet. Hvorfor? Jeg kan kun forestille mig, at det er et ønske om at redde systemerne og ikke de patienter, der har brug for behandling. Jeg er glad for, at vi er kommet så vidt, fru

kommissær. De har taget Deres del af ansvaret. Her i Parlamentet har vi nu mulighed for at tage vores del af ansvaret. Og hvis så bare også Rådet vil tage sin del af ansvaret!

Proinsias De Rossa (PSE). – (EN) Hr. formand! Leveringen og finansieringen af sundhedsydelser af høj kvalitet til en overkommelig pris er de enkelte medlemsstaters ansvar. Europas rolle er en koordinatorrolle. Der er naturligvis et stort behov for bedre koordinering af vores sundhedssystemer i EU, navnlig i grænseområderne, men det kan dette direktiv ikke gøre. Dets formål bør være at sikre, at der omhyggeligt opstilles rammer for borgernes ret til sundhedsydelser i andre medlemsstater, så de enkelte medlemsstaters evne til at finansiere og organisere deres hjemlige ydelser ikke undermineres af sundhedsturisme.

Jeg bliver nødt til at sige, at fru Sinnott med hendes klædevifteri her i Parlamentet i dag som altid tager fejl. Ingen i Irland er død som følge af en krænkelse af retten til at rejse til en anden medlemsstat for at få behandling. Der findes faktisk en fond for dem, der ønsker sådan behandling.

I sidste ende er det patienternes medicinske behov, der tæller, ikke forbrugernes valg. Forhåndstilladelsen og det dobbelte retsgrundlag er afgørende, og hvis ikke de kommer med i direktivet, kan jeg ikke støtte det.

Daniela Filipiová, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke alle Parlamentets medlemmer for deres kommentarer, forslag og bemærkninger. Jeg kan oplyse, at Rådets og Europa-Parlamentets holdninger falder sammen på en lang række områder, selv om der fortsat er spørgsmål, vi skal drøfte videre sammen. Hr. Bushill-Matthews, der repræsenterer ordføreren, hr. Bowis, nævnte i sin indledende tale, at dette er et kompliceret og følsomt emne. Som hr. Maaten sagde, er det nødvendigt at nå frem til et kompromis, ikke blot i Europa-Parlamentet, men også i Rådet selvfølgelig. Det glæder mig, at JURI-udvalget ser positivt på forslaget med henblik på at øge retssikkerheden. Jeg skal ligeledes tilslutte mig hr. Braghetto's udtalelse om, at forslaget udgør en mulighed for de nationale sundhedssystemer. Forslaget vil på samme tid forbedre patientrettighederne, som fru Roth-Behrendt sagde. Jeg skal naturligvis gentage, at direktivet også skal fungere rent praktisk, og at det derfor skal afspejle de enkelte medlemsstaters finansielle, lovgivningsmæssige og organisatoriske muligheder. Det er endvidere klart, at Rådet i lyset af de mange ændringsforslag skal bruge nogen tid på at komme igennem dem alle. Drøftelserne mellem Rådet og Europa-Parlamentet vil fortsætte. Vi skal have fundet den rette balance mellem de forskellige synspunkter og forslag, men jeg tror, det i sidste ende vil lykkes for os takket være vores gensidige samarbejde.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Som vi har set det igen i dag, er Parlamentets drøftelser om dette emne både righoldige og følelsesladede. Dets forhandlinger føjer en masse til Kommissionens initiativ, og de ændringsforslag, det skal stemme om, vil også udgøre et yderst værdifuldt input på en række nøgleområder.

For så vidt angår patienternes rettigheder til sikre sundhedsydelser af høj kvalitet, har mange bekræftet den grundlæggende betydning af at sikre klarhed og garantier. Det er jeg helt enig i, og jeg håber meget, at denne ambition bliver bekræftet.

For så vidt angår spørgsmålet om overtagelse af udgifterne til behandling i udlandet, er der blevet givet udtryk for klare bekymringer over, at mange patienter ikke har råd til grænseoverskridende sundhedsydelser. Dette er en vigtig og yderst fornuftig pointe. Der findes store indkomstmæssige uligheder i Europa, og dette har alvorlige følger for adgangen til en række grundlæggende tjenester, herunder sundhedsydelser. Der skal tages fat på dette spørgsmål. Det er imidlertid en vanskelig opgave at mindske sådanne uligheder, især i lyset af den aktuelle økonomiske krise. Det vil kræve en omfattende, koordineret indsats fra EU og medlemsstaterne på alle niveauer.

Desværre er det begrænset, hvad vi kan gøre i forbindelse med direktivforslaget. Kommissionens forslag lader døren stå åben for, at medlemsstaterne direkte kan overtage udgifterne til grænseoverskridende behandling, f.eks. med en ordning med skriftlig bekræftelse af det beløb, der vil blive betalt. Hvis Parlamentet ønsker, at dette skal være klart i teksten, kan jeg kun tilslutte mig det. Forslaget til direktiv forsøger ikke at undgå dette, men passer omhyggeligt på at respektere medlemsstaternes ansvar med hensyn til organisationen af sundhedsydelserne. Derfor var vi påpasselige med at begrænse den grænseoverskridende behandlings finansielle indvirkning på de nationale sundhedssystemer og sygesikringsfonde. De to mål er imidlertid ikke uforenelige. Det ville være op til medlemsstaterne at forene dem i videst muligt omfang til fordel for patienterne, især dem med de laveste indkomster.

For så vidt angår forholdet mellem dette direktiv og forordningen om socialsikring, tror jeg, vi er enige om behovet for, at der er en klar forbindelse, hvilket vil sige, at når en patient ansøger om en forhåndstilladelse, og forordningens betingelser er opfyldt – hvis der med andre ord er unødvendige forsinkelser – skal

forordningen finde anvendelse. Det skal være krystalklart, at dette betyder, at forordningens takster finder anvendelse, så patienterne kan nyde godt af det mest fordelagtige system.

For så vidt angår forhåndstilladelse til hospitalsbehandling, er de foreslåede bestemmelser baseret på to overvejelser. For det første Domstolens retspraksis. Domstolen har fastslået, at en sådan ordning er berettiget under visse omstændigheder. Det har vi kodificeret i artikel 8, stk. 3. For det andet ville det ikke være hensigtsmæssigt at gå videre end disse bestemmelser med en løsere – eller ubetinget – ordning med forhåndstilladelse, som udbredes de facto eller ved lov udbredes i samtlige medlemsstater. Vi ved alle, at patientmobiliteten vil forblive et meget begrænset fænomen. Det betyder, at dens budgetmæssige indvirkning også vil være begrænset. Det er derfor ikke nødvendigt at skabe unødvendige barrierer for patienterne. Forhåndstilladelsen til hospitalsbehandling skal forblive en beskyttelsesmekanisme, der finder anvendelse, når det er berettiget.

I lyset heraf kunne ordninger med en forhåndserklæring, som ordføreren foreslår, udmønte sig i indirekte – og unødvendig – kontrol af patienterne, som hæmmer processen i stedet for at lette den. Jeg ved godt, at baggrunden for dette forslag ikke var at nå et sådant resultat, men tro mig, dette ville rent faktisk indskrænke patienternes rettigheder, som Domstolen har defineret. Sådanne administrative mekanismer risikerer at være både besværlige og vilkårlige.

Jeg er bekymret over forslaget vedrørende definitionen af hospitalsbehandling. Denne definition er et centralt punkt i forbindelse med patientrettigheder, da den opstiller grænserne for forhåndstilladelsesordningen. Vi har foreslået at definere begrebet hospitalsbehandling via en fællesskabsliste baseret på eksperteres fælles forståelse, som skulle tage højde for den teknologiske udvikling. Dette ville muliggøre en fornuftig og moderne tilgang til begrebet hospitalsbehandling.

Nogle opfordrer til, at der uafhængigt udarbejdes nationale lister, og det gør de fleste medlemsstater også. En definition baseret på nationale lister ville rent faktisk medføre uoverensstemmelser med hensyn til, hvordan hospitalsbehandling opfattes i de enkelte medlemsstater, og risikerer at undergrave patienternes rettigheder. Hvis vi skulle gå den vej, skulle disse lister baseres på klart definerede kriterier og underkastes en revisionsproces. Ellers ville de underminere patientrettighederne som defineret af de europæiske dommere.

Nogle har sagt, at hvis vi vedtager dette direktivforslag, vil kun få patienter drage fordel deraf, og at det vil være de meget få informerede patienter. Jeg mener tværtimod, at vi med dette direktiv giver hver eneste patient mulighed for og ret til at blive fuldt ud informeret, så de kan træffe et informeret valg, inden de forlader hjemmet.

Jeg forstår godt de bekymringer, der er blevet rejst med hensyn til problemet med at få klare oplysninger om sundhedsprofessionelle, når man søger sundhedssydelser i udlandet. Dette er ganske enkelt et spørgsmål om patientens sikkerhed. Her skal vi blive enige om praktiske løsninger, som også respekterer en række nøgleprincipper, såsom retten til beskyttelse af personoplysninger og uskyldsformodning. Jeg er sikker på, at vi kan finde fælles fodfæste med udgangspunkt i Deres indledende forslag.

Der blev henvist til ændringsforslag 67 om fravigelse af reglen om medlemskab af socialsikringsordninger. Dette kan desværre ikke accepteres.

For så vidt angår retsgrundlaget for direktivforslaget, vil mange gerne have føjet artikel 152 til artikel 95. Jeg forstår, at dette er et vigtigt spørgsmål for nogle af de politiske grupper, men det er vanskeligt at have en endelig holdning i denne fase af direktivets behandling. Det er vigtigt at vurdere dette spørgsmål i lyset af tekstens udvikling med henblik på at afgøre, hvad det rigtige retsgrundlag er. Det er klart, at hvis indholdet af den endelige tekst berettiger det, kan det bestemt overvejes at føje artikel 152 til artikel 95. Jeg er åben over for at overveje dette på et hvilket som helst senere tidspunkt i den fælles beslutningsprocedure.

(Bifald)

Nogle har igen rejst spørgsmålet om den eventuelle overdrevne tilstrømning af patienter fra andre medlemsstater og om, hvordan det modtagende sundhedssystem vil blive beskyttet. Mit svar er det samme som det, jeg vil give dem, der frygter en overdreven udstrømning, hvis ikke der indføres en forhåndstilladelse til hospitalsbehandling, og det er, at målet med forslaget ikke er at fremme patientmobiliteten. Som jeg sagde tidligere, er patientmobiliteten et begrænset fænomen, og vi regner ikke med, at dette ændrer sig. Derfor vil det ganske enkelt være uforholdsmæssigt at give medlemsstaterne carte blanche til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at afvise patienter og kontrollere tilstrømningen. Medlemsstaterne skal sørge for, at patienter fra andre medlemsstater ikke forskelsbehandles. Det ville være nødvendigt at vurdere

enhver form for kontrol af de indkommende patienter med hensyn til, om den udgør en acceptabel undtagelse fra princippet om ikkeforskelsbehandling begrundet i nationalitet, der fastsættes i EU-traktaten.

For så vidt angår patienter, der lider af sjældne sygdomme, forstår jeg godt, at De søger efter den bedste tilgang for at give dem mulighed for at få de sundhedsydelse, de har brug for, men nogle gange er det bedste det godes værste fjende. I dag skal De stemme om hr. Trakatellis betænkning, der vedrører den seneste strategi, som Kommissionen allerede har udarbejdet om sjældne sygdomme, og som indeholder et forslag til Rådets henstilling. Som De ved, er det i forbindelse med disse sygdomme kompliceret og ikke altid muligt at få en hurtig diagnose og adgang til behandling i hjemlandet. For at give patienter med sjældne sygdomme mulighed for at nyde godt af fordelene ved det europæiske samarbejde er det derfor nødvendigt at indlemme dem i dette direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelse. Jeg tror, der er bred enighed om behovet for europæisk samarbejde om referencecentre, f.eks. i forbindelse med sjældne sygdomme. Jeg skal derfor indtrængende opfordre Dem til at beholde sjældne sygdomme inden for direktivets anvendelsesområde.

For så vidt angår den foreslåede udelukkelse af organtransplantation, kan jeg ganske simpelt ikke være enig. Transplantation er en medicinsk procedure, og det er vanskeligt at retfærdiggøre, hvorfor ikke patienter skulle have ret til den som en grænseoverskridende sundhedsydelse, som det fastsættes af Domstolen. Spørgsmålet om organtildeling er imidlertid en anden sag. Jeg har derfor bedt eksperter i Kommissionen om at kigge nærmere på dette spørgsmål for at finde ud af, om man kunne behandle organtildeling i en anden sammenhæng.

I dag tager vi et stort skridt fremad med hensyn til dette direktivs vedtagelse. Nu hvor der kun er få uger til det næste valg til Europa-Parlamentet, vil jeg gerne rose dette Parlament og dets administration for den store indsats, det har gjort for at gøre denne afstemning mulig i dag, og det vil jeg gerne takke Dem alle for. Lad mig også endnu en gang takke hr. Bowis og skyggeordførerne for deres indsats og hårde arbejde og ønske hr. Bowis god bedring. Vi håber, han snart kan vende tilbage til sine opgaver og et normalt liv.

(Bifald)

Philip Bushill-Matthews, for ordføreren. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke samtlige kolleger for en meget sund forhandling – undskyld ordspillet. Jeg vil især gerne personligt takke ordførerne fra de seks udvalg og undskylde, at jeg ikke har gjort det før. De har udarbejdet yderst værdifulde udtalelser, og jeg vil gerne takke dem for deres kommentarer og deres indsigt her til formiddag. Jeg skal endvidere takke alle kolleger i hele salen for deres varme hilsner til hr. Bowis, både fagligt for hans arbejde og personligt gennem deres ønsker om god bedring, som det skal glæde mig at bringe videre.

Som alle andre betænkninger er denne baseret på kompromiser, og det er ikke altid muligt at få alle til at enes om alting. Jeg anerkender og respekterer den kendsgerning, at der fortsat er nogle vanskeligheder for visse politiske grupper og delegationer, og der er således fortsat en række ændringsforslag, der skal stemmes om på plenarmødet senere her til formiddag.

Jeg vil derfor især gerne takke kommissæren for hendes afsluttende bemærkninger, som forhåbentlig vil gøre det lettere for nogle af vores kolleger i andre grupper at finde ud af, hvordan de skal stemme. Jeg håber virkelig, at betænkningen som sådan i lyset af disse bemærkninger vil få bred positiv støtte på tværs af og i de politiske grupper, for det at prioritere patienternes behov bør selvfølgelig være hævet over partipolitiske hensyn.

Jeg erkender, at en aftale i dag vil komme for sent til en formel aftale under førstebehandlingen under det tjekkiske formandskab, men jeg kan forstå, at der i princippet allerede er bred politisk enighed i Rådet takket være det arbejde, formandskabet har udført, og det vil jeg gerne takke for.

Jeg ved, at John gerne vil have omsat denne aftale til handling jo før jo bedre, og det samme vil mange patienter i EU, som allerede har ventet længe nok. På ordførerens vegne opfordrer jeg Kommissionen, den nye formand for Rådet og den kommende valgperiodes nye parlamentsmedlemmer til at prioritere en hurtig andenbehandling i anden halvdel af 2009, så eventuelle vanskeligheder hurtigt kan blive ryddet af vejen. Vi vil ikke miste fremdriften nu. Denne betænkning vil ikke blot give rigtige mennesker i EU rigtige fordele, men vil også vise, at samarbejde på EU-plan kan give folk individuelle fordele, uanset hvor de bor, og uanset hvor mange midler de har til rådighed. Dagens afstemning vil vise vejen frem. Lad os gå ud ad vejen sammen så hurtigt, som vi overhovedet kan rent praktisk, for når alt kommer til alt, ved mine kolleger, ligesom ordføreren, ikke, om de måske pludselig selv en dag får brug for grænseoverskridende sundhedsydelse.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *skriftlig*. – (RO) Jeg vil gerne takke ordførerne fra de forskellige udvalg for det bemærkelsesværdige stykke arbejde, de har udført. Betænkningen er et stort skridt fremad med hensyn til at forbedre patientmobiliteten i EU.

I et Europa, hvor den frie bevægelighed er en grundlæggende værdi, er det at sikre patientmobiliteten en selvfølge og noget absolut afgørende for at tilbyde dem, der har brug for lægehjælp, sundhedsydelser af højst mulig standard. Dette kunne på længere sigt betyde en forbedring af de nationale sundhedssystemer i kraft af en vis grad af konkurrence mellem dem.

Til trods for de væsentlige forbedringer er der dog fortsat nogle problemer, der ikke løses i dette forslag. Jeg mener, der er behov for større klarhed i forbindelse med godtgørelsesvilkårene og de bestemmelser, der ligger til grund for ordningen med forhåndstilladelse, når en sådan er nødvendig. Jeg beklager endvidere, at sundhedspersonalets mobilitet ikke er blevet medtaget i forslaget, da patienternes og sundhedspersonalets mobilitet hænger tæt sammen. For at kunne tilgodese patienternes behov effektivt, har vi brug for regler, som sikrer sundhedspersonalets mobilitet, og som samtidig opretholder en balance mellem de nationale sundhedssystemer, så ingen stat ender med at mangle sundhedspersonale.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Det foreslåede system med grænseoverskridende sundhedsydelser skal først og fremmest være et system, som respekterer patientrettighederne, som er baseret på folkesundhed og det indre markeds principper, og som ikke forskelsbehandler patienter efter deres mulighed for at betale for medicinsk behandling. Jeg mener personligt, at den offentlige sygesikring i Det Forenede Kongerige skal have ret til at kræve forhåndstilladelser af patienter, som ønsker at modtage medicinsk behandling i udlandet. Patienter i Det Forenede Kongerige, der ikke har råd til at rejse udenlands efter medicinsk behandling, må ikke behandles anderledes end dem, der kan betale udgifterne, men som agter at kræve disse udgifter godtgjort fra det offentlige sundhedsvæsen, når de vender tilbage til Det Forenede Kongerige. Jeg synes, denne fremgangsmåde er uretfærdig, da den giver patienter mulighed for at få prioriteret behandling i udlandet og dermed springe over køen i det offentlige sundhedsvæsen.

Iosif Matula (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) De nye muligheder, som patienter i Europa kan drage fordel af, er et stort skridt i forbindelse med harmoniseringen af sundhedssystemerne i Europa og sikringen af alle europæiske borgeres ret til medicinsk behandling af god kvalitet. Forslaget til direktiv fastsætter de principper, der er fælles for alle sundhedssystemer: oprettelse af europæiske netværksmodeller, oprettelse af kontaktpunkter for patienter i samtlige medlemsstater og e-sundhed.

Denne betænkning giver samtlige medlemsstater, herunder indirekte Rumænien, væsentlige fordele. Direktivet tilgodeser patienternes behov bedre, da de kan modtage medicinsk behandling i en anden medlemsstat i en situation, hvor en sådan behandling ikke kan modtages på et hospital i deres hjemland, eller hvis de skal vente på at modtage den. Udgifterne vil blive betalt af hjemlandet.

Et andet vigtigt aspekt vedrører udvekslingen af god praksis og mobiliteten af specialiseret sundhedspersonale samt borgernes frie adgang til oplysninger om grænseoverskridende sundhedsydelser. Medlemsstaterne skal sørge for, at borgerne er bekendt med de nødvendige procedurer og behandlingskriterier samt med rejseudgifterne og de medicinske standarder på det udenlandske behandlingscenter. Dette er lige præcis grunden til, at jeg støtter oprettelsen af informationscentre, så borgerne kan vælge både behandlingsmetode og -sted.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EN) Medlemsstaterne har et ansvar over for deres folk med hensyn til planlægning og levering af sundhedsydelser.

Sundhed er ikke en vare, der kan købes og sælges på det indre marked.

Dette forslag er en skændsel. Det viser, at Kommissionen i blinde følger dens tvivlsomme og forældede liberaliseringsdagsorden. Den vil bare privatisere alt, hvad den kan, og i endnu højere grad centralisere magten i egne hænder. Den diskriminerer mindre rige folk i rige lande og alle – bortset fra de superrige – i mindre rige lande. Den er et charter om ødelæggelse af de offentlige sundhedsydelser i medlemsstaterne.

Kommissionen burde hænge med hovedet af skam og øjeblikkeligt trække dette forslag tilbage.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Forslaget til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser forsøger at skabe en sammenhængende fællesskabsramme for at give patienterne sikkerhed på dette område, hvor retningslinjerne hidtil er blevet udstukket af Domstolen. Selv om Domstolens principper er fuldt ud anvendelige, er flere gråzoner nu blevet klarlagt takket være ovennævnte betænkning.

I forbindelse med gennemførelsen af Domstolens afgørelser om patienternes ret til at modtage medicinsk behandling i en anden medlemsstat i fællesskabslovgivningen, opretholder forslaget til direktiv balancen med hensyn til medlemsstaternes ansvar på dette område.

Direktivets bestemmelser har endvidere til formål at lette adgangen til sundhedsydelser, idet der henvises til et behov for at skabe en ordening med direkte godtgørelse mellem oprindelseslandets finansieringsorgan og værtshospitalet.

Et andet interessant punkt i betænkningen henviser til den gensidige anerkendelse af recepter. Teksten indeholder kun anbefalinger vedrørende muligheden for, at et apotek i oprindelseslandet anerkender og udfører en recept, som en læge i et andet land har udstedt, idet det er op til den enkelte medlemsstat at afgøre, hvilke lægemidler der er receptpligtige.

Richard Seebler (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Generelt er den aftale, der er blevet indgået om at forbedre patientmobiliteten, en god ting. Forenklingen af grænseoverskridende levering af sundhedsydelser er et vigtigt skridt i retning af virkelig fri bevægelighed for mennesker. Økonomisk set vil en bedre anvendelse af specialiserede klinikkers kapacitet også være fordelagtig. Men hvis vi ser bort fra alle disse positive aspekter, må vi dog ikke glemme de enorme udfordringer, som en bedre sammenkobling af de nationale systemer indebærer. Først og fremmest skal der herske større sikkerhed om udgiftsspørgsmålet. De medlemsstater, der udfører behandlingen, må ikke stilles dårligere som følge af manglende klarhed om, hvorvidt patienten eller oprindelseslandet skal betale regningen.

Afregningsordningen skal fastlægges nøjagtigt, og der skal tages højde for de forskellige nationale forhold.

Derudover skal den indenlandske levering af sundhedsydelser beskyttes, og det er ikke hensigten, at den indenlandske levering skal lide under den større patientmobilitet. Det glæder mig at se, at dette bekræftes i teksten. For fremtiden er grænseoverskridende levering af sundhedsydelser endnu en milepæl på vejen mod europæisk integration. For så vidt angår gennemførelsen, skal der imidlertid lægges stor vægt på at sikre, at øget patientmobilitet ikke resulterer i sundhedsturisme.

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. – (FI) I en medlemsstat som Finland, hvor geografi og sprog er barrierer for fattige folk med hensyn til at modtage sundhedsydelser uden for landets grænser, risikerer et direktiv som dette at øge ulighederne i adgangen til disse ydelser. Kun de rige kan vælge alternative ydelser i andre medlemsstater, og dermed underminerer de det offentlige sundhedssystem, der er de fattiges sikkerhedsnet. De offentlige midler siver ud til ydelser i udlandet for de rige. Derfor kan jeg ikke støtte vedtagelsen af dette direktiv. Det er endvidere urimeligt, at direktivets retsgrundlag er det indre markeds levedygtighed og ikke patienternes rettigheder.

4. Patientsikkerhed (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0239/2009) af Sartori for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Rådets henstilling om patientsikkerhed, herunder forebyggelse og bekæmpelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet (KOM(2008)0837 – C6-0032/2009 – 2009/0003(CNS)).

Ordføreren kunne ikke være til stede her i dag og repræsenteres af fru Grossetête, som vil indlede forhandlingen.

Françoise Grossetête, for ordføreren. – (FR) Hr. formand! Ja, jeg repræsenterer fru Sartori, som er holdt tilbage i Italien, og jeg skal viderebringe hendes uforbeholdne undskyldning, for hun ville særdeles gerne have været til stede i dag.

Vi skal primært tale om medicinske procedurer, for de kan i visse tilfælde medføre skader på patienternes helbred, enten på grund af lægemidlnes utilsigtede virkninger, lægefejl eller infektioner, der opstår på behandlingsstedet.

Blandt disse risici kan vi især nævne nosocomiale infektioner, som hvert år rammer en ud af 20 hospitalspatienter eller i alt 4 100 000 patienter om året. Derudover er Kommissionens tal på dette område særdeles bekymrende.

Mellem 8 % og 12 % af hospitalspatienterne i EU's medlemsstater udsættes for utilsigtede hændelser. Det svarer til mellem næsten 7 mio. og 15 mio. af de patienter, der indlægges hvert år, hvortil kommer de omkring 37 mio. patienter, der modtager primære sundhedsydelser.

Alene de nosocomiale infektioner rammer i gennemsnit en ud af 20 hospitalspatienter, hvilket svarer til over 4 mio. patienter om året. I alt er de nosocomiale infektioner hvert år årsag til 37 000 dødsfald i Europa.

Med henblik på at nå målet om at nedbringe antallet af infektioner med 900 000 tilfælde om året frem til 2015 (med andre ord en nedbringelse på 20 %) opfordres medlemsstaterne og de europæiske institutioner til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger.

I betænkningen anbefales det navnlig at fremme uddannelse og videreuddannelse af sundhedspersonale og paramedicinsk personale med særlig fokus på nosocomiale infektioner og de bagvedliggende virus resistens over for antibiotika, at forbedre patienternes viden om dette problem ved at opfordre Kommissionen til på basis af den praktiske vejledning om forebyggelse af nosocomiale infektioner, der blev udarbejdet af Verdenssundhedsorganisationen – WHO – i 2003, at udarbejde et dokument rettet mod patienter, at støtte forskning på området med særlig fokus på nye teknologier, nanoteknologier og nanomaterialer og at øge tilstedeværelsen af sygeplejersker, der er specialiserede i infektionskontrol.

Endelig er det vigtigt, som det understreges i teksten – og fru Sartori har været meget vedholdende på dette punkt – at forbedre oplysningerne til patienterne.

Det er nødvendigt at opfordre Kommissionen til at udarbejde et dokument vedrørende forebyggelse af nosocomiale infektioner, som er rettet mod patienterne, og forelægge det for Parlamentet og Rådet. Kommissionen bør endvidere aflægge rapport, inden der er gået tre år, om de fremskridt, som medlemsstaterne og EU har opnået på området.

En fransk undersøgelse har f.eks. påvist, at 83 % af de adspurgte har hørt om nosocomiale infektioner, og at disse risici er den primære kilde til bekymring blandt franskmænd, når de hospitalsindlægges. På den anden side føler den brede offentlighed ikke, at den underrettes nok om årsagerne til og følgerne af nosocomiale infektioner.

I de kommende år skal indsatsen for at forebygge nosocomiale infektioner i højere grad fokusere på oplysninger til sundhedsprofessionelle og til befolkningen som helhed.

Daniela Filipiová, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Området patientsikkerhed og sundhedsydelser af høj kvalitet er en af det tjekkiske formandskabs største prioriteter på folkesundhedsområdet. Vi er bevidst om betydningen af hele tiden at forbedre patientsikkerheden og af tilhørende forbedringer af kvaliteten af de grænseoverskridende sundhedsydelser.

Det primære formål med Rådets forslag om patientsikkerhed og kvaliteten af sundhedsydelser, herunder forebyggelse og bekæmpelse af hospitalserhvervede infektioner, er at fastlægge en integreret tilgang, hvorunder patienter sikkert kan overføres til sundhedscentre af høj kvalitet, og hvor alle de faktorer, der har betydning derfor, tages i betragtning.

Initiativet blev til på baggrund af resultater, der påviste en alarmerende vækst i de utilsigtede hændelser i hele Europa, hvor hospitalserhvervede infektioner var blandt de hyppigste utilsigtede hændelser. Dette er en stor udfordring, som hænger sammen med offentlighedens stigende forventninger på dette område, den europæiske befolknings aldring og de konstante medicinske og generelle lægevidenskabelige fremskridt. Hospitalserhvervede infektioner tiltrækker også i stigende grad mediernes og politikernes opmærksomhed.

De var grunden til, at det tjekkiske formandskab besluttede at afholde den ministerkonference, der fandt sted i Prag den 15.-16. april om mikrobielle trusler mod patientsikkerheden i Europa. Den fokuserede navnlig på hospitalernes antibiotikaprogrammer, sundhedssystemparametrene indflydelse på antibiotisk resistens og hospitalserhvervede infektioner samt forvaltning og ansvar på dette område.

Men lad os vende tilbage til forslaget. Det tjekkiske formandskab er bevidst om, at sundhedssystemernes organisation falder ind under medlemsstaternes kompetenceområde. Dette initiativ er efter min mening et passende incitament til videreudvikling af de nationale politikker, som er rettet mod en højere grad af beskyttelse af borgernes liv og helbred.

Generelt er Rådet enig i behovet for bedre samarbejde og koordination på området på alle niveauer, dvs. lokalt, regionalt, nationalt og i EU, samt behovet for at dele relevante oplysninger. Oprettelsen af et system til indberetning af utilsigtede hændelser er derfor en væsentlig foranstaltning. Systemet vil naturligvis sikre immunitet for at opmuntre til indberetning.

Der lægges endvidere vægt på bedre uddannelse af sundhedsarbejdere inden for området patientsikkerhed og udarbejdelse af fælles definitioner og terminologi samt sammenlignelige indikatorer, som gør det lettere at identificere problemer. Dette vil give mulighed for efterfølgende at vurdere effektiviteten af foranstaltninger og indgreb rettet mod at øge patientsikkerheden og lette formidlingen af erfaringer og oplysninger mellem medlemsstaterne.

Det tjekkiske formandskab er for øjeblikket i færd med at afslutte forhandlingerne om forslaget i Rådets arbejdende organer og vil forsøge at få det accepteret på EPSCO-Rådets møde til juni. Det var netop på grund af dette spørgsmåls betydning, at Rådet endvidere besluttede at høre Europa-Parlamentet, da dets udtalelse i vid udstrækning har bidraget til de igangværende drøftelser.

Jeg tror fuldt og fast på, at Rådet og Parlamentet er enige om det fælles mål om at øge patientsikkerheden i EU. I denne ånd vil Rådet endvidere omhyggeligt overveje ændringsforslagene i Deres betænkning om forslaget.

Afslutningsvis vil jeg gerne igen takke alle, der har deltaget i det forberedende arbejde med Europa-Parlamentets betænkning, og ordføreren, fru Sartori, som udarbejdede betænkningen.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne takke Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed for dets arbejde med denne sag, og især ordføreren, fru Sartori, for hendes indsats inden for et område, der er et af de højest prioriterede inden for sundhed.

Patientsikkerhed handler om at mindske de utilsigtede hændelser, der opstår i alle dele af sundhedsvæsenet – på hospitaler, i forbindelse med primær pleje, langtidspleje og i samfundet.

Det skønnes, at mellem 8 % og 12 % af de patienter, der indlægges på EU's hospitaler, udsættes for utilsigtede hændelser i forbindelse med deres behandling. Disse tal er uacceptabelt høje. De maler et foruroligende billede, der ikke blot påvirker patienterne, men også deres familier og venner. Derudover udgør de utilsigtede hændelser ligeledes en enorm belastning for sundhedsbudgetterne og for økonomien som helhed.

Infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet er et specifikt eksempel på en meget almindelig utilsigtet hændelse. Det samlede antal hospitalspatienter, der hvert år rammes af mindst én infektion erhvervet i sundhedsvæsenet i EU, skønnes at ligge på 4,1 mio. EUR – hvilket svarer til en ud af 20 hospitalspatienter.

Ca. 37 000 dødsfald om året skyldes følgevirkningerne af en sådan infektion. Vi skal helt bestemt stræbe efter at forbedre denne situation markant.

Medlemsstaterne har alle erkendt, at de står over for en udfordring med hensyn til patientsikkerhed, og har iværksat foranstaltninger for at tackle problemet. Vi ved imidlertid, at niveauerne for opmærksomhed, ressourcer og ekspertviden til at løse problemet er forskellige i de 27 medlemsstater.

Det er sandsynligt, at ikke alle patienter i de forskellige medlemsstater drager fordel af de aktuelle forskningsresultater og den systematiske udveksling af bedste praksis og ekspertviden. Derfor mener jeg, at patientsikkerhed er endnu et område, hvor EU kan bidrage med en reel merværdi med henblik på at give alle europæiske patienter større sikkerhed og samtidig respektere medlemsstaternes ansvar for at levere sundhedsydelser på deres territorier.

Derfor kom Kommissionen med sin meddelelse og et forslag til Rådets henstilling om patientsikkerhed, herunder forebyggelse og bekæmpelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet. Jeg ser frem til at høre Deres synspunkter.

Antonios Trakatellis, for PPE-DE-Gruppen. – (EL) Hr. formand! De tal, som fru Grossetête og kommissæren nævnte, er i sandhed overvældende, og de viser, at mange patienter udsættes for bekymrende hændelser på hospitaler, hvoraf de hyppigste er infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet.

Antallet af infektioner kunne naturligvis mindskes mærkbart. Først og fremmest er der behov for mere disciplin på hospitalerne, for på den ene side er der folk, der besøger patienter på hospitalet, og der er altid risiko for, at der overføres bakterier, og på den anden side skal hygiejnereglerne følges nøje af såvel patienter

som personale, og personalet skal hele tiden informeres og undervises i infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet.

Jeg mener dog, at sagens kerne i dag er, at vi bør indsamle nøjagtige data, da der er forskelle fra et hospital til et andet og fra en klinik til en anden, også i det samme land. Vi skal f.eks. finde ud af, om infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet er hyppigere i forbindelse med kirurgiske patienter eller hos praktiserende læger, og vi skal blotlægge bakteriernes herkomst og resistens. Alle disse data er yderst vigtige, hvis vi vil kunne fastslå årsagerne til og dermed effektivt mindske infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet.

Vi skal derfor indsamle detaljerede oplysninger for at bekæmpe infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet.

Linda McAvan, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg synes, denne henstilling er et meget godt eksempel på den merværdi, EU kan bibringe inden for sundhedsvæsenet, hvor vi, selv om vores beføjelser er begrænsede, virkelig kan gøre en forskel for folks liv ved at bringe medlemsstaternes eksperter sammen. Som hr. Trakatellis sagde, er de tal, som kommissæren nævnte om utilsigtede hændelser i forbindelse med medicinsk behandling og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet, ganske chokerende. Ingen burde tage på hospitalet for at blive mere syge, end de var fra starten af, og mange af os kender folk, der har haft dette problem. Det er et problem i hele EU, og derfor er det ekstremt vigtigt, at Deres initiativ om infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet kommer videre.

Jeg mener, vi kan lære meget af hinanden, og vi kan bestemt undgå en masse problemer for vores borgere, hvis vi arbejder sammen om at tackle dette problem og bringer de klogeste hoveder i Europa sammen.

Det andet punkt, jeg gerne vil tale om, nævnes meget kort i Parlamentets betænkning, og det er skader ved stik med kanyler. Jeg ved, at Kommissionen nu har overvejet dette spørgsmål i lang tid, og der er indledt et samarbejde mellem arbejdsgivere og fagforeninger på dette område, men vi har fortsat en situation, hvor det skønnes, at 1 mio. arbejdere inden for sundhedsvæsenet i EU rammes af skader ved stik med kanyler. Disse skader kunne undgås, hvis de anvendte kanyler blev skiftet ud med sikrere kanyler.

Jeg håber, at kommissæren vil vende tilbage til Kommissionen, og at De i Parlamentets kommende valgperiode vil stille forslag om skader ved stik med kanyler, som er et meget vigtigt emne for mange sundhedsarbejdere, og som i høj grad er et problem, der kan undgås i vores sundhedssystem.

Marios Matsakis, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Ca. 10 % af de patienter, der indlægges på et hospital, og ca. 15 % af de patienter, der modtager primær pleje i EU, rammes af en eller anden form for utilsigtede hændelser, som rangerer fra milde sygdomme, som patienterne kommer sig helt over, til livstruende sygdomme eller sygdomme med dødelig udgang. Med andre ord rammes hver fjerde patient af skader pga. behandlingen og ikke pga. deres sygdom. Denne statistik bliver endnu mere dramatisk, når man tænker på, at antallet af dødsfald som følge af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet i Europa er næsten dobbelt så stort som antallet af dødsfald i trafikken.

Fru Sartoris betænkning kan gøre meget for at forbedre tingene, men som altid afhænger enhver politiks succes i høj grad af dens gennemførelse, og i denne henseende påhviler det de nationale regeringer at bevise gennem deres gerninger, om de rent faktisk er interesserede i deres borgere. Sundhedssystemerne, især i de 12 nye medlemsstater, har i mange tilfælde brug for en gennemgribende revision med fokus på strukturel forbedring af hospitalerne, modernisering af udstyret og opdateret uddannelse af sundhedspersonalet. Sådanne ændringer kan kun gennemføres med EU's hjælp, både ud fra et økonomisk og et ekspertisemæssigt synspunkt, og sådan hjælp skal omgående stilles til rådighed af hensyn til patientsikkerheden.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Adgang til sundhedsydelser er et primærprodukt og en rettinghed. 37 000 dødsfald om året som følge af infektioner efter behandlinger er et for højt tal, og som borgere i EU kan vi ikke tillade eller acceptere dette. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet skal de europæiske institutioner og især Kommissionen spille en væsentlig rolle i at fremme udveksling af data og bedste praksis.

Jeg skal understrege betydningen af at finde konkrete og hurtige løsninger, som kan bibringe en punktuelt og varig reduktion af antallet af nosocomiale infektioner i Europa. På dette punkt støtter jeg ordførerens anbefalinger i betænkningen.

Daniela Filipiová, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke alle Parlamentets medlemmer for deres kommentarer, forslag og bemærkninger. Jeg må sige, at det glædede mig meget at høre, at Europa-Parlamentets og Rådets holdninger i princippet falder sammen på dette område. Rådet skal naturligvis overveje alle Europa-Parlamentets ændringsforslag nøje, og med udgangspunkt heri vil det vurdere, hvorvidt de skal indarbejdes i den endelige udgave af forslaget.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Dagens forhandling er bevis for Parlamentets store interesse i og bekymring over patientsikkerheden. Den udsender endvidere et signal om, at dette er et område med stort potentiale for EU-merværdi.

Kommissionen glæder sig over langt de fleste ændringsforslag. Vi glæder os f.eks. over forslaget om, at medlemsstaterne udpeger ansvarlige myndigheder for patientsikkerhed på de forskellige niveauer inden for den statslige og kommunale forvaltning. Dette viser, at nogle medlemsstater har decentraliseret deres sundhedssystemer. Vi er endvidere enige i, at omfanget af og midlerne til dataindsamling skal tilpasses den forventede nyttevirkning.

For så vidt angår ændringsforslagene om infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet, glæder vi os over bestemmelsen om hensigtsmæssig beskyttelse af sundhedspersonalet. Vi støtter ligeledes understregningen af den sygeligheds- og dødelighedsbyrde, som infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet repræsenterer, og behovet for at ansætte flere sygeplejersker, som er specialiseret i infektionskontrol.

Jeg må dog tage en del forbehold for og gøre en del indvendinger imod nedbringelsen af målene. Nogle foreslår, at medlemsstaterne bør indføre de nødvendige redskaber til at nedbringe det årlige antal personer, der udsættes for utilsigtede hændelser, med 20 %, hvilket svarer til en generel nedbringelse af disse hændelser på EU-plan med 900 000 om året. Kommissionen mener ikke, det er hensigtsmæssigt at fastsætte sådanne mål på EU-plan, da medlemsstaterne befinder sig på forskellige stadier, og da det ville være meget vanskeligt at fastsætte egnede, realistiske og opnåelige mål, som ville være hensigtsmæssige for dem alle.

Jeg har meget nøje noteret mig det, fru McAvan sagde om skader ved stik med kanyler, og jeg vil overveje et forslag til et særligt initiativ. Minister Filipiová henviste til medlemsstaternes ansvar på dette område. Vores initiativ vedrørende patientsikkerhed og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet respekterer fuldt ud medlemsstaternes kompetence til at finansiere, strukturere og levere sundhedsydelser, som de ønsker. Formålet med vores forslag er at hjælpe medlemsstaterne med at indføre de rigtige og passende strategier for at reducere eller undgå utilsigtede hændelser på sundhedsområdet, herunder infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet, ved at samle den bedste tilgængelige dokumentation og ekspertviden i EU og give Kommissionens støtte med henblik på at opnå stordriftsfordele på dette område.

Når denne henstilling om patientsikkerhed er blevet vedtaget i Rådet, vil den signalere et hidtil uset politisk engagement fra medlemsstaternes regeringers side med hensyn til at prioritere patientsikkerheden i deres sundhedspolitikker. Nedbringelsen af utilsigtede hændelser af enhver art, herunder infektioner erhvervet i alle dele af sundhedsvæsenet og i alle EU-medlemsstater, er et mål, vi alle forfølger. Dette forslag kan spille en vigtig rolle med hensyn til at nå dette mål.

Françoise Grossetête, ordfører. – (FR) Hr. formand! Allerførst vil jeg gerne takke alle de medlemmer, der har talt om fru Sartoris betænkning. Jeg vil gerne takke dem for de forslag, de er kommet med.

Jeg vil endvidere gerne sige til fru Vassiliou, som ikke synes at være enig i de kvantificerede mål i fru Sartoris betænkning, at vi selvfølgelig tager højde for hendes bemærkning, men at det under alle omstændigheder er vigtigt for os at gøre vores yderste for at sikre et højt beskyttelsesniveau for såvel patienter som sundhedspersonale. Selv om det ikke er ønskeligt at have et kvantificeret forslag i lyset af forskellighedheden af den pleje, der leveres i EU, mener jeg ikke desto mindre, det er vigtigt for os at gøre vores yderste for at sikre de højst mulige sikkerhedsniveauer.

Det er EU's merværdi.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

5. Sjældne sygdomme (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0231/2009) af Trakatellis for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om forslag til Rådets henstilling om et europæisk tiltag vedrørende sjældne sygdomme (KOM(2008)0726 – C6-0455/2008 – 2008/0218(CNS)).

Antonios Trakatellis, ordfører. – (EL) Hr. formand! Denne henstilling fra Rådet hilses velkommen, da en fælles indsats på området sjældne sygdomme på EU-plan og nationalt plan er en absolut nødvendighed.

Grunden hertil er, at skønt forekomsten for hver sygdom er meget lav, er millioner af mennesker på tværs af hele EU ramt, fordi disse sygdomme måles i tusinder. Imidlertid er det forslag, Parlamentet har modtaget, meget utilstrækkeligt i dets nuværende form, og det er ikke muligt at udarbejde et realistisk program herudfra. Grunden hertil er, at forslaget generelt set ikke beskriver den nødvendige finansiering fra EU og samfinansieringen fra EU og medlemsstaterne eller andre organisationer.

Af den grund kan man ikke effektivt fremme visse afgørende aspekter vedrørende sjældne sygdomme, f.eks. oprettelse af netværk for ekspertisecentre, katalogisering af sygdomme, indsamling af data, nødvendig specialforskning osv. I teksten anmodes Kommissionen om at fremsætte et forslag om gennemførelse fem år efter vedtagelsen, hvilket er en lang periode, hvor intet praktisk talt kan udføres, eftersom der ikke er bevilget finansiering.

Som ordfører foreslår jeg derfor, at Kommissionen bliver bedt om at fremsætte et forslag om gennemførelse senest inden udgangen af 2012, eftersom de nødvendige data fra medlemsstaterne vedrørende ekspertisecentre og ekspertise inden for sjældne sygdomme vil foreligge inden det tidspunkt.

I dette forslag til gennemførelse skal der specifikt nævnes finansiering/samfinansiering osv. på følgende områder:

For det første indsamling af epidemiologiske data og udarbejdelse af et katalog over sjældne sygdomme, idet der er behov for at skabe et klart overblik over disse sygdomme i EU.

For det andet etablering af relevante netværk.

For det tredje oprettelse af ekspertisecentre i medlemsstater, som mangler sådanne centre, oprettelse af særlige uddannelses tilbud for ansatte i de eksisterende centre for at opnå ekspertise, ekspertmobilitet og mobilitet af ansatte for at skabe de nødvendige forhold til udvikling af den eksisterende viden og forskning i diagnoseredskaber og diagnostiske test af sjældne sygdomme, særligt af genetiske sygdomme.

Vi skal betragte dette forslag til Rådets henstilling som en køreplan, der skaber nyttige forhold for sjældne sygdomme, og vi skal være klar over dets generelle karakter, men jeg vil understrege endnu en gang, at en effektiv og vellykket anvendelse af forslaget forudsætter, at det er mere præcist og indeholder klare bestemmelser om tidsperspektiv og finansiering.

Et vigtigt aspekt i forbindelse med bekæmpelsen af sjældne sygdomme er patientmobiliteten. Dette emne blev allerede behandlet i Bowis-betænkningen, og jeg mener, at patientmobiliteten bestemt er berettiget her, da hver enkelt medlemsstat ikke besidder særlige centre eller eksperter, som er i stand til at behandle samtlige patienter. Her er patientmobiliteten og mobiliteten blandt ansatte således ganske afgørende, så nogle kan erhverve sig ekspertise, og andre kan give deres erfaringer videre.

Endelig skal det nævnes, at da mange af de sjældne sygdomme er af arvelig natur, er der ligeledes stort behov for forskning og innovation for at øge antallet af diagnostiske test.

Det meste af betænkningen vedrører behandling, diagnostik, erhvervelse af ekspertise og oprettelse af centre og netværk. Et punkt vedrører forebyggelse. Det er i dag muligt at forebygge genetiske sygdomme med en kombination af in vitro-befrugtning og test, der kan anvendes ved præimplantation. Da der er tale om en henstilling, er den ikke bindende for medlemsstaterne. I betænkningen hedder det, at den kun vil blive gennemført i de medlemsstater, hvor lovgivningen tillader det, og efter den frie vilje og et frit valg fra de mennesker, der ønsker at følge denne genetiske rådgivning, så jeg kan ikke se, den kolliderer med subsidiaritetsprincippet med hensyn til eksisterende data.

Daniela Filipiová, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Sjældne sygdomme er farlige og meget komplekse sygdomme, der er livstruende eller kronisk invaliderende. Trods deres lave prævalens er antallet af patienter i EU med disse sygdomme relativt højt, og der er derfor behov for en fælles indsats på EU-plan. Det er også grunden til, at sjældne sygdomme er en sundhedsstrategisk prioritet i EU.

Det tjekkiske formandskab mener, at når Rådet har vedtaget forslaget til et europæisk tiltag vedrørende sjældne sygdomme, vil der blive gjort væsentlige fremskridt og forbedringer med hensyn til diagnosticeringen af sjældne sygdomme, som for øjeblikket er problematisk som følge af de sjældne sygdommes natur. Forholdene vil også blive bedre og udmønte sig i en yderst nødvendig udveksling af ekspertviden og erfaringer på dette område.

Også derfor indtog det tjekkiske formandskab en aktiv holdning i forbindelse med forhandlingerne om forslaget, idet det kørte videre med det franske formandskabs arbejde og drøftelserne på EPSCO-Rådets møde i december 2008.

Jeg mener, at Europa-Parlamentet og Rådet har den samme holdning til denne sag. Initiativet er nødvendigt, da det vil forbedre den aktuelle situation for millioner af patienter, som lider af disse sygdomme, og da det vil forbedre deres chancer for at modtage korrekt behandling og forståelige oplysninger.

Dette skal f.eks. nås ved at udarbejde fælles definitioner af sjældne sygdomme, videreudvikle EU's aktiviteter baseret på databasen Orphanet, koordinere de europæiske forskningsaktiviteter, herunder samarbejdet med tredjelande, oprette og støtte ekspertisecentre og udvikle europæiske referencenetværk for sjældne sygdomme. Rådet anerkender ligeledes den centrale rolle, som de uafhængige patientforeninger spiller med hensyn til at udvikle og gennemføre nationale politikker for sjældne sygdomme.

Det tjekkiske formandskab er for øjeblikket i færd med at afslutte forhandlingerne om forslaget i Rådets arbejdende organer og vil forsøge at få det accepteret på EPSCO-Rådets møde til juni. På grund af sagens vigtighed har Rådet imidlertid besluttet også at høre Europa-Parlamentet, og det vil nøje gennemgå Parlamentets udtalelse.

Jeg vil gerne slutte af med endnu en gang at takke alle, der deltog i forberedelsen af Europa-Parlamentets betænkning, og især ordføreren, hr. Trakatellis, som har udarbejdet betænkningen.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle de medlemmer, der har været involveret i Parlamentets arbejde med forslaget til Rådets henstilling vedrørende sjældne sygdomme.

Jeg vil især gerne takke ordføreren, professor Trakatellis, for at have koordineret drøftelserne og selvfølgelig for hans betænkning.

Sjældne sygdomme, der hver for sig rammer et meget lille antal mennesker, og som for størstedelens vedkommende er genetiske sygdomme, kan være livstruende eller kronisk invaliderende. Selv om forekomsten af de enkelte sjældne sygdomme er meget lav, rammer disse sygdomme som helhed ca. 6 % af den samlede befolkning i EU på en eller anden måde i deres liv.

Det betyder, at mellem 29 og 36 mio. mennesker i EU lider eller risikerer at komme til at lide af en sjælden sygdom. Da sygdommene er sjældne, er det imidlertid umuligt for de enkelte medlemsstater at have den nødvendige ekspertise til at diagnosticere sygdommene og behandle patienterne. Dette er derfor et fremragende eksempel på et område i sundhedssektoren, hvor Europa kan bidrage med særlig stor værdi, og derfor har Kommissionen godkendt det strategiske tiltag.

Den europæiske strategi suppleres af et forslag til Rådets henstilling om tiltag i medlemsstaterne. Formålet med forslaget til henstilling er at hjælpe medlemsstaterne med at håndtere sjældne sygdomme mere effektivt, mere virkningsfuldt og mere globalt. Et af de vigtige aspekter er samlingen af ekspertise i de europæiske referencenetværk. Disse netværk kan give medlemsstaternes tiltag vedrørende sjældne sygdomme og på andre områder merværdi. De kan lette udvekslingen af knowhow og ekspertise og om nødvendigt vejlede patienterne med hensyn til, hvor de bør henvende sig, når ekspertisen ikke kan komme ud til dem.

Kommissionens forslag til direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser indeholder særlige bestemmelser om fremme af patientmobiliteten og opstiller en lovramme for de europæiske referencenetværk.

Der er stadig mange måder, hvorpå et europæisk tiltag kan hjælpe medlemsstaterne med at bekæmpe sjældne sygdomme, herunder bedre identifikation og anerkendelse af sygdomme, mere forskning i sjældne sygdomme og mekanismer som f.eks. regulering af lægemidler til sjældne sygdomme.

Jeg skal derfor takke Parlamentet for dets støtte til det brede spektrum af emner, der er omfattet af denne betænkning. Jeg ser med stor interesse frem til Deres forhandling.

Françoise Grossetête, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi. – (FR) Hr. formand! Patienter med sjældne sygdomme lider under fejldiagnosticering og får ofte ikke nogen form for behandling.

Sygdommenens sjældenhed genererer udfordringer ud fra såvel et videnskabeligt som et økonomisk synspunkt. Som ordfører for forordningen om lægemidler til sjældne sygdomme, der blev vedtaget for 10 år siden, ved

jeg, at disse patienter er for få til at være et lokalt eller regionalt anliggende, og at sygdommene er for mange til, at de sundhedsprofessionelle kan undervises deri. Ekspertise er derfor en mangelvare.

Reaktionen involverer uundgåeligt Europa, og vores Udvalg om Industri, Forskning og Energi støtter hr. Trakatellis i hans ønske om at styrke forsknings- og forebyggelsesindsatsen. Hvordan kan vi f.eks. nægte et par, hvis to børn lider af cystisk fibrose, og som ønsker at få et tredje barn, fremskridt på forskningsområdet med henblik på at forhindre, at det tredje barn får den samme sygdom? Derfor har patienterne brug for mere koordinering, mere sikkerhed og mere klarhed. Dette er afgørende emner, som opfylder de europæiske borgeres forventninger til et sundhedens Europa.

Peter Liese, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru kommissær! At hjælpe patienter, som lider af sjældne sygdomme, har længe været et af Europa-Parlamentets største interesseområder. Som det er blevet sagt, har patienter, der lider af sjældne sygdomme, brug for europæisk støtte. Den nationale indsats på dette område er ikke nok. Da disse sygdomme er så sjældne, er ikke alle medlemsstater i besiddelse af centre og eksperter. Med hensyn til forskning – og det er meget vigtigt – skal man bruge et vist antal patienter, for overhovedet at kunne forske i sygdommen og for at kunne udvikle nye terapier. Det samme gælder udviklingen af nye lægemidler. Fru Grossetête talte om forordningen om lægemidler til sjældne sygdomme, som er meget vigtig.

Kommissionens initiativ er også meget vigtigt. Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater støtter initiativet helhjertet, og vi støtter også de mange forbedringer, som hr. Trakatellis har foreslået i denne betænkning. Jeg må dog på min gruppes vegne sige, at der er et ændringsforslag i hr. Trakatellis' betænkning, der går imod dette grundlæggende ønske om at hjælpe patienterne.

I ændringsforslag 15 tales der om, hvordan man bør undgå og udrydde arvelige sygdomme gennem foranstaltninger som f.eks. genetisk rådgivning og udvælgelse af embryoer. Denne formulering har chokeret mange, ikke blot etiske eksperter og handicaporganisationsrepræsentanter, men også forskerne. European Society of Human Genetics opfordrer os til at forkaste ændringsforslag 15. De sammenligner det med eugenikken i første halvdel af sidste århundrede.

Politikere bør ikke lægge pres på nogen. På samme måde bør genetisk rådgivning ikke domineres af et politisk mål. Vi bør derfor forkaste ændringsforslag 15. Vi vil stemme for betænkningen – hvis ændringsforslag 15 forkastes – da det er en fornuftig betænkning. Ellers vil det blive yderst problematisk. Vi bør hjælpe folk med sjældne sygdomme og ikke give dem en følelse af, at de rent faktisk er i overskud.

Dorette Corbey, for PSE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg er hr. Trakatellis taknemmelig for hans fornemme betænkning. Hvis der er et område, hvor samarbejdet i Europa er nyttigt og giver merværdi, er det bestemt inden for sjældne sygdomme. I forbindelse med sjældne metaboliske sygdomme, muskelsygdomme og sjældne kræftformer er det praktisk og nyttigt at arbejde sammen med henblik på at udveksle oplysninger om behandlingsteknikker og gøre en fælles indsats. Det er alt sammen meget vigtigt. Oplysningerne skal også gøres tilgængelige, og alle disse emner tages op i Trakatellis-betænkningen.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på tre punkter. For det første skal patienterne have en stemme i Europa. I de senere år har vi set mere og mere velorganiserede patientgrupper, der også er kendt i Europa, i Bruxelles. Det er alt sammen meget vigtigt og informativt for politikerne, for mange af disse sjældne sygdomme er logisk nok i vid udstrækning ukendte. Det er derfor godt at fastslå, hvordan disse patientforeninger finansieres, og det er ekstremt vigtigt at sørge for, at disse foreninger finansieres uafhængigt og ikke udelukkende er afhængige af den farmaceutiske industri. Det er derfor, jeg er for finansiering til disse patientforeninger.

For det andet er udviklingen af lægemidler til sjældne sygdomme af afgørende betydning. Derfor har vi vedtaget en række direktiver, men det ville også være fint at bruge tid på at finde ud af, om de rent faktisk fungerer ordentligt.

For det tredje er dette et kontroversielt emne, som hr. Liese også nævnte. Mange sjældne sygdomme er arvelige. Forskning og udvælgelse af embryoer kan forhindre mange lidelser, men det er vigtigt, at medlemsstaterne beholder beføjelserne til at træffe afgørelse om eventuelle behandlinger som f.eks. præimplantation og udvælgelse af embryoer. Vi støtter ændringsforslag 15, men vi vil gerne have slettet henvisningen til sygdommenes udryddelse. Den har meget ubehagelige associationer, som hr. Liese allerede sagde. Vi mener endvidere, det er vigtigt, at behandlingerne er frivillige, og at de skal finde sted inden for de grænser, de nationale regeringer har opstillet. Hvis disse betingelser overholdes, er vi for ændringsforslaget

og opfordrer alle til at støtte det, men henvisningen til udryddelse af sygdommene bør slettes. Under disse forhold kan vi fuldt ud tilslutte os betænkningen, og vi er begejstrede over hr. Trakatellis' arbejde.

Frédérique Ries, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne takke vores ordfører, hr. Trakatellis, og undskylde min sene ankomst til forhandlingen. Samtidig vil jeg gerne byde den besøgsgruppe velkommen, der er grunden til, at jeg kommer en smule sent.

Under en høring om sjældne sygdomme, som jeg afholdt i Parlamentet sidste år med Eurordis – den europæiske patientforening – understregede jeg, at det var op til os, det var op til Europa, at sætte standarderne meget højt for disse patienter, der sætter hele deres lid til forskningen, og det er det, ordføreren har gjort her ved i vid udstrækning at forbedre Kommissionens tekst.

Det lille antal patienter, der berøres i de enkelte medlemsstater, og den viden, der er fordelt rundt omkring i hele Europa, gør sjældne sygdomme til et eksempel *par excellence* på, at en fælles indsats på europæisk plan er en absolut nødvendighed. Det er vores fælles ønske at få bedre viden om disse sygdomme, at forbedre deres diagnosticering og behandling og at give patienterne og deres familier bedre pleje.

Derudover er der naturligvis spørgsmålene om tidsperspektiv og finansiering. Der findes forskellige muligheder, og dem er vi ved at overveje. Ud over midlerne fra EU og medlemsstaterne vil det være nyttigt at finde andre finansieringskilder. En af mulighederne, der fungerer godt i mange medlemsstater, er et offentligt-privat partnerskab.

Jeg ville blive irriteret på mig selv, hvis ikke jeg her nævnte den omfattende finansielle støtte, der kommer fra borgerinitiativerne *Téléthon* i Frankrig og *Télévie* i det fransktalende Belgien. Sidstnævnte har ganske enkelt gjort det muligt at fordoble budgettet til videnskabelig forskning – et miserabelt budget kan jeg lige sige i forbifarten på 13 EUR pr. borger om året, hvilket skal sammenlignes med 50 EUR i Frankrig og 57 EUR i Tyskland for blot at tage to eksempler.

Jeg skal slutte af. Millioner af patienter i Europa kigger på os. Viljen er der. Det er op til os at sørge for, at dette bliver mere end blot et katalog med gode hensigter. Og endnu en ting: Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa støtter ændringsforslag 15.

Hiltrud Breyer, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det siger sig selv, at vi er for at hjælpe folk med sjældne sygdomme. Det skal dog siges, at ændringsforslag 15 er fuldstændig uacceptabelt ud fra et etisk synspunkt.

Aldrig igen må der komme en forhandling i Europa om, hvis liv det er værd at leve, og hvis det ikke er. Der må ikke ligge noget politisk eller socialt pres på forældre i Europa, så de bevidst beslutter sig for ikke at få et handicappet barn. Udvælgelsen af embryoer ville være det samme som at åbne de etiske sluser. Derfor skal vi forkaste dette ændringsforslag. Det er ikke nok at slette ordet "udrydde", som rent faktisk – det er sørgeligt at sige – er på linje med det fascistiske sprogbrug. Hvis vi gør det, vil vi alligevel blive stillet ansigt til ansigt med udvælgelsen af embryoer. Det ville være ulideligt, hvis dette ændringsforslag og dets idé om udvælgelse af embryoer skulle blive en trædesten for nye etiske regler i Europa.

Vi skal absolut gå imod genetisk forskelsbehandling. Ændringsforslag 15 skal derfor forkastes i sin helhed. Ellers vil vores gruppe desværre være nødt til at stemme imod betænkningen, selv om resten af den er yderst positiv.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Trakatellis-betænkningen henviser til en række mangler i Rådets henstilling, og disse bemærkninger er efter min mening korrekte. Jeg er i øvrigt også overbevist om, at en koordineret tilgang til sjældne sygdomme på EU-plan er nødvendig. Ikke desto mindre står der intet i hverken henstillingen eller betænkningen om de sjældne sygdomme, der kommer fra udviklingslandene.

Vi oplever f.eks. tuberkulosens tilbagevenden, en sygdom, der indtil for nylig var fuldstændig eller næsten fuldstændig forsvundet i Europa, og som nu importeres igen som følge af masseindvandringen. Også her er der derfor behov for øjeblikkelig handling i form af specifikation af risikoområder, udveksling af oplysninger, udførelse af stikprøvekontroller, når Fællesskabets ydre grænser krydses osv. Det er naturligvis af største vigtighed, at folkesundhedspolitikken får forrang over den politiske korrekthed.

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Vi ønsker at arbejde sammen for at opnå de bedste betingelser for levering af sundhedsydelser i Europa. Især i EU's landområder, som ligger tæt på de nationale grænser – ligesom mit hjem i det store grænseoverskridende område mellem Tyskland, Belgien, Luxembourg og Frankrig – er forbedringen af patientmobiliteten, som vi drøftede for et

øjeblik siden, en særdeles vigtig byggeklods med henblik på at forbedre leveringen af sundhedsydelser og gøre den mere effektiv. I alt, hvad vi gør, skal vi imidlertid overholde og beskytte medlemsstaternes etiske standarder. Det gælder dna-analyser såvel som kunstig befrugtning, og det gælder også sjældne sygdomme, som er emnet i hr. Trakatellis' betænkning. Sjældne sygdomme kræver en stærkere politisk ramme for at forbedre forskning og behandling, da virksomhederne foretrækker at investere i større markeder.

I vores kamp for folkesundheden må vi ikke forsøge at udrydde sjældne sygdomme ved f.eks. at udvælge embryoer. Når alt kommer til alt, handler denne sag jo om at helbrede mennesker. Dette ene element giver betænkningen, der ellers har en fornuftig tilgang, en fuldstændig forkert drejning, og denne drejning er moralsk risikabel. I ændringsforslag 15 er det ikke helbredelse, der er i fokus, men udvælgelse. Hvem afgør, hvilket liv det er værd at leve? Mener vi, at forebyggelse er det samme som at forhindre liv? Det tror jeg ikke. I mit eget land og i mange andre medlemsstater i øvrigt er præimplantationsdiagnostik forbudt, og det er der en god grund til. At officielle europæiske dokumenter kan indeholde begreber som udryddelse og udvælgelse af sunde embryoer finder jeg ganske chokerende og i modstrid med vores erklærede mål, som er at anerkende og integrere folk med handicap og sygdomme i vores samfund.

Jeg opfordrer alle til at stemme imod ændringsforslag 15, hvilket er af afgørende betydning, så det, der ellers er sådan en fornuftig betænkning fra hr. Trakatellis' hånd, vil kunne opnå et solidt flertal.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Efter min mening er det absolut afgørende, at EU og medlemsstaterne iværksætter samordnede foranstaltninger vedrørende sjældne sygdomme. Jeg tilslutter mig ordførerens synspunkt, om at denne henstilling fra Rådet og handlingsplanen i dens nuværende form er utilstrækkelige, og at det ikke er muligt at udvikle et velfungerende program i EU på dette grundlag. De indeholder ingen konkrete henstillinger og ingen konkrete frister for gennemførelsen.

Det står fuldstændig klart, at det ikke vil være muligt at opnå et gennembrud inden for dette område, uden at EU og medlemsstaterne yder en indsats og bevilger midler dertil. Efter min mening hersker der ingen tvivl om, at sjældne sygdomme skal have særlig opmærksomhed, og vi skal tage højde for de flere millioner borgeres særlige behov for at gøre det muligt at give dem et værdigt liv fremover. Jeg er ikke enig med den påstand, som den foregående taler, Philip Claeys, fremførte, om at tuberkulose indføres i medlemsstaterne fra tredjelande. Den påstand kan jeg ikke tilslutte mig. Tuberkulose har sin rod i fattigdom og hjemløshed, og i medlemsstater med en lav levestandard er denne sygdom almindeligt forekommende i dag.

Daniela Filipiová, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke alle medlemmerne for deres bemærkninger, forslag og observationer. Jeg blev utrolig glad for at høre, at Parlamentet og Rådet i det store og hele er enige om holdningen til dette spørgsmål. Selvfølgelig kan jeg kun være enig med ordføreren, Antonios Trakatellis, i, at forslaget omhandler sygdomme, som måske nok er sjældne, men som immervæk rammer tusindvis af mennesker. Jeg synes, at det er vigtigt at fremhæve, at en bedre samordning og et øget samarbejde mellem medlemsstaterne kan gavne patienterne som følge af de specialiserede centre, som kan opnå en økonomisk gevinst i kraft af de stordriftsfordele, som kommissær Androulla Vassiliou lige har været inde på. Rådet vil naturligvis tage alle Parlamentets ændringsforslag op til nøje overvejelse og vil på grundlag heraf vurdere, hvorvidt de skal indarbejdes i det endelige forslag.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EL) Hr. formand, mine damer og herrer! Dagens forhandlinger har vist, at der er en enorm interesse for dette vigtige område inden for folkesundheden.

En europæisk indsats over for sjældne sygdomme er et emne, der har mødt generel opbakning i alle institutionerne, og jeg er taknemmelig for Parlamentets støtte til dette initiativ.

Sjældne sygdomme anses uomtvisteligt for at være et folkesundhedsområde, inden for hvilket 27 forskellige nationale strategier ville være utilstrækkelige og virkningsløse. Denne henstilling vil gøre det muligt for os at tage fat på de særlige problemer, der er forbundet med sjældne sygdomme, og at forsøge at forbedre livet for de mennesker, der rammes af dem. Ud over at det ville gavne patienterne selv, ville en sådan indsats også påvirke patienternes familie og venner.

Vi skal nå dette mål ved i vid udstrækning at henstille til medlemsstaterne, at de udarbejder planer og strategier om sjældne sygdomme, og ved at etablere europæiske referencenetværk.

Vi nærer ingen modvilje mod ordfører Antonios Trakatellis' forslag om, at vi ved udgangen af 2012 udarbejder og fremlægger en beretning om resultaterne af henstillingen, og vil derfor erindre dette forslag.

(EN) Jeg tillader mig nu at kommentere to eller tre af medlemmernes bemærkninger. Den første bemærkning vedrører ændringsforslag 15, og jeg vil i denne forbindelse understrege, at etiske spørgsmål ligger uden for

EU's kompetenceområde. Det gælder navnlig i dette tilfælde, hvor medlemsstaternes lovgivninger om screening og de etiske valg, der skal træffes på baggrund af disse oplysninger, er forskellige.

Spørgsmålet om finansiering blev også bragt på bane. Det er op til medlemsstaterne at finde midler til behandling af sjældne sygdomme. Kommissionen håber, at disse forslag vil øge opbakningen til en sådan investerings betydning samt bidrage til den optimale anvendelse af de midler, der er tilgængelige inden for rammerne af det europæiske samarbejde.

For så vidt angår den supplerende fællesskabsfinansiering skyldes loftet i den nuværende sundhedsplan Parlamentets og Rådets generelle finansielle overslag. Hvis Parlamentet mener, at der er behov for yderligere fællesskabsfinansiering til sjældne sygdomme, skal Parlamentet tage dette emne op i forbindelse med budgetproceduren.

Dorette Corbey henviste ligeledes til, at vi bliver nødt til at støtte patientgrupperne. Kommissionen er enig i patientgruppernes betydning. Vi arbejder tæt sammen med dem og især med Eurordis. For nylig var jeg vært for præsentationen af en bog med 12 000 patienthistorier. Et sådant borgerengagement er afgørende for vores arbejde inden for dette område.

(EL) Hr. formand! Afslutningsvis ønsker jeg at påpege, at vi håber, at patienterne lettere vil kunne finde de specialister, de har behov for, gennem en øget adgang for patienter til specialistbehandling, støtte til forskning og udvikling af effektive behandlinger og tværnationalt samarbejde.

Antonios Trakatellis, ordfører. – (EL) Hr. formand! Jeg er yderst taknemmelig for de øvrige medlemmers bemærkninger, for Rådets bemærkninger og for kommissær Androulla Vassilious indlæg. Kommissæren har vist, at hun er meget imødekommende og indstillet på i det mindste at indarbejde det ændringsforslag, hvori Kommissionen opfordres til at fremsætte et forslag ved udgangen af 2012, således at vi hurtigt kan gøre fremskridt med hensyn til sjældne sygdomme i Europa.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted om et par minutter.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Carlo Casini (PPE-DE), skriftlig. – (IT) Forebyggelsen og behandlingen af sygdomme, herunder sjældne sygdomme, kræver langt den største indsats fra de offentlige institutioners side, men i behandlingens og forebyggelsens navn må man dog ikke gå så vidt som at betale den højeste pris, nemlig menneskeliv, selv om dette måtte være til gavn for andre. Dette ville grundlæggende være i strid med ånden i EU, der blev grundlagt på anerkendelsen af alle menneskers universelle værdighed. Genetisk diagnosticering af embryoner med henblik på udvælgelse af de bedste og sundeste embryoner, mens man slår de andre ihjel, udgør en uacceptabel forskelsbehandling af mennesker. I nogle medlemsstater er det tilladt, men EU må absolut ikke tilskynde til hverken love eller praksis, der tillader en sådan udvælgelse.

På trods af mit ufravigelige ønske om at bekæmpe enhver sygdom er jeg imidlertid imod en tekst, hvis værdige afsnit står i kontrast til det negative indhold, der ville gennemsyre artikel 4, hvis den blev ændret ved ændringsforslag 15.

FORSÆDE: Alejo VIDAL-QUADRAS

Næstformand

6. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen))

– Før afstemningen:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Inden afstemningen om Paulo Casacas betænkning fremsætter jeg en anmodning under henvisning til artikel 1 i bilag I til Parlamentets forretningsorden, og jeg citerer: "Medlemmer, der har umiddelbar økonomisk interesse i det emne, der drøftes, gør [...] mundtligt opmærksom herpå".

I Paulo Casacas betænkning om decharge skal vi stemme om pensionsmidler. I Europa-Parlamentet er over 400 medlemmer med i en pensionsfond. Jeg opfordrer formanden til at bede alle medlemmer, der er i pensionsfonden, om straks at gøre mundtligt opmærksom herpå på plenarmødet, da de har en umiddelbar interesse i det emne, der skal drøftes.

(Bifald)

Gary Titley (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg har bedt om ordet for at henlede opmærksomheden på artikel 28, stk. 2, i Parlamentets forretningsorden, hvori det bestemmes, at ethvert medlem kan stille spørgsmål til Parlamentets formand og modtage svar herpå inden for en frist på 30 dage. Jeg stillede et spørgsmål til Parlamentets formand den 19. marts. I dag er det den 23. april. Jeg har endnu ikke modtaget noget svar, og formandens kabinet har tilmed afvist at besvare mine e-mails.

Jeg vil gerne spørge Parlamentets formand om, hvorfor han udviser en sådan foragt for Parlamentets forretningsorden og for medlemmernes rettigheder, og jeg anmoder Dem om at bede ham besvare dette spørgsmål inden for 24 timer. Hvis dette ikke sker, tager jeg ordet igen i morgen og gentager mit spørgsmål.

(Bifald)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Det er indlysende, at de medlemmer, der er i pensionsfonden, i første fase skal gøre opmærksom på dette og samtidig undlade at stemme om Paulo Casacas betænkning, da der i denne betænkning er punkter, der kan afføde en interessekonflikt med hensyn til disse medlemmers personlige interesser.

Jeg opfordrer Dem derfor til at anvende Parlamentets forretningsorden.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Hr. formand! Den foreliggende sag er den skriftlige erklæring nr. 0001/2009, der opnåede det krævede flertal. På vegne af ophavsmændene til den skriftlige erklæring vil jeg gerne takke alle medlemmerne. Dette vedrører på ingen måde afstemningen.

Luigi Cocilovo (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil blot påpege, at jeg anser Daniel Cohn-Bendits fortolkning af Parlamentets forretningsorden for at være fuldstændig ubegrundet, idet Daniel Cohn-Bendit henviser til private og personlige interesser, der tydeligvis intet har at gøre med anvendelsen af Parlamentets forretningsorden.

I henhold til Daniel Cohn-Bendits fortolkning ville det have forholdt sig sådan, at intet medlem ved afstemningen om den nye statut for Parlamentets medlemmer, der ligeledes indeholder oplysninger om hvert enkelt medlems tillæg, ville have kunnet deltage i den afstemning, og jeg beder Dem derfor om at afvise denne anmodning, da den er fuldstændig ubegrundet.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Luigi Cocolovo har fuldstændig ret i, at pensionsmidler i den grad er et spørgsmål om private interesser. Det drejer som om en privat ordning. Jeg vil meget gerne tilslutte mig Daniel Cohn-Bendits udsagn. Eftersom 478 medlemmer er for kujonagtige til at løfte sløret for deres interesser, kan jeg påpege, at alle navnene kan findes på <http://www.openeurope.org>.

Listen omfatter personer lige fra den højreradikale Andreas Mölzer til den konservative Paul Rübig og ingen ringere end formanden for Budgetkontroludvalget, Herbert Bösch.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Hr. formand! Selvfølgelig kan vi fortsætte forhandlingerne. Daniel Cohn-Bendits forslag er, når alt kommer til alt, blevet vedtaget, og der er blevet fremsat mange bemærkninger.

Jeg anmoder om, at vi koncentrerer os om det, som vi skal til at stemme om, altså Paulo Casacas betænkning. Uanset om det drejer sig om en privat eller en offentlig fond, omhandler denne betænkning et meget konkret emne, nemlig det at Parlamentet for det første fastslår, at fonden ikke har noget retskrav på dækning af sit underskud, og for det andet at en sådan underskudsdekning desuden ikke vil finde sted. Der er ingen penge til fonden. Det er sagens kerne, og jeg anmoder om, at vi stemmer om betænkningen.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Må jeg kommentere Daniel Cohn-Bendits synspunkt og Hans-Peter Martins synspunkt? Efter min mening ligger løsningen lige for. Jeg vil med glæde oplyse, at jeg deltager i den frivillige pensionsordning i lighed med 399 andre medlemmer, og jeg agter at stemme imod mine egne interesser og for skatteydernes interesser. Den åbenlyse løsning er, at de øvrige 399 medlemmer gør det samme.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Bortset fra, at jeg selv gør det nu, vil jeg som medlem af pensionsfonden hævde, at jeg ikke gør mig nogen forestillinger om, at over 400 medlemmer nu vil stille sig op og oplyse os om, at de er medlem, for hvis de gjorde det, ville det blive fuldstændig umuligt at gennemføre nogen form for afstemning i dag. Jeg foreslår en fornuftig løsning på denne situation. Efter min mening vil det være tilstrækkeligt at medtage den fortegnelse over ordningens medlemmer, som foreligger.

Formanden. – Tak for Deres indlæg. Nu fortsætter mødet.

Gary Titley! Jeg sender straks Deres klage videre til formandens kabinet med Deres anmodning om et øjeblikkeligt svar.

For så vidt angår Daniel Cohn-Bendits spørgsmål er ethvert medlem i medfør af forretningsordenen til enhver tid naturligvis berettiget til at erklære en eventuel personlig interesse i et givet emne, der drøftes her i Parlamentet. Der er derfor ikke yderligere bemærkninger til dette spørgsmål, medmindre der er nogen, der ønsker at tilføje noget.

Da dette ikke er tilfældet, anser jeg spørgsmålet for besvaret.

6.1. Decharge 2007: Europa-Parlamentet (A6-0184/2009, Paulo Casaca)

6.2. Decharge 2007: Domstolen (A6-0151/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.3. Decharge 2007: Revisionsretten (A6-0152/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.4. Decharge 2007: Den Europæiske Ombudsmand (A6-0156/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.5. Decharge 2007: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (A6-0154/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.6. Decharge 2007: Eurojust (A6-0161/2009, Christofer Fjellner)

6.7. Decharge 2007: Det Europæiske Lægemiddelagentur (A6-0162/2009, Christofer Fjellner)

6.8. Decharge 2007: Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (A6-0163/2009, Christofer Fjellner)

6.9. Decharge 2007: Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (A6-0166/2009, Christofer Fjellner)

6.10. Decharge 2007: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (A6-0170/2009, Christofer Fjellner)

6.11. Decharge 2007: Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (A6-0170/2009, Christofer Fjellner)

6.12. Decharge 2007: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (A6-0177/2009, Christofer Fjellner)

6.13. Decharge 2007: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (A6-0178/2009, Christofer Fjellner)

6.14. Decharge 2007: EU's almindelige budget – Rådet (A6-0150/2009, Søren Bo Søndergaard)

6.15. Økonomisk forvaltning og kontrol af europæiske agenturer (A6-0148/2009, Christofer Fjellner)

7. Velkomstord

Formanden. – Jeg vil nu byde velkommen til en delegation fra Irak, der besøger Parlamentet. Besøget foregår som led i vores interparlamentariske møder, og jeg byder delegationen hjertelig velkommen.

(Bifald)

Khalid Al Atiyah, 1. næstformand for Repræsentanternes Hus i Republikken Irak, leder delegationen.

Jeg er utrolig glad for at kunne fremhæve det opmuntrende fremskridt, der er opnået i Irak med hensyn til sikkerheden og retsstatsprincippet, som provinsvalgene, der blev afholdt januar sidste år, vidner om, og vi håber, at de mange problemer og vanskelige år, som Irak har gennemlevet, meget snart vil få en ende.

Vi kan forsikre Irak om, at EU og Parlamentet altid vil bistå landet med at konsolidere freden, demokratiet og den stabilitet, som Irak i lighed med enhver anden nation i verden har ret til.

Jeg håber, at møderne i Parlamentet vil bære frugt, og at delegationens besøg her i Parlamentet vil styrke de bånd, der forener vores to parlamenter.

(Bifald)

8. Afstemningstid (fortsat)

8.1. Fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel (omarbejdning) (A6-0215/2009, Mathieu Grosch)

8.2. Fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet (A6-0210/2009, Silvia-Adriana Țicău)

8.3. Fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (omarbejdet) (A6-0211/2009, Mathieu Grosch)

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! I lyset af de flere hundrede stemmer, der er afgivet, ville det måske være en idé, hvis De i stedet for at oplæse de enkelte tal blot oplyste om, hvorvidt et forslag var vedtaget eller forkastet.

Formanden. – Jeg ville meget gerne imødekomme denne anmodning, og jeg har faktisk gjort det tidligere. I dag vil jeg imidlertid ikke gøre det, da Den Europæiske Journalistsammenslutning har anmodet om en detaljeret oplæsning af afstemningsresultaterne. Hvis vi ikke fremlægger et detaljeret afstemningsresultat, kan resultatet ikke registreres korrekt, og sammenslutningen fremfører med rette, at den, hvis den ikke kender resultatet af afstemningen, ikke kan foretage en politisk vurdering af Parlamentets holdning.

8.4. Bygningers energimæssige ydeevne (A6-0254/2009, Silvia-Adriana Țicău)

– Før afstemningen:

Silvia-Adriana Țicău, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot oplyse om, at ændringsforslag 106 og 117 kun vil falde bort, hvis den første del på afstemningslisten vedrørende artikel 7, ændringsforslag 57, vedtages.

For så vidt angår artikel 9, ændringsforslag 102, vil ændringsforslag 60 falde, hvis alle ændringsforslag vedtages. Ellers skal vi stemme om den tilsvarende del i ændringsforslag 60.

Formanden. – Tak. Vi vil tage behørig højde for Deres bemærkninger.

- Før afstemningen om ændringsforslag 109 og 124:

Silvia-Adriana Țicău, ordfører. – (EN) Hr. formand! Vi skal også stemme om ændringsforslag 109 og 124 – den tilsvarende del.

8.5. Kreditvurderingsinstitutter (A6-0191/2009, Jean-Paul Gauzès)

- Før afstemningen:

Jean-Paul Gauzès, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg ønsker blot at gøre opmærksom på, at dette er en vigtig betænkning, da den omhandler indførelsen af europæisk lovgivning om kreditvurderingsinstitutter og derfor er en del af løsningen på krisen.

Jeg kan oplyse om, at Coreper i formiddags vedtog den kompromistekst, der er blevet sat under afstemning. Hvis Parlamentets afstemning skal være i overensstemmelse hermed, er det bedst, at medlemmerne forkaster ændringsforslagene, undtagen i forbindelse med afstemningen om ændringsforslag 172, de tilsvarende dele. Jeg ønsker ligeledes at takke skyggeordførerne, Gianni Pittella og Wolf Klinz, samt alle dem, der har været beskæftiget med dette vigtige emne.

8.6. Passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje (A6-0209/2009, Michel Teychenné)

8.7. Buspassagerers rettigheder (A6-0250/2009, Gabriele Albertini)

- Vedrørende ændringsforslag 81 og 12:

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Det er min opfattelse, at ændringsforslag 81 blev vedtaget med et stort flertal, og at ændringsforslag derfor 12 falder bort. Kan formanden bekræfte dette igen?

Formanden. – Ja, De har ret. Ændringsforslag 12 falder bort.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Dette andet ændringsforslag kan absolut opfattes som supplerende. Der er ingen modsætning mellem de to ændringsforslag, som derfor ikke udelukker hinanden.

(Uro)

Formanden. – Ordføreren, Gabriele Albertini, anmodes om en udtalelse.

Gabriele Albertini, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er enig med vores koordinator, Georg Jarzembowski, i, at ændringsforslag 12 bortfalder.

8.8. Beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder (A6-0070/2009, Brian Crowley)

- Før afstemningen:

Sharon Bowles (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg beklager, at jeg bliver nødt til at afbryde denne langvarige afstemning, men det er for nylig blevet markeret på afstemningslisten, at ændringsforslag 80 til en betragtning falder bort, hvis ændringsforslag 37 vedtages. Den første halvdel af ændringsforslaget er nøjagtig det samme, men det nye stykke, dvs. den anden del, er i overensstemmelse hermed. Det er ikke markeret, at ændringsforslag 81, der er det tilsvarende ændringsforslag til denne artikel, bortfalder, hvis det tilsvarende ændringsforslag til artiklen, dvs. ændringsforslag 55, vedtages. Jeg anmoder derfor om, at vi stemmer om ændringsforslag 80 som en tilføjelse til ændringsforslag 37, hvis altså medlemmerne tilslutter sig dette, hvilket er en helt anden sag, således som vi tilsyneladende også gør det i forbindelse med ændringsforslag 81.

Formanden. – Tak. Vi bør også høre en udtalelse fra ordføreren, Brian Crowley.

Brian Crowley, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg mener ikke, at ændringsforslaget kan indarbejdes som en tilføjelse. Det bør behandles særskilt.

8.9. Intelligente transportsystemer på vejtransportområdet samt etablering af kontaktflader med andre transportformer (A6-0226/2009, Anne E. Jensen)

– Før afstemningen:

Alexander Alvaro (ALDE). – (EN) Hr. formand! Med al respekt er jeg overbevist om, at Deres popularitet ville stige, og at De ville blive mødt med stor beundring, hvis De fremskyndede afstemningsproceduren.

(Bifald)

Formanden. – Mange tak for Deres råd. Det er naturligvis klart, at De ingen erfaring har med formandens funktion.

8.10. Det andet Marco-Polo-program (A6-0217/2009, Ulrich Stockmann)

8.11. Et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (A6-0220/2009, Petr Duchoň)

8.12. Patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (A6-0233/2009, John Bowis)

– Før afstemningen:

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Hr. formand! Jeg ønsker ordet for en bemærkning til forretningsordenen på grundlag af artikel 168, stk. 2. Vores gruppe har indgivet et ændringsforslag om ændringen af retsgrundlaget, og en række andre grupper har gjort det samme. Denne ændring medfører, at det nu kun er artikel 95 om det indre marked, og således kun de økonomiske interesser, der udgør retsgrundlaget, og ikke artikel 152 om folkesundhed, hvori der tages udgangspunkt i patienten.

I princippet anmodede Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om en udtalelse fra Retsudvalget, men der blev udelukkende anmodet om denne udtalelse på grundlag af Kommissionens oprindelige forslag. Det fremgår nu tydeligt af Bowis-betænkningen, at der er blevet lavet en ændring, hvorefter patientrettighederne ligeledes nævnes i denne betænkning, og retsgrundlaget er derfor også blevet ændret. Disse ændringsforslag er imidlertid blevet afvist, og den grundlæggende ændring, som Parlamentet ønsker, nemlig at ændre fokus fra en udelukkende markedsorienteret tilgang til en tilgang, hvor der også fokuseres på patientrettighederne, er i fare. Jeg anmoder om, at betænkningen henvises til fornyet behandling i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed.

Formanden. – Vi vil nu stemme om ændringsforslag 158, der er et forslag om forkastelse, og når vi har resultatet heraf, vil jeg besvare Deres anmodning.

For så vidt angår ændringsforslagene vedrørende retsgrundlaget foreslår jeg, at formandskabet træffer afgørelse om, hvorvidt disse ændringsforslag, dvs. ændringsforslag 159, 119, 116 og 125, kan behandles, men at denne beslutning naturligvis skal afhænge af direktivets endelige udformning, der vil blive ændret i løbet af afstemningen.

Jeg foreslår derfor, at vi tager afstemningen om behandlingen af disse ændringsforslag til sidst, da formandskabet på dette tidspunkt vil være i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige for at kunne beslutte, om ændringsforslagene kan behandles eller ej. Ellers ville vi skulle træffe beslutningen nu uden at have tilstrækkelige oplysninger.

Hvis ordførerne er enige, vil afstemningen om disse ændringsforslag derfor finde sted til sidst.

Philip Bushill-Matthews, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg tilslutter mig Deres forslag, men af klarhedshensyn bedes De nævne de ændringsforslag, der er omfattet af retsgrundlaget – 159, 119 osv. "Osv." bør ligeledes omfatte betragtningen, altså ændringsforslag 126.

Formanden. – Vi vil derfor stemme om 80 ændringsforslag fra det relevante udvalg, og vi er klar over, at Philip Bushill-Matthews ønsker at fremsætte et mundtligt ændringsforslag til ændringsforslag 100.

- Før afstemningen om ændringsforslag 100:

Philip Bushill-Matthews, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg undskylder over for de øvrige medlemmer, at jeg stiller dette ændringsforslag så sent, men begrundelsen for forslaget er simpelthen ønsket om en præcisering.

Ændringsforslag 100 vedrører medlemsstaternes ansvar for udveksling af oplysninger om resultaterne af disciplinær- og straffesager mod sundhedsprofessionelle. Dette er absolut relevant, men jeg er i sidste øjeblik blevet gjort opmærksom på, at dette kan fortolkes, som at medlemsstaterne f.eks. vil være forpligtet til at udveksle oplysninger om sundhedsprofessionelles eventuelle overtrædelse af færdselsloven. Dette er tydeligvis ikke formålet med ændringsforslaget, så af hensyn til præciseringen foreslår jeg følgende ordlyd: "Medlemsstaterne udveksler straks og proaktivt oplysninger om resultaterne af disciplinær- og straffesager mod sundhedsprofessionelle, når sådanne sager indvirker på deres registrering og deres ret til at levere ydelser". Ændringsforslaget drejer sig således udelukkende om en præcisering.

Formanden. - Indtil videre har vi i forbindelse med afstemningen om denne betænkning stemt om en række ændringsforslag, der vedrører artikel 15, 16 og 17. De vedtagne ændringsforslag, der omhandler disse artikler, er ændringsforslag 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110 og 135.

I løbet af disse forhandlinger har kommissær Androulla Vassiliou tilkendegivet, at hun vil være indstillet på at revidere retsgrundlaget, hvis hun mente, at der var grund til dette, hvilket ville afhænge af ændringsforslagene til direktivet. For at sikre at den endelige tekst, Parlamentet vedtager, er i overensstemmelse med retsgrundlaget, skal vi beslutte, om ændringsforslag 159, 119, 116, 125 og 126, kan behandles.

Hvis vi tager højde for det, som kommissæren har sagt, og det forhold, at det relevante udvalg stemte om disse ændringsforslag, at det relevante udvalg og udvalgets formand følgelig mente, at de kunne behandles, og at han tillod, at de blev sat under afstemning, bemærker jeg, at direktivet har ændret retning, også i lyset af alt det, som vi har stemt om i dag i forbindelse med artikel 15, 16 og 17.

På denne baggrund mener formandskabet, at ændringsforslagene kan behandles, og vi går nu over til afstemningen om disse ændringsforslag.

Philip Bushill-Matthews, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg accepterer Deres afgørelse, da det er Deres ret at træffe en sådan, men med den ene bemærkning, at Kartika Tamara Liotard tidligere sagde, at det var nødvendigt med et dobbelt retsgrundlag, da det, hvis retsgrundlaget kun omhandlede det indre marked, ellers ville betyde, at vi kun ville stemme om økonomiske forhold uden at forsøge at åbne forhandlingerne igen. Jeg vil blot rette Kartika Tamara Liotard og sige, at det ene retsgrundlag, der er på nuværende tidspunkt, ikke blot er økonomisk, men at det vedrører valgfrihed med hensyn til patientrettigheder. Vores gruppe vil derfor stemme imod et dobbelt retsgrundlag, både for så vidt angår disse oprindelige ændringsforslag og så afgjort for så vidt angår betragtningen. Jeg opfordrer de øvrige medlemmer til at sætte patienterne i første række.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg skal gøre det kort. Jeg forsøger at være hjælpsom, men jeg er ved at være sulten. Disse afstemninger er vigtige, og det er en meget omfattende dagsorden, og jeg sympatiserer med Dem i enhver henseende.

Jeg har lige været nede i presserummet og har bemærket, at otte journalister faktisk lytter til afstemningen – andre følger den måske på skærmen, hvor hver enkelt afstemning transmitteres. Jeg mener derfor ikke, at det er nødvendigt at oplæse resultatet af hver enkelt afstemning.

(Bifald)

Formanden. – Indtil videre har vi tilpasset os talerne. Fra nu af vil vi skride hurtigere frem til alles tilfredshed.

- Efter afstemningen:

Philip Bushill-Matthews, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg går ud fra, at det seneste indlæg, som var velment, var årsagen til, at De undlod at følge Deres sædvanlige praksis med at takke ordføreren. Jeg er overbevist om, at De ønsker at takke ham, især fordi han ikke er til stede.

Formanden. – Tidspunktet er absolut passende til at takke ordføreren, John Bowis, for hans arbejde og ønske ham god og hurtig bedring.

8.13. Patientsikkerhed (A6-0239/2009, Amalia Sartori)

8.14. Sjældne sygdomme (A6-0231/2009, Antonios Trakatellis)

8.15. Decharge 2007: Kommissionen

8.16. Decharge 2007: Den 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond (EUF) (A6-0159/2009, Bogusław Liberadzki)

8.17. Decharge 2007: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (A6-0155/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.18. Decharge 2007: Regionsudvalget (A6-0153/2009, Søren Bo Søndergaard)

8.19. Decharge 2007: Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (A6-0157/2009, Christofer Fjellner)

8.20. Decharge 2007: Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) (A6-0158/2009, Christofer Fjellner)

8.21. Decharge 2007: Det Europæiske Politiakademi (A6-0160/2009, Christofer Fjellner)

Christofer Fjellner, ordfører. – (SV) Hr. formand! Da Parlamentet har besluttet at meddele decharge til Det Europæiske Politiakademi i strid med min og udvalgets henstilling, vil jeg ganske enkelt opfordre kraftigt til, at mine kolleger i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater godkender de ændringsforslag, der er indgivet af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Parlamentet. Nu hvor vi har meddelt decharge, er det unødvendigt at begrunde, hvorfor vi ville vælge ikke at meddele decharge eller at udsætte decharge. For at være konsekvent foreslår jeg, at vores gruppe tilslutter sig Den Socialdemokratiske Gruppens forslag og stemmer for de næste fire ændringsforslag.

8.22. Decharge 2007: Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed (A6-0164/2009, Christofer Fjellner)

8.23. Decharge 2007: Det Europæiske Jernbaneagentur (A6-0165/2009, Christofer Fjellner)

8.24. Decharge 2007: Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (A6-0167/2009, Christofer Fjellner)

8.25. Decharge 2007: Det Europæiske Genopbygningsagentur (A6-0169/2009, Christofer Fjellner)

8.26. Decharge 2007: Det Europæiske Miljøagentur (A6-0171/2009, Christofer Fjellner)

8.27. Decharge 2007: Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (A6-0172/2009, Christofer Fjellner)

8.28. Decharge 2007: Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (A6-0173/2009, Christofer Fjellner)

8.29. Decharge 2007: Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (A6-0174/2009, Christofer Fjellner)

8.30. Decharge 2007: Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder (A6-0176/2009, Christofer Fjellner)

8.31. Decharge 2007: EF-Fiskerikontrolagenturet (A6-0179/2009, Christofer Fjellner)

8.32. Skovrydning og skovødelæggelse (B6-0191/2009)

8.33. Handlingsplan for mobilitet i byer (A6-0199/2009, Gilles Savary)

8.34. Handlingsplan for intelligente transportsystemer (A6-0227/2009, Anne E. Jensen)

9. Stemmeforklaringer

Formanden. – I lyset af at en række medlemmer har anmodet om adskillige stemmeforklaringer, foreslår jeg, at alle stemmeforklaringer gives i rækkefølge i ét og samme indlæg.

Mundtlige stemmeforklaringer

- Betækning: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Jim Allister (NI). - (EN) Hr. formand! For hver dag, der går, er der flere og flere af mine vælgere, der finder det svært at få tingene til at hænge sammen. Så læser jeg denne betækning og opdager, at 1,6 mia. EUR af de europæiske skatteyderes penge er blevet brugt på denne parlamentsbygning, og at 9,3 mio. EUR er blevet ødslet væk på Parlamentets politiske partier, og derefter bladrer jeg videre og ser en bekræftelse af en forpligtelse til at nedbringe CO₂-emissionerne med 30 % inden 2020, men ikke en eneste gang nævnes den mest skandaløse emission af alle, nemlig emissionerne fra de unødvendige rejser hertil, der foretages 12 gange årligt. Denne betækning er rystende læsning, for så vidt angår de oplysninger, den indeholder, om dette parlaments adfærd.

Richard Corbett (PSE). - (EN) Hr. formand! Lad mig sætte Jim Allisters bemærkninger i perspektiv. Parlamentet koster hver enkelt borger 1,74 GBP pr. år. Af hensyn til Jim Allister har jeg omregnet til pund. Til sammenligning koster underhuset i Det Forenede Kongerige, House of Commons, hver af landets borgere 5,74 GBP pr. år, og overhuset, House of Lords, 1,77 GBP pr. år for hver borger i Det Forenede Kongerige. Med andre ord er Europa-Parlamentet meget billigere i drift pr. borger.

Dette betyder imidlertid ikke, at vi skal hvile på laurbærrerne. Selvfølgelig skal vi være på vagt, og selvfølgelig skal vi reducere omkostningerne. Jim Allisters bemærkning om, at de 12 årlige mødeperioder i Strasbourg koster så og så mange penge, er naturligvis korrekt. Beslutningen herom ligger imidlertid ikke hos Parlamentet, men derimod hos de medlemsstater, der i Edinburgh med John Major som formand desværre gjorde det til en juridisk forpligtelse for Parlamentet at rejse hertil 12 gange om året. Jeg opfordrer medlemsstaterne til at tage denne beslutning op til fornyet overvejelse.

- Betækning: Søren Bo Søndergaard (A6-0150/2009)

Richard Corbett (PSE). - (EN) Hr. formand! Dette indlæg vedrører spørgsmålet om decharge til Rådet. Det henleder igen opmærksomheden på den gentlemanaftale, der stammer fra tiden før direkte valg, om, at Parlamentet og Rådet som to grene af den lovgivende myndighed hver især bærer det fulde ansvar for deres egne interne budgetter, uden at de hver især gennemgår hinandens budget internt eller kritiserer det.

Efter min mening er tiden moden til, at vi reviderer denne gentlemanaftale, ikke mindst fordi Rådets budget nu ikke blot omfatter Rådets administrative budget som en institution, dvs. en medlovgiver sammen med

Parlamentet, men ligeledes et budget, der muligvis vil blive forøget fremover som følge af udøvende funktioner inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Formålet med gentlemanaftalen har aldrig været at anvende den på udøvende funktioner. Formålet har aldrig været at værne budgettet mod en parlamentarisk undersøgelse, og jeg synes, at det er på høje tid at indlede drøftelser med Rådet med henblik på at genoverveje den aftale.

- Betænkning: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg undlod at stemme om decharge 2007 vedrørende Europa-Parlamentets budget som følge af nogle afsnit i denne betænkning, som tager udgangspunkt i de fejlbehæftede oplysninger og usandheder, der offentliggøres i medierne, herunder navnlig i denne forbindelse vedrørende medlemmernes frivillige pensionsfond.

Daniel Cohn-Bendit kan sove trygt, fordi han som skatteyder ikke vil blive anmodet om at sikre rettighederne for hverken deltagerne i denne fond, der allerede er pensioneret, eller for disse personers enker eller børn, over for hvem der består forsørgerpligt, eller for de medlemmer, der stopper med at arbejde her den 14. juli.

Hvis han mener, at de medlemmer, der deltager i den frivillige pensionsfond, ikke bør deltage i afstemningen om decharge, bør han feje for sin egen dør først. Uden så meget som at tøve deltager han endvidere i afstemningen om kreditter fra Parlamentets budget, der anvendes til finansiering af hans tillæg, selv om det lige i gennemsigtighedens navn er kommet frem, at han f.eks. kun en eneste gang i løbet af fem år har vist sig til et møde i et udvalg, som han medlem af. Hans legendariske indsats med hensyn til parlamentets lovgivningsarbejde, for det er ikke nok bare at give en sludder for en sladder og afholde pressemøder, burde tilskynde ham til at være mere diskret, men da han er et levn fra '68, kan man under ingen omstændigheder forvente bedre.

Desuden vil ingen erklæringer, selv om de måtte komme fra gruppeformændene, ændre noget som helst ved Parlamentets juridiske ansvar, der er hugget i sten.

- Betænkning: Christofer Fjellner (A6-0148/2009)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Vi har lige vedtaget finansieringen for en endeløs række af europæiske agenturer og halvofficielle organer, f.eks. Det Europæiske Lægemiddelagentur, Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur osv., og efter min mening bør der af tre årsager gøres indsigelse herimod. Der er det euroskeptiske argument, det juridiske argument og det demokratiske argument imod disse agenturer og organer.

Jeg forventer ikke, at det euroskeptiske argument vil få særlig stor opbakning her i Parlamentet. Argumentet bygger på det meget åbenlyse faktum, at det ikke er nødvendigt at håndtere disse ting på fællesskabsplan. Jeg forventer heller ikke, at det juridiske argument vil give genlyd. Ifølge dette argument har mange af disse agenturer intet retsgrundlag som sådan på nuværende tidspunkt, selv om de måtte have fået retskraft i medfør af Lissabontraktaten eller traktaten om en forfatning for Europa. Det demokratiske argument tror jeg imidlertid, at selv de føderalistiske medlemmer vil tillægge en vis gyldighed. Argumentet bygger på den betragtning, at når et parlament som dette uddelegerer den daglige forvaltning af sine politikker til organisationer, som vi knap nok aflægger besøg hos, og som vi næsten aldrig ser noget til – måske aflægger et udvalg et enkelt besøg en gang om året hos os – og vi forventer, at disse organisationer gennemfører denne politik på betingelse af, at vi lydigt skriver checks ud hvert år, har vi forringet vores demokrati.

Ifølge Hayek er overdragelsen af beføjelser til eksterne agenturer, selv hvis disse udgør faste elementer, ikke desto mindre det første skridt i retning af, at demokratiet overgiver sine beføjelser. Alle Parlamentets medlemmer, uanset om de er føderalister eller euroskeptikere, bør være opmærksom på denne fare.

- Betænkning: Mathieu Grosch (A6-0215/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Jeg har virkelig mange bemærkninger. Jeg har aldrig gjort dette før, men jeg anser det for vigtigt at gøre det i dag. Jeg vil nemlig først tale om Mathieu Groschs betænkning, som jeg stemte for, og jeg tilsluttede mig også Transportudvalgets henstillinger, da jeg er af den opfattelse, at der bør vedtages én omformuleret og ajourført forordning i stedet for de to nuværende forordninger, der vedrører bustransport. Dette skridt vil bidrage til at sikre klarhed og mindske bureaukratiet.

- Betækning: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Det næste punkt er Silvia-Adriana Ticăus betækning, som jeg ligeledes støttede, da den også gør det muligt at sikre en endnu mere ensartet gennemførelse af den nye forordning om vejtransport. Jeg mener, at vi i lyset af de internationale aspekter inden for dette område bør muliggøre registerforespørgsler på tværs af Europa for at beskytte kunderne bedre mod illoyal konkurrence.

- Betækning: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Også jeg støttede Mathieu Groschs betækning, da den udelukkende omhandler transport og bidrager til øget effektivitet og retssikkerhed på det indre marked for vejtransport, mindsker de administrative udgifter og muliggør en mere loyal konkurrence. Jeg mener, at vi inden for rammerne af integrationen af det fælleseuropæiske marked i de kommende år ligeledes bør fjerne begrænsningerne på adgangen til medlemsstaternes hjemmemarkeder.

- Betækning: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg støttede Silvia-Adriana Ticăus anden betækning om bygningers energieffektivitet, da den vil bidrage til en kortlægning af de udfordringer, som Europa står over for med hensyn til energiudbud og energiefterspørgsel. Dette er ensbetydende med et bidrag til en besparelse på 20 % energiforbruget gennem øget energieffektivitet. Investeringer i energieffektivitet vil hjælpe med til at give den europæiske økonomi et skub i dag, da de vil skabe næsten så mange arbejdspladser, og måske sågar flere, end investeringer i traditionelle infrastrukturer. En øget energieffektivitet er den mest effektive måde, hvorpå EU kan nå målet om at reducere CO₂-emissionerne, skabe arbejdspladser og mindske EU's stigende afhængighed af eksterne energileverandører.

- Betækning: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jean-Paul Gauzès betækning – jeg er ikke sikker på, at jeg udtalte hans navn korrekt – omhandler kreditvurderingsinstitutter, og jeg støttede denne betækning, da mangler og fejl med hensyn til kreditvurderinger og tilsynet med disse institutter har bidraget til den aktuelle finanskrisen. Det forhold, at der kun findes få kreditvurderingsinstitutter, og at deres aktivitetsområde er globalt, samt at deres hovedkvarterer ofte ligger uden for EU, får mig til at tænke på, hvor effektiv EU-lovgivning mon kan være inden for dette område. Jeg er enig i, at samarbejdet mellem EU og tredjelande skal intensiveres for at løse dette problem, og at vi kun gennem samarbejde kan opnå et harmoniseret lovgrundlag.

- Betækning: Michel Teychenné (A6-0209/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Hvad angår betækningen om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje er lovgivning på dette område meget velkommen, da dette skridt også vil medføre, at europæere, der rejser med disse transportmidler, får flere rettigheder, og at de europæiske forbrugere vil blive sikret ensartede rettigheder, når de benytter forskellige transportmidler.

- Betækning: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg tilsluttede mig Gabriele Albertinis betækning om buspassagerers rettigheder, da foranstaltninger til beskyttelse af buspassagerer vil bidrage til, at de uligheder, der er almindelig udbredt i EU, endelig afskaffes, og til at sikre ligebehandling af alle passagerer, som det allerede er tilfældet med fly- og togpassagerer. Da denne lovgivning vedrører såvel transportvirksomheder som passagerer og indeholder mange nye pligter for transportvirksomheder, er det rimeligt, at der indrømmes tjenesteudbydere en lidt længere gennemførelsesperiode for at opnå det bedste resultat.

- Betækning: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Med hensyn til Anne E. Jensens betækning om intelligente transportsystemer har gennemførelsen af disse systemer vist, at systemerne er effektive, at de gøre transporten mere effektiv, pålidelig og sikker, samt at de bidrager til opnåelsen af det politiske mål om at gøre transport renere. Derfor stemte jeg for betækningen.

- Betækning: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Ulrich Stockmanns betækning om Marco Polo II-programmet er værd at støtte, da programmet indebærer, at det er muligt at mindske overbelastningen på vejene, forbedre transportsystemernes miljøbeskyttelsesmetoder samt fremme kombinationen af transportformer. Jeg er imidlertid bekymret over, at der for hvert år, der går, er stadig færre ansøgninger om økonomisk støtte og således også planlagte projekter, der kan finansieres inden for rammerne af dette program.

- Betækning: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg støttede Petr Duchoň's betækning, da jernbanetransport spiller en meget vigtig rolle inden for rammerne af den europæiske transport, selv i dag, på trods af det fortsatte fald i godstransporten. Jeg støttede ligeledes betækningen, da jeg er enig med ordføreren i, at denne lovgivning skal udarbejdes således, at jernbanenettet fremover bliver effektivt for alle brugere.

- Betækning: John Bowis (A6-0233/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! I formiddags har vi også drøftet og netop stemt om en række betænkninger fra sundhedspakken. Jeg støttede beskyttelsen af patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, da jeg er af den opfattelse, at Parlamentets valgte repræsentanter for længe har affundet sig med, at advokater har udarbejdet lovgivningen på dette område, selv om lovgivning bør udarbejdes af politikere, dvs. medlemmer af Parlamentet, der er valgt af europæiske vælgere. Dette er den sidste mulighed for at behandle og vedtage dette direktiv.

- Betækning: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Antonios Trakatellis' betækning om sjældne sygdomme virker som en tilføjelse til betækningen om patientrettigheder, som jeg støttede, selv om jeg ikke tilsluttede mig henstilling 15 i sidstnævnte betækning, da denne henstilling hører det forrige århundrede til, og da politikerne ikke bør påvirke genetisk forskning.

- Betækning: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg stemte for betækningen om bytrafik og handlingsplanen på dette område, eftersom bytrafik spiller en meget stor rolle i forbindelse med EU's gods- og personbefordring. Som følge heraf er udarbejdelsen af en særskilt strategi for bytransport fuldt ud begrundet.

- Betækning: Anne Jensen (A6-0227/2009)

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Til sidst vil jeg gerne nævne Anne Jensens betækning om en handlingsplan for intelligente transportsystemer, da der i denne handlingsplan fokuseres på geografisk overensstemmelse.

- Betækning - Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Daniel Hannan (NI). - (EN) Hr. formand! I dag markerer vi årsdagen for den største englænder gennem tiderne og måske den største dramatiker og forfatter nogensinde. En ting, der kendetegner Shakespeares værker, er at uanset de oplevelser, vi knytter til dem, belyser de altid vores oplevelser mere, end vores oplevelser belyser skuespillene. Det bedste, jeg kan gøre i dag, er at citere John af Gaunts dødstale fra *Richard II*, der ikke blot beskriver vores budgetproblemer i Det Forenede Kongerige vidunderligt, men ligeledes vores situation her i Europa.

Først budgettet:

Dette land af så kære sjæle; dette kære, kære land[...]

er nu lejet ud – og jeg dør med navnet på mine læber – som til en bolig eller simpel gård.

Men hør nu hans beskrivelse af Lissabontraktaten eller traktaten om en forfatning for Europa:

England, omgivet af det triumferende hav,

med klippekyster, der tilbageviser sejren,

som proklameres af en misundelig Neptun, bukker sig nu i skam,

indhyllt i blækklatte og rådne pergamenteklæringer.

Det England, der havde for skik at erobre andre,

har forvandlet sig selv til en skamfuld erobring.

Hvis der findes en bedre beskrivelse end denne, har jeg den stadig til gode.

Formanden. – Jeg var ikke bekendt med Deres evner udi rapsodi. De reciterede meget flot.

- Betænkning: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Når vi stemmer om emner i Parlamentet, bør vi altid sikre os, at vi sætter den moralske dagsorden.

Det er rimeligt, at vi drøfter energieffektivitet. Jeg har helt ærligt ikke noget problem med dette på hverken europæisk plan, nationalt plan eller lokalt plan. Jeg mener, at der kan gøres mest på dette område på lokalt plan, men det er godt at udveksle bedste praksis og idéer på europæisk og nationalt plan.

Ved på denne måde at lægge os i spidsen, skal vi imidlertid vise moralsk lederskab. Hvordan kan vi snakke om bygningers energieffektivitet, når vi fortsætter ordningen med to parlamenter, et her i Strasbourg og et i Bruxelles? Hvad med Parlamentets CO₂-emissioner i Strasbourg, når vi årligt snakker om titusinder af tons CO₂-emissioner? Det er på tide, at vi sætter en stopper for hykleriet, viser lederskab og lukker parlamentet i Strasbourg.

- Betænkning: John Bowis (A6-0233/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Indledningsvis vil jeg sende en hilsen til min kollega, John Bowis, og jeg er sikker på, at vi alle ønsker ham god bedring. Gudskelov, at han kunne drage fordel af et andet lands sundhedssystem. Han kunne som britisk statsborger benytte sig af Belgiens fremragende sundhedssystem.

Dette er et lille skridt i den rigtige retning for borgere i hele EU, der ønsker at kunne beslutte, hvor de skal tage hen i forbindelse med sundhedsydelse. Hvis patienterne oplyses om helbredelseschancerne for forskellige sygdomme i en række forskellige lande, og de får valget, er de i stand til at vælge, i hvilket land der vil være størst chance for helbredelse. Udnyttelsen af disse sundhedsydelse er et positivt skridt i den rigtige retning.

Jeg har ofte rettet kritik mod nogle af de initiativer, som vi her har drøftet, men jeg mener, at dette er et positivt skridt. Vi ser frem til at tilbyde et valg og en bedre service til patienter i hele EU.

- Betænkning: Brian Crowley (A6-0070/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Jeg ønsker også at afgive stemmeforklaring vedrørende Crowley-betænkningen om beskyttelsestiden for ophavsret. Jeg stemte imod betænkningen, der ikke er blevet tilstrækkelig gennemtænkt, men som vil få indvirkning på forbrugernes pris for musik i de kommende 45 år. Jeg ønsker at hjælpe almindelige kunstnere, og for at gøre dette er der behov for lovgivning inden for regulering af kontraktvilkår og kollektiv rettighedsforvaltning samt oprettelse af et socialsikringsystem, pensionsordninger eller ændringer af licensafgifter. Konsekvensanalyser viser, at kun 2 % af omsætningen går til de almindelige kunstnere, mens resten går til pladeselskaberne og de største kunstnere. En efterfølgende omfordeling vil være til skade for lovende små kunstnere og vil ligeledes medføre, at forbrugerne og skatteyderne skal betale flere hundrede millioner euro mere. Forslaget gør det kompliceret for biblioteker, arkiver, kunstsoler og uafhængige filmproducenter. Der er ingen tydelig indvirkning på audiovisuelle kunstnere. Alle juridiske myndigheder advarer imod forslaget, og derfor stemte jeg imod det.

- Betænkning: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg stemte for Anne E. Jensens betænkning, dvs. betænkningen om forslaget til direktiv om ibrugtagning af intelligente transportsystemer. Formålet med dette direktiv er at sikre interoperabiliteten mellem de informations- og kommunikationsteknologier, der anvendes i transportsystemer.

Der skal tilskyndes til innovation på transportområdet, især hvis dette kan øge køretøjssikkerheden. Det forholder sig sådan, at innovation vil miste sin gavnlige virkning, hvis ikke vi sikrer os, at den kan bruges inden for hele EU.

Dette direktiv bør gøre det muligt at bidrage til en reduktion i antallet af trafikdræbte i Europa ved både at reducere kollisionsrisikoen og ulykkernes alvorlighed. Jeg erindrer om, at EU har sat sig selv et mål om at halvere antallet af trafikdræbte inden 2010 i forhold til antallet i 2000.

I denne forbindelse beklager jeg, at direktivet om grænseoverskridende samarbejde inden for vejsikkerhed, som vi vedtog for adskillige måneder siden, stadig ikke er blevet vedtaget af EU's transportministre, da også det ville gøre det muligt at redde liv ved at fremme håndhævelsen af de straffe, som førere af motorkøretøjer idømmes, hvis de bryder loven i en anden medlemsstat end den, hvor deres køretøj er indregistreret.

- Betækning: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Med hensyn til Petr Duchoň's betækning om godstransportkorridorer vil jeg oplyse om, at Parlamentet lige har vedtaget denne betækning om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport. Jeg stemte for denne betækning, der skulle muliggøre en øget og bedre jernbanetransport af gods.

Det var nødvendigt med europæisk handling inden for dette område. Den måde, som jernbanegodstransport fungerer på i øjeblikket, er faktisk utilfredsstillende, da der er for få garantier med hensyn til pålidelige køreplaner for de virksomheder, der ønsker at transportere deres gods pr. bane.

Vi skal gøre banegodstransport mere attraktiv for virksomheder, da øget banetransport i stedet for vejtransport vil medføre færre drivhusgasser og færre lastbiler i trafikpropper på vejene, herunder motorvejene.

Derfor håber jeg nu, at medlemsstaternes transportministre vil følge i Parlamentets spor, således at der kan åbnes for et bedre europæisk banenet for godstransport.

- Betækning: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg stemte imod hr. Trakatellis' betækning på grund af det helt uacceptable ændringsforslag 15, som blander helbredelse af sygdomme sammen med mord på ufødte børn, og som lugter langt væk af racehygiejne. Vores holdning skal være klar og tydelig. Alle mennesker har ret til livet fra det øjeblik, hvor æg og sædcelle mødes, og indtil deres naturlige død, og med ændringsforslaget sættes der grundlæggende spørgsmålstegn ved retten til livet. Et ufødt barn vil ikke længere have ret til livet, blot fordi han eller hun er født med en sygdom. Det er præcis det modsatte af meningen med lægegeringen – det er mord.

Derfor er hr. Trakatellis' betækning uacceptabel og ændringsforslaget en skandale, der miskrediterer Parlamentet, som ellers igen og igen har støttet bioetik og beskyttelsen af ufødte menneskeliv.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Jeg har for første gang som medlem af Parlamentet deltaget i afstemningen om decharge for Kommissionen, og jeg ønsker at redegøre for årsagerne hertil. Min største bekymring vedrører den måde, hvorpå Europa-Kommissionen har håndteret tiltrædelsen af de to nye lande, Rumænien og Bulgarien.

Der er mange problemer, som skal løses i Rumænien og Bulgarien, med hensyn til omfattende korruption, og det drejer sig om mange penge, europæiske midler, som er forsvundet. Europa-Kommissionen startede ikke indefrysningen af disse midler før 2008. Vi mistede mange penge i 2007 og skal nu kæmpe med kontrolsystemer, som dårligt nok er etableret, eller som kun fungerer indimellem. I Rumænien er der omfattende korruption og problemer, som retsvæsenet skal kæmpe med. Alle disse problemer skyldes førtiltrædelsesprocessen.

Jeg ønsker over for Europa-Kommissionen at gøre opmærksom på, at den i fremtiden skal håndtere tiltrædelsesprocesserne anderledes, og at der ville være opnået langt større fremskridt, hvis andre lande havde fulgt processen tidligere.

Jeg ønsker at opfordre Kommissionen til at hjælpe begge lande med at etablere effektive finansielle kontrolsystemer og støtte genoprettelsen af de systemiske svagheder i de pågældende to lande. Ellers vil vi have et permanent problem, et permanent problem for hele Europa.

Skriftlige stemmeforklaringer

- Betænkning: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

Alexander Alvaro (ALDE), *skriftlig*. – (DE) Europa-Parlamentet stemte i dag om hr. Casacas betænkning om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007. Betænkningen omhandlede endvidere spørgsmålet om Europa-Parlamentets pensionsfond.

Europa-Parlamentets pensionsfond er en frivillig ordning. Pensionsfonden er nu præget af økonomiske problemer, og der er underskud.

Europa-Parlamentets medlemmer af Det Frie Demokratiske Parti er imod anvendelsen af skatteindtægter til at dække underskuddet. Det er uansvarligt at forvente, at de europæiske skatteydere skal betale for disse underskud. En sådan løsning bør undgås. Europa-Parlamentets medlemmer af Det Frie Demokratiske Parti har stemt imod decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget i forbindelse med Europa-Parlamentet. Muligheden for at anvende skatteindtægter til at dække underskuddet er ikke helt afvist.

Richard James Ashworth (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) De britiske konservative kan ikke godkende decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, Sektion I, i forbindelse med Europa-Parlamentet. Vi insisterer derfor på, at de europæiske skatteydere skal have noget for pengene i Europa-Parlamentets budget, og vi støtter derfor størstedelen af ordførerens betænkning. Vi bifalder især de fremskridt, der er opnået i gennemførelsen af Parlamentets budget, som anført i Revisionsrettens årsberetning for 2007. Vi støtter endvidere ordførerens bemærkninger om medlemmernes frivillige pensionsfond. Vi vil imidlertid i tråd med vores hidtidige strategi fortsat stemme imod forslaget om decharge, indtil vi oplever reelle fremskridt i opnåelsen af en revisionserklæring uden forbehold fra Revisionsretten.

Monica Frassoni (Verts/ALE), *skriftlig*. – (IT) Gruppen De Grønne har i dag stemt for Casaca-betænkningen om decharge for 2007 i forbindelse med Europa-Parlamentet.

Vi ønsker at understrege, at Parlamentets præsidium med vedtagelsen af betænkningen på plenarmødet skal tage ansvar og umiddelbart træffe foranstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne om den frivillige pensionsfond, og at der skal træffes en målrettet beslutning om, at den frivillige pensionsfonds underskud under ingen omstændigheder skal dækkes af ekstra midler fra Parlamentets budget, hverken direkte eller indirekte, og at listen over deltagere i fonden skal offentliggøres hurtigst muligt.

Det skal understreges, at Parlamentet, for så vidt som det skal garantere medlemmernes pensionsrettigheder, også skal have fuld kontrol over fonden og sine investeringspolitikker. Vi forventer, at disse beslutninger træffes inden udgangen af april 2009.

Marian Harkin (ALDE), *skriftlig*. – (EN) Jeg har undladt at stemme, da jeg er medlem af pensionsfonden.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *skriftlig*. – (SV) Vi har stemt imod Casaca-betænkningen om decharge for Europa-Parlamentet af følgende tre grunde. For det første tager vi afstand fra en situation, hvor parlamentsmedlemmernes frivillige pensionsfond finansieres af skatteydernes penge. For det andet tager vi afstand fra en situation, hvor skatteydernes penge kan gå til en privat pensionsfond, hvor listen over deltagere og begunstigede er hemmelig og ikke offentliggjort.

For det tredje er vi imod anvendelsen af endnu flere af skatteydernes penge for at dække pensionsfondens nuværende underskud som følge af spekulationsorienterede investeringer. Vi støtter dog punkt 105 og 109 i Casaca-betænkningen, som er med til at fjerne nogle af de betænkeligheder vi har om parlamentsmedlemmernes frivillige pensionsfond, men da Casaca-betænkningen ikke medfører nogen ændring af den nuværende situation, har vi stemt imod decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007 i forbindelse med Europa-Parlamentet.

Kartika Tamara Liotard og Erik Meijer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (NL) Vi har stemt imod Casaca-betænkningen om decharge for Europa-Parlamentet af følgende tre grunde. For det første tager vi afstand fra en situation, hvor parlamentsmedlemmernes frivillige pensionsfond finansieres af skatteydernes penge. For det andet tager vi afstand fra en situation, hvor skatteydernes penge kan gå til en privat pensionsfond, hvor listen over deltagere og begunstigede er hemmelig og ikke offentliggjort.

For det tredje er vi imod anvendelsen af endnu flere af skatteydernes penge for at dække pensionsfondens nuværende underskud som følge af spekulationsorienterede investeringer. Vi støtter dog punkt 105 og 109 i Casaca-betænkningen, som er med til at fjerne nogle af de betænkeligheder vi har om

parlamentsmedlemmernes frivillige pensionsfond, men da Casaca-betænkningen ikke medfører nogen ændring af den nuværende situation, har vi stemt imod decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007 i forbindelse med Europa-Parlamentet.

Toine Manders (ALDE), skriftlig. – (NL) Jeg gik desværre glip af starten af afstemningen, men jeg kan fuldt ud tilslutte mig betænkningerne om decharge og især Casaca-betænkningen. Det vil netop i disse tider være uansvarligt, hvis vi dækker pensionsfondens underskud med skatteindtægter. Et eventuelt underskud i fonden er et anliggende, der skal løses af fonden og fondens medlemmer og ikke af de europæiske skatteydere.

Parlamentsmedlemmerne skal foregå med et godt eksempel og udvise forsigtighed i anvendelsen af EU-midlerne. Det gælder både i forbindelse med deres indtægter, pensionsordninger og udgifter. Det glæder mig derfor, at Parlamentet støtter betænkningen.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Jeg nægter at give decharge til en institution, der bruger over 1 milliard EUR på en ekstra pensionsordning, hvoraf to tredjedele er finansieret af offentlige midler. De medlemmer af Europa-Parlamentet, der deltager i denne ekstra pensionsfond, skal acceptere en nedsættelse af luksuspensionen, ligesom lavindkomstgrupperne er tvunget til at acceptere en nedsættelse af deres pension. Forslaget om decharge vedrører 2007, men vi kan ikke vente et år med at give udtryk for vores modstand imod en beslutning, der blev truffet i 2008, om ekstra indbetalinger til pensionsfonden.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Jeg har undladt at stemme, da jeg meldte mig ud af den frivillige pensionsfond den 21. april 2009 og derfor ikke har ønsket at påvirke resultatet af afstemningen.

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Som medlemmer af Parlamentet er det meningen, at vi skal repræsentere de europæiske borgere. Alle EU's vælgere lider under konsekvenserne af den økonomiske krise, især med tab og nedsættelse af pensioner. I min egen valgkreds, Munster, Irland, går mange arbejdstagere en usikker fremtid i møde som pensionister, da de pensionsordninger, som de har betalt til, er faldet betydeligt i værdi eller i nogle tilfælde gået helt tabt med lukningen af deres arbejdspladser.

Det glæder mig i forbindelse med afstemningen om betænkningen at kunne erklære, at jeg har en interesse i henhold til Parlamentets forretningsorden. Som medlem betaler jeg til en pensionsfond. Jeg opfatter dog ikke dette som en interessekonflikt.

Det forekommer mig at være urimeligt for parlamentsmedlemmer at forvente immunitet, og vi bør alle bære konsekvenserne af den økonomiske krise. Som parlamentsmedlem går borgernes interesser forud for mine egne.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), skriftlig. – (DA) Jeg har stemt imod Casaca-betænkningen om decharge for Europa-Parlamentet af følgende tre grunde. For det første tager jeg afstand fra en situation, hvor parlamentsmedlemmernes frivillige pensionsfond finansieres af skatteydernes penge. For det andet tager jeg afstand fra en situation, hvor skatteydernes penge kan gå til en privat pensionsfond, hvor listen over deltagere og begunstigede er hemmelig og ikke offentliggjort.

For det tredje er vi imod anvendelsen af endnu flere af skatteydernes penge for at dække pensionsfondens nuværende underskud som følge af spekulationsorienterede investeringer. Jeg støtter dog punkt 105 og 109 i Casaca-betænkningen, som er med til at fjerne nogle af de betænkeligheder vi har om parlamentsmedlemmernes frivillige pensionsfond, men da Casaca-betænkningen ikke medfører nogen ændring af den nuværende situation, har vi stemt imod decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007 i forbindelse med Europa-Parlamentet.

- Indstilling ved andenbehandling: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) I forslaget klarlægges bestemmelserne om udøvelse af vejtransporterhvervet.

Forslaget indeholder nye bestemmelser, der har til formål at øge sikkerheden for og kvaliteten af vejtransport og sikre fastlæggelsen af fælles økonomiske forvaltningskriterier for de pågældende virksomheder.

I den nye strategi for vejtransportaktiviteter er virksomhederne forpligtet til at ansætte en uddannet leder med ansvar for den pågældende virksomheds transportaktiviteter og dokumentere virksomhedens økonomiske formåenhed.

Andre vigtige elementer i teksten er punkterne om personlig databeskyttelse, oprettelsen af et register med offentlige og fortrolige afdelinger samt nedlæggelse af de såkaldte "postkasseselskaber".

Kravene om adgang til vejtransporterhvervet, nemlig vandel og faglige kvalifikationer, svarer til en klarlæggelse af aktiviteterne, som forhåbentlig vil gøre det muligt for virksomhederne at opnå fremgang på en mere gennemsigtig måde og yde kunderne bedre beskyttelse og sikkerhed.

- Indstilling ved andenbehandling: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

Dirk Sterckx (ALDE), *skriftlig*. – (NL) Jeg kan ikke acceptere det kompromis, der blev indgået mellem ordføreren og Rådet om reglerne for adgang til det internationale vejtransportmarked. Vi mener, at fastlæggelsen af nye grænser og nye begrænsninger for fragt ikke er løsningen på problemerne inden for vejtransportsektoren som følge af den økonomiske krise. Endvidere kan vi ud fra et miljømæssigt synspunkt ikke acceptere begrænsninger som f.eks. kravet om, at de varer, der transporteres i forbindelse med en indkommende international transport, skal være fuldt ud leveret inden iværksættelse af fragtkørsel. Dette er slet ikke i overensstemmelse med realiteterne for vejtransport og står i vejen for effektiv forvaltning af godstransport. Kravet vil blot resultere i flere tomme lastbiler.

Imidlertid går jeg stærkt ind for en fast strategi for adgangen til vejtransporterhvervet. Hvis vi har faste regler for adgangen til erhvervet, behøver vi ikke at frygte et åbent europæisk transportmarked.

- Betænkning: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Jeg erkender, at der er behov for at forbedre bygningers energimæssige ydeevne, og jeg er overbevist om, at EU kan spille en positiv rolle i denne sammenhæng. Faktisk mener jeg ikke, at betænkningen lægger tilstrækkelig vægt på betydningen af bygningers energimæssige ydeevne i en bredere sammenhæng med hensyn til at løse klimamæssige problemer, f.eks. klimaændringer.

Opførelsen af bygninger med større energimæssig ydeevne er en relativt enkel, relativt billig og relativt fordelagtig proces. Bygninger med større energimæssig ydeevne vil endvidere have meget stor positiv betydning for nedbringelse af kulstofemissionerne i EU. Europa-Kommissionen har imidlertid opstillet energieffektivitet som en flagskibspolitik på bekostning af motorindustrien. Jeg er overbevist om, at det er en helt forkert politik at pege på bilproducenterne som syndebukke for klimaændringerne, og at det vil have den modsatte virkning.

Desværre har Nissan i min valgkreds i den nordøstlige del af England for nylig offentliggjort, at der vil blive foretaget indskrænkning af både arbejdspladser og produktion. Det vil være naivt at ignorere den betydning, som EU-reguleringen af den nuværende krise har haft for bilindustrien. Krisen kunne stort set have været undgået med en mere afbalanceret europæisk miljøpolitik, som lagde tilstrækkelig vægt på bygningers energimæssige ydeevne.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for fru Ticăus betænkning, da jeg mener, at større energimæssig ydeevne for bygninger er af afgørende betydning for beskyttelsen af miljøet og for mindske af forbrugernes energitab.

Europas borgere skal imidlertid ikke bære alle omkostningerne for forbedringen af bygningers energimæssige ydeevne. EU og medlemsstaterne skal afsætte de nødvendige økonomiske midler til dette formål. De skal inden udgangen af 2014 oprette en energieffektivitetsfond, baseret på bidrag fra Fællesskabets budget, Den Europæiske Investeringsbank og medlemsstaterne, der skal fungere som katalysator til at øge private og offentlige investeringer i projekter til forøgelse af bygningers energieffektivitet, nedsætte momssatsen for produkter og tjenester, der vedrører energieffektivitet og vedvarende energi, samt udvide godkendelseskriterierne for støtte til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til at omfatte andre bygninger end boliger. Andre instrumenter omfatter projekter vedrørende direkte offentlige udgifter, lånegarantier og subsidier samt sociale tilskud.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Omkostningerne og sikkerheden for energiforsyning er afgørende faktorer i forbindelse med EU's konkurrenceevne. Større energieffektivitet er en af de mest omkostningseffektive måder, hvorpå EU kan opfylde målsætningerne for CO₂-emissioner, skabe flere arbejdspladser, mindske omkostningerne for virksomhederne, mindske de sociale omkostninger på grund af stigende energipriser og reducere EU's stigende afhængighed af eksterne energileverandører.

Bygningers energimæssige ydeevne udgør på nuværende tidspunkt ca. 40 % af energiforbruget, og det vil med en omarbejdning af dette direktiv være muligt at forbedre den nuværende situation. Alle relevante

aktører skal være klar over de fordele, der er forbundet med at forbedre den energimæssige ydeevne, og have adgang til relevante oplysninger om, hvordan denne målsætning kan opfyldes. Det er derfor helt afgørende, at de finansielle støtteinstrumenter til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne skal være tilgængelige for lokale og regionale myndigheder.

Peter Skinner (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg bifalder initiativet til sikring af, at bygningers energimæssige ydeevne er så effektiv som mulig. Der skal helt klart skabes en balance mellem de nødvendige foranstaltninger, der skal træffes for at forbyde CO₂-emissioner, hvor det er muligt, og de økonomiske omkostninger. Forslaget om energiattestering af sådanne bygninger er et af de vigtigste punkter, som kan bidrage til at styre forbruget på en informeret måde.

- Betækning: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EN) Vi går fuldt og helt ind for mere stringente regler om finansielle aktiviteter og kreditvurderingsinstitutter. Vi har imidlertid valgt at stemme imod Gauzès-betænkningen i dag. Grunden er, at betænkningen er utilstrækkelig, og at der ikke lægges nok vægt på de vigtige spørgsmål. Der er stærkt behov for offentlige kreditvurderingsinstitutter, som ikke er profitforetagender, fordi det er den eneste måde, hvorpå man kan undgå interessekonflikter i forbindelse med vurderingsprocessen. Dette punkt blev ikke behandlet tilfredsstillende i betænkningen.

Astrid Lulling (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte uden tøven for Gauzès-betænkningen. Hr. Gauzès har endnu en gang vist sin dygtighed som forhandler. Det er heldigt, at der kunne indgås et kompromis om denne tekst.

Europa vil gå forrest og vise vejen med fastsættelse af et retsgrundlag for kreditvurderingsinstitutter, selv om USA stadig ikke har truffet praktiske foranstaltninger i denne sammenhæng. En del af troværdigheden for og tilliden til kapitalmarkederne afhænger af de vurderinger, som de pågældende kreditvurderingsinstitutter foretager og offentliggør.

Det retsgrundlag, som vi fastlægger i dag, skal kunne forbedre betingelserne for gennemførelse af sammenligninger af disse vurderinger, forudsat at der er tilsyn med de regulerede aktiviteter.

Det var imidlertid vigtigt, at kompromiset ikke var i form af en løsning, der blot havde til formål at forbyde enhver henvisning til vurderinger uanset sammenhæng, hvis vurderingerne ikke var foretaget inden for rammerne af forordningen. En sådan strategi ville ud over at være ødelæggende for de vigtige frihedsrettigheder, f.eks. ytringsfrihed og fri handel, formentlig have prioriteret markederne uden for Europa til ulempe for de europæiske markeder og sikkert også have prioriteret private og økonomiske transaktioner til ulempe for offentlige transaktioner, der er underlagt regler om gennemsigtighed. Jeg kan derfor fuldt og helt tilslutte mig den valgte løsning.

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Den verdensøkonomiske situation er stadig turbulent, og så sent som i går meddelte Den Internationale Monetære Fond, at den økonomiske krise kan blive meget værre. Det vil formentlig ikke komme som en overraskelse, at dette er en glædelig tid for nidkære tilhængere af regler og kontrol.

Fastlæggelsen af rammerne for vidtrækkende kontrolsystemer for driften af finansmarkedet, endda inden der er foretaget undersøgelser og analyser, er imidlertid en meget stor fejltagelse. Flere vigtige aktører, herunder Sveriges nationalbank, mener, at det er lykkedes Kommissionen på en meget lidt troværdig måde at påvise et dårligt fungerende marked, som berettiger yderligere regulering af kreditvurderingsinstitutterne.

Dette bekymrer tilsyneladende slet ikke EU. Lovgiverne i Bruxelles er indstillet på at give EU grundlag for at fremme deres egne positioner i stedet for at tage højde for den verdensøkonomiske turbulens. Hvis der er et system i verden i dag, som er globalt i ordets bogstaveligste forstand, er det de finansielle markeder. Yderligere kontrol af kreditvurderingsinstitutterne, f.eks., skal derfor iværksættes og planlægges på globalt plan, hvis og når det vurderes at være nødvendigt. Da Parlamentet prøver at finde løsninger inden for rammerne af EU-samarbejdet, har jeg valgt at stemme imod betænkningen.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EN) Jeg går fuldt ud ind for strengere regler om økonomiske aktiviteter og kreditvurderingsinstitutter.

Jeg har imidlertid valgt at stemme imod Gauzès-betænkningen i dag. Grunden er, at betænkningen er utilstrækkelig, og at der ikke lægges nok vægt på de vigtige spørgsmål. Der er stærkt behov for offentlige

kreditvurderingsinstitutter, som ikke er profitforetagender, fordi det er den eneste måde, hvorpå man kan undgå interessekonflikter i forbindelse med vurderingsprocessen. Dette punkt blev ikke behandlet tilfredsstillende i betænkningen.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Vi udviser nu de grå zoner på de finansielle markeder og pålægger strengere krav, og det er ikke for tidligt. Dette tiltag vil dog blot behandle symptomerne og ikke løse det grundlæggende problem. De senere års deregulering har medført opførelsen af nye – og takket være deres kompleksitet, obskure – finansielle produkter. Jeg har derfor stemt til fordel for strengere finansielt tilsyn, selv om det alene ikke vil være tilstrækkeligt.

Hvis vi ønsker at forhindre opbygningen af den slags korthuse i fremtiden, er den eneste løsning at forbyde de risikable finansielle produkter. Oprettelsen af vores egen tilsynsmyndighed vil helt sikkert skabe mere bureaukrati, men ikke give mere økonomisk mening eller fjerne kasino-mentaliteten.

John Purvis (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Selv om kreditvurderingsinstitutterne skal påtage sig noget af skylden for den manglende sikkerhedsstillelse af subprime-pantebreve, der førte til finanskrisen, er det med nogen betænkelse, at de britiske konservative har stemt for planerne om at regulere kreditvurderingsinstitutterne som beskrevet i Gauzès-betænkningen. Kreditvurderingsinstitutterne skal ikke betragtes som syndebukke, da det lige så meget var bankverdenen og lovgivningen, der fortrængte risikostrategierne.

Vi håber, at EU, USA og kreditvurderingsinstitutterne sammen kan oprette et system, der fungerer efter hensigten. Hvis dette skal lykkes, skal en hårdhændet reguleringsstrategi udskiftes med en strategi, hvor risikoelementet accepteres i alle investeringer, og hvor der er mulighed for nogen accept af de vurderinger, som kreditvurderingsinstitutterne foretager uden for de rammer, vi har stemt om i dag. Strategien skal i hvert fald være tilstrækkelig fleksibel til at kunne tilpasses nye omstændigheder og give markedet råderum.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Jeg deltog ikke i afstemningen på grund af mine særlige forbindelser til kreditvurderingsindustrien.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) I G20-henstillingerne til arbejdsgruppen om finansielle tjenesteydelser er der helt tydeligt brug for større gennemsigtighed og regulering af kreditvurderingsinstitutterne. I betænkningen, som er Europa-Parlamentets reaktion på G20, skabes den rette balance. Der er dog stadig tvivl om det kompetenceniveau, som Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg skal udvise, hvis de skal spille en central rolle i en sådan regulering.

- Betænkning: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Mange tak, hr. formand! Jeg har stemt for betænkningen.

Med Rådets forordning (EF) nr. 11/98 og nr. 12/98 blev der oprettet et fælles marked for international personbefordring med bus. Denne liberalisering har medført betydelige fordele for de europæiske borgere i form af et større udvalg af destinationer og attraktive priser. Den har desuden bidraget til en konstant vækst inden for denne sektor siden midten af 1990'erne.

Denne positive tendens er dog ikke altid blevet fulgt op af relevante tiltag til beskyttelse af passagerernes rettigheder. Passagererne har gjort opmærksom på mange problemer i form af aflysninger, overbookning, mistet bagage og forsinkelser.

I modsætning til passagerer, der vælger andre transportformer, er buspassagerer ikke beskyttet på grund af et hul i fællesskabslovgivningen.

Jeg bifalder derfor forslaget fra Transport- og Turismeudvalget, der har til formål at fastlægge buspassagerers rettigheder ved hjælp af det dokument, som vi skal stemme om. Forslaget er især interessant, fordi selskaberne holdes ansvarlige i tilfælde af død eller tilskadekomst og skal tilbyde kompensation og assistance i tilfælde af aflysninger og forsinkelser. I forslaget anerkendes endvidere rettighederne for personer med nedsat mobilitet eller andre handicap, og forslaget indeholder krav om oprettelse af håndhævelsesorganer, der skal være ansvarlige for at håndhæve bestemmelserne og håndtere klager.

Det er et vigtigt skridt i retning af ligestilling for alle passagerer.

Brian Crowley (UEN), skriftlig. – (EN) Den Europæiske Union har skabt et vellykket indre marked med enestående bevægelighed for kapital, tjenesteydelser og mennesker. Men etableringen af denne bevægelighed

er ikke i sig selv tilstrækkelig. Vi skal beskytte borgerne i EU-landene, når de rejser i EU, og vi skal sikre lige adgang til vores transporttjenester.

Vi har haft vellykkede EU-politikker med hensyn til passageradgang og kompensationsrettigheder i luftfartssektoren, og jeg bifalder i høj grad, at EU har stillet lignende forslag i relation til andre transportsektorer. Det er dog vigtigt altid at respektere de forskellige transportsektors specifikke karakteristika. Hvis de samme principper for rettigheder og retfærdig adgang og ligebehandling skal opretholdes for alle former for transport, skal der tages højde for de forskellige transportformers karakteristika. Ellers vil vi svigte både passagerne og virksomhederne.

Det glæder mig, at dette forslag om passagerrettigheder omfatter skibstransport samt transport i indre farvande og bus, og at Europa-Parlamentet har udarbejdet en lovgivning, som er retfærdig og afbalanceret, og som vil vise sig at være uhyre effektiv i beskyttelse og fremme af passagerernes rettigheder i EU.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservative bifalder den overordnede målsætning om at fremme passagerrettigheder og adgang for handicappede og oprette rimelige vilkår for internationale buspassagerer og har derfor stemt for betænkningen. Vi ville dog have foretrukket, at der var fastsat en undtagelse for de regionale tjenester, da Det Forenede Kongerige har liberaliseret markeder, som er gået fra kontrakter om offentlige tjenesteydelser over til åben konkurrence. De lokale aspekter af de busruter, der kører i grænseområderne, anerkendes heller ikke i forslaget. De konservative er også bekymret over forholdet mellem visse aspekter i forordningen, især bestemmelserne om ansvar. I modsætning til jernbane- og luftfartssektoren, består bustransportindustrien af et betydeligt antal mellemstore virksomheder med begrænsede midler.

Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Buspassagererne skal have samme rettigheder som jernbane- og luftfartspassagererne. Det er filosofien i denne betænkning.

I realiteten og i princippet skal alle passagerer være lige for loven. Der er dog mange forbehold.

Disse forbehold opstår netop på grund af denne sektor, der domineres af mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Vi kan ikke stille os tilfreds med foranstaltninger som dem, der er foreslået på plenarmødet, og som under dække af bedre beskyttelse af passagerrettigheder blot medfører u håndterlige begrænsninger for buschauffører og uundgåelige billetprisstigninger for passagererne.

Hvordan kan vi forvente, at en chauffør, hvis job er at køre sikkert, også skal tage et særligt kursus, der vil gøre det muligt for ham at yde assistance til personer med nedsat mobilitet eller handicap?

Hvorfor ikke fastsætte en klar og tydelig undtagelse fra den nye europæiske forordnings anvendelsesområde for bymæssige og regionale transporttjenester i rutefart, der selv er dækket af kontrakter om offentlige tjenesteydelser.

Hvorfor forsøge at skabe rettigheder til kompensation af en værdi på 200 % af billetprisen i tilfælde, hvor ombordstigning nægtes på grund af overbookning?

I Frankrig har *Fédération nationale des transporteurs de voyageurs* foreslået pragmatiske løsninger på alle disse problemer. Nogle af disse forslag er taget op. Men ikke alle. Og det er beklageligt.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Hr. Albertinis betænkning har til formål at fastlægge tydeligere rammer for anvendelsen og driften af bustransport. Ved at afgøre spørgsmål forbundet med rettighederne for personer med nedsat mobilitet og fastlægge klarere regler i tilfælde af passagerers død eller tilskadekomst samt i tilfælde af tab eller ødelæggelse af bagage bidrager bestemmelserne i denne betænkning til at øge sikkerheden for både passagerer og virksomheder. Betænkningen indeholder endvidere løsninger i forbindelse med kompensation og assistance i tilfælde af aflysninger, forsinkelser eller afbrydelse af en rejse.

Således er der skabt betingelser for formidling af mere præcise oplysninger til passagererne – inden, under og efter rejsen. Derudover klarlægges passagerernes rettigheder samt virksomhedernes ansvarsområder med henblik på at gøre disse mere konkurrencedygtige og mere sikre.

- Betænkning: Brian Crowley (A6-0070/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg har stemt for Brian Crowleys betænkning om betingelserne for beskyttelse af ophavsret og beslægtede rettigheder til fremme af europæiske udøvende kunstnere og europæisk musik.

Med Europa-Parlamentets forslag indføres større fordele for udøvende kunstnere, der vil være beskyttet i hele deres levetid på lige fod med forholdene i USA og i tråd med de europæiske principper om støtte af kreativitet og kultur.

Efter min opfattelse vil en forlængelse af beskyttelsestiden fra 50 til 70 år fremme investeringer i musikalsk innovation, skabe flere valgmuligheder for forbrugerne og opretholde Europas konkurrenceposition i forhold til det globale musikmarked.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), skriftlig. – (PT) De portugisiske direktører inden for denne sektor betragter dette som et meget vigtigt spørgsmål for de europæiske og portugisiske musikindustrier. De bekræfter, at Kommissionens forslag om at forlænge beskyttelsestiden for udøvende kunstnere og fonogramproducenter med hensyn til indspilninger vil dække et stort behov og medføre, at Europa kan opretholde sin konkurrenceposition i forhold til det globale musikmarked.

Der er tydelig støtte fra udøvende kunstnere og producenter, da næsten 40 000 udøvende kunstnere har underskrevet et andragende med en opfordring til EU om at mindske forskellen i forhold til andre lande, der allerede har længere beskyttelsestid.

Det er forhåbningen, at en forlængelse af beskyttelsestiden vil fremme reinvestering i meget forskellig ny musik og medføre større valgmuligheder for forbrugerne. Det skal endvidere bemærkes, at pladeindustrien yder et meget stort bidrag med hensyn til beskæftigelse og skatteindtægter og er en stor eksportør af intellektuelle ejendomsrettigheder.

På grund af disse spørgsmål, som ovennævnte direktører har rejst, har jeg stemt for kompromisteksten til afstemning i dag. Forslaget vil gøre det muligt for Rådet og Parlamentet at nå til enighed og lette Rådets vedtagelse af direktivet.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (ET) Jeg har stemt for ændringsforslag 79 om at henvise forslaget om forlængelse af beskyttelsestiden for ophavsret ud over 50 år til fornyet behandling på udvalgsplan.

Kommissionens forslag skal forberedes yderligere, og Parlamentet skal have længere tid til at træffe beslutningen. I Kommissionens nuværende forslag er der tilsyneladende fastlagt en objektiv begrundelse for at skabe kunstige monopoler i forbindelse med kulturelle værker.

Jeg er helt enig i, at der er mange kunstnere, som får for lidt udbytte af deres arbejde. Løsningen er imidlertid ikke altid at give produktionsselskaberne flere fordele, men at overføre nogle af disse fordele til kunstnere og udøvende kunstnere.

Arlene McCarthy (PSE), skriftlig. – (EN) Det er ikke retfærdigt, at komponister, der komponerer musik, eller designere, som laver cd-omslag, modtager beskyttelse i deres levetid plus 70 år, hvorimod den udøvende kunstner kun modtager beskyttelse i 50 år efter udgivelsen. Beskyttelsestiden er ikke fulgt med den forventede levetid, og det betyder, at musikere mister fordelene af deres udgivelser, netop når de holder op og har størst behov for indtægterne. Talentfulde musikere trækker det korteste strå i den nuværende ordning. 38 000 udøvende kunstnere har anmodet om vores støtte til at bringe denne forskelsbehandling til ophør. Det handler om udligning af rettigheder for almindelige udøvende musikere.

Jeg beklager, at der har været mange falske påstande om denne lovgivning. I en økonomisk krisetid skal vi støtte vores kreative industrier og de kunstnere, der bidrager til vores BNP, beskæftigelse, vækst og globale eksport. Denne lovgivning vil gøre en stor forskel for fattige musikere, der fortjener ligestilling. Jeg håber, at Rådet og Kommissionen vil støtte Parlamentets ønske om at indføre den pågældende lovgivning inden afslutningen af denne valgperiode.

Ieke van den Burg (PSE), skriftlig. – (NL) Det hollandske arbejderparti (Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet) støtter forslaget med ændringer, da det indeholder mange positive elementer for kunstnere, f.eks. beskyttelse af kunstnernes integritet og oprettelse af en fond for studiemusikere. Vi har stemt for de ændringsforslag, der har til formål at give kunstnerne 100 % af de indtægter, som kommer fra forlængelsen af beskyttelsestiden. Det indgåede kompromis er et skridt i den rigtige retning, men det er bestemt ikke optimalt.

Det hollandske arbejderparti har imidlertid alvorlige betænkeligheder med hensyn til mindre etablerede kunstnere, som for at få lov til at indspille plader skal afgive enhver indtægt fra indspilningen, der overstiger deres forskud. Vi håber derfor, at Kommissionen snart vil stille forslag til fremme af kunstnernes stilling over

for pladeselskaberne, herunder i forbindelse med kontrakter, der omhandler de første 50 års beslægtede rettigheder.

Thomas Wise (NI), *skriftlig*. – (EN) Selv om jeg fuldt ud støtter idéen om udvidelse af ophavsretten, er forslaget ikke tilstrækkeligt. EU har vist en manglende evne til at løse problemet logisk og effektivt, og jeg har derfor stemt imod forslaget.

- Betænkning: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) Oprettelse af det andet Marco Polo-program er et vigtigt skridt, da det vil sikre den nødvendige økonomiske støtte til de foranstaltninger, der har til formål at øge og forbedre godstransportsystemets miljøpræstationer.

Med forslaget følges der op på evalueringen af effektiviteten af det første Marco Polo-program, der viste, at blot 64 % af målsætningen om modalskift er opfyldt indtil nu, og det er langt fra de beregnede målsætninger.

Håbet er, at det nye Marco Polo-program vil drage fordel af bedre økonomiske vilkår med henblik på at opfylde de fastsatte målsætninger, som nu også vil omfatte motorveje til søs-projekter og projekter, der involverer foranstaltninger til mindskelse af trafikbelastningen.

Efter min opfattelse skal programmet, der er rettet imod fremme og støtte af projekter, som har til formål at overflytte vejgodstransport til nærskibsfart, jernbanetransport og indlandsskibsfart, være fuldt ud i stand til at afhjælpe trafikbelastningen og forureningen og sikre effektiv og mere miljøvenlig transport.

- Betænkning: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), *skriftlig*. – (DE) I Transport- og Turismeudvalgets betænkning er der ikke taget tilstrækkelig højde for den reelle interesse for jernbanetransporten som helhed med hensyn til bedre anvendelse af den kapacitet, der er til rådighed.

Infrastrukturvirksomheder er forpligtet til at opretholde kapacitetsreserver til lejlighedsvis trafik i deres årlige netkøreplaner. Dette indledende krav giver ikke infrastrukturvirksomhederne nogen fleksibilitet i beslutningsprocessen om sådanne foranstaltninger i praksis. Kommissionens oprindelige forslag er strammet op, da der med kapacitetsreserverne skal garanteres tilstrækkelig kvalitet for internationalt oprettede godstransportveje.

Den reelle anvendelse af jernbaneselskabernes kanalansøgninger kan ikke beregnes så nøjagtigt, at det kan indgå i planlægningen. Disse kapaciteter bortfalder i køreplansprocessen, således at andre senere kanalansøgninger ikke kan efterkommes. Hvis den allerede marginale netværkskapacitet ikke anvendes af godstransportvirksomheder, vil den til sidst blive elimineret til ulempe for alle brugerne. Med forordningen vil man opnå præcis det modsatte af målsætningen om bedre udnyttelse af den kapacitet, der er til rådighed.

For at begrænse den negative virkning på passager- og godstrafikken på kort sigt er der brug for en forordning, hvor infrastrukturforvalterne har mulighed for at afgøre, om en sådan foranstaltning er velegnet under hensyntagen til jernbanepassagertrafikkens krav, eller hvordan der kan tages bedre højde for jernbanegodstrafikkens behov.

Erik Meijer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (NL) Mere og mere grænseoverskridende godstransport over store afstande overflyttes fra jernbane- til vejtransport. De vigtigste årsager hertil er, at der bygges flere motorveje, og at de direkte jernbaneforbindelser til virksomheder opgives, og at vejtransport bliver forholdsmæssigt stadig billigere. Disse årsager glemmes ofte. Vi har udelukkende fokuseret på to andre punkter. Et af disse punkter er, at koordineringen mellem jernbaneselskaberne i de forskellige medlemsstater er utilstrækkelig, hvorfor jernbanegodsvogne skal vente unødvendigt lange perioder, før de sammenkobles med et lokomotiv, som vil føre dem videre. Der findes nu en løsning på dette problem i form af pendultog, der kører i fast rutefart.

Det andet kritiske punkt er, at denne transportform er langsom, da den skal vente på passagertogene, som har førsteprioritet. Duchoň-betænkningen har til formål at ophæve passagertransportens førsteprioritet. På travle strækninger kan dette medføre, at EU fastlægger krav om at tilsidesætte almindelige tidsplaner ved at droppe en række toge. Borgerne vil hurtigt erfare, at denne nedgang i togtjenesterne skyldes EU. I stedet for at begrænse passagerbefordringen er der behov for at løse flaskehalsproblemet og afhjælpe den manglende jernbanekapacitet. Det er positivt, at teksten er nedtonet i denne sammenhæng.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Godstrafikken er i øjeblikket hovedsageligt koncentreret på veje, og den andel, der transporteres via jernbane, til søs eller i luften, er mindsket. På et tidspunkt med stadigt mere snævre marginer og ekstrem konkurrence er lastbilchaufførernes overhalingsmanøvrer og de overtrætte førere og alt for store læs fatale risici. Ud over risikoen for ulykker er godstrafikken, der har en tendens til at bryde sammen, uholdbar i forhold til trafikbelastning, støj og miljøforurening.

Det er på høje tid, at godstrafikken overflyttes til jernbanerne, men hvis det skal lykkes, skal vi finde bedre tekniske løsninger og logistiske modeller for koordinering og organisering af netværk. Betænkningen er et skridt i den rigtige retning, og jeg har derfor stemt for den.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Oprettelsen af et reelt fælles jernbanemarked er uhyre vigtig for at opfylde EU's politiske målsætninger om bæredygtig transport og vigtig for Europa og den europæiske transportsektors fremtid. Det er endvidere vigtigt, at denne sektor er en integreret del af de foranstaltninger, som vil bidrage til at sikre, at Lissabonstrategiens målsætninger opfyldes.

Jernbanegodstrafikken er også en meget væsentlig faktor på forskellige områder for transportdriften.

Oprettelsen af et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport med regelmæssig togdrift, som let kan krydse fra et nationalt net til et andet, vil forhåbentlig gøre det muligt at foretage forbedringer og skabe mere konkurrencedygtig godstransport.

Det er efter min opfattelse uhyre vigtigt at støtte foranstaltninger, som har til formål at forbedre situationen i jernbanegodssektoren og gøre det muligt for denne sektor at være fuldt ud integreret i det fremtidige europæiske transportnet.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne takke ordføreren og Europa-Kommissionen for deres mod til at forsøge at prioritere jernbanegodstrafikken i EU.

Jeg kunne personligt godt tænke mig et mere radikalt forslag, der indeholder en strategi, som omfatter prioriterede veje for bestemte ruter og anerkendelse fra resten af jernbaneindustrien af, at jernbanegodstransport er vigtig og skal udvikles og støttes.

To faktorer hindrer jernbanegodstransporten i Europa. For det første er der en reel mangel på interoperabilitet, især i forbindelse med signalering, og for det andet er der selve jernbaneindustrien – især passageroperatører og infrastrukturforvaltere, der gør alt for at sikre, at jernbanegodstransporten nedprioriteres i forhold til tildeling af kanaler og udarbejdelse af køreplaner.

Denne betænkning er trods alt begyndelsen til enden for bekvemmelighedsægteskabet og vil i det mindste give operatørerne inden for jernbanegodstransporten en chance for at udvikle deres erhvervsaktiviteter.

Hvis vi opretholder status quo, vil der ikke være nogen jernbanegodstransport om 20 år. Vi skal handle nu for at gøre jernbanegodstransport bæredygtig, attraktiv og konkurrencedygtig, ellers vil vi ikke kunne få godstransporten væk fra vejene.

- Betænkning: John Bowis (A6-0233/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg bifalder indsatsen fra min kollega, John Bowis, i forbindelse med dette dokument, der er meget vigtigt i forhold til patienters rettigheder. De konservative støtter patientmobilitet inden for EU og ser det som en mulighed for at styrke leveringen af offentlige sundhedsydelser.

Det er muligvis interessant, at der først blev fokuseret på spørgsmålet efter en sag i Det Forenede Kongeriges sundhedssystem. En kvinde, der valgte at rejse til Frankrig for at få foretaget en hofteoperation på grund af ventetid hos de lokale sundhedsmyndigheder, blev nægtet refundering. Men hun forelagde sin sag for EF-Domstolen, som traf en vigtig afgørelse – nemlig at patienter skal have ret til at rejse til andre EU-medlemsstater for at få behandling og derefter få refunderet udgifterne af de nationale offentlige sundhedsmyndigheder.

Jeg er ikke nogen stor fan af EF-Domstolen, som er en vigtig faktor i EU's konstante akkumulering af nye beføjelser, men denne afgørelse var af meget stor betydning. Jeg håber, at mange af mine vælgere, der er blevet svigtet af Labour-regeringens dårlige forvaltning af det nationale sundhedssystem, vil kunne drage fordel af forslagene i betænkningen.

Anne Ferreira (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte imod betænkningen om grænseoverskridende sundhedsydelser, da forslagene hverken er i overensstemmelse med EU's målsætning om et højt

sundhedsniveau, traktatens artikel 152 eller EU-borgernes krav om at kunne modtage sikre sundhedsydelser af god kvalitet tæt på hjemlandet.

I betænkningen er forhåndsgodkendelse ikke fastsat som grundregel for at modtage behandling i andre EU-medlemsstater. Forhåndsgodkendelse giver mulighed for forvaltning af de sociale systemers finansielle ligevægt og sikrer samtidig patienters ret til refundering og de oplysninger, som de har behov for inden modtagelse af hospitalsbehandling i udlandet.

Derudover er det uacceptabelt, at bedre kvalitet af sundhedsydelser skal opnås gennem konkurrence mellem sundhedstjenesteyderne eller ved at diskutere princippet om fri bevægelighed for patienter. Sidstnævnte afhænger af deres sundhedstilstand.

De godkendte ændringsforslag er for vage og kan medføre, at problemerne skal afgøres af EF-Domstolen.

Med direktivet forøges ulighederne i modtagelsen af sundhedsydelser blandt Europas borgere, da det udelukkende er de personer, som kan betale udgifterne til sundhedsydelserne forud for behandling, der kan vælge kvalitetsydelser.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Helt grundlæggende handler det om, at betænkningen blev vedtaget uden at ændre grundlaget for artikel 95 eller med andre ord, at sundhedsydelser betragtes som markedsvarer, og det er helt uacceptabelt. Det ville derfor have været bedre at forkaste Kommissionens forslag, som vi argumenterede for. Desværre delte flertallet ikke vores opfattelse.

Derfor sikrer patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser ikke medlemsstaternes eksklusive kompetence med hensyn til afgørelser om organisering og finansiering af de nationale sundhedssystemer. Dette omfatter endvidere deres kompetence i forhold til etablering af ordninger om forhåndsgodkendelse af hospitalsbehandling i udlandet.

Borgernes ret til sundhed samt rettighederne for de personer, der arbejder i sektoren, er ikke sikret. Vi har brug for at styrke solidariteten og koordinationen mellem de sociale sikringsordninger i de forskellige EU-medlemsstater, især ved at anvende, fremme og mere hensigtsmæssigt håndtere rettighederne og behovene hos brugerne af sundhedsydelserne.

Vi har derfor stemt imod betænkningen.

Christa Klauß (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jeg har stemt for direktivet om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, da det vil medføre større retssikkerhed for patienterne. Især i EU's grænseområder, f.eks. min hjemby i det store område, der omfatter Tyskland, Belgien, Luxembourg og Frankrig, eller i landdistrikter med mangel på sundhedsydelser, er fremme af patientmobilitet en vigtig del af forbedringen af sundhedsydelsernes effektivitet.

Den tyske sundhedssektor vil tjene på grænseoverskridende patientmobilitet, hvis patienter fra andre EU-medlemsstater i højere grad udnytter vores sundhedsydelser af høj kvalitet, f.eks. i forbindelse med rehabilitering. Medlemsstaternes suverænitet skal opretholdes. Det påhviler medlemsstaterne selv at levere sundhedsydelser og organisere de nationale sundhedssystemer. I tråd med subsidiaritetsprincippet skal direktivet kun omfatte regulering af områder, der vedrører grænseoverskridende patientmobilitet. Man kan ikke gå på kompromis med den høje kvalitet og de høje sikkerhedsstandarder i Tyskland. Etiske standarder, som medlemsstaterne følger med god grund, f.eks. i forbindelse med kunstig inseminering, dna-analyse eller assisteret selvmord, skal ikke drages i tvivl.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg bifalder formålet med betænkningen, som er at gøre det lettere for patienter at modtage sundhedsydelser i andre medlemsstater og klarlægge procedurerne for refundering af udgifter efter behandling, som ikke er fastsat i den europæiske lovgivning på nuværende tidspunkt. Sikker og effektiv behandling af høj kvalitet skal derfor være tilgængelig for alle europæiske borgere gennem samarbejds mekanismer mellem medlemsstaterne.

Jeg ønsker dog at understrege, at medlemsstaterne skal have enekompetence til at organisere og finansiere sundhedssystemerne. Forhåndsgodkendelse af hospitalsbehandling er det vigtigste instrument til udøvelse af denne beføjelse. Det siger sig selv, at man i forbindelse med udøvelsen af denne beføjelse skal respektere principperne om proportionalitet, behov og ikkediskrimination.

Hvad angår retsgrundlaget vil jeg argumentere for et dobbelt retsgrundlag for at sikre respekten for medlemsstaternes nationale kompetence. Kommissionens forslag omfattede rent faktisk adskillige forsøg på at snige sig ind på dette område.

I den endelige tekst skal der være en retfærdig balance mellem patienternes rettigheder og medlemsstaternes nationale kompetencer i sundhedssektoren.

Linda McAvan (PSE), skriftlig. – (EN) På vegne af Europa-Parlamentets Labour-medlemmer bifalder jeg mange af de positive aspekter af betænkningen om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser. Vi støtter især de ændringsforslag, hvor det klarlægges, at de nationale regeringer skal være fuldt ud ansvarlige for deres nationale sundhedssystemer, og hvor der er fastsat bestemmelser om behandling.

Vi er imidlertid stadig i tvivl om, hvorvidt bestemmelserne er tydelige nok. Patienter, der rejser til en anden EU-medlemsstat for at modtage behandling, skal vide, om de vil få refunderet udgifterne, og de skal have modtaget alle nødvendige oplysninger om behandlingstypen og -kvaliteten i værtslandet. Labour-medlemmerne anmoder derfor om, at det i direktivet klarlægges, at medlemsstaterne kan etablere en ordning med forhåndsgodkendelse. Vi støtter endvidere et kombineret retsgrundlag beskrevet i artikel 152 og 95 for at sikre, at sundhedsspørgsmål og ikke spørgsmål om det indre marked prioriteres. Labour-medlemmerne undlod at stemme i den endelige afstemning for at gøre opmærksom på, at disse to spørgsmål bør behandles ved andenbehandlingen.

Arlene McCarthy (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg undlod at stemme om betænkningen, fordi den ikke indeholder en tilstrækkelig garanti for beskyttelse af integriteten for og finansieringen af Storbritanniens nationale sundhedssystem og heller ikke giver sikkerhed eller klarhed for det mindretal af patienter, der har råd til at modtage sundhedsydelser i en anden EU-medlemsstat.

De britiske konservative i Europa-Parlamentet har ét formål med forslaget om at få sneget deres afviste sundhedssystem med voucher-ordning ind ad bagvejen i EU. I henhold til forslaget kan de få velhavende patienter på denne måde bruge det britiske sundhedssystems midler til privat hospitalsbehandling i resten af Europa. Borgere, der betaler skat, forventer, at deres penge investeres i det nationale sundhedssystem og ikke i andre sundhedssystemer i EU. Det kommer således ikke som nogen overraskelse, at det konservative parlamentsmedlem, Dan Hannan, for nylig argumenterede for privatisering af sundhedssystemet.

Under en forhandling for nylig om betaling af grænseoverskridende sundhedsydelser mellem Storbritannien og Irland udtalte den konservative skyggesundhedsminister, Andrew Lansley, at det britiske sundhedssystems midler altid er værdifulde og kritiserede overførslen af 180 millioner GBP af det britiske sundhedssystems midler til Irland. De britiske konservative har imidlertid ikke støttet vores forslag om et tydeligt prioriteringssystem, som er af afgørende betydning for at beskytte det britiske sundhedssystems midler og tjenesteydelser.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Jeg stemte imod Bowis-betænkningen og Kommissionens forslag, da selve retsgrundlaget viser, at finansielle interesser og et ukontrolleret marked danner præcedens over patienters ret til bedre og mere sammenhængende sundhedsydelser. Dette forslag går imod løfterne om et socialt solidarisk Europa og vil medføre, at kun de mest velhavende vil have adgang til de meget opreklærede grænseoverskridende sundhedsydelser.

Det vil svække de nationale sundhedssystemer og skræmme de patienter væk, der overvejer at tage til udlandet for at få behandling. Sundhedssystemet er og skal fortsat være medlemsstaternes ansvar. Det er uacceptabelt at behandle sundhedsydelser som markedsvarer frem for offentlige tjenester. Derudover indeholder direktivet et forslag om en kompensationsordning for udgifterne til grænseoverskridende sundhedsydelser, som er overflødig, da der i ordningen for koordinering af de sociale sikringsordninger i henhold til forordningen fra 1971 blev indført kompensation for udgifter til sundhedsydelser.

Kathy Sinnott (IND/DEM), skriftlig. – (EN) Jeg undlod at stemme om betænkningen, da jeg inderligt ønsker, at borgerne kan få den behandling, de har brug for. Jeg har imidlertid betænkeligheder vedrørende spørgsmålet om forhåndsgodkendelse. Med forhåndsgodkendelsen i dette direktivforslag ophæves patienternes rettigheder. Det er grunden til, at patienterne gik rettens vej til at starte med, og de pågældende domsafgørelser er grunden til, at vi i dag stemmer om grænseoverskridende sundhedsydelser. Vi er tilbage ved udgangspunktet, hvis vi inkluderer forhåndsgodkendelse i direktivet. Behandling i henhold til geografisk område vil fortsat være reglen, og patienter vil møde de samme forhindringer, som de gør på nuværende tidspunkt, når de ansøger om godkendelse til at modtage behandling i udlandet.

Jeg beklager endvidere, at der i betænkningen ikke er etableret et retsgrundlag, som prioriterer patienternes helbred. Det er i stedet en forspildt chance, hvor patienternes helbred anvendes som varer med henblik på profit.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) De vigtigste ændringsforslag om forhåndsgodkendelse er slået fejl. Ændringsforslagene var afgørende for bevaringen af det britiske sundhedssystem i Skotland og Det Forenede Kongerige generelt. Vi tabte afstemningen om et kombineret retsgrundlag, der kunne have prioriteret folkesundheden, i stedet for et retsgrundlag udelukkende baseret på det indre marked. På grund af afvisningen af begge disse vigtige områder og den omstændighed, at dette er førstebehandlingen, har jeg intet andet valg end at undlade at stemme.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Patientmobilitet er et faktum, men den nødvendige retlige sikkerhed for patienter og ansatte i sundhedssektoren er endnu ikke etableret. Derfor er Kommissionens direktivforslag positivt. Jeg bifalder endvidere hr. Bowis' bestræbelser på at indgå et kompromis vedrørende dette uhyre vanskelige spørgsmål. Takket være hans indsats er der foretaget betydelige forbedringer af Kommissionens forslag. Jeg kunne imidlertid ikke støtte den endelige betænkning, da to punkter forbundet med medlemsstaternes kompetence til at organisere og finansiere deres nationale sundhedssystemer ikke var inkluderet.

Vi har appelleret til, at der inkorporeres et retsgrundlag, som giver medlemsstaterne mulighed for at opkræve de reelle udgifter af de udenlandske patienter og indføre sambetaling for den behandling, som de modtager i det pågældende land. Vi har endvidere hele tiden været fortalere for at give medlemsstaterne mulighed for at afvise patienter under visse omstændigheder, f.eks. når der er lange ventelister. Det er særlig vigtigt i Belgien, et lille land med en relativt stor tilstrømning af udenlandske patienter.

Teksten, som vi skal vedtage i dag på plenarmødet, indeholder ikke tilstrækkelige garantier i denne sammenhæng. Jeg undlod af denne grund at stemme i den endelige afstemning.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) EU's og de småborgerlige regeringers antigræsrods politik sænker standarderne for offentlige sundhedsydelser, som resulterer i stress for patienterne, ventelister, mangel på de forskellige tjenester, høje skatter, manglende dækning for personer uden forsikring og indvandrere osv.

Den drastiske reduktion i sociale ydelser, kommercialiseringen og den yderligere privatisering af sundhedssystemerne og angrebet på forsikringsrettigheder gør det meget lettere for store koncerner at høste de enorme indtægter fra den lukrative sundhedssektor.

I direktivet om "patientmobilitet" fremmes det fælles sundhedsmarked, anvendelsen af Maastrichttraktatens frihedsrettigheder og mobiliteten for patienter og ansatte i sundhedssektoren for at sikre kommercialiseringen af sundhed.

Refundering af en del af udgifterne til behandling i udlandet er en fælde beregnet til at få græsrodsbevægelsernes godkendelse af oprettelse og kommercialisering af et flersporet sundhedssystem med klassesdiskrimination i forbindelse med retten til at leve.

Patienters rettigheder kan udelukkende sikres gennem et helt frit offentligt sundhedssystem, der dækker alle sundhedskrav (specialkrav og andre krav) for hele befolkningen uanset økonomisk eller forsikringsmæssig status. Det er kun med et sådant system, som skal udvikles på græsrodsplan og med en græsrodsøkonomi, at man kan sikre kvantitative og kvalitative forbedringer af sundhedstjenesterne og effektiv beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og liv.

- Betænkning: Amalia Sartori (A6-0239/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for betænkningen.

Sektorundersøgelser har løbende vist, hvordan 10-12 % af brugerne, der årligt behandles på hospitalerne i Europa, bliver syge af infektioner, som de pådrager sig på hospitalerne. Hvis disse procentsatser omregnes til tal, er det endnu mere skræmmende. Det er beregnet, at antallet af patienter inden for EU, der er smittet med infektioner på hospitalerne, ligger på ca. 5 millioner personer.

For at vende tilbage til talen fra min kollega, fru Sartori, kan sikkerhed og effektivitet i forbindelse med sundhedsydelser fremmes gennem oprettelse af et program, hvor der helt overordnet tages højde for følgende grundlæggende punkter: 1) ansættelse af flere sygeplejersker med speciale i infektionskontrol, 2) fremme af

sundhedsarbejderes **og det paramedicinske personales** uddannelse med særligt fokus på **nosokomielle infektioner og resistens over for antibiotika** i de virusser, der forårsager de pågældende infektioner, 3) etablering af muligheden for nye opdagelser som følge af forskning i disse sygdomme.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget om patientsikkerhed. Selv om kvaliteten af sundhedsydelserne i Europa er forbedret betydeligt på grund af fremskridt på det medicinske område, kan medicinske procedurer sommetider være ødelæggende for patienternes helbred. Nogle negative virkninger skyldes lægefejl, der kunne undgås, eller infektioner, som opstår under behandlingen.

Betænkningen indeholder følgende vigtige forslag: bedre indsamling af oplysninger på lokalt og regionalt plan, bedre formidling af oplysninger til patienterne, ansættelse af flere sygeplejersker med speciale i infektionskontrol, fremme af sundhedsarbejderes og det paramedicinske personales uddannelse med særligt fokus på infektioner, som erhverves på hospitalerne. Jeg støtter fuldt ud disse foranstaltninger.

- Betænkning: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

Liam Aylward (UEN), skriftlig. – (EN) Jeg bifalder det foreslåede initiativ til forbedring af sundhedsydelser til personer, der lider af sjældne sygdomme. På grund af disse sygdommes særlige karakteristika, f.eks. sjældne kræftformer, immunforsvarssygdomme, toksiske og smitsomme sygdomme, er der ikke tilstrækkelig ekspertise til rådighed til trods for, at disse sygdomme berører 36 millioner EU-borgere.

Et forstærket samarbejde mellem specialister og forskningscentre i Europa og udveksling af oplysninger og tjenester er en naturlig måde, hvorpå EU kan hjælpe borgerne. Det er en direkte måde, hvorpå der kan skabes fordele for borgerne. I forslaget opfordres medlemsstaterne indtrængende til at oprette nye ekspertisecentre og uddannelseskurser for at udnytte forskningsmidlerne optimalt i forbindelse med sjældne sygdomme og samle de eksisterende forskningscentre og netværk med oplysninger om sygdomme. Jeg støtter disse foranstaltninger og opfordrer flere medlemsstater til at indgå i et samarbejde, som vil skabe større mobilitet for patienterne og de eksperter, der skal tjene borgerne.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om sjældne sygdomme, da en fælles indsats på EU-plan og nationalt plan på området for sjældne sygdomme er en absolut nødvendighed. Selv om der er en meget lav forekomst af hver af de sjældne sygdomme, berøres millioner af europæiske borgere, fordi der er mange forskellige typer sjældne sygdomme.

Det er efter min opfattelse uhyre vigtigt at støtte uafhængige organisationer, skabe adgang til oplysninger om sjældne sygdomme, oprette ekspertisecentre i de forskellige medlemsstater, udvikle uddannelseskurser i de eksisterende centre og mobilisere eksperter og ansatte. Der er brug for tilstrækkelige ressourcer til at sikre, at der ydes en umiddelbar indsats på området for sjældne sygdomme.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemmer for betænkningen udarbejdet af hr. Trakatellis. Jeg anerkender, at der er mange forskellige typer sjældne sygdomme, som droppes i forskningen, fordi de medicinske institutter foretager en form for sortering og ignorerer de personer, der lider af sjældne sygdomme, hvis behandling ikke er nær så økonomisk interessant som almindeligt forekommende sygdomme.

Det gælder især de sjældne genetiske sygdomme, som er arvelige. Vi bør fremme forskningen på disse områder ved at yde støtte til en del af forskningsudgifterne. Jeg har også en særlig interesse, da en af disse sygdomme forekommer i min egen familie.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den udtrykkelige opfordring i ændringsforslag 15 til at udrydde sjældne sygdomme gennem genetisk rådgivning af forældre, som er smittebærere, og gennem udvælgelse af sunde embryoer forud for implantation, er ikke blot i strid med den gældende lovgivning i Tyskland. Netop på grund af Tysklands historie vil det også være helt uacceptabelt og principielt forkert at kræve eller henstille til udryddelse og udvælgelse af handicappede personer, selv om de endnu ikke er født.

Det er bekymrende, at disse forslag og formuleringer viser en total mangel på respekt for værdien af menneskeliv, uanset om vi taler om syge eller raske mennesker. Med de foreslåede tilføjelser erstattes målsætningen om etablering af terapeutisk behandling af sjældne sygdomme af målsætningen om, at man ikke skal føde syge mennesker.

Det er ikke i overensstemmelse med betydningen i de europæiske og internationale menneskerettighedserklæringer. Den reelle målsætning i en overbevisende europæisk politik skal være at hjælpe personer, der er berørt af en sygdom, eller som risikerer at pådrage sig en sygdom, ikke en tidlig udvælgelse på grundlag af kvalitetskriterier.

Betænkningen og de enkelte ændringsforslag, især ændringsforslag 15, er ikke i overensstemmelse med mine kristne værdier. Jeg har derfor stemt imod betænkningen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Der er mange spørgsmål i beslutningsforslaget, som jeg støtter. Jeg kan dog ikke støtte betænkningen generelt på grund af inddragelsen af de spørgsmål, som efter min opfattelse og helt reelt handler om subsidiaritet – dvs. medlemsstaternes kompetenceområder – og derfor ikke er noget, som Europa-Parlamentet bør have en mening om. Spørgsmålet om racehygiejnisk praksis er et sådant spørgsmål, som med vedtagelsen af ændringsforslag 15 er omfattet af beslutningsforslaget. Jeg kan ikke acceptere ændringsforslag 15. Det handler om subsidiaritet, og det er ikke EU's opgave at lovgive om racehygiejnisk praksis. Jeg kan derfor ikke støtte betænkningen generelt.

- Betænkning: Jean-Pierre Audy (A6-0168/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative har ikke stemt for betænkningen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, Sektion III, i forbindelse med Kommissionen. Vi insisterer derfor på, at de europæiske skatteydere skal have noget for pengene i Europa-Parlamentets budget, og vi støtter derfor størstedelen af ordførerens betænkning. Vi støtter især ordførerens kritik af Kommissionens manglende sikring af, at Bulgarien og Rumænien opnår tilstrækkelige standarder for finansiell kontrol. Vi ønsker dog at fremhæve, at Den Europæiske Revisionsret i de sidste 14 år ikke været i stand til at afgive en revisionserklæring uden forbehold for EU's almindelige budget. Europa-Kommissionen bærer det overordnede ansvar for regnskaberne, og vi vil derfor i tråd med vores hidtidige strategi fortsat stemme imod forslaget om decharge, indtil vi oplever reelle fremskridt i opnåelsen af en revisionserklæring uden forbehold fra Revisionsretten.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg har i dag sammen med de øvrige rumænske medlemmer af PPE-DE-Gruppen stemt imod Pierre Audys betænkning om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, da ændringsforslag 13 ikke blev vedtaget. Revisionsrettens beretning for regnskabsåret 2007 dækker stadig udelukkende projekter fra 2000-2006, da 2007 hovedsageligt har været en forberedelsesfase for gennemførelsen af programmerne for 2007-2013. Konsekvenserne af de nye regler for programmeringsperioden 2007-2013, der er enklere og strammere end de regler, som var gældende indtil 2006, kan endnu ikke vurderes.

Jeg ønsker at understrege, at det er nødvendigt at forenkle procedurerne til gennemførelse af strukturfondene, især forvaltnings- og kontrolsystemerne. Systemets kompleksitet er en af årsagerne til medlemsstaternes uregelmæssigheder. Jeg ønsker endvidere at understrege, at det er nødvendigt at træffe de forenklingsforanstaltninger, som Kommissionen foreslog i revisionen af forordningerne om strukturfondene for perioden 2007-2013 som reaktion på den nuværende finanskrisen. Denne forenkling af procedurer er af afgørende betydning for mindskelsen af de administrative byrder på nationalt, regionalt og lokalt plan. Det er vigtigt at sikre, at en sådan forenkling af procedurer ikke bidrager til en større fejlfrekvens fremover.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders og Jan Mulder (ALDE), skriftlig. – (NL) Det hollandske folkeparti for frihed og demokrati (VVD) har stemt imod decharge for Europa-Kommissionen. VVD mener, at Kommissionen ikke har opnået tilstrækkelige fremskridt i forbindelse med at fremme indførelsen af nationale erklæringer i medlemsstaterne. Der er kun fire lande indtil nu, som har indført nationale erklæringer, og et af disse lande er Nederlandene. Derudover mener VVD, at der i EU-medlemsstaterne stadig forekommer for mange fejl i tildelingen af EU-midler, som det er påvist i de revisioner, der er udført af Den Europæiske Revisionsret. Revisionsretten udstedte en revisionserklæring med forbehold, bl.a. med hensyn til landbrugs-, samhørigheds og strukturpolitikken. VVD mener, at revisionssystemerne på disse områder skal forbedres. Der har været for få fremskridt i de seneste fem år.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), skriftlig. – (BG) Hr. formand! Jeg har stemt for betænkningen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007 i forbindelse med Kommissionen.

Samtidig ønsker jeg at gøre opmærksom på, at jeg har stemt imod de tekster i betænkningen, der har til formål at indføre indsamling af kvartalsrapporter om forvaltningen af midler fra strukturfondene og Samhørighedsfonden, især i forbindelse med Bulgarien og Rumænien. Jeg har stemt imod disse forslag, da jeg er af den faste overbevisning, at det i de tilfælde, hvor vi har brug for mere kontrol, er en god idé at gennemføre kontrollen samtidig og i samme omfang i alle medlemsstaterne og ikke blot i en eller to medlemsstater. Jeg deler endvidere Parlamentets og ordførerens bekymring om, at midlerne til Bulgarien, som Kommissionen har indefrosset eller trukket tilbage, beløber sig til næsten 1 milliard EUR.

Som angivet i betænkningen blev disse tab og indefrysningen af midler grundlæggende pålagt på grund af uregelmæssigheder vedrørende udbud og udgifters støtteberettigelse, manglende anvendelse af investeringsmidler til det påtænkte formål og manglende administrativ kapacitet. Endelig ønsker jeg at gøre opmærksom på min bekymring om, hvorvidt de bulgarske borgere vil blive berøvet instrumenter til fremme af europæisk solidaritet, og hvorvidt de ufortjent vil betale prisen for den bulgarske regerings fejltagelser.

Mairead McGuinness (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg har stemt for forslaget om decharge for Kommissionen, men jeg har visse forbehold.

Hr. Barroso lovede for fem år siden, at der ikke ville være problemer angående budgetkontrol og formelle revisionserklæringer, når hans embedsperiode var slut. Trods fremskridt er der stadig problemer i forbindelse med denne proces.

22 lande har indtil nu fremlagt en årlig oversigt og opfyldt de grundlæggende minimumskrav, men ikke alle er tilfredsstillende. Kun otte lande har opfyldt kravene og fremlagt en formel analyse eller revisionserklæring, og desværre er Irland ikke et af disse lande. Vi skal sikre, at der opnås meget større fremskridt med hensyn til decharge for 2008-budgettet.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) PPE-DE-Gruppens medlemmer af Det Demokratiske Liberale Parti (PDL) har stemt imod decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, da der i betænkningen er en henvisning til Bulgariens og Rumæniens forvaltning af europæiske midler.

Betænkningen om decharge, som henviser til uregelmæssighederne vedrørende adgang til Phare-midler inden 2007, indeholder fortsat en bestemmelse om udarbejdelsen af en særberetning om forvaltningen af EU-midler i Rumænien og om foranstaltninger, der er truffet til bekæmpelse af korruption. Derfor har Europa-Parlamentets medlemmer af PDL stemt imod betænkningen.

Særberetningen er ikke nødvendig, da der allerede er en samarbejds- og verifikationsmekanisme til rådighed, godkendt af Det Europæiske Råd i december 2006. Udarbejdelsen af en yderligere beretning svækker troværdigheden for den samarbejds- og verifikationsmekanisme, der allerede er etableret. Selv Europa-Kommissionens reaktion via Kommissionens talsmand, Mark Gray, bekræfter rent faktisk, at det er formålsløst at træffe en sådan foranstaltning, så længe der allerede er afprøvede mekanismer til rådighed til detektering af uregelmæssigheder i forvaltningen af EU-midler.

- Betænkning: Søren Bo Søndergaard (A6-0153/2009)

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) Jeg har stemt imod betænkningen om decharge, da det er umuligt at tage Regionsudvalget alvorligt i dets nuværende form. Bl.a. på grund af den uklare definition af termen region er Regionsudvalget en ekstremt heterogen enhed, som ud over europæiske nationer f.eks. også omfatter bymæssige bebyggelser. Det er også meget mærkværdigt, at regionerne i de senere år har organiseret sig i politiske grupper uden at have demokratiske mandater fra vælgerne.

- Betænkning: Christof Fjellner (A6-0176/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske konservative er imod Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Jeg anfægter idéen om, at EU kan fastsætte og regulere grundlæggende rettigheder. Jeg er også imod chartret om grundlæggende rettigheder, da det er vedtaget af EU til trods for den omstændighed, at ingen af instrumenterne til gennemførelse af chartret – EU's forfatning og Lissabontraktaten – er ratificeret.

Oprettelsen af et agentur til at overvåge Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder var helt spild af skatteydernes penge og iværksat af forfængelighed. Det samme gælder for mange af EU's agenturer, der udfører det samme arbejde, som allerede udføres på nationalt plan, og som uden skam anvendes til at fremme EU's føderalistiske dagsorden. Mange af borgerne i min valgkreds sætter spørgsmålstegn ved de enorme beløb, der spildes på dette og andre agenturer, især på et tidspunkt med økonomisk krise, hvor borgerne betaler mere og mere i skat til finansiering af EU's ødselhed.

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) Jeg har stemt imod betænkningen om decharge, da Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder er en overflødig institution, som derudover er fjendtligt indstillet over for retten til ytringsfrihed.

– Forslag til beslutning (B6-0191/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg har stemt imod beslutningsforslaget om en indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovødelæggelse, da skovrydning skaber meget alvorlige miljøproblemer, som er vanskelige at afhjælpe, f.eks. ændringer i vandbalancen, ørkendannelse, klimaændringer og tab af biodiversitet.

Der skal være større sammenhæng mellem bevaring af skove og politikker om bæredygtig forvaltning og andre interne og eksterne EU-politikker. Derfor har vi brug for en evaluering af virkningen på skovene af EU's politikker om energi (især biobrændsel), landbrug og handel.

Jeg mener endvidere, at det er absolut nødvendigt at yde økonomisk støtte til at bekæmpe skovrydningen i de tropiske skove. Begrænsning af skovrydningen vil spille en meget vigtig rolle i bekæmpelsen af og tilpasningen til klimaændringerne.

- Betænkning: Gilles Savary (A6-0199/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg har stemt for betænkningen.

Transportstyring på grundlag af borgernes behov og krav er et af de grundlæggende politiske diskussionspunkter i EU. Med Civitas-programmet (iværksat i 2002), som har til formål at fremme omfattende fordeling af transport i byerne, og hvidbogen "Den europæiske transportpolitik frem til 2010: De svære valg" (iværksat i 2001), som har til formål at oprette et mere optimalt system for transport i byerne, har Kommissionen allerede fremlagt en reel handlingsplan til optimering af kvaliteten af transporten i Europa. Den har foreslået et system til gradvist at adskille den stigende efterspørgsel efter mobilitet fra den økonomiske vækst med henblik på så vidt muligt at kontrollere miljøforureningen og samtidig beskytte det europæiske produktionssystem. Efter at have anerkendt situationen ønsker Kommissionen nu at sikre, at alle EU-borgere får et transportnet, der er effektivt og samtidig meget sikkert.

Vi skal fokusere på fire punkter: 1) beskyttelse af passagerernes rettigheder og forpligtelser, 2) fremme af vejsikkerheden, 3) fremme af sikkerheden generelt, 4) begrænsning af vejtransport for at mindske trafikbelastningen for landtransporten.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den nuværende hurtige vækst i byerne kombineret med den stigende europæiske befolkningskoncentration i byområderne er forhold, som Europa-Parlamentet forsøger at analysere for at bidrage til den enorme indsats, der skal ydes på dette område.

Under hensyntagen til subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne indeholder betænkningen forslag, som efter min opfattelse er vigtige.

Som et af de vigtigste punkter i betænkningen henledes opmærksomheden på de spredte foranstaltninger, der er truffet, og som netop på grund af den manglende koordination ikke er sammenhængende, hverken med hensyn til lovgivning eller gennemførelse.

Jeg er enig i, at der er behov for en fælles indsats, hvor man skal fremme optimeringen af forskellige transportmuligheder i byerne gennem en forbedring af byplanlægningen. Derudover støtter jeg kontinuerlig forskning og innovation på dette specifikke område og samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne, som skal lette udvekslingen af oplysninger, hvor det er nødvendigt, om bedste praksis til anvendelse i de forskellige lande. Endelig ønsker jeg at understrege betydningen af den europæiske industri i udviklingen af teknologier, som kan fremme forvaltningen af og sikkerheden og energieffektiviteten for bytransport i de europæiske byer.

- Betænkning: Anne E. Jensen (A6-0227/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Mange tak, hr. formand! Jeg har stemt for Jensen-betænkningen, hvori der er fastsat omfattende politiske rammer og aktioner for den koordinerede udvikling af intelligente transportsystemer på EU-plan.

Trafikbelastning på vejene, stigende CO₂-emissioner og trafikulykker er nogle af de helt store udfordringer for Europas transportsektor, og jeg tror, at intelligente transportsystemer er et vigtigt instrument, som kan skabe mere effektiv, sikker og miljøvenlig transport og dermed bidrage til udviklingen af bæredygtig mobilitet for borgerne og økonomien.

Jeg er enig i, at intelligente transportsystemer kan forbedre de europæiske borgeres levevilkår og øge færdselssikkerheden samt nedbringe de skadelige emissioner og miljøforureningen. Jeg er af den faste overbevisning, at intelligente transportsystemer vil øge transporteffektiviteten og dermed mindske trafikken.

Selv om der er udviklet eller indført adskillige systemer for forskellige transportformer (jernbanetransport, søtransport og lufttransport), er der ingen tilsvarende sammenhængende europæiske rammer for vejtransport.

10. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 14.55 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

11. Klima- og energipakken og søtransportpakken (undertegnelse af retsakter)

Formanden. – Hr. vicepremierminister og repræsentant for Den Europæiske Unions formandskab, hr. Nečas, kommissær Rehn, ordfører og udvalgsformænd, mine damer og herrer!

Det er en stor glæde for os i dag i fællesskab at undertegne to vigtige pakker, klima- og energipakken og pakken om en integreret søfartspolitik for EU. Dette er højdepunktet af det konsekvente arbejde, vi har udført sammen med Rådet og Kommissionen. Når vi vedtager disse to lovgivningsforslag, beviser vi i EU, at vi er i stand til at handle resolut for at overvinde udfordringerne i de meget vigtige sektorer som bæredygtig udvikling, miljøbeskyttelse og søfartssikkerhed. Denne offentlige undertegnelse vil medvirke til at understrege den europæiske lovgivnings betydning for de europæiske borgere.

I klima- og energipakken har Parlamentet og Rådet fastlagt grundlaget for, at EU kan opfylde klimamålsætningerne i 2020 og fortsat spille en førende rolle i kampen mod klimaændringerne. Klimapakken indeholder vigtige retlige rammer, som vil medvirke til at forbedre f.eks. emissionshandelssystemet eller medlemsstaternes bestræbelser på at nedbringe drivhusgasudslippet samt til at fremme vedvarende energikilder og kulstofoplagringsteknikker. Ordførerne fru Doyle og fru Hassi er til stede, eller det går jeg ud fra. Jeg kan i hvert fald se fru Hassi.

Denne pakke vil give EU den nødvendige troværdighed forud for den internationale konference, som skal finde sted i København i december, samt under forhandlingerne om en vidtrækkende og bindende aftale.

Med hensyn til søtransport nåede Parlamentet til enighed om otte retsakter under forligsproceduren. Det er et resultat af et intensivt arbejde, der varede mere end tre år.

Dette resultat er ligeledes et bevis på det pres, Europa-Parlamentet har udøvet for at sikre, at katastrofer på havet, som f.eks. ulykkerne i forbindelse med Erika i 1999 og Prestige i 2002, kan undgås for fremtiden ved at forbedre søfartssikkerheden.

I dag kan vi se, at mange af forslagene fra Det Midlertidige Udvalg om Øget Sikkerhed til Søs, der blev nedsat af Europa-Parlamentet, er blevet lov. Takket være disse specifikationer er der sket en forbedring af inspektion af og kontrol med skibe, tilsyn med maritim shipping samt forsikring af skibe. Der er blevet indført obligatorisk forsikring, og kravene til undersøgelser og ansvar i tilfælde af ulykker er blevet skærpet.

Jeg er glad for at se, at ordføreren, fru Doyle, nu har sluttet sig til os.

Til slut vil jeg gerne sige tak til det tjekkiske formandskab, Kommissionen og medlemmerne af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Transport- og Turismeudvalget, som alle har arbejdet hårdt med disse vigtige retsakter. Jeg er især glad for, at to gruppeformænd har bæret os med deres tilstedeværelse i dag. Det siger jeg dem tak for.

Jeg vil nu bede formanden for Rådet om at tage ordet.

Petr Nečas, Formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem for at have indbudt mig til dette møde i Europa-Parlamentet i forbindelse med den højtidelige undertegnelse af klima- og energipakken og søtransportpakken. Det er to meget vigtige foranstaltninger,

som EU-medlemsstaterne er blevet enige om med Kommissionens, Parlamentets og andre partners hjælp. Jeg vil gerne begynde med på vegne af Det Europæiske Råd at sige et par ord om klima- og energipakken.

Denne pakke understreger EU's førende rolle i den globale kamp mod klimaændringerne, samtidig med at der tages hensyn til de enkelte medlemsstaters faktiske muligheder og økonomiske vilkår. Klima- og energipakken har stor symbolsk betydning, da den viser, at det er lykkedes for repræsentanterne for en halv mia. borgere, 500 mio. mennesker, at blive enige om meget klare aktioner, strategier og målsætninger på dette meget vigtige og følsomme område til trods for de meget vanskelige økonomiske vilkår i dag. Den har også stor betydning som et positivt eksempel for vores partnere i verden. Jeg vil gerne benytte lejligheden til især at takke de fire ordførere for at have forberedt, forhandlet og udtænkt disse klare foranstaltninger, samt takke hele Parlamentet for dets aktive og positive bidrag, Kommissionen for at have givet støtte og forberedt arbejdet under hele godkendelsesprocessen og det franske formandskab for dets usædvanlig store indsats. Pakken baner vejen for, at vi som europæere kan forhandle globale aftaler på plads om strategien for klimaændringerne, som skulle kunne indgås i december i år på mødet i København. EU går forrest i klimabeskyttelsen, og vi må ikke forspilde denne lejlighed til at styrke vores førende stilling og gøre det endnu bedre.

Jeg vil nu gerne sige et par ord om betydningen af den tredje maritime sikkerhedspakke, som er et yderligere og lige så vigtigt resultat af samarbejdet mellem Rådet og Europa-Parlamentet. Den europæiske offentlighed blev alvorlig forfærdet, da olietankskibet Erika i 1999 brækkede midt over ud for kysten i Bretagne med 20 000 tons olie om bord og dermed forvoldte alvorlige miljøskader, og da tankskibet Prestige tre år senere slap 120 tons olie ud ved Galiciens kyst i Spanien. Vi husker alle de tragiske billeder i medierne af de ramte kystområder, hvor tusindvis af frivillige, som var blevet hentet for at rydde op, så hjælpeløst til, mens fugle og andre dyr og planter blev kvalt af den sorte bølge. Det var helt klart, at vi måtte gøre vores bedste for at forhindre en gentagelse af lignende naturkatastrofer af dette omfang. Det var klart, at vi måtte handle sammen. Det var klart, at EU måtte sende et signal om, at skibe, som var i meget dårlig stand, som ikke var forsikrede, og som ikke overholdt de grundlæggende sikkerhedsregler, ikke var velkomne ved de europæiske kyster. I november 2005 reagerede Kommissionen ved at fremlægge otte ambitiøse lovforslag, den såkaldte tredje maritime sikkerhedspakke. Pakken vil give Europa konkrete resultater i form af bedre forebyggelse af ulykker til søs, hyppigere inspektioner og en klar ansvarsfordeling, der fokuserer på skibssrederne. Denne europæiske lovgivning vil, ud over at have stor betydning for miljøet – et aktiv, som tilhører os alle – i høj grad blive værdsat af borgere og virksomheder i lande med kyster, hvilket man jo kunne forvente, men ligeledes af eksportorienterede stater uden kyster, som f.eks. mit eget land, hvor en betydelig del af produktionen transporteres ud af Europa til søs. Lande uden kyster har ligeledes en afgørende interesse i at sikre, at tankskibe som Erika og Prestige ikke længere kan sejle langs Europas kyster, og at søtransport udføres effektivt, sikkert og under udvisning af miljøansvar.

Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne slutte med at takke Europa-Parlamentets ordførere, det franske formandskab og Kommissionen for det store arbejde, de har udført med søfartspakken. Uden deres indsats og engagement ville det ikke have været muligt at opnå dette vellykkede resultat, som har helt klare fordele for den europæiske offentlighed, erhvervslivet og miljøet.

Formanden. – Tak hr. minister. Jeg vil nu bede Dem og kommissær Rehn og ordførerne om at slutte Dem til mig, og jeg og minister Nečas vil undertegne retsakterne i Deres tilstedeværelse.

(Undertegnelse af retsakter)

12. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

13. Konklusionerne fra G20-topmødet (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om konklusionerne fra G20-topmødet.

Petr Nečas, Formanden for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! G20-topmødet blev afholdt i London den 2. april 2009 med det formål at drøfte, hvilke yderligere skridt der skulle tages for at rette op på den globale økonomi og undgå sådanne omfattende kriser i fremtiden. På dette møde lovede stats- og regeringscheferne at gøre alt, hvad der var nødvendigt, for at genoprette tilliden, få gang i den økonomiske vækst og øge beskæftigelsen, ændre finanssystemet for at forny kreditstrømmene, skærpe den finansielle regulering, genskabe tilliden til markedet og finansiere og reformere vores internationale finansielle

institutioner, således at de sættes i stand til effektivt at bidrage til håndteringen af denne krise og forhindre fremtidige kriser. Samtidig lovede stats- og regeringscheferne, at de for at øge velstanden ville fremme den globale handel og de globale investeringer og afvise protektionisme, og at de ville forberede økonomien til en altomfattende, miljøvenlig og bæredygtig vækst og genopretning.

EU spillede en vigtig rolle gennem vores forslag og holdninger. På mange områder, og måske de fleste, var EU og de europæiske medlemmer af G20 den drivende kraft, eller blandt de drivende kræfter, i arbejdet i de forberedende grupper, og de havde stor indflydelse på rækkevidden af det, man blev enige om, og forslagernes endelige form. Dette gjaldt for regulering af og tilsyn med finansmarkederne, fuldstændig gennemsigtighed i det finansielle system, afvisning af protektionisme, pres for at afslutte Doha-udviklingsdagsordenen og tilgangen til økonomisk genopretning, herunder understregelsen af, at det er nødvendigt at rydde op i den finansielle sektor ved at fjerne værdiløse aktiver og skabe det nødvendige grundlag for en bæredygtig global økonomi i fremtiden. Sidst, men ikke mindst vil jeg fremhæve EU-landenes tilsagn om at give IMF en finansiell indsprøjtning, som ikke blot fik andre lande til at love det samme, men som først og fremmest spillede en nøglerolle i afgørelsen om at stabilisere de økonomier, som ikke var i stand til at hjælpe sig selv. Dette vil ikke blive gjort gennem ad hoc-løsninger og bilateral bistand, men derimod gennem en systematisk anvendelse af de internationale institutioner, der er oprettet til det formål. Vi vil på denne måde styrke disse institutioner finansielt og samtidig genoprette deres autoritet og respekten for dem.

Jeg vil derfor gå lidt tilbage i tiden og se på, hvad G20-topmødet i London kunne betyde for verdensøkonomien og især EU.

Jeg vil begynde med at kaste et blik tilbage på året 1933. I juni 1933 mødtes repræsentanter for 66 lande i London for at prøve at udarbejde en plan, der kunne genoprette verdensøkonomien midt i en stor økonomisk krise. Den monetære og økonomiske konference i London, som havde til opgave at genoplive verdenshandelen, stabilisere priserne og genindføre guldstandarden som grundlag for det monetære system, var organiseret af Folkeforbundet, og de mødtes under lignende økonomiske omstændigheder, som vi oplever i dag. Men konferencen endte i fiasko efter en måned, og det førte til et betydeligt tab af tillid, yderligere økonomisk sammenbrud og en række valutadevalueringer, hvorved landene prøvede at styrke deres egne økonomier på bekostning af de andre. De europæiske stater lukkede sig inde i sig selv, og den amerikanske økonomi trak sig tilbage i isolation, og denne situation varede i mange år. Efterhånden som recessionen blev til en dyb depression voksede arbejdsløsheden og de sociale spændinger, og disse spændingers politiske konsekvenser førte til Anden Verdenskrig. I ugerne op til det nye London-topmøde i 2009 var det svært ikke at drage paralleller til London-topmødet i 1933. Det ser heldigvis ud til, at verden har lært af sine erfaringer, i hvert fald indtil videre.

Efter mange måneder med frustrerede håb og forventninger, lav tillid til markederne og en stadig dybere recession var det næsten et politisk krav, at G20-topmødet skulle ende med succes. Det var en næsten mareridtsagtig vanskelig opgave i lyset af de meget forskellige forventninger, de forskellige grupper og lande havde, og i lyset af, at nogle af disse forventninger ikke var helt realistiske. Det er for tidligt at sige, om G20-topmødet var en succes. Men i ugerne, der er gået siden topmødet, har vi set tegn på forsigtig optimisme om, at det virkelig var et vendepunkt i den globale recession, og at det måske også vil fremstå som en meget vigtig historisk begivenhed i det globale økonomiske samarbejde. Måske vil det endog gå over i historien og blive tillagt den samme historiske betydning som Bretton Woods-konferencen i 1944, som dannede grundlaget for det globale økonomiske samarbejde i mere end 60 år.

Men den historiske betydning af de idéer, der blev fremlagt på G20-topmødet, vil først blive klar, når alle topmødets løfter er blevet ført ud i livet, hvis de da nogensinde bliver ført ud i livet. Selv om det er nødvendigt at udtale sig med forsigtighed, er der fire grunde til, at G20-mødet i London kan betragtes som en vellykket begyndelse på en økonomisk genopretning og en mere bæredygtig form for global økonomi og global økonomisk beslutningstagning.

Den første grund er, at G20 virkelig fik fremmet tilliden til økonomien og markederne. Indtil videre har stigningen i tilliden ikke været enorm stor, men det vil naturligvis tage tid, inden tilliden vender fuldstændig tilbage. Det vigtigste i relation til at øge tilliden, var G20-deltagernes adfærd. Over for et stort globalt sammenbrud fremstod de enige, og de nåede frem til en bred konsensus.

I denne usikkerhedens tid var det også afgørende, at G20-deltagerne bekræftede nogle af de grundlæggende økonomiske paradigmer, nemlig at kernen i vores globale genopretningsplan skal være arbejdspladser og menneskers behov og interesser, mennesker som ikke er bange for at arbejde, og dette gælder i hele verden, ikke kun i de rige lande, men også i de fattige. Ikke bare den nuværende generations, men også de fremtidige generationers behov og interesser bør stå i centrum for vores globale genopretningsplan. Genopretningen

må ikke ske på bekostning af vores børn og børnebørn. Det eneste pålidelige grundlag for bæredygtig globalisering og voksende velstand er en åben verdensøkonomi, der bygger på markedsprincipper, effektiv regulering og stærke globale institutioner.

For det andet udsendte G20-topmødet et meget stærkt signal – helt klart det stærkeste i 60 år – om, at verden er vendt tilbage til multilateralisme, når der skal træffes økonomiske beslutninger med globale konsekvenser. Stats- og regeringscheferne bekræftede i deres konklusioner, at velstand er udelelig, og at hvis den økonomiske vækst skal være bæredygtig, må alle lande have del i væksten. Hvis der er én ting, vi kan lære af den aktuelle globale krise, er det, at vi alle deler skæbne i relation til økonomien. Vi er alle i samme båd, store og små lande, åbne lande og lukkede lande. Vores økonomier er indbyrdes forbundet med hinanden, og det har medført meget store fordele, især i de sidste 10-15 år, i form af lange perioder uden større konflikter og i form af en ikke tidligere set økonomisk velstand og den hurtigste økonomiske vækst i menneskets historie, samt muligheden for, at hundrede millioner af mennesker kan slippe ud af ekstrem fattigdom. Det har medført en udvidelse af markederne for vores producenter, lav inflation og lav arbejdsløshed. Vi må ikke for nogen pris opgive disse fordele. Derfor er det helt afgørende, at vi koordinerer vores politikker både i gode og dårlige tider, og det bekræftede G20-topmødet.

For det tredje opnåede stats- og regeringscheferne enighed i spørgsmål, hvor det næsten forekom utænkeligt, at man kunne opnå enighed for bare et år eller endog ni måneder siden. Resultaterne i London var afslutningen på tre måneders intensive drøftelser på arbejdsniveau, og de markerede et virkeligt gennembrud. Hvis de bliver ført ud i livet og omsat til praksis, vil de bestemt udgøre et godt grundlag for, at vi kan forbygge og forhindre lignende ødelæggende kriser i de næste årtier.

For det fjerde ændrede topmødet det globale økonomiske samarbejdes form og rækkevidde, og det førte til en ny magtfordeling. De største nye økonomier opnåede fuld anerkendelse af deres rolle i den globale økonomi. De udviklede lande og de økonomier, der udvikler sig hurtigt, var ligeledes enige om, at stabilitet og velstand i de fattige lande og de mest sårbare sociale grupper overalt i verden er et spørgsmål, der vedkommer alle. Dette er et udtryk for en ændring af strategisk betydning. Det betyder, at Europa skal kæmpe med en ny vision og med avancerede politikker for at bevare sin stilling i den globale økonomiske beslutningsproces. Den europæiske økonomis størrelse og fortidens arv vil ikke i sig selv være nok til at bevare Europa strategiske rolle i den globale økonomiske beslutningsproces for fremtiden.

Men set ud fra EU's synspunkt var resultaterne af London-topmødet en ubetinget succes. Topmødet bakkede op om alle de prioriteter, som EU-medlemsstaternes ledere var blevet enige om i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 19.-20. marts. G20-topmødet i London afviste protektionisme, lovede at føre en ansvarlig og bæredygtig økonomisk politik, støttede multilateralisme og bakkede op om alle de prioriteter om regulering af finanssektoren, som EU-medlemsstaterne kollektivt har betegnet som grundlæggende. Som det allerede er blevet sagt, var EU-landene hoveddrivkraften eller blandt de førende kræfter i G20-forhandlingerne på en række områder. Men der er stadig en række uløste spørgsmål efter G20-topmødet.

For det første skal det fremhæves, at der stadig er en række uløste spørgsmål, som man fortsat arbejder med vedrørende regulering af og tilsyn med finanssektoren til trods for det store fremskridt, vi har set i de seneste måneder. På EU-niveau har vi naturligvis en klar køreplan og en klar tidsplan for de næste to måneder og en rollefordeling mellem Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Finansielle Udvalg, ECOFIN og Det Europæiske Råd i juni. Programmet omfatter bl.a., at der øjeblikkeligt skal træffes stærke foranstaltninger for regnskabsstandarder, således at de europæiske banker vil kunne arbejde på konkurrencemæssige betingelser, der ligger på linje med de amerikanske banker.

For det andet bekræftede G20-lederne i London i relation til verdenshandelen, at de stadig vil arbejde for ikke at skabe nye handelshindringer. Desuden bekræftede G20-topmødet, at man ville bestræbe sig på at afslutte Dohaudviklingsdagsordenen med et ambitiøst og afbalanceret resultat. Det var man imidlertid allerede blevet enige om på G20-topmødet i november 2008, hvor stats- og regeringscheferne endog lovede enighed om Dohaudviklingsdagsordenen ved slutningen af 2008. Vi må derfor se, hvor seriøst løftet er denne gang. Ikke desto mindre fremsatte G20-lederne i London en ny erklæring om, at fra nu af ville de give Dohaudviklingsdagsordenen deres personlige opmærksomhed, og de lovede, at opmærksomheden politisk ville blive koncentreret om Doha på alle de kommende relevante internationale møder. Det bør være en af EU's største prioriteter at presse på, for at disse aftaler bliver indgået.

For det tredje lovede deltagerne på G20-topmødet at tildele IMF og de multilaterale udviklingsbanker lidt over 1 000 mia. USD for igen at få gang i kreditstrømmene, den økonomiske vækst og beskæftigelsen i verdensøkonomien. Tilbage står blot at præcisere og blive enige om detaljerne. Løftet dækker kortfristede, mellemfristede og langfristede stadier, og det kortfristede stadie omfatter de 75 mia. EUR, som EU-landene

havde lovet IMF til genoprettelse af betalingsbalancestabiliteten i lande, der har akut behov for en sådan hjælp. Detaljerne er her heller ikke udarbejdet endnu, og finansministrene i vores lande skal arbejde på formen og mekanismerne for denne indsats.

Hvad angår de mellemfristede og langfristede bestræbelser på at styrke de multilaterale institutioner, er der givet tilsagn om at give IMF et hidtil uset stort multilateralt lån på 500 mia. USD. Derudover blev der på London-topmødet givet tilsagn om, at G20-landene ville støtte udstedelse af nye SDR (særlige trækningsrettigheder), dvs. IMF's egen valuta, som IMF-medlemslandene kan bruge til at betale hinanden med. Der tales om et beløb på 250 mia. SDR. Ligesom for multilateral kredit involverer udstedelse af SDR nogle relativt komplicerede tekniske ordninger, herunder godkendelse fra officielle IMF-organer, forhandlinger med de deltagende lande og en ratifikation af aftalerne i medlemslandenes nationale parlamenter. Alt dette kan tage adskillige år, og det er derfor nødvendigt at stå fast, men samtidig være realistiske i vores forventninger.

I forbindelse med de førnævnte tilsagn blev G20-landene ligeledes enige om, at de ville gøre, hvad de kunne for at sikre en hurtig gennemførelse af april 2008-reformerne af IMF's beslutningsstrukturer, hvilket for øjeblikket er blevet forsinket på grund af en langsom ratifikation i de nationale parlamenter. G20-landene anmodede også IMF om at sætte skub i den næste runde af reformer af medlemsandele og stemmerettigheder, således at arbejdet kan være færdigt i januar 2011. EU-landene bør være tilstrækkelig opmærksomme på denne kommende reform, fordi det for mange medlemsstater, både store og små, kan føre til, at de mister deres mulighed for, at deres nationale repræsentanter kan deltage direkte og indirekte i IMF's beslutningsproces og til, at de mister direkte adgang til information. Mange medlemsstater har indtil nu ikke udvist særlig stor interesse for dette spørgsmål, men det er noget, de skal være meget opmærksomme på i de kommende måneder.

For det fjerde er der endnu et område, som kræver en seriøs og omhyggelig drøftelse, og hvor der skal findes en løsning. Det drejer sig om den globale ulighed og spørgsmålet om det globale valutasystem i fremtiden. Disse spørgsmål blev med vilje ikke sat på dagsordenen for London-topmødet, og derfor står de stadig på listen over de spørgsmål, der skal behandles i fremtiden. Det er værd at nævne i denne sammenhæng, at topmødet i London i 1933 blev en fiasko, netop fordi man ikke kunne blive enige om et globalt valutasystem. Dette spørgsmål er ikke nemmere i dag, end det var dengang. I EU må vi hellige dette spørgsmål tilstrækkelig opmærksomhed, da en løsning på dette problem er en vigtig ingrediens i en bæredygtig økonomisk genopretning og i forbindelse med at forebygge ødelæggende globale kriser.

Til slut vil jeg gerne sige tak til Storbritannien, værtslandet for G20-topmødet. Jeg vil sige tak, fordi de organiserede topmødet, og først og fremmest fordi de organiserede hele processen med drøftelser og forhandlinger på arbejdsniveau i ugerne og månederne forud for topmødet. Organisatorerne gjorde et godt stykke arbejde, og de fortjener vores tak, eftersom de i høj grad var med til, at der blev gjort fremskridt, og til at der opnåedes så bred enighed.

Der er håb om, at G20-topmødet vil være begyndelsen på en ny og succesfuld æra i det globale økonomiske samarbejde. Jeg er overbevist om, at det har en ærlig chance. Konklusionerne fra G20-topmødet er et fremragende udgangspunkt for så hurtigt som muligt at få bragt den globale økonomiske krise til ophør. Der har ligeledes åbnet sig en mulighed for at ændre den fremtidige globale økonomis form, således at vi kan være bedre forberedte til en langfristet bæredygtig produktion og en koordineret økonomisk beslutningstagning. Der er stadig meget tilbage at gøre, og der er mange løfter, der skal opfyldes. De kommende måneder og år vil vise, om London-topmødet fortjener en plads i historiebøgerne. G20-topmødet markerede under alle omstændigheder en ændring i de strategiske positioner i den globale økonomi. Det er vigtigt, at EU går ind i denne nye æra med realistiske visioner og med politikker, som vil sikre, at Europa i fremtiden fastholder den samme strategiske rolle, som det har haft indtil nu, og som dets 500 mio. borgere fortjener.

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg ved godt, at der ikke kan gøres noget over for Rådet, men jeg vil gerne understrege, at vores arbejde er blevet meget forsinket.

Vi har en dagsorden med mange vigtige forhandlinger. Der er afsat fem minutters taletid til Rådet, og det taler i 20 minutter. Det viser efter min mening manglende respekt for medlemmerne af Parlamentet.

Formanden. – Fru Berès! De kender vores forretningsorden lige så godt som jeg. Jeg kan bruge hammeren, når det drejer sig om medlemmerne, men jeg kan kun opfordre Kommissionen og Rådet til at være lige så kortfattet, som De er kendt for at være.

Hr. kommissær! Jeg appellerer til Dem. De har ingen tidsfrist, men jeg har et stykke papir liggende her foran mig, som siger, at fem minutter ville være acceptabelt.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Resultaterne af G20-topmødet i London er betydelige. De giver et klart budskab om, at man globalt er enige om at samarbejde for at få verdensøkonomien ud af den aktuelle krise og tilbage på den økonomiske væksts og jobskabens vej.

G20 fokuserede på tre brede hovedlinjer, og jeg er her i dag i stedet for min kollega, Joaquín Almunia, som forhandler videre om disse hovedlinjer på et vigtigt IMF-møde i Washington i dag og derfor ikke kan være til stede i Parlamentet.

Jeg vil nu gøre rede for Kommissionens præcise vurdering af resultatet og de efterfølgende aktioner vedrørende disse brede hovedlinjer.

For det første er det klart, at lederne blev enige om at gøre, hvad der er nødvendigt for at genoprette væksten, og for øjeblikket er det en hovedprioritet at genoprette kreditstrømmene. I den forbindelse er det nødvendigt at få gjort noget ved de forringede aktiver og således støtte de principper, som G20-finansministrene vedtog i marts, som fuldt ud er på linje med EU's holdning.

Man blev ligeledes enige om ufortøvet at gennemføre de aftalte økonomiske stimuleringsforanstaltninger, og EU's koordinerede fiskale stimulering på over 3 % – måske endog nærmere på 4 % – af BNP er et betydeligt beløb for Europa, og det er et vigtigt bidrag til G20's kortfristede makroøkonomiske svar på krisen.

Resultatet af G20 skulle sikre en tilstrækkelig god balance mellem den kortfristede fiskale ekspansion, som naturligvis er nødvendig, og den langfristede fiskale holdbarhed, som kræver en velplanlagt tilbagemægning af stimuleringen, når tiden er inde. Også i denne forbindelse bidrog Europas enighed om behovet for at beskytte den mellemfristede fiskale holdbarhed til den afbalancerede linje, man vedtog i London.

Handelsprotektionisme kan være en trussel i en global recession. Derfor var det vigtigt, at G20 bekræftede deres holdning om, at handel og investeringer stadig skal være åbne, og at man skal undgå enhver form for protektionisme.

Den anden hovedlinje er en ambitiøs plan om at ændre den globale finansregulering, og man blev enige om, at reguleringen for fremtiden skulle gælde for alle banker overalt og altid. G20 tog et større skridt i retning af den globale enighed om regulering, som Europa længe har opfordret til.

Det lykkedes os at opnå en række mål, nemlig større krav til bankernes kapital og likviditetsreserver samt foranstaltninger, der skal begrænse, at der opbygges leverage, regulering af hedgefonde og private kapitalpuljer, enighed om bedre regulering af og tilsyn med kreditderivatmarkederne, en mere ambitiøs regulering af kreditvurderingsinstitutterne, oprettelsen af globale tilsynskollegier for alle store grænseoverskridende banker, og støtte til Forummet for Finansiell Stabilitets nye principper om cheflønninger og bonusser i finansielle institutioner. Man blev ligeledes enige om at handle resolut over for ikkesamarbejdsvillige offshore skattely. Der skulle således ikke længere være noget skjulested i verden for skatteunddragere. Vi er især glade for, at man vedtog at bringe bankhemmeligheden til ophør.

Vi er også glade for, at adskillige lande for nylig har meddelt, at de vil bruge OECD-standarderne om udveksling af informationer til skatteformål. Overordnet blev der gjort større fremskridt vedrørende finansregulering, end man har set i hele det sidste årti.

For det tredje blev man enige om at reformere de internationale finansielle institutioner for at sikre stærke institutioner for den globale økonomi, og man blev enige om at give de nye økonomier og udviklingslandene en passende repræsentation. Man blev enige om en betydelig forøgelse af IMF's ressourcer, og EU og dets medlemsstater har styret processen og vist vejen i denne henseende. Nogle lande har fulgt EU's og Japans eksempel og har givet tilsagn om flere penge til IMF, men det er nødvendigt med flere tilsagn, især fra USA og Kina.

Nu er det vigtigt, at G20's afgørelser hurtigt bliver ført ud i livet. Vi bør også være opmærksomme på at opbygge en mere afbalanceret verdensøkonomi og på at undgå fortidens fejltagelser. Det kan være nødvendigt med en grundlæggende ændring af den globale vækstmodel – her tænker jeg på det meget store amerikanske

budgetunderskud og det store kinesiske handelsoverskud – før den globale økonomi kan vende tilbage til en holdbar vækst.

Lederne blev enige om at mødes igen før slutningen af året, sandsynligvis i september. En effektiv koordinering er nødvendig, hvis Europa fortsat skal styre G20-processen, hvilket stadig bør være vores mål.

Afslutningsvis vil jeg endnu en gang understrege, at håndteringen af den aktuelle krise både kræver en effektiv og koordineret finanspolitisk stimulering og en reform af finansreguleringen og de internationale institutioner.

Vi må ikke glemme, at krisen udløstes på grund af umådehold og grådighed på finansmarkederne, især Wall Street. For Europas vedkommende drejer det sig om at vende tilbage til den europæiske models grundlæggende værdier, som kræver en kombination af iværksætterånd, respekt for produktivt arbejde og solidaritet. Sagt med andre ord står vi nu over for den fælles udfordring at redde den europæiske sociale markedsøkonomi fra den finansielle kapitalismes systemiske fejl.

Joseph Daul, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. Nečas, hr. Rehn, mine damer og herrer! Denne recession kræver en koordineret reaktion på internationalt plan. Det er den eneste måde, vi kan komme ud af den på.

Den aftale, man nåede frem til på G20-topmødet, vil hjælpe os til at finde den rette vej til vækst og jobskabelse. Verdenslederne tredoblede i London IMF's ressourcer, gav udviklingsbankerne større kreditter og bekræftede igen deres støtte til en fri international handel. Dette program, som har til formål at genoprette kredit, vækst og beskæftigelse, skulle give os den nødvendige tid til at stabilisere markederne og, hvad der er vigtigst, tid til at genskabe tilliden til den globale økonomi.

Vi skal imidlertid passe på og ikke lade os friste af lette løsninger. Det er helt nødvendigt at stede protektionismens spøgelse til hvile. Hvis vi lukker grænserne for handel og udveksling, vil vi blot gentage vores forfædres fejltagelser under krisen i 1929.

I dag har vi mere end nogensinde brug for mere handel, ikke mindre. Hvis det lykkes os at skabe en virkelig transatlantisk økonomi uden hindringer sammen med vores største handelspartner, USA, vil vi allerede have skabt en ekstra vækst på 3,5 %. Det er det, vi skal arbejde på.

Vi skal stimulere væksten, ikke bare for at beskytte de eksisterende arbejdspladser, men frem for alt for at skabe nye. Mine kolleger på venstrefløjen kræver flere penge til det sociale område og mere socialsikring. De ønsker tilsyneladende at beskytte arbejdspladser ved at lukke vores økonomier. En gennemsigtig økonomi, der gør det muligt for det enkelte menneske at lade sine talenter komme til udtryk, er en innovativ og holdbar økonomi. Det vi har brug for, er en social markedsøkonomi.

Vi må lære af de seneste måneders fejltagelser, og et af de største problemer i finanssektoren var mangelen på finansregulering og -tilsyn. Sagen er, at vi ikke vil kunne genskabe vores borgers tillid til økonomien, før vi har genskabt tilliden til finanssystemet.

I den forbindelse er det nødvendigt at udvide reguleringen til at omfatte alle finansielle institutioner og alle instrumenter, herunder hedgefonde. Vi skal bekæmpe skattely, afskaffe bankhemmeligheden og skærpe tilsynet med kreditvurderingsinstitutterne.

I en globaliseret økonomi, hvor markederne aldrig sover, er vores eneste forsvar gennemsigtighed. Det er nødvendigt, at investorerne ved, at de samme standarder gælder i hele verden.

Vi har også et ansvar over for udviklingslandene. Krisen må ikke ødelægge alt det arbejde, vi har lagt i dette spørgsmål i årenes løb. Derfor er det nødvendigt, at vi fortsat lægger pres på WTO, således at den hurtigt kan tilpasse sig til det 21. århundrede og de nye regler.

Verdens fattigste lande har brug for hjælp, hvis de skal blive reelle aktører i den globale økonomi. Derved vil den globale økonomi kunne vokse med 150 mia. USD om året. Det er udviklingslandene, der vil få de fleste af disse penge.

Derfor støtter vi G20's tilsagn om at give 850 mia. i ekstra støtte til fremme af vækst i de nye økonomier og i udviklingslandene.

Vi kan kun komme ud af denne økonomiske og finansielle krise ved forandring, ved at ændre den internationale styring og ved at ændre vores tolerante holdning over for dem, som ikke overholder reglerne.

Poul Nyrup Rasmussen, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det afgørende spørgsmål er naturligvis, hvad vi skal gøre nu. Hvad skal Europa levere, når G20-mødet genoptages i september i år?

Jeg har her de seneste prognoser fra IMF. Jeg er ked af at måtte sige til kommissær Rehn, at prognoserne siger, at selv efter alt det, vi har gjort, vil den økonomiske vækst i euroområdet falde med -4,2 % i år, og alene i Tyskland med -5,6 %. Det har vi taget med i vores makroøkonomiske beregninger, og jeg kan fortælle kollegerne, at det betyder, at vi i foråret 2010 vil have 27 mio. arbejdsløse i EU. Det betyder kort sagt, at om to år vil arbejdsløsheden være steget med 10 mio. tabte arbejdspladser i Europa.

Det er nu nødvendigt at handle hurtigt, koordineret og effektivt, som Olli Rehn så rigtigt sagde. Konklusionen fra G20-mødet i London var, at hvis der er behov for at gøre mere, så bliver vi enige om at gøre mere. Jeg skal blot gentage tallet 27 mio. arbejdsløse. Er der brug for flere argumenter for at gøre mere?

Jeg vil foreslå, at der gøres fire ting til forberedelse af G20-mødet i september. For det første er det vigtigt at forberede en ny koordineret indsats for at begrænse massearbejdsløsheden. For det andet bør vi følge Larosière-gruppens to forslag, nemlig at oprette et tilsynsorgan og give de såkaldte CRS-organisationer større beføjelser. For det tredje skal der indføres en effektiv finansregulering, der dækker hedgefonde og privat egenkapital. Og for det fjerde skal Europa forberede sig på at spille en rolle i bestræbelserne på at få indgået en ny global aftale, herunder også for de udviklingslande, som er blevet hårdest ramt af den økonomiske krise.

Hr. kommissær! Lad være med endnu en gang at fortælle mig, at De har givet en finansiel stimulering på 4 %, herunder automatiske stabilisatorer. Næste gang vil det være 5 %, når ledigheden er steget til 27 mio. arbejdsløse. Vi skal være fair, og vi skal skabe arbejdspladser. Vi kan gøre det sammen.

Margarita Starkevičiūtė, for ALDE-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Jeg er glad for den aftale, man nåede frem til i London, men samtidig vil jeg gerne understrege, at den globale økonomi har behov for global styring. EU kan påtage sig den førende rolle her af to grunde, da den både efter krigen og efter Sovjetblokkens sammenbrud formåede at genopbygge sine økonomier inden for kort tid. Vi har stor erfaring med sådanne komplicerede processer.

De skal være baseret på strukturreformer. Vi skal give plads til nye initiativer. Hvis vi nu koncentrerer os om tekniske detaljer som f.eks. forbedring af reguleringen, hvilket helt klart er nødvendigt, mister vi initiativet og vores spillerum. Det er kun muligt at komme videre og skabe nye arbejdspladser, hvis der gennemføres strukturændringer. Hvilke strukturændringer kan EU tilbyde verden?

Vi skal først og fremmest modernisere styreformen, modernisere EU's finansmarkeder, holde fast ved vores europæiske indre markeds styrke og ikke lukke os inde i vores små nationale hjørner. Hvis vi kan samarbejde i EU, vil det være et godt eksempel for verden på, at vi ikke behøver at ty til protektionisme, at det netop er åbenhed, samarbejde, kapitalbevægelser og makroøkonomisk balance, som er baseret på fælles aftaler, der vil bidrage til at bevare stabiliteten og genoplive økonomien. Europa har en uvurderlig erfaring på det område.

Jeg har altid haft vanskeligt ved at forstå, hvorfor vi ikke gør det. Måske koncentrerer vi os alt for meget om disse hedgefonde og ikke om folks liv.

Roberts Zīle, for UEN-Gruppen. – (LV) Hr. formand! Der står i vores forslag til beslutning om G20-topmødet, at forskellige EU-lande har fået støtte fra Den Internationale Valutafond til at løse betalingsbalanceproblemer, og at forskellige lande i euroområdet direkte takket være euroen har kunnet undgå pres på valutakurserne i denne situation. Desværre kan de nye EU-medlemsstater ikke mindske dette valutakurspres, da de ikke kan tilslutte sig euroområdet. Desuden har vi set en overophedning af økonomien i adskillige nye EU-lande, hvilket er en direkte følge af, at mange europæiske banker har sprøjtet store beløb ind i disse lande, fordi de ønsker at tilkæmpe sig et marked her. Nu er det låntagerne, som står tilbage med kursrisikoen. Derfor vil jeg opfordre til, at man overvejer, om dette ikke betyder, at disse nye EU-medlemsstater, som har tilsluttet sig valutakursmekanismen, og som fører en fastkurspolitik, som muliggør, at en stor del af disse lån kan tilbagebetales til de europæiske banker, skal hjælpes til hurtigere at indføre euroen. Det har især betydning, da solidaritet er meget vigtig i vanskelige tider. Vi er i virkeligheden alle i samme båd, især nu hvor vi må indrømme, at selv de lande, der allerede er med i euroen, ikke kan opfylde Maastrichtkriterierne, men har budgetunderskud på over 10 %. Da vi alle er i samme båd, lad os da tænke på samme måde.

Caroline Lucas, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! På G20-topmødet forspildte man eklatant lejligheden til at tackle miljøkrisen og den økonomiske krise samtidig – med andre ord til at indføre det, vi kalder en grøn New Deal. Det møde skulle have været stedet, hvor man besluttede at investere stort i

vedvarende energi og energieffektivitet f.eks., ikke blot fordi det haster med at tackle klimaændringernes udfordring, men også fordi investeringer i grønne teknologier er en af de bedste måder til at få folk tilbage i arbejde på.

Grøn energi f.eks. skaber mange flere arbejdspladser, end når man bare fortsætter, som man plejer, med at investere i erhvervslivet. Ikke desto mindre vil den pakke, man blev enige om på G20, lukke verden fast i en højkulstoføkonomi og det netop på et tidspunkt, hvor vi burde gå over til en bæredygtig lavkulstoføkonomi. Der blev fundet milliarder af euro til IMF og Verdensbanken, men der blev ikke lagt seriøse penge på bordet til at foretage denne overgang til en grøn økonomi. Vi hørte blot vage forhåbninger – kun sniksnak.

Klimaændringer og lavkulstoføkonomien fik kun en kort omtale i to punkter i slutningen af kommunikéet, og der blev ikke givet specifikke tilsagn. Det er en tragedie, at man netop på et tidspunkt, hvor det økonomiske system og det globale miljø er på en kollisionskurs, forspildte denne afgørende lejlighed til at ændre retning og sikre, at vi tackler begge disse kriser og får folk tilbage i arbejde.

Francis Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Den vurdering af G20's resultater, som vi lige har hørt – succeshistorie, vendepunkt i krisen, en stor succes for EU osv. – rejser efter min mening to spørgsmål.

Det første drejer sig om analysen af den nuværende situation for verdens finanssystem, som Europa er tæt forbundet med, som vi har set. Der er ingen tvivl om, at G20-ledernes ønske om at sende et beroligende budskab til markedet og til offentligheden førte til, at de nedtonede alvoren i den aktuelle situation.

I realiteten er det sådan, at bankernes formodede, men stadig i stor udstrækning skjulte tab, stiger kraftigt fra måned til måned. Der var tale om tab på 2 000 mia. USD for tre måneder siden, og det var allerede et astronomisk beløb. Nu anslår IMF tallet til at være 4 000 mia. USD.

Kommissionen har for sit vedkommende lige sat et tal på 3 000 mia. på de midler, som medlemsstaterne under forskellige former har afsat til at redde bankerne, dvs. en fjerdedel af deres BNP. Det er prisen, der skal betales for det vanvittige kapløb om penge for profit og profit for penge.

Denne dystre virkelighed understreger betydningen af mit andet spørgsmål. Hvad er det reelle indhold i det fremskridt, der blev gjort med hensyn til regulering på G20-mødet i London?

Da Joseph Stiglitz, der, som De ved, blev udpeget af FN til at lede en uafhængig ekspertkomite om finanskrisen, blev spurgt, om han var enig med økonomen Simon Johnson, der påstod, at reguleringsaspektet af G20 ligger tæt på nul, svarede han ja.

Blækket på London-erklæringen var knap nok tørt, før det største medlem af G20, USA, opfordrede spekulationsfondene, som er komfortabelt etableret i skattely, til til stærkt nedsat pris at opkøbe de forringede aktiver, som blokerer de amerikanske bankers statusopgørelser. Vi højner virkelig kapitalismens moralske standard.

Når sandheden skal siges, gjorde G20 absolut intet for at standse den globale liberalisering. Man ignorerede det vigtigste spørgsmål, nemlig en ændring af det internationale monetære system. Man styrkede IMF's rolle uden at beskæftige sig med en ændring af organisationen. Man forbigik i tavshed den kæmpestore udfordring, krisen har skabt. Man ordinerede homøopatiske midler, hvor det i stedet var helt klart, at der er behov for en større operation.

Europa bør efter min opfattelse gå langt videre end G20. Huset brænder. Kan De høre de vrede råb, der kommer fra vores samfund? De kræver resolut, praktisk handling nu og ikke blot beroligende ord.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! G20-topmødets beslutning om at hælde milliarder af dollars i IMF for at bekæmpe krisen er efter min mening både skadelig og vil virke mod hensigten. Det er der tre indlysende grunde til. For det første vil dette tilsagn tvinge kreditorlande til enten at bruge af deres egne valutareserver eller optage gæld.

For det andet betyder dette tilsagn, at selv de stater, der har lidt varig skade på grund af inkompetente IMF-analyser, vil være forpligtet til at bidrage til fonden. Den Tjekkiske Republik, hvis befolkning jeg repræsenterer her, er et eksempel på dette. Selv om IMF's prognoser for mit land ikke har noget med virkeligheden at gøre, bidrager de tjekkiske borgere med 1,4 mia. USD til fonden.

For det tredje vil IMF udlåne penge under meget blødere regler end hidtil, og de vil ikke kræve, at lån gøres betinget af, at man udarbejder realistiske foranstaltninger for at løse låntagerens økonomiske problemer.

Jeg er overbevist om, at dette vil føre til en skævvridning af det internationale kreditmarked på skatteydernes bekostning.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, hr. rådsformand, mine damer og herrer! Topmødet var en politisk succes og udsendte et vigtigt budskab, nemlig at verden står sammen, og at der er en fælles politisk vilje til at finde og gennemføre globale løsninger på krisen og dens udfordringer. Ikke desto mindre vil jeg gerne klart understrege, at vi ikke bør overdrive betydningen af topmøder. Topmøder fremsætter kun hensigtserklæringer. Topmøder træffer ikke beslutninger. Topmøder er ikke lovgivere. Topmøder har intet retsgrundlag.

Der stilles flere krav til EU. Vi bør være ambitiøse og påtage os en førende rolle i opbyggelsen af en global økonomisk og finansiell orden. Men vi kan kun påtage os en førende rolle, hvis vi har europæiske bestemmelser og kan tilbyde modeller. Vi er på rette vej med vores sociale markedsøkonomimodel, med indskudsgarantier og med reguleringen af kreditvurderingsinstitutterne, som blev vedtaget i dag. Men efter min opfattelse mangler topmødets resultater en klar aftale om fjernelse af de procykliske virkninger af de eksisterende bestemmelser på europæisk og globalt plan, hvor stikordet er Basel II.

Der er stadig meget, der skal gøres, f.eks. hedgefonde, cheflønninger, bankdirektivet og et europæisk tilsyn for blot at nævne nogle få ting. Gennem Kommissionen er vi talsmænd for dette kontinent. Men de nationale stater er ligeledes repræsenteret. Fællesskabsinteresser står side om side med nationale interesser på verdensscenen. Det kan give os muligheder, men det kan også være en svaghed. Det er årsagen til, at koordination er særlig vigtig. Hvis vores repræsentanter ikke alle trækker i samme retning, vil vi stå svækket på den globale scene.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve den retlige gennemførelse af politiske hensigtserklæringer. Vores succes vil afhænge af gennemførelsen af disse erklæringer, af en tidsmæssig og indholdsmæssig koordinering af den globale gennemførelse. Topmødet afstikker kun vejen. Resultatet er endnu ikke opnået.

Elisa Ferreira (PSE). - (PT) Hr. formand! G20-topmødet var vigtigt, især fordi det gav plads til en multilateral dialog og fik folk til at forstå, at krisen ikke kan løses uden multilateralisme. Men det var en begyndelse, ikke afslutningen. EU's rolle i denne sammenhæng skal styrkes og præciseres, og EU skal optræde som en drivkraft. Vi har indtil videre ikke set tegn på, at det vil ske.

Vi har en meget vigtig rettesnor, nemlig Larosièrereporten, men Kommissionen har været langsom med at gennemføre den og langsom til at handle. I mellemtiden udviser realøkonomien i Europa stadig ingen tegn på at komme i gang igen, og den vent og se-politik, som man har fulgt, betyder, at man venter på dårligere tal og en mere og mere alvorlig situation. Se bare på de sidste skøn fra Den Internationale Valutafond og OECD med 27 mio. arbejdsløse, hvilket er et meget stort problem.

Kommissionen skylder ligeledes Parlamentet en forklaring på, hvad den agter at gøre, hvad dens initiativ rent faktisk medfører, og hvordan det forholder sig med dens politik til koordinering af medlemsstaternes initiativer. Vi burde ikke skulle vente længere. Vi burde allerede have den politiske vilje til at handle.

Rebecca Harms (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! G20 er i virkeligheden den rette vej frem. G8 skal med tiden afløses af G20. Så ville vi have et topmøde mindre. Europæerne har fejlet. EU med 27 medlemsstater er i virkeligheden det rigtige forum til at organisere en ny finansmarkedsorden.

Indtil videre har vi hørt megen snak om dette, men ingen klare beslutninger. Vi har hørt meget om at afskaffe skattely, kontrollere hedgefonde og få sat en stopper for bedrageriske finansmarkedsprodukter. Hvis europæerne var taget til London med et politisk standpunkt, hvem ville så have været i stand til at modstå dem? Ligesom fru Lucas finder jeg det til at blive fortvivlet over, at London-topmødet simpelt hen udsatte klimakrisen og energiforsyningssikkerhedskrisen. Det har ikke blot påført klimaet og energiforsyningssikkerheden stor skade, men det har også forspildt vores muligheder for tusindvis af nye arbejdspladser.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Hr. formand! Jeg kan fortsætte i samme tråd. Det er en tragedie, at dette kontinent er ude af stand til at opnå et flertal om det, fru Lucas nævnte. Hvis vi kunne, ville vi stå i en meget bedre situation, og vi ville kunne se de fremtidige generationer i øjnene. Men det kan vi ikke nu.

Jeg vil fremsætte en kritik her. Meget af diskussionen om finanskatastrofen og den måde, hvorpå man skubber den kommende eller allerede eksisterende klimakatastrofe ud til siden, minder mig om Forbundsdagen i Tyskland efter Anden Verdenskrig. Mange parlamentsmedlemmer og mange politikere i Forbundsdagen interesserede sig ikke længere for, hvad der var sket i årene forud for 1945. De måtte langsomt konfronteres

med det. Det er udgangspunktet. Medmindre man besejrer fortiden, indser sine egne fejl og ser fremad, kan man ikke komme videre. EU og frem for alt de politiske aktører fejlede stort i finanskrisen. Det må de lære af og først finde ud af, hvad de gjorde forkert.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Parlament udtrykker i det beslutningsforslag, vi skal stemme om i morgen, tilfredshed med holdningen til kreditvurderingsinstitutterne, hvor man sigter mod at øge gennemsigtigheden og styrke samarbejdet mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

I den forbindelse har Europa netop i dag vist vejen frem. Her til morgen vedtog Coreper det kompromis, der var blevet indgået mellem medlemsstaterne, Kommissionen og Parlamentet. Parlamentet vedtog i dag ved middagstid kompromiset med et overvældende flertal, nemlig 569 stemmer mod 47. Derfor vil den forordning, som Kommissionen har foreslået, og som Parlamentet har ændret, hurtigt træde i kraft.

Jeg vil gerne understrege, at denne forordning udgør grundlaget for et europæisk tilsyn på linje med forslagene i Larosièrere-rapporten. CESR vil være det eneste sted til registrering af institutterne, og det vil i begyndelsen spille en koordinerende rolle.

Kommissionen har lovet i løbet af de kommende måneder at fremsætte forslag om et lovgivningsinitiativ, som vil gøre det muligt at færdiggøre et reelt europæisk tilsynssystem.

Før jeg slutter, vil jeg gerne understrege, at en genskabelse af tilliden, som er det virkelige formål med alle de trufne foranstaltninger, naturligvis afhænger af bedre regulering, især af finanssystemet.

Men vi bør også tage hensyn til vores borgeres frygt og reagere positivt. Det er nødvendigt at give dem realistiske forhåbninger. Hvis vi ikke kan forbedre vores borgeres moral, vil vi ikke kunne genskabe forbrugernes tillid, uden hvilken det ikke vil være muligt at få sat skub i økonomien igen. Vi skal give vores borgere afbalancerede og ærlige oplysninger og ikke øge modløsheden ved at skjule genopretningsplanernes fremskridt, succeser og praktiske indvirkninger, samtidig med at vi tager højde for den tid, det tager, før planerne kan skabe resultater.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Hr. formand! Jeg ville gerne have sagt til hr. Daul, men han er gået ud, at det er forbavsende at se i dag, at de konservative beskylder os socialdemokrater for at ville øge de sociale udgifter, når deres hovedargument for at afvise genopretningsplanerne netop er, at Europa har de famøse automatiske stabilisatorer. Disse stabilisatorer er jo netop arbejdsløshedsunderstøttelse, som vi højlydt har forsvaret.

Jeg har en hovedkritik af G20. De har vedtaget Barroso-metoden, som går ud på at lægge de eksisterende planer sammen og så gå ud fra, at det udgør en genopretningsplan. Det er ikke en genopretningsplan. Hvis vi desuden ser på tallene fra OECD i går, fra IMF i dag og fra Kommissionen i morgen, hvordan kan man så forestille sig, at Europa kan være tilfreds med det?

Vi har brug for en virkelig europæisk genopretning, og den kan kun finansieres med et europæisk lån, hr. kommissær! Det er på tide, at De går i gang med arbejdet, selv om dette Europa-Parlament ikke længere vil være der til at bistå Dem med opgaven.

Til slut konstaterer jeg, at G20 har en opgave at udføre som følge af et budskab, der blev tilsendt det af Dominique Strauss-Kahn dagen før påbegyndelsen af dets arbejde. Systemet vil ikke komme videre, så længe spørgsmålet om de giftige aktiver ikke er blevet løst. Her var G20 helt klart ikke kompetent. Her er der endnu ikke gjort noget som helst.

Jeg har to yderligere punkter. I G20-konklusionerne vurderer man fordelene ved Doharunden til 1 50 mia. USD. Hvor kommer det tal fra? Hvordan kan det begrundes? Kan kommissæren forklare det?

Og til sidst vil jeg gerne i forbindelse med tilsynet understrege, at hvis Europa ønsker at slå ind på den rette vej, er det nødvendigt hurtigt at gennemføre Larosièrere-gruppens forslag.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Hr. formand! G20 har givet os et vigtigt budskab. Velstand er udelelig, og den eneste holdbare genopretning, er en genopretning, som er altomfattende, og som alle har del i.

Vi må nu sørge for at føre den ud i livet. Vi skal fortsætte i samme retning. G20 har bekræftet vores fælles målsætninger, givet tilsagn om at give midler til IMF, udviklingsbankerne og til at fremme handelen. Det har gennemført reformer i den globale finansstyring, gennemført ambitiøse planer for regulering og tilsyn, og det har gjort fremskridt i kampen mod skattely.

Uden G20 ville situationen være desperat, og verdensøkonomiens sygdom ville blive kronisk.

Men det er meget vigtigt at forstå, at G20-initiativet ikke er en enkeltstående begivenhed, men derimod en proces. EU er det største, det mest integrerede og det mest afbalancerede økonomiske område i verden og bør derfor gå i spidsen, da den har et stort potentiale og kan berige den globale dagsorden med erkendelsen af, at vi ikke blot befinder os midt i en cyklisk krise, men at vi rent faktisk står over for en krise med dybere rødder, som kræver et politisk initiativ fra EU.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Hr. formand! Indførelsen af euroen var en af de foranstaltninger, der blev nævnt i IMF's erklæring om de muligheder, de central- og østeuropæiske lande havde for hurtigere at komme ud af krisen. Det blev foreslået for lande, som har et currency board. Den litauiske litas har i fire år holdt en fast kurs over for euroen, og det er dobbelt så længe, som ordningen med currency board kræver. Vi bør også reducere perioden for valutakursmekanismen til et år for andre lande, som ikke er med i euroområdet. Den økonomiske nedsmeltning i EU og i verden kræver nye, hurtige og kreative beslutninger og kompromiser, og det så meget desto mere som ikke et eneste land i euroområdet i de 10 år, hvor euroen har eksisteret, har gennemført alle euroområdets kriterier og krav, dvs. Maastrichtkriterierne.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil benytte mig af lejligheden til at udstille lidt hykleri. Dette topmøde blev præsenteret som en historisk aftale, som noget helt utroligt, et fremskridt f.eks. i bekæmpelsen af skattebedrageri og skattely. Der blev udarbejdet en sort, en grå og en hvid liste.

Men EU's hykleri består i – for bare at give ét eksempel – at vi knap halvanden uge før G20-topmødet indgik en økonomisk partnerskabsaftale med de caribiske lande. Otte ud af 14 lande er skattely, og alligevel undertegnede vi en frihandelsaftale med disse lande. Det vil føre til indførelse af frihandel og en liberalisering af de finansielle tjenesteydelser, hvilket igen vil føre til, at forringede kreditter og ulovlige penge frit kan flyde til EU fra disse skattely.

Jeg vil altså derfor benytte mig af lejligheden til at klage over dette hykleri, hvor man har et godt medieshow, G20-topmødet, som hævder at ville gøre noget ved skattelyene, mens man i praksis fører en politik, der er i direkte modstrid med det, man har sagt. Det var det, jeg gerne ville sige.

Petr Nečas, Formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke for denne forhandling. Jeg er helt enig med hr. Daul, som understregede, at det vigtigste er at undgå protektionisme. Protektionisme arbejder som en kræft og ville fuldstændig kunne ødelægge vores økonomi. Vores borgere ville blive ramt, og vi ville se en forværring af den økonomiske krise og en nedgang i levestandarden. Jeg er også enig med hr. Daul i, at der er behov for en gennemsigtig økonomi med effektive og fornuftige reguleringsniveauer og naturligvis stærkere globale finansielle institutioner.

Hr. Rasmussen and fru Starkevičiūtė talte om at indskyde penge i økonomien. Jeg skal i den forbindelse understrege, at vi ikke indskyder penge i økonomien for at hjælpe de finansielle institutioner. Formålet er at fremme beskæftigelsen og hjælpe folk til at beholde deres arbejde, for vi er alle enige om, at den mest værdige måde, hvorpå EU's borgere kan sikre sig et levebrød, er gennem deres eget arbejde. Men vi bør ikke desto mindre, når vi gennemfører disse finansielle stimuleringsforanstaltninger for økonomien, ikke blot tænke på os selv, men også på vores børn og børnebørn. Sagt med andre ord betyder det, at disse foranstaltninger ikke må føre til, at stabiliteten i de offentlige finanser bliver truet på lang sigt. Vi skal koncentrere os om at beskytte beskæftigelsen, og derfor vil Kommissionen i samarbejde med formandskabet tilrettelægge et beskæftigelsestopmøde, hvor hovedprioriteten vil være beskæftigelsesforanstaltninger.

Jeg vil gerne sige, at jeg er uenig med fru Lucas. Jeg er fuldstændig uenig i, at G20-topmødet var en forspildt lejlighed, men jeg vil bede alle om at udvise politisk realisme. Vores økonomi er syg. Den har brug for behandling, den har brug for førstehjælp, den har brug for langfristet behandling, og den har brug for rekonvalescens. Vi kan ikke forvente øjeblikkelige positive resultater i de næste tre til fire måneder. De problemer, den globale økonomi – og derfor også den europæiske økonomi – er ramt af, er dybt rodfæstede og kan kun løses på lang sigt. Derfor skal behandlingen også være langfristet, og det vil kræve tålmodighed. Jeg er fast overbevist om, at G20-topmødet set i det lys er et positivt skridt.

Hr. Wurtz kritiserede overfladiskheden i aftalerne om finansmarkedet. Jeg er enig i, at EU i mange henseender bør gå mere i dybden, og jeg er også overbevist om, at det sker. Det er ikke nok blot at se på de skridt, som stats- og regeringscheferne tog. Vi bør ligeledes se på finansministrenes arbejde, som ofte henvises til bilagene i forskellige dokumenter. Jeg vil ligeledes understrege, at Kommissionen allerede i denne uge har drøftet yderligere specifikke foranstaltninger. Men jeg vil endnu en gang opfordre til realisme. Vi kan ikke forvente mirakler i løbet af de næste tre til fire måneder. Verdensøkonomien har problemer, og det vil tage lang tid

at helbrede den. Det er vigtigt at understrege, at selv inden for EU må vi koordinere arbejdet. Ingen af os lever isoleret. Kun gennem en koordineret indsats kan vi overvinde den globale økonomiske krises konsekvenser med succes.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Dem for en meget seriøs og konstruktiv forhandling. Jeg vil naturligvis rapportere tilbage til Kommissionen, formand Barroso og min kollega, Joaquín Almunia.

I første omgang har jeg nogle kommentarer til den økonomiske genopretningsplan. Ligesom Poul Nyrup Rasmussen har jeg naturligvis noteret mig de seneste økonomiske prognoser fra IMF, og det er virkelig dystert læsning. Men samtidig er det vigtigt at understrege, at vi allerede har truffet meget omfattende og vigtige politiske beslutninger med henblik på at stimulere den europæiske og den globale økonomi. Det har allerede i det store og hele bidraget til at standse den finansielle nedsmeltning. Men vi skal naturligvis være ærlige og sige, at vi stadig vil få dårlige nyheder om realøkonomien i et stykke tid fremover, især hvad angår stigende arbejdsløshed. Derfor skal vi være meget påpasselige og opmærksomme. Det er nødvendigt, at vi konstant vurderer, hvorledes den økonomiske genopretningspakke, den fiskale stimulering og de finansielle reformer fungerer, og hvilke resultater, de fører til. Om nødvendigt skal vi gøre mere – og bedre – i løbet af de kommende måneder.

Som svar til flere kolleger kan jeg sige, at vi er i færd med at lave vores hjemmearbejde om reformen af finansmarkederne. På Kommissionens dagsorden i næste uge har vi f.eks. en større lovgivningspakke vedrørende finansmarkederne, især chef aflønninger og en henstilling om aflønningspolitikken i den finansielle tjenesteydelsessektor. Det er en meget vigtig del af reformen af finansmarkederne.

Til sidst vil jeg fremhæve, at det naturligvis er nødvendigt at reformere finansreguleringen i Europa og i hele verden for at kunne korrigere den finansielle kapitalismes systemiske fejl, men samtidig er det ligeledes vigtigt, at vi ikke kaster barnet ud med badevandet, hvad selve markedsökonomien angår. Vi skal med andre ord bevare det indre marked – som har været velfærdets drivkraft i Europa – og vi skal inden for rammerne af WTO arbejde for en ny aftale om verdenshandelen. Som hr. Daul sagde, har vi brug for mere og ikke mindre handel. Det er især vigtigt for udviklingslandene, som er meget hårdt ramt af den aktuelle recession og nedgangen i verdenshandelen.

Jeg erstatter Louis Michel næste måned, og er derfor også involveret i dette på grund af min portefølje. Udviklingslandene er blandt dem, der lider mest under denne økonomiske recession. Derfor er det vigtigt, at vi ikke slækker tempoet, og at vi hurtigt når frem til en ambitiøs afslutning på Dohaudviklingsrunden. I det nuværende økonomiske klima er det blevet endnu vigtigere at afslutte Doha. Doha vil sætte skub i verdensøkonomien og forhindre, at protektionismen tager til. Derfor bør alle G20-landene se ud over deres egen politiske dam og udvise reel vilje til at komme videre med Dohaudviklingsrunden. I forbindelse med udvikling er det ligeledes vigtigt at fremhæve, at G20 også blev enige om en finanspakke for handelen på 250 mia. USD over to år til støtte for de globale handelsstrømme, og her vil Europa yde et betydeligt bidrag.

Formanden. – Jeg har i henhold til forretningsordenens artikel 103, stk. 2, modtaget seks beslutningsforslag, der er indgivet af de seks største grupper i Parlamentet ved afslutningen af denne forhandling.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted fredag den 24. april 2009.

14. Støtte til Special Olympics i Den Europæiske Union (skriftlig erklæring): se protokollen

15. Situation i Republikken Moldova (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om situationen i Republikken Moldova, men først tror jeg, at hr. Watson ønsker at henlede Parlamentets opmærksomhed på fremtrædende offentlige personers tilstedeværelse fra Moldova.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at lederne af tre oppositionspartier, der er repræsenteret i Moldovas parlament, befinder sig på tilhørerpladserne for at overvære denne forhandling. Det drejer sig om Dorin Chirtoacă, som er borgmester i Chişinău og næstformand

i Moldovas Liberale Parti, Vladimir Filat, som er formand for Det Liberaldemokratiske Parti og Serafim Urechean, formand for alliancen Vores Moldova.

(Bifald)

Petr Nečas, *Formand for Rådet*. – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Både Rådet og Parlamentet følger med stor bekymring begivenhederne i Moldova i forbindelse med parlamentsvalget den 5. april. Der har udviklet sig en alvorlig politisk krise hos vores nærmeste naboer, og det er en alvorlig udfordring for EU's politik over for Moldova og generelt hele regionen. Det giver især anledning til bekymring, da EU er i færd med at forberede igangsættelsen af det østlige partnerskab. Vi har alle interesse i, at situationen i Moldova ikke underminerer gennemførelsen af det østlige partnerskab. Vi skal sondre klart mellem præsident Voronins udtalelser og de politiske repræsentanternes handlinger på den ene side og de moldoviske borgernes interesser på den anden.

Umiddelbart efter udbruddet af voldsomme protester i Kishinev den 7. april sendte EU sin særlige repræsentant, Kalman Mizsei, til Moldova. Hr. Mizsei har siden prøvet hårdt på at få startet politiske drøftelser mellem de forskellige moldoviske partier. Det er nødvendigt, at de partier, der har vundet pladser i det nye parlament, bliver enige om en realistisk løsning, som respekterer de demokratiske principper. Under hele krisen har den særlige repræsentant været i tæt kontakt med formandskabet og den højtstående repræsentant, Javier Solana.

De ved måske, at den tjekkiske premierminister, Mirek Topolánek, også besøgte Kishinev i går. Han opfordrede indtrængende de moldoviske myndigheder og oppositionen til at starte en politisk dialog. Han mødtes med præsident Voronin, med premierminister Greceanu og med repræsentanter fra oppositionen. Formandskabets budskab var fuldstændig på linje med Kalman Mizseis langsigtede arbejde. Det er nødvendigt at styrke de borgerlige rettigheder i det moldoviske samfund, regeringen skal gøre det muligt for det civile samfund at fungere ordentligt, og den skal sikre ytringsfrihed og de grundlæggende menneskerettigheder. Det er desuden nødvendigt, at den moldoviske opposition får adgang til de største medier, således at de kan få deres meninger igennem og føre politik på lige vilkår. På den anden side er det nødvendigt, at oppositionens repræsentanter samarbejder konstruktivt med regeringspartiet, og at de respekterer valgresultatet. Premierminister Topolánek, som formand for Det Europæiske Råd, understregede over for alle repræsentanter, at det er af altafgørende betydning hele tiden at holde sig det europæiske perspektiv for øje. Moldova må ikke afvige fra demokratiets vej. En tilknytning til det østlige partnerskabsprojekt skulle styrke Moldova på denne vej.

Jeg vil gerne minde om, at det officielle valgresultat, der blev meddelt den 8. april, var en sejr for Moldovas kommunistparti, som fik næsten 50 % af stemmerne. De resterende stemmer var spredt på de tre oppositionspartier. På dette grundlag ville kommunisterne få 60 ud af de 101 pladser i det nye parlament. Den internationale valgobservationsmissions foreløbige vurdering konkluderede, at valget var gyldigt, selv om det blev nævnt, at der var adskillige problemer under kampagnen.

Men oppositionen og en række ngo'er erklærede, at valget havde været behæftet med svig. I sidste uge talte den centrale valgkomite stemmerne igen og konkluderede, at det regerende kommunistparti havde vundet 60 ud af de 101 pladser i parlamentet, og den bekræftede således resultatet af den første optælling. I henhold til oppositionen er det største problem ikke optællingen, men valglisten, som påstås at omfatte adskillige hundredetusinde "døde sjæle" eller folk, som ikke eksisterer. Oppositionen er i færd med at kontrollere valglisten for at finde beviser for denne påstand. I henhold til en talsmand for Kommissionen blev der ikke fundet tegn på svig i forbindelse med genoptællingen. Oppositionen understregede også regeringspartiets omfattende anvendelse af administrative ressourcer under valgkampagnen. De internationale valgobservatører kritiserede de moldoviske myndigheder i den forbindelse. EU havde advaret de moldoviske myndigheder om dette adskillige gange før valget. Man understregede især manglende pressefrihed, og at repressive myndigheder forfulgte oppositionen.

Efter protesterne blev de uafhængige medier udsat for stærkt stigende pres. Journalister blev arresteret og forfulgt. Visse udenlandske journalister blev udvist eller nægtet adgang til landet. Der er endnu en meget alvorlig grund til bekymring. Under krisen begik de moldoviske myndigheder alvorlige krænkelse af menneskerettighederne. Ifølge efterretningerne blev næsten 250 mennesker arresteret efter de voldelige protester den 7. april. Mange af dem, de fleste unge mennesker, blev slået af politiet, udsat for umenneskelig behandling og tortur. De blev nægtet adgang til juridisk hjælp, og de fik ikke lov til at underrette deres familier. Tre unge demonstranter døde.

Vi gjorde det helt klart over for de moldoviske myndigheder, at sådanne krænkelse af menneskerettighederne og pressefriheden ikke kan accepteres af EU. De voldelige begivenheder, der fandt sted i Kishinev, retfærdiggør ikke de statslige myndigheders grusomme foranstaltninger. Moldova har vedtaget europæiske normer og

værdier gennem foranstaltninger som f.eks. EU-Moldova-handlingsplanen. EU har indtrængende opfordret de moldoviske myndigheder til at overholde menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Den 15. april tog Moldovas præsident, Vladimir Voronin, et skridt i den rigtige retning, da han gav amnesti til alle de personer, der var blevet arresteret under protesterne med undtagelse af folk med en tidligere straffeattest. Han krævede ligeledes en transparent og ordentlig undersøgelse af begivenhederne. Undersøgelsen skal foretages i samarbejde med de relevante europæiske og internationale institutioner. Menneskerettighedssituationen overvåges nøje på stedet af EU samt Europarådet, OSCE og FN. Det er vigtigt at koordinere dette arbejde. For at undersøgelsen i Moldova kan betragtes som pålidelig og retfærdig er det nødvendigt med international deltagelse. Den skarpe konflikt og den mistillid, der har været fremherskende i det moldoviske samfund i de seneste uger, kan kun overvindes gennem en transparent proces.

Det er vigtigt at finde en politisk løsning på denne krise. Moldova har meget alvorlige økonomiske problemer på grund af den globale finanskrisen. Fortsat politisk uro vil gøre det umuligt for landet at håndtere de økonomiske problemer. Der er et presserende behov for en regering, der fungerer. Det vil også være nødvendigt med hjælp udefra, herunder i stort omfang fra IMF. Det er meget vigtigt, at vi på dette stadie ikke blot beskæftiger os med de øjeblikkelige konsekvenser af den nuværende krise. Vi bør ligeledes overveje, hvilken politik vi ønsker at føre over for Moldova. Krisen har tydeligt vist, at det er nødvendigt med konsekvente og ambitiøse foranstaltninger for at styrke de demokratiske standarder og institutioner i Moldova. Der vil blive brug for større hjælp fra EU, hvor der fokuseres på institutionsopbygning gennem en reform af politiet og retssystemet og gennem en sikring af pressefriheden og pluraliteten. Den aftale, de moldoviske politiske partier når frem til som en løsning på den nuværende krise, bør indeholde et løfte om en gennemgribende reform af de førnævnte områder.

Jeg vil gerne slutte med at understrege, at Moldova er et af de lande i Østeuropa, der har gjort mest fremskridt i retning af at overholde de demokratiske standarder og i forbindelse med deres vilje til at tilnærme sig EU. Det er i vores interesse at hjælpe Moldova til at overvinde den aktuelle krise og til at fortsætte ad denne vej. Det østlige partnerskab vil danne rammen for en større EU-hjælp, der er rettet mod politiske og økonomiske reformer i Moldova og andre lande i regionen. Vi har alle interesse i at sikre, at demokratiet styrkes i Moldova, og at Moldova fortsætter med at tilnærme sig EU.

FORSÆDE: Mechthild ROTHE

Næstformand

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Under henvisning til hr. Watsons meddelelse vil jeg gerne først byde vores gæster fra Moldova hjertelig velkommen.

Det er rigtigt, at situationen i Republikken Moldova giver anledning til stor bekymring. Vi følger nøje med i udviklingen og forsøger at fremme en dialog og en forsoning mellem de politiske kræfter i landet.

Med hensyn til forløbet af det nylige valg har min kollega, Benita Ferrero-Waldner, hilst den OSCE-ledede internationale valgobservationsmissions foreløbige vurdering velkommen. Missionen konkluderede, at valget havde fundet sted i et pluralistisk miljø, at vælgerne havde haft et klart politisk valg, og at man havde overholdt en række internationale normer for demokratiske valg.

Men man konstaterede betydelige mangler, som giver anledning til alvorlig bekymring, og som Kommissionen allerede havde udtalt sig om før valget. Det drejer sig om overdreven administrativ indblanding, utilstrækkelig respekt for ytringsfriheden og alle partiers adgang til medierne, samt generelt manglende tillid fra borgernes side til den demokratiske valgproces. Disse mangler skal der gøres noget ved så hurtigt som muligt, især efter begivenhederne den 7. april.

Endnu mere bekymrende er forlydender om omfattende krænkelse af menneskerettighederne efter demonstrationerne på valgdagen. Efter uroen, der fulgte efter demonstrationerne den 7. april, fordømte Kommissionen kraftigt den overdrevne anvendelse af magt og opfordrede alle involverede parter til at stoppe anvendelsen af ophidsende retorik og vold.

Vi holder fortsat nøje øje med dette spørgsmål. Overholdelse af menneskerettighederne er stadig en nøglebetingelse for en yderligere udvikling af vores forbindelser til Moldova. Det er helt afgørende, at påstande om sikkerhedsstyrkernes krænkelse af menneskerettighederne undersøges grundigt og hurtigt. Hvis påstandene bevises, er det nødvendigt, at myndighederne handler for at sikre, at de ansvarlige for sådanne krænkelse stilles for retten.

Vi er glade for præsident Voronins tilsagn om at mødes med Europarådets kommissær for menneskerettigheder, Thomas Hammerberg, samt om at samarbejde med EUSR om disse spørgsmål. Det er ligeledes positivt, at Moldova har vist interesse for muligheden af, at der udsendes en fact-finding-mission fra EU.

Sådanne missioner kan naturligvis ikke træde i stedet for staten, som har ansvaret for at undersøge og retsforfølge krænkelse af menneskerettighederne, men de kan bidrage til at kaste lys over det nylige valg og de efterfølgende begivenheder.

Situationen er meget skrøbelig i Moldova i dag. Landet har hele tiden udtrykt ønske om at uddybe sine forbindelser til EU. Den nuværende krise er en prøvesten på Moldovas beslutsomhed i denne forbindelse.

Vi hilser det velkomment, at Rumænien ikke har reageret med lignende skridt efter indførelsen af visumkrav for rumænske borgere, og efter at dets ambassadør var blevet erklæret for persona non grata. Vi bør tilskynde alle parter til at udvise den største forsigtighed og til hele tiden at huske på, at det overordnede mål er at stabilisere landet.

Den nuværende situation er alvorlig, men vi bør hele tiden holde os det bredere perspektiv for øje. Nøglen til fremtidig stabilitet og velstand i Moldova er en uddybning af dets forbindelser til EU. Nu, hvor vi står over for starten på det østlige partnerskab, er det nødvendigt at vise, at vi rent faktisk er rede til at bistå Moldova i arbejdet med at overvinde de aktuelle vanskeligheder, især ved at mindske spændingerne, fremme en dialog og styrke båndene mellem os.

Republikken Moldova er vores nabo. Vi har i de sidste 15 års arbejde haft et tæt og tillidsfuldt samarbejde med Moldovas borgere. Vi kender Moldovas europæiske ambitioner. Det er afgørende, at vi stadig arbejder sammen med Moldovas befolkning, og at vi sammen bestræber os på ikke blot at overvinde de udfordringer, der opstod i forbindelse med valget, men også at overvinde de udfordringer, der skyldes den globale økonomiske og finansielle tilbagegang. Vi bekymrer os med andre ord om Moldova og dets borgere.

Marian-Jean Marinescu, for PPE-DE-Gruppen. – (RO) Fru formand! Republikken Moldova har internationale forpligtelser, hvilket betyder, at det har accepteret at respektere demokratiet, retsstaten og menneskerettighederne. Men de seneste begivenheder har vist os, at de langt fra overholder disse forpligtelser. Vilkårlig arrestation, kidnapning, folk, der forsvinder, grov krænkelse af de arresteredes rettigheder, umenneskelig og nedværdigende behandling, terrorisering af borgere og trusler med våben er beklagelige handlinger, som sætter dette lands EU-fremtid på spil.

Kampagnen mod massemediernes repræsentanter og oppositionspartierne samt arrestation og udvisning af journalister er alvorlige og beklagelige handlinger. Jeg fordømmer denne forfølgelseskampagne, de alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og de ulovlige handlinger, som regeringen i Republikken Moldova begår.

Den planlagte EU-bistand for årene 2007-2010 til støtte for udvikling af demokrati og god regeringsførelse i Moldova beløber sig til mere end 50 mia. EUR. Jeg håber, at pengene ikke er blevet brugt til at træne politiet i at udøve vold mod befolkningen. Jeg vil anmode Kommissionen om at forelægge en rapport for Europa-Parlament vedrørende anvendelsen af alle EU-midler i Republikken Moldova.

Rumænien fører og vil fortsætte med at føre en proaktiv politik til støtte for Republikken Moldovas integration i de europæiske strukturer. Grunden hertil er ikke blot de historiske bånd, der knytter os til dette lands borgere, men især at vi er overbevist om, at Republikken Moldovas skæbne ligger i Europa som en moderne, demokratisk stat, der er baseret på respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. De moldoviske myndigheders beskyldninger mod Rumænien er tåbelige. Indførelsen af visum for rumænske borgere er ligeledes ubegrundet og uacceptabel. Statschefer skifter, men borgerne forbliver de samme.

Jeg er overbevist om, at det er i EU's interesse, at Republikken Moldova følger den europæiske vej på linje med dets borgeres forhåbninger om at leve i en stabil, sikker og demokratisk stat. I den forbindelse er det østlige partnerskab et effektivt instrument og et ståsted for Republikken Moldovas borgeres europæiske forhåbninger.

Marianne Mikko, for PSE-Gruppen. – (ET) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg har altid været en stærk fortaler for Moldova, men den aktuelle krise bekymrer mig meget. Selv om Moldova er et lille land, som er afhængigt af udenlandsk bistand, kan vi ikke sætte kikkerten for det blinde øje, når retsstatens principper krænkes.

Forbindelserne mellem EU og Moldova er stadig meget vigtige for os, men man skal ikke tro, at EU består af blåøjede, naive mennesker, som tror på alt, hvad de moldoviske myndigheder fortæller dem. Europa-Parlamentets kommende ad hoc-mission til Moldova er meget vigtig. Intet emne vil være tabu. Vi ønsker at vide, hvorledes politiet opførte sig over for demonstranterne efter valget. Overholdelse af menneskerettighederne ikke blot i ord, men også i handling er af allerstørste betydning for EU og for de direkte valgte repræsentanter for befolkningerne. Desværre var det signal, som Republikken Moldova udsendte i går på mødet i Udenrigsudvalget og Moldova-delegationen, at Europa må være forberedt på monologer i Chişinău. Det kan vi ikke acceptere, eftersom europæisk integration betyder åben dialog, hvor partnerne diskuterer alt. Jeg tror på det østlige partnerskab og også på muligheden for demokrati i Moldova. Lad os derfor hjælpe Moldova.

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Tilstanden i Moldova vækker triste minder om Europas ulykkelige fortid. Vi ser en kommunistisk regering, der erklærer at have vundet på sine egne betingelser, demonstranter, der bliver slået og dræbt, beskyldninger om, at naboerne organiserer uro. Hvis der er virkelige beviser på, at den rumænske sikkerhedstjeneste stod bag volden, bør der foretages en grundig undersøgelse af det internationale samfund.

Parlamentets mission i næste uge skal prøve at finde beviser på forlydender om, at der var blevet trykt 200 000 ekstra stemmesedler, påstande om, at der var 400 000 vælgere registreret på valgdagen uden tilstrækkelige identitetsbeviser, og at vælgerne i Transnistrien en masse blev frataget stemmeretten. Indtil alt dette er blevet undersøgt, indtil OESC har aflagt rapport, er der mange, der simpelt hen ikke vil tro på resultaterne, ligegyldig hvad Moldovas domstole konkluderer. Måske er kommissær Ferrero-Waldners instinktive optimisme ikke på sin plads.

Præsident Voronin bør ligeledes fordømme tilbageholdelser, tæsk og udenretslig drab på unge mennesker, der vilkårligt blev arresteret efter protesterne. Vi kan ikke acceptere flere hindringer for advokater eller ngo'er, eller at man tilbageholder navnene på og antallet af de tilbageholdte. Jeg vil bede kommissæren om at fortælle, om Moldovas udvisning af Rumæniens ambassadør og kravet om visum for rejsende er et brud på EU's aftale med landet. Hvis det er tilfældet, hvad agter Kommissionen så at gøre?

Præsident Băsescu meddelelse om pas øgede yderligere spændingerne. Vi skal vise forståelse for bilaterale forbindelser, men vi skal ikke desto mindre insistere på, at man overholder de aftaler, der er indgået.

Vores moldoviske gæster beskriver et land, hvor frihed og demokrati bliver fornægtet på så mange måder, hvor internettet på mystisk vis svigter, hvor tv-kanaler forsvinder fra æteren, hvor det statslige tv viser mavedans i stedet for at rapportere om volden i gaderne.

I EU må vi, samtidig med at vi er opmærksomme på geopolitikken, forstå de politiske forhold i Moldova, hvor befolkningen ønsker demokrati og valgfrihed. Moldova er et land, der først og fremmest handler med landene vest for sig, et land, der er knyttet til landene i EU gennem geografi, historie og kultur. Når vores ledere i næste måned samles til det østlige partnerskabs topmøde, bør de sikre, at de bygger et partnerskab, der er baseret på demokrati og menneskerettigheder. Præsident Voronin og hans kammerater skal forpligte sig at tilslutte sig den sag. Det bør EU kræve.

Bastiaan Belder (IND/DEM). – (NL) Fru formand! De internationale rapporter om urolighederne i Moldova i begyndelsen af april og deres konsekvenser giver anledning til en lang række spørgsmål, spørgsmål, som de europæiske institutioner skal stille til de moldoviske og de rumænske myndigheder.

For det første Chişinău. Planlægger den moldoviske regering virkelig at åbne ild mod demonstranter i nødsituationer fremover? Jeg henviser medlemmerne til premierministerens meddelelse på det statslige tv. Hvordan forklarer den moldoviske regering de nationale sikkerhedsorganers radikale kovending over for demonstranter og andre modstandere? Dette var en kovending fra en uforståelig passivitet over for hærværk, ildspåsættelse og plyndringer af regeringsbygninger til brutal fysisk vold imod ubevæbnede borgere, der har resulteret i mistænkelige dødsfald.

Frem for alt vil jeg spørge, hvordan Republikken Moldova kan frigøre sig for sit ansvar for disse krænkelser af de mest grundlæggende rettigheder? Som svar på dette sidste og væsentlige spørgsmål, fru formand, er det helt klart vigtigt at tage hensyn til det åbne brev med ni henstillinger, som 14 moldoviske menneskerettighedsaktivister overrakte til det tjekkiske formandskab i går. Jeg håber, at de europæiske institutioner, kommissær Rehn og det tjekkiske formandskab vil tage hensyn til dette brev. Fremtrædende personer i det moldoviske samfund beder om en forklaring. Vi skal konfrontere de moldoviske myndigheder.

Desuden skal Bruxelles som minimum bede Bukarest om en forklaring på forslaget om i massivt omfang at give moldoviske borgere med rumænske bedsteforældre mulighed for at få rumænsk statsborgerskab. Det er helt klart fornuftigt med en europæisk høring vedrørende de vidtrækkende konsekvenser af en sådan generel beslutning.

Adrian Severin (PSE). – (EN) Fru formand! Voldshandlingerne i Republikken Moldova var ikke en revolution, men en opstand, der fandt sted i en revolutionær atmosfære i et splittet samfund. Denne vold kan også anses for at være blevet fremprovokeret og anvendt som led i en strategi med det formål at ændre grænserne mellem EU og Eurasien.

Derfor er det problem, vi skal finde en løsning på, et europæisk problem. Det er ikke blot et nationalt problem eller et problem for en enkelt medlemsstat. Men løsningen på dette problem skal ikke være gengældelse, men en intensivering af bestræbelserne på at få Moldova til at slå ind på den europæiske vej. Løsningen er heller ikke at tilskynde den moldoviske elite til at forlade landet som indehavere af udenlandske pas.

I den forbindelse skal vi styrke EU's mission i Moldova, både i omfang og ressourcer, fremskynde forhandlingerne med Moldova om lettere visumadgang og uddybe samarbejdet i marken for at styrke både den offentlige orden og respekten for menneskerettighederne. Vi skal arbejde sammen med myndighederne, oppositionen og civilsamfundet, men også med Rusland, som er en vigtig aktør i regionen. Vi bør undgå, at disse begivenheder anvendes som undskyldning for en ensidet løsning vedrørende Transnistrien.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Fru formand! Nogen mener, at vi skal vedtage en beslutning om Moldova, og nogen mener, at vi ikke skal. De, der ikke ønsker denne beslutning, nævner ofte, at OSCE rent faktisk selv godkendte valget. Jeg vil gerne sige, at OSCE's rapport ikke var helt ukritisk. Den indeholdt tværtimod en lang række kritikpunkter. Men beslutningen drejer sig ikke kun om valget, men også om, hvad der skete efter valget, og hvad der er foregået i Moldova i et godt stykke tid.

Menneskerettighederne skal respekteres. Medierne skal have frihed. Mishandling af fredelige demonstranter kan aldrig accepteres. Ved at vedtage denne beslutning kan vi sende et stærkt signal til befolkningen i Moldova for at vise dem, at de ikke er alene, at vi kan se, hvad der sker der, og at vi ikke vil acceptere det. Derfor opfordrer jeg Dem alle til at støtte dette beslutningsforslag.

Victor Boștinăru (PSE). – (RO) De begivenheder, der har fundet sted i Republikken Moldova, har længe ligget i kortene. Med dette mener jeg, at man inden for dialogen mellem EU og Republikken Moldova i 2008 nævnte mindst tre vigtige spørgsmål: a) fri adgang for oppositionen til de offentlige massemedier, hvilket Voroninregimet systematisk har afvist og institutionaliseret, b) manglende overholdelse af henstillingen fra Venedigkommissionen om at afstå fra at ændre loven om parlamentsvalg, som blankt blev afvist af regimet i Chișinău og dets kollaboratører, c) oppositionens deltagelse i vigtige beslutninger om landets politik, navnlig dets europæiske integrationspolitik, endnu et forslag, som blankt blev afvist.

Det forhold, at disse tre vigtige temaer er blevet ignoreret eller systematisk afvist af vores partnere i Chișinău, viser os rent faktisk, at EU er blevet blankt afvist af Moldova med hensyn til spørgsmål af grundlæggende betydning for landets fremtid. De begivenheder, der forekom på valgdagen, var kun den forudsigelige afslutning på en historie, som EU og Europa-Parlamentet måske har et vist medansvar for.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Fru formand, mine damer og herrer! Vi har tre typer problemer med Republikken Moldova, alle alvorlige, og ud fra dem kan vi planlægge tre reaktioner. Den første type drejer sig om menneskerettigheder. Vi har hundreder af unge mennesker, der er blevet fængslet, undertiden endda torteret. Den næste type drejer sig om pressefrihed. Vi har journalister, der er blevet truet og bortført på åben gade. Den sidste type drejer sig om metoden for afvikling af valget. Vi har en lang række specifikke oplysninger, der tyder på valgsvindel. Vi er også nødt til at være lige så beslutsomme med hensyn til dette sidste aspekt. Oppositionspartierne fastholder, at valgsvindel har ændret resultatet med 10-15 %. Borgerne i Republikken Moldova knytter stadig store forhåbninger til vores beslutninger, til vores reaktioner. Det er deres eneste vej ud af denne tragiske situation, som nærmest er uden fortilfælde i Europa, som de har skullet gennemleve.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Fru formand! I Chișinău har man i dag ret til at forholde sig tavs, man har ret til at gøre det, man får besked på, og man har ret til at betale skat til en elite, der ikke er ansvarlig over for nogen, til at emigrere, til at indordne sig og om nødvendigt til at hade på kommando. Man har ikke ret til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed, til offentlig debat og ikke en gang ret til selv at bestemme over sin identitet. Fru kommissær, det er betingelserne for at stabilisere Republikken Moldova, men de giver ikke megen grund til optimisme.

Efter at landet er slået ind på denne vej, er den eneste skæbne, der kan vente Moldova, i bedste fald, den samme som Belarus. Længe før valget lykkedes det kommunistpartiet at opnå og konsolidere sin absolutte kontrol over alle massemediernes kanaler. Disse foranstaltninger har tømt den demokratiske proces for indhold og tvunget en fjerdedel af landets befolkning til at emigrere. På denne baggrund kan valget ikke have fundet sted uden skyggen af tvivl. Den undertrykkelse, der udøves af Chișinău, er nu blevet et middel, som myndighederne benytter til at kommunikere med befolkningen.

Derfor kan EU fremover ikke tillade sig at anlægge en eftergivende og ambivalent holdning over for regimet i Chișinău. Fremover vil vores tavshed eller disse ambivalente udtalelser antyde, at vi accepterer og medvirker til at udvise foragt for grundlæggende friheder og det demokratiske juridiske system samt til voldshandlinger og undertrykkelse. Sidst, men ikke mindst viser krisen i Chișinău, at vi skal forbedre de metoder, vi anvender til at observere og overvåge valg, og genoverveje den rolle, som vores permanente repræsentant har i landet.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Moldova er stadig et af de fattigste lande i Europa med et skrøbeligt demokrati under ledelse af præsident Voronin, der er vaskeægte Homo Sovieticus, som stadig med stolthed kalder sig kommunist, og som desværre er ambivalent over for EU selv med hensyn til østpartnerskabet.

Ikke desto mindre er han fortsat populær, navnlig i landdistrikterne og hos den ældre generation, der længes efter sikkerheden i USSR i disse usikre økonomiske tider.

OSCE-trojkaen, der omfattede vores egen EP-delegation, godkendte grundlæggende hans sejr, så det må vi bare acceptere, selv om vi må protestere kraftigt mod de undertrykkende angreb på oppositionens demonstranter, der anklagede regeringen for at monopolisere medierne under valgkampen, for at anvende et forældet og upålideligt valgregister – der omfatter mange mennesker, der formodes at være døde – og at man fratog den store diaspora i udlandet enhver indflydelse, da den ikke fik mulighed for at stemme.

Lige nu skal vi koncentrere os om menneskerettighedskrænkelserne, som skal undersøges fuldt ud af en EU-mission, hvis Moldova fortsat ønsker vores støtte til sine ønsker vedrørende EU-samarbejdet og det atlantiske samarbejde.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg er meget taknemmelig for denne forhandling, for den viser, at et Europa med 27 medlemsstater og 500 mio. borgere helt klart har vægt uden for Europas grænser. Mange borgere i Moldova har erkendt, hvor vigtigt det er med magtdeling, at udvikle en grundlæggende demokratisk forståelse og kæmpe for den.

Det sker ikke af sig selv, at befolkningen kæmper for demokratiet i dag og kan fremføre sin overbevisning offentligt og ikke spærres inde eller udsættes for undertrykkelse, hvis de gør. Derfor mener jeg – og her vil jeg gerne støtte kommissæren fuldt ud – at vi i Europa bør udnytte alt det, vi har til vores rådighed i øjeblikket, i kampen for de enkelte borgeres frihed, for pressefrihed og for et veletableret demokrati.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Situationen i Moldova er stadig skrøbelig, og EU skal fortsætte sine intense bestræbelser på at få parterne til forhandlingsbordet. EU skal også arbejde med dem for at finde en fælles løsning, der er omfattende, afbalanceret og realistisk, og som kan bidrage til at styrke den demokratiske proces og de demokratiske institutioner i Moldova. Jeg er fuldstændig enig med Graham Watson i, at hr. Voronin skal tilslutte sig de demokratiske principper, og at han skal fordømme tortur og vold over for demonstranter. Jeg mener, at alle også bør fordømme anholdelserne af journalister og de massive krænkelser af ytringsfriheden. I denne henseende er det også vigtigt for os at yde fuld støtte til det arbejde, som EU's særlige repræsentant i Moldova udfører.

Der må ikke herske tvivl om, at EU og Rådet er meget oprørte af de menneskerettighedskrænkelser, der skete i Moldova under krisen. Vi opfordrer de moldoviske myndigheder til straks at indgå i en gennemsigtig proces med fuld opbakning fra de relevante europæiske og internationale institutioner og til at efterforske og fordømme menneskerettighedskrænkelserne. Krisen har vist, at der er behov for at styrke EU's bistand, som er rettet mod en yderligere politisk og økonomisk reform i Moldova, med henblik på at styrke Moldovas overholdelse af demokratiske standarder og værdier i overensstemmelse med EU's støtte i spørgsmålet om moldovisk suverænitet og territorial integritet. EU er parat til at samarbejde og til at bringe Moldova tættere på EU. Men grundlaget for dette er et demokratisk Moldova, et Moldova, hvor menneskerettighederne respekteres, og et Moldova, hvor der er ytringsfrihed, og hvor de grundlæggende demokratiske institutioner fungerer.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne benytte min taletid til at besvare nogle af Deres spørgsmål og kommentarer ved denne efter min mening meget ansvarlige meningsudveksling i dag.

Jeg vil begynde med hr. Watsons bemærkninger vedrørende visa og menneskerettigheder, men først vil jeg kommentere hans bemærkninger vedrørende min kollega, Benita Ferrero-Waldner, som er ansvarlig for vores relationer med Moldova. De sagde, at Benita er en instinktiv optimist. Jeg kan forsvare hendes og Kommissionens position ved først at sige, at Kommissionens holdning rent faktisk er meget realistisk og afbalanceret. For det andet skal man være professionel optimist for at være EU-kommissær, i det mindste, hvis man er ansvarlig for EU-udvidelsen og relationerne med det sydøstlige Europa.

Med hensyn til visumspørgsmålet er vi virkelig forfærdede over Moldovas beslutning om at indføre et visumkrav for rumænske borgere. Dette er uacceptabelt. Vi er i færd med at undersøge, om dette træk er lovligt. Vi vil forfølge dette spørgsmål den 30. april, dagen før arbejdernes internationale kampdag den 1. maj, over for de moldoviske myndigheder inden for rammerne af den fælles forvaltningskomité Kommissionen-Moldova, der blev oprettet inden for aftalen om lettere visumadgang.

Mere overordnet set vedrørende valget, efterdønningerne efter valget og menneskerettighedskrænkelserne fordømte Kommissionen på det kraftigste den vold, der udbrød i gaderne i Chişinău den 7. april, og den massive og overdrevne magtanvendelse fra de retshåndhævende myndigheders styrkers side og efter sigende efterfølgende også af private militser. Rapporter om udbredte menneskerettighedskrænkelser over for fængslede og om bortførelser vækker også alvorlig bekymring.

Vi kan se, at realistisk set er det af den største betydning for Moldova at leve op til sine europæiske forhåbninger, at påstande om menneskerettighedskrænkelser undersøges grundigt og upartisk med deltagelse af alle politiske kræfter og under international kontrol, når det er hensigtsmæssigt. De, der mistænkes for at have begået strafbare handlinger, herunder krænkelser af menneskerettighederne, skal undersøges, og hvis de anklages for sådanne handlinger, skal de tilbydes en retfærdig rettergang.

Endelig med hensyn til de sandsynlige følger af efterspillet efter valget for forholdet mellem EU og Moldova vil jeg sige, at det har sat fokus på det ufærdige i Moldovas interne reformer, navnlig med hensyn til retsstatsprincippet og respekten for de grundlæggende friheder. Vi forventer, at alle de involverede parter i Moldova, de officielle myndigheder og den politiske opposition og civilsamfundet enes om at gøre fremskridt i retning af en løsning på den nuværende krise, der vil føre til mere, ikke mindre, demokrati og frihed for den moldoviske befolkning.

Historien for det, der er blevet til EU, er et konkret bevis på, at dialog og samarbejde og retsstatsprincippet kan føre til en sammenhængende og bæredygtig kombination af respekt for grundlæggende friheder, politisk stabilitet og økonomisk fremgang.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen om eventuelle forslag til beslutning finder sted under næste mødeperiode.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Corina Creţu (PSE), skriftlig. – (RO) På et tidspunkt hvor de kommunistiske myndigheder i Chişinău holder fast i magten gennem bedrag og tortur, stiller premierministeren i det land, der har EU-formandskabet sig tilfreds med at beskrive krisen ved EU's grænser som "bekymrende". Ikke en gang beviser for terror og den aggressive holdning over for en EU-medlemsstat har fremkaldt den samme reaktion som forvridningen af en legitim beslutning fra Rumæniens side om at fremskynde processen for at genvinde sit rumænske statsborgerskab for dem, der mistede det mod deres vilje under tragiske historiske omstændigheder, hvilket Vesten bærer en del af ansvaret for.

Jeg er nødt til at nævne hykleriet hos nogle politikere, der nu fører skræmmekampagne om den million mennesker fra Moldova, der står parat til at invadere Vesten, på samme måde som de frem til 2007 viderekolporterede påstande om angreb fra rumænsk side.

Med hensyn til undertrykkelsen af demokrati og grundlæggende friheder får vi mulighed for en drøftelse med d'herrer Lukashenko og Voronin efter lanceringen af østpartnerskabet. Hvis denne samarbejds mekanisme ikke fører til demokratiske reformer i de tidligere sovjetstater, der er blevet indbudt, betyder det, at den vil være en død sild.

Jeg kan ikke andet end at nå frem til den barske konklusion, at for nogle europæere er Tibet tættere på end Moldova. Dette sker sandsynligvis, når vejen til Chişinău går gennem Moskva.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Valget den 6. april 2009 i Republikken Moldova blev efterfulgt af demonstrationer. Desværre stødte pressen på problemer med at viderebringe oplysninger om begivenhedernes forløb. Jeg mener, at pressefrihed, ytringsfrihed og respekt for menneskerettigheder og retsstaten er principper, som vi alle efterlever, fremmer og forsvarer.

Jeg føler, at situationen i Republikken Moldova er ekstremt alvorlig. Jeg mener navnlig, at EU skal behandle denne situation alvorligt og diplomatisk. Jeg mener, at anklagerne mod Rumænien også rettes mod EU. Men at erklære den rumænske ambassadør i Chişinău for persona non grata og Republikken Moldovas pludselige og ensidige indførelse af visumpligt for rumænske borgere er uacceptabelt.

Republikken Moldova er et europæisk land i kraft af sin historie og geografi. Det er en af EU's naboer, og relationerne mellem EU og Republikken Moldova skal fortsat være baseret på godt naboskab. Den region, jeg kommer fra, støder op til Republikken Moldova og Ukraine. Vi deltager i mange fælles udviklingsprogrammer, og jeg mener, at Rumænien og EU skal fortsætte med at støtte den økonomiske og sociale udvikling i Republikken Moldova gennem et partnerskab baseret ikke bare på godt samarbejde, men især på gensidig respekt.

16. Konsolidering af stabilitet og velstand på det vestlige Balkan – Situationen i Bosnien og Hercegovina (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om det vestlige Balkan og navnlig betænkning (A6-0212/2009) af Anna Ibrisagic for Udvalget om Udenrigsanliggender om konsolidering af stabilitet og velstand på det vestlige Balkan samt redegørelser fra Rådet og Kommissionen om situationen i Bosnien og Hercegovina [2008/2200(INI)].

Anna Ibrisagic, ordfører. – (SV) Fru formand! Det er næsten 15 år siden, krigen i Bosnien sluttede, og næsten præcis 10 år siden, at NATO's bombekampagne tvang de serbiske styrker til at forlade Kosovo. Til december vil det også være 17 år siden, at jeg selv kom til Sverige som flygtning fra krigen, der satte mit tidligere hjemland i brand, og gjorde bosniere, kroater og serbere, der tidligere havde levet som naboer, til bitre fjender. At hverken Bosnien, Kosovo eller nogen af de andre lande på Vestbalkan er kommet i krig siden da, skyldes udelukkende EU og NATO. Men selv om våbnene er blevet tavse, lever krigens arv videre i politik og samfund i regionen. Den eneste chance, som befolkningen i disse lande har for at slippe ud af deres fortid, er at fortsætte på vejen mod EU-medlemskab. Kun guleroden og stokken, som udgør den centrale dynamik i tiltrædelsesprocessen, kan få disse landes regeringer til at fokusere på videreførelsen af det arbejde og de reformer, som en gang for alle kan konsolidere stabilitet og velstand på Vestbalkan.

I min betænkning om dette emne, som Europa-Parlamentet skal stemme om i morgen, gennemgår jeg de forskellige initiativer og projekter, som EU og medlemsstaterne er involveret i på den ene eller anden måde for at forsøge at udvikle samfund, der er klar til at imødekomme de strenge krav til EU-medlemskab. Jeg vil ikke gå i detaljer med betænkningen her, men der er især to ting, jeg gerne vil fremhæve.

Den første er, at der findes en grundlæggende forskel mellem de lande, der i øjeblikket er i gang med udvidelsesprocessen, og dem, der kom med i 2004 eller 2007. Landene på Vestbalkan blev hærget af krig i fuld skala og etnisk udrensning for kun lidt over 10 år siden. Det samme gælder heldigvis ikke Ungarn, Estland eller Rumænien. Men dette betyder, at EU ikke bare kan kopiere køreplanen fra de foregående udvidelser og anvende den på Balkan. Et eksempel på dette, som jeg nævner i min betænkning, drejer sig om forbuddet mod udlevering af mistænkte for kriminalitet, der står til domfældelse i andre lande. Sådanne forbud gælder i øjeblikket i alle Balkanlandene, men EU kræver ikke i øjeblikket, at de ophæves. Begrundelsen for dette er, at der ikke blev fremsat tilsvarende krav over for f.eks. Slovakiet eller Polen. Det turde være indlysende, at denne analogi ikke holder. Jeg skulle mene, at det er utroligt få mistænkte for krigsforbrydelser, der skjuler sig for myndighederne i Slovakiet, men jeg kan fortælle Dem, at tallet er betydeligt større i Serbien og Bosnien. Retfærdighed er det grundlag, hvorpå man kan bygge en forsoning. Straffrihed for krigsforbrydere er fuldstændig uacceptabelt, og derfor vil jeg gerne opfordre Kommissionen og medlemsstaterne til endnu en gang at se på muligheden for at få landene i regionen til at bevæge sig i retning af en koordineret afskaffelse af disse forbud.

Den anden ting, jeg gerne vil fremhæve, er, at tiltrædelsesprocessen som nævnt er meget streng og krævende – og det er helt i sin orden. Hvis vi ikke stiller strenge krav og insisterer på, at de opfyldes fuldt ud, vil vi ikke

opnå nogen reelle resultater. Når kravene allerede er så strenge og vanskelige at opfylde, er det sidste, vi bør gøre, at stikke flere kæppe i hjulet på de lande, der ønsker at blive medlemmer, kæppe, der ikke har noget at gøre med disse landes evne til at opfylde kriterierne for EU-medlemskab.

Jeg tænker også på dem, der hævder, at EU allerede er fyldt op, og at vi ikke i den nærmeste fremtid kan tage imod flere medlemmer. Selv om det, som jeg påpeger i min betænkning, teknisk set vil være fuldt ud muligt at fortsætte med at tage imod nye medlemsstater, selv om Lissabontraktaten ikke skulle træde i kraft, kræver det politisk vilje, og det er mit og mine kolleger her i Parlamentets job at skabe denne vilje.

Petr Nečas, *formand for Rådet*. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er taknemmelig for, at Europa-Parlamentet afholder denne vigtige diskussion her i eftermiddag. Jeg har med stor interesse læst Anna Ibrisagics betænkning om fremtidig stabilitet og velstand i Balkan og forslaget til beslutning om Bosnien-Hercegovina af Doris Pack. Rådet er enigt i meget af det, der siges i betænkningen, og vi deler mange af de holdninger og bekymringer, der udtrykkes i forbindelse med situationen i Bosnien-Hercegovina.

Jeg vil gerne i mine indledende bemærkninger fokusere direkte på Bosnien-Hercegovina, fordi stabilitet dér er af vital betydning for fremtiden for Vestbalkan som helhed, og ligeledes fordi den aktuelle situation fortsat volder bekymring. Rådet har arbejdet aktivt med både udformning og gennemførelse af en strategi til støtte for sikkerhed og integritet for Bosnien-Hercegovina og med at støtte de reformer, der er nødvendige for at sikre en fredelig og fremgangsrig fremtid. Derfor kan jeg ikke acceptere påstanden om, at Rådet ikke vier Bosnien-Hercegovina tilstrækkelig opmærksomhed.

Alle ved, at vi stadig lever med konsekvenserne af de tragiske begivenheder i 1990'erne, som fru Ibrisagic også har nævnt her. Bosnien-Hercegovina, som i årtier var et symbol på fredelig sameksistens mellem nationer, kulturer og religioner, blev et område med ødelæggende konflikt. Siden da har det været EU's politik at arbejde for stabilitet og forsoning baseret på løftet om en europæisk fremtid for hele Balkanregionen. På trods af dette stilles vi stadig ofte over for en aggressiv nationalistisk retorik, der sigter mod at forstærke de nationale forskelle i Bosnien-Hercegovina og mod at forhindre den nationale forsoning. Tidens fylde har endnu ikke løst disse konflikter og har heller ikke helet sårene mellem de tre nationer, der udgør Bosnien-Hercegovina.

Det er ikke desto mindre overraskende, at nationalistisk retorik og holdninger går side om side med de fælles interesser for alle samfundene på Balkan og deres politiske repræsentanter i retning af en europæisk fremtid for Bosnien-Hercegovina. Indbyggerne i Bosnien-Hercegovina kæmper ganske enkelt for et mere sikkert liv og velstand. De ønsker at komme videre, og de regner med, at deres land bliver integreret i europæiske og andre strukturer som en garanti for fremtidig stabilitet. Selv om lokale politikere taler meget om Bosnien-Hercegovinas fremtid i EU, er det vanskeligt at se, at deres handlinger er tegn på et konkret engagement i denne dagsorden. Konflikten mellem interessen for en mere europæisk orientering og nationalisme skaber en reel risiko for, at mens resten af Vestbalkan bevæger sig fremad, vil Bosnien-Hercegovina blive ladet tilbage, viklet ind i sine interne konflikter.

Bekymring over en sådan udvikling i Bosnien-Hercegovina har betydet, at dette land fortsat står øverst på vores dagsorden og er fokus for vores konstante opmærksomhed. Bosnien-Hercegovina har været og vil fortsat være genstand for intense forhandlinger på alle niveauer inden for Rådet. Kommission og rådssekretariatet udvikler deres kontakter med partnere i landet i et forsøg på at fremme den politiske proces og hjælpe Bosnien-Hercegovina med at holde trit med resten af regionen. Medlemsstaterne supplerer den europæiske dagsorden gennem deres egen indsats på bilateralt plan. Vi sætter også stor pris på, at Parlamentet er så opmærksomt på Bosnien-Hercegovina. Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed over for de mange medlemmer af Europa-Parlamentet her i dag, som har støttet alle foranstaltninger, der fremmer stabilitet og politisk modenhed i Bosnien-Hercegovina.

EU ønsker fortsat at fremme en europæisk fremtid for hele regionen, inklusive Bosnien-Hercegovina. Men det kræver en betydelig indsats på opfylde kriterierne for EU-medlemskab. Dette betyder, at der skal udvikles en konsensusbaseret metode, og at man skal være parat til at foretage vidtgående ændringer. Dette kan ikke gøres fra dag til anden. Det kræver intet mindre end en fuldstændig politisk, økonomisk og social transformationsproces.

Bosnien-Hercegovina skal gennemføre vigtige ændringer af sine interne strukturer og beslutningsprocesser. Vi er skuffede over de manglende fremskridt i det bosniske ministerråd og den parlamentariske forsamling. De halter langt bagefter i forhold til det nødvendige. De nationale instanser skal helt klart styrkes og forbedres operationelt, så de kan begynde at skabe virkelige resultater, herunder betydelige fremskridt inden for EU-relaterede programmer. Dette er vigtigt, fordi EU kun kan forholde sig til Bosnien-Hercegovina som et

hele og ikke til de enkelte dele. Prioriteringerne for det europæiske partnerskab ligger også fast. EU er altid parat til at hjælpe, men kan og vil ikke påtage sig opgaver, der skal løses af politikerne i Bosnien-Hercegovina.

På trods af de fortsat nationalistisk inspirerede politiske dagsordener er vi klar over, at der er mulighed for kompromiser og aftaler i Bosnien-Hercegovina. Dette så vi tidligere f.eks. ved vedtagelsen af de to politilove, som skabte grundlaget for underskrivelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen, eller løsningen på Brckoproblemet, der markerede gennemførelsen af et af de vigtigste mål, som Fredsimplementeringsrådet havde defineret. Men selv i disse tilfælde skete fremskridtene og blev aftalerne altid indgået i sidste øjeblik og under et betydeligt pres fra det internationale samfund.

Der er behov for en langt mere moden fremgangsmåde. Det er af største betydning, at de lokale politiske ledere opfører sig ansvarligt, udviser initiativ og er klar over, hvem Bosnien-Hercegovina virkelig tilhører, og som er de virkeligt ansvarlige for landets fremtid. Indbyggerne i Bosnien-Hercegovina fortjener et bedre resultat af de stemmer, de har afgivet i stemmeurnerne. Det er et aspekt, som De som politikere mere end nogen andre kan bidrage til at fremme. En sådan udvikling vil føre til betydelige fremskridt med hensyn til det internationale samfunds tilstedeværelse i Bosnien-Hercegovina. Det er vigtigt med forandring. Så mange år er gået, siden fredsaftalen blev underskrevet, og Bosnien-Hercegovina skal nu stå på egne ben, opgive sin "protektorat"-tankegang og blive til en troværdig og fuldgældig stat. For at nå dette mål udformede Fredsimplementeringsrådet på det internationale samfunds vegne listen over de fem mål og to betingelser, som Bosnien-Hercegovina skal opfylde, inden der kan ske forandringer. Dette udgør en sand modenhedsprøve og støttes fuldt ud af EU.

5+2-listen er ikke bare endnu et katalog over supplerende betingelser og forpligtelser. Det er en omhyggeligt udarbejdet liste over krav, der er af grundlæggende betydning, hvis Bosnien-Hercegovina skal omdannes til en moderne og fuldgældig stat, som vil gøre det muligt at bringe den høje repræsentant kontors tilstedeværelse til afslutning. Enhver moderne stat har brug for et korrekt fungerende retssystem, effektive skattemyndigheder, beslutninger om alle spørgsmål om statslige aktiver og lige adgang til en forfatningsdomstol for alle borgere.

Vi har allerede mange gange hilst Pruderklæringen fra de tre politiske ledere i november velkommen, hvori de forpligtede sig til at samarbejde om at støtte udviklingen i Bosnien-Hercegovina. Vi støtter de aftaler, der er blevet indgået, og vi opfordrer de politiske repræsentanter til at fortsætte deres bestræbelser med henblik på det næste møde i Fredsimplementeringsrådets forvaltningskomité, der finder sted sidst i juni. Jeg mener virkelig, at de uløste spørgsmål vedrørende statslige aktiver kan blive løst og bør ikke komme til at udgøre nogen hindring for en løsning. Men initiativer på politisk plan kræver bredere opbakning. Derfor vil jeg gerne opfordre samfundet som sådan i Bosnien-Hercegovina til at blive en del af reformbestræbelserne. Især mediernes rolle bør være mere konstruktiv.

EU's mission er klar. Det er fantastisk vigtigt for den politiske ledelse i Bosnien-Hercegovina at samarbejde endnu tættere for at sætte sig ud over de historiske forskelle og føre deres land i retning af en tættere integration med Europa. EU vil altid være villig til at hjælpe i denne henseende, hvilket er vigtigt, ikke bare for Bosnien-Hercegovina selv, men også for den overordnede stabilitet og sikkerhed i regionen. Jeg ved, at vi i denne proces kan regne med Europa-Parlamentets støtte. Mine damer og herrer, jeg er Dem taknemmelig for Deres opbakning.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det glæder mig, at Vestbalkan er tilbage på Europa-Parlamentets dagsorden i denne uge. I de senere år er der sket en løbende stabilisering i regionen, ikke mindst takket være regionens europæiske perspektiver med EU-medlemskab som det endelige mål, når alle landene opfylder betingelserne. Kroatien er ret langt fremme med sine forhandlinger. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er et kandidatland, der ser frem til at indlede sine forhandlinger, og vi har et net af stabiliserings- og associeringsaftaler på plads. Stabiliteten i Kosovo blev opretholdt gennem den vigtige udvikling gennem hele sidste år.

Vi må ikke bringe disse resultater i fare gennem nogen form for selvtilfredshed eller distraktion i form af andre – undertiden måske mere presserende – spørgsmål. Mange vil stille spørgsmål ved EU-udvidelsen midt under en økonomisk krise, og diskussionerne vil formentlig tage til, mens vi nærmer os det næste valg til Parlamentet.

Dette er forståeligt, og jeg fornemmer smerten hos vores borgere vedrørende deres fremtid, job og velfærd. Samtidig må vi ikke gøre EU-udvidelsen til synderbuk for noget, den ikke er ansvarlig for. Vi må ikke gøre den til synderbuk for vores egne hjemlige økonomiske og sociale problemer. Derfor er det vigtigt med en velinformeret offentlig debat for at fastholde vores engagement og sikre fremskridt i denne vigtige region.

Der er blevet opfordret til en konsolidering af EU. Det er netop, hvad vi har gjort gennem det seneste år siden den nye konsensus om udvidelsen, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd og støttet af Europa-Parlamentet i december 2006. Nøglen til denne nye konsensus er ikke at påtage sig nye forpligtelser, men at holde de eksisterende løfter og respektere dem. Hvis landene på Vestbalkan med andre ord opfylder de opstillede krav, kan de bevæge sig i retning af EU-medlemskab.

I denne forbindelse hilser jeg fru Ibrisagics betænkning velkommen. Hun understreger med rette, at det er af grundlæggende betydning at tilbyde Vestbalkan en europæisk fremtid. Det er den vigtigste drivkraft bag de meget tiltrængte reformer og den øgede stabilitet på Vestbalkan. 10 år efter de skrækkelige begivenheder i Kosovo skal vi minde os selv om styrken ved det europæiske perspektiv. I dag bidrager det stadig til at konsolidere stabilitet og fred i en region, der rent faktisk ligger i vores egen forhave – ikke baghave, men forhave.

Vi kan ikke tage et sabbatår fra vores arbejde for fred og stabilitet på kontinentet. Samtidig med at EU fortsætter sin egen institutionelle reform, skal vi blive ved med at arbejde sideløbende med en omhyggeligt forvaltet og gradvis tiltrædelsesproces for Vestbalkan, der både styrker institutionerne og civilsamfundet der.

Tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien er indtil for nylig gået godt. Derfor foreslog Kommissionen i november 2008 en vejledende køreplan for at nå den afsluttende fase af tiltrædelsesforhandlingerne ved udgangen af 2009, hvis Kroatien opfylder betingelserne. Der er stadig meget at gøre, og mange reformer skal intensiveres fra kroatisk side. Desværre er forhandlingerne blokeret i øjeblikket på grund af grænsestriden mellem Kroatien og Slovenien. Dette er et bilateralt spørgsmål, som de facto er blevet et europæisk problem.

Siden januar har jeg i tæt samarbejde med det tjekiske formandskab og trio'en bestående af den tjekiske, franske og svenske regering taget initiativ til at bidrage til at finde en løsning. Målet er at finde en løsning på grænsespørgsmålet og skabe mulighed for en videreførelse af Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger. Dette arbejde foregår stadig, og vi har haft brug for en hel del tålmodighed og beslutsomhed for at fastholde dynamikken og fremskridtene. I går havde vi en hel dag med samtaler med udenrigsministrene fra Slovenien og Kroatien og triolandene. Jeg vil gerne tro, at vi er tæt på at finde en løsning og komme ud over disse forhindringer, så vi snart kan fortsætte Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger.

Med hensyn til Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien glæder jeg mig over den generelt tilfredsstillende afvikling af præsident- og kommunalvalget. Gennem de seneste måneder har vi insisteret på betydningen af disse valg for landets europæiske fremtid. Landet har reageret positivt på vores budskab og dermed bekræftet sin vilje til at gå videre i sin tiltrædelsesproces. Men vi må ikke glemme de centrale prioriteringer for reformerne. Nu er tiden inde til at intensivere bestræbelserne på at overholde de benchmarks, der er blevet indført for indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne.

Jeg vil gerne takke Doris Pack for hendes beslutningsforslag og hilse muligheden for at diskutere Bosnien-Hercegovina med Dem i dag velkommen på et meget centralt tidspunkt. Sidste år gjorde Bosnien-Hercegovina fremskridt på vejen mod europæisk integration, navnlig gennem underskrivelsen af stabilitets- og associeringsaftalen og interimsaftalens ikrafttræden. Der er også sket en positiv udvikling i de senere måneder, herunder Prudafalen, fremskridt vedrørende Brkosspørgsmålet og skridt i retning af en folketælling i 2011. Desuden er gennemførelsen af den foreløbige stabilitets- og associeringsaftale også på rette spor.

Selv om vi skal stå fast på opfyldelsen af "5+2"-betingelserne, inden den høje repræsentants kontor lukkes, er der nu en mulighed for, at de kan blive opfyldt i de kommende måneder. De seneste skridt i retning af oprettelsen af en fortegnelse over statslig ejendom er også positive i denne henseende.

Men både her og i resten af regionen er der ikke plads til bare at læne sig tilbage. De overordnede reformer har fortsat været langsomme, herunder inden for de centrale EU-prioriteringer, og udfordringerne findes stadig. Den nationalistiske retorik er stadig i høj grad tilstedeværende, hvilket skaber unødvendige politiske spændinger. Dette skal ændres, hvis Bosnien-Hercegovina ønsker at fortsætte sine fremskridt over for EU og undgå at sakke agterud i forhold til sine naboer.

Den serbiske regering er fortsat meget interesseret i at komme videre i sin europæiske dagsorden, og på det seneste har der været en række positive udviklingstendenser. Det vil imidlertid være væsentligt, fordi landet i stigende grad mærker de negative virkninger af den globale finanskrisen, at man ikke overser de centrale reformforanstaltninger. Processen med strukturtilpasninger skal fortsætte, og landet skal gennemføre sine forpligtelser, navnlig med hensyn til retsvæsenet og retsstatsprincippet.

I øjeblikket undersøger vi, hvordan vi kan afbøde virkningerne af finanskrisen, i tæt samarbejde med min kollega, Joaquín Almunia. Vi er f.eks. ved at kigge på vores program for førtiltrædelsesbistand, hvor vi overvejer at konvertere en del af det nationale tilskud for 2009 til direkte budgetstøtte, også med støtte fra de internationale finansinstitutioner.

Vi sætter pris på Parlamentets fortsatte støtte til EU's indsats i Kosovo, som fortsat er en europæisk prioritering og af central betydning for den regionale stabilitet. Det Europæiske Råd har gentagne gange bekræftet, at Kosovo deler et europæisk perspektiv med resten af Vestbalkan. Rådet har bedt Kommissionen anvende Fællesskabets instrumenter til at fremme den økonomiske og politiske udvikling og foreslå foranstaltninger for at komme videre i denne retning.

Til efteråret vil Kommissionen fremlægge en undersøgelse om dette. Vi vil undersøge, hvordan Kosovo kan gøre fremskridt som en del af den større region i forhold til integrationen med EU inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsprocessen.

Endelig, når vi ser på 2009 samlet set på Vestbalkan som en samlet region, er der sket gode fremskridt inden for visumliberalisering, hvilket for mig beviser, at når incitamenterne er de rette, reagerer landene med effektive reformer. Dette er formentlig det enkelte politikområde inden for EU, der er vigtigst for den almindelige befolkning – de almindelige borgere – på Vestbalkan. Vi håber at kunne fremsætte et forslag om visumfri rejse ved slutningen af det tjekkiske formandskab for de lande, der er længst fremme på dette område, og som har opfyldt de opstillede betingelser. Dette kan give Rådet mulighed for at træffe beslutninger om indførelse af visumfri rejse for de lande, der er nået længst, ved udgangen af 2009.

Kære venner, jeg regner med Deres støtte i dette vigtige visumspørgsmål og mere generelt vedrørende det europæiske perspektiv for Vestbalkan.

Bastiaan Belder, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om International Handel*. – (NL) Fru formand! I sin udtalelse om fru Ibrisagis prisværdige betænkning understreger Udvalget om International Handel betydningen af konkrete udsigter til EU-medlemskab for den politiske og økonomiske udvikling i staterne på Vestbalkan.

Eftersom man kan iagttage en monopolistisk markedskraft inden for vigtige økonomiske sektorer i regionen, skaber en sådan situation en dobbelt hindring, især når den går hånd i hånd med partipolitiske bånd. Den nationale udvikling stagnerer, og de europæiske virksomheder holder sig væk. Det fremmeste eksempel på dette er Delta Holdings uhindrede vækst i Serbien med dens indflydelsesrige direktør Miroslav Mišković som blæksprutten i toppen. Kommissæren mødte ham tilbage i oktober.

Jeg vil spørge Kommissionen, hvilke modforanstaltninger De hidtil har truffet i forhold til Beograd? I maj 2007 opfordrede man i en lækket rapport fra den amerikanske ambassade til, at Delta Holdings monopol skulle ophøre hurtigst mulig, både i Serbiens egen interesse og af hensyn til landets europæiske integration. Kommissæren talte om en motor for udviklingen. Jeg må sige, at der er rigtig meget sand i den serbiske motor.

Doris Pack, *for PPE-DE-Gruppen*. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Sidste efterår opgav vi alle håbet om, at noget virkelig ville ændre sig i det politiske liv efter den såkaldte Prudafale mellem repræsentanterne for de tre største partier i Bosnien-Hercegovina om fælles politiske skridt på talrige politiske områder. Hvor står vi i dag? For størstedelens vedkommende var der tale om tomme løfter, som ved nærmere eftersyn forsvandt i den blå luft. Den etniske splittelse i Bosnien-Hercegovina er blevet dybere. Mistilliden er blevet større. Befolkningen manipuleres gennem uansvarlige politikker baseret på rent etniske kriterier i stedet for at løse de reelle problemer. Alle i Bosnien-Hercegovina har brug for en chance for god uddannelse, alle har brug for et godt retssystem, de har brug for arbejdspladser. De har kort sagt brug for håbet om en bedre fremtid.

EU har i årevis hjulpet landet med masser af penge og arbejdskraft, men de har naturligvis også behov for statslige administrationsstrukturer, der kan optage og udnytte disse. Jeg vil gerne nævne tre vigtige punkter. Spørgsmålet om statsligt ejerskab skal løses. Forfatningsreformerne skal løses på grundlag af en bred politisk og social konsensus. Det er kun hele staten Bosnien-Hercegovina, der kan blive medlem af EU.

Køreplanen for visumliberalisering skal færdiggøres. Borgerne ønsker lige som deres politikere at kunne rejse frit. Så politikerne skal sørge for, at der gives grønt lys ved udgangen af i år. Alle borgere har brug for et fungerende retssystem, ikke et, der anvender én form for retfærdighed i det ene tilfælde, og en anden i et andet. Frustration breder sig overalt. Civilsamfundet har hurtigst mulig brug for en stærkere stemme på alle områder for at minde politikerne om, hvad deres arbejde består i.

Men det er vanskeligt at komme ud af skjulet, fordi det partipolitiske netværk strækker sig ud over hele landet. De få arbejdspladser, der udbydes, afhænger af partiernes gode vilje. Vi ønsker den høje repræsentant held og lykke med at løse den gordiske knude med politikernes passivitet, laissez-faire og laissez-aller, så fred og stabilitet endelig kan vende tilbage, og befolkningens fremtid kan blive mere rosenrød, end den er i øjeblikket.

FORSÆDE: Manuel António DOS SANTOS

Næstformand

Hannes Swoboda, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke begge ordførerne for Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet. Man har igen udarbejdet gode betænkninger, og de vil få bred opbakning.

Jeg vil gerne kommentere det, kommissær Rehn sagde, for på mig virker det, som om det var det vigtigste budskab i dagens forhandling, nemlig at integrationsprocessen, tilnærmelsen af landene i Sydøsteuropa ikke skulle afbrydes, ikke bare af hensyn i disse landes interesse, men også i vores egen interesse. Kommissæren sagde, at De skal være realistiske i Kommissionen. Måske kan vi her i Parlamentet være lidt mere idealistiske, men i sidste ende skal vi også være realistiske. Det er en lang og vanskelig vej, og målet kan ikke nås fra den ene dag til den anden. Derfor er de bemærkninger, som jeg hører fra enkelte sider i stil med "lad Kroatien komme med, og det vil sætte en stopper for det i et stykke tid" det forkerte signal at udsende. Intet af det, fru Pack opfordrede til og med rette krævede, vil blive til virkelighed, hvis befolkningen der har en fornemmelse af, at de uanset hvad ikke er velkomne i EU, og at deres tiltrædelse under alle omstændigheder vil blive trukket i langdrag.

Den anden ting er, at vi skal sige det højt og tydeligt, at de bilaterale problemer, som bekymrer os i øjeblikket, i det mindste proceduren, processen, skal løses på samme måde som bilaterale spørgsmål. Fremover skal de afklares, inden forhandlingerne går i gang, så de ikke ødelægger hele forhandlingsproceduren.

For det tredje var det, ministeren sagde, også meget vigtigt. Vi kan ikke gøre arbejdet for landets politikere og befolkning. Landets befolkning skal udføre deres egen opgave. Som Doris Pack sagde, skal de politiske kræfter løse deres egne problemer. Det vil så åbne vejen til EU, og denne vej vil afhænge af, hvordan disse lande klarer sig, og ikke af vores vilje. Vores vilje skal være til stede.

Johannes Lebech, for ALDE-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Hovedlinjen i fr. Ibrisagics beslutning om Vestbalkan er helt klar. Det understreges, at der er en sammenhæng mellem reformer i regionen og landenes mulighed for at blive optaget i EU. Det er den dynamik, som vi så praktiseret med så stor succes i den sidste store udvidelse af EU. Beslutningen peger på en række praktiske områder, hvor landene kan gøre det bedre, og peger også på de mange vitterlige problemer, der er i området. Men jeg finder også, at det er meget vigtigt i dag at understrege over for landene, deres politikere og befolkninger, at de også selv skal levere. De skal også selv tage ejerskab i processen. Det er ikke kun Unionen, der skal levere. Integrationsprocessen skal også fremmes indefra i staterne. Det handler om en kamp mod korruption og kriminalitet og om skabelsen af et stærkt civilsamfund og skabelsen af videnbaserede økonomier og samfund. Det er den proces, vi gerne vil se, så vi kan se frem til, at alle landene på Vestbalkan en dag er fuldgældige medlemmer af Unionen som basis for sikring af fred, sikkerhed og samarbejde – også i den del af Europa.

Paul Marie Coûteaux, for IND/DEM-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Der kan ikke være tale om, at vi stemmer for en sådan betænkning. For det første er de konstante henvisninger til Lissabontraktaten uacceptable, da denne traktat ikke er blevet ratificeret og sikkert aldrig vil blive det. De er nødt til at se det i øjnene: Projektet med det formål at indføre den rene og skære overnationale stat, som blev iværksat for otte år siden med det fantastiske Giscardkonvent, er ganske enkelt slået fejl.

Frem for alt kan vi ikke acceptere den ironiske tone i en betænkning, hvor selve titlen, "Konsolidering af stabilitet og velstand på det vestlige Balkan", er forbløffende hyklerisk. En forbløffende betænkning med det indlysende formål at forberede medlemskab for nye lande, navnlig Bosnien, det såkaldte Makedonien, Albanien, og – hvorfor ikke? – også Kosovo, hvor man taler, som om den nuværende situation på Balkan var stabil, mens man fuldstændig ignorerer det forfærdelige spil, der spilles af to vigtige magter, USA og Tyskland, som med stor iver deltog i den politiske opbrydning af hele regionen.

For at opnå denne opbrydning vil jeg erindre Dem om, at NATO-styrkerne gik så vidt som til at bombardere Beograd, hovedstaden i en europæisk stat. Den kommende 10-årsdag for denne dystre episode vil naturligvis blive forbigået i tavshed, men jeg er fast besluttet på at minde om den her.

Kosovo er symbolet på dette projekt med politisk opbrydning. Det er let at se den fordel, som disse magter kan få gennem et sådant område med lovløshed, som er åbent for alle former for smugleri, og fordi området ligger i hjertet af vores kontinent, er det naturligvis et meget hensigtsmæssigt sted at oprette militærbaser.

Men Kosovo afslører det sande ansigt for en politik, der har til formål at balkanisere Europa. Det er et Europa i tysk stil, et Europa bestående af regioner eller etniske grupper, dette Europa med 100 flag, som ved at afskaffe staterne gradvis vil afskaffe den folkelige vilje for at afvæbne befolkningerne og overgive dem til oligarkier af enhver farve.

Alt dette forbigår betænkningen i tavshed. Det er i tavshed, under dække af det sædvanlige slør af gode hensigter, at Europa balkaniseres og neutraliseres så meget, at det forsvinder ud af historien. Det bliver imidlertid historien, der bliver dommer over alt dette. I mellemtiden, mine damer og herrer, vil jeg overlade Dem til Deres projekter.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! I Ibrisaigic-betænkningen understreger man naturligvis, at stabilitet på Vestbalkan er vores vigtigste prioritering. Efter min mening er EU-medlemskab den lim, der binder regionen sammen i fred og stabilitet. Vi forventer stadig, at Kroatien bliver det næste land, der kommer med i EU, hvis Slovenien bilægger sine grænsestridigheder, medmindre naturligvis det lille Island hurtigt kommer med.

Men i virkeligheden er tingene lidt mere komplicerede, da Bosnien-Hercegovina efter Dayton stadig er langt fra at blive en ægte nation, og da Grækenland blokerer for fremskridt med hensyn til Makedonien på grund af navnespørgsmålet. Derudover har vi kreditkrisen og den overordnede tyske og franske modstand mod enhver yderligere udvidelse, før Lissabontraktaten er blevet ratificeret, selv om det efter min mening kun er et påskud for at standse alle udvidelser.

Mange EU-landes og USA's beslutning om at anerkende Kosovo som en uafhængig stat har også skabt nye skillelinjer i en region, der har lidt så meget af splittelse i fortiden. Vi ved allerede, at Kosovo ikke kan komme med i EU, fordi nogle medlemsstater ikke vil anerkende det, og historien om FN-medlemskab er tilsvarende. Derimod gør nabolandene Serbien, Montenegro og Makedonien er langsomt fremskridt i retning af et senere EU-medlemskab. Dermed kan Kosovo ende som en isoleret enklave, uden EU-medlemskab, men finansieret af EU's skatteydere i årtier fremover.

Forsøget på at løse et spørgsmål gennem internationale, ensidige ordrer har forårsaget flere problemer end løsninger, navnlig i selve regionen. En mere afbalanceret og afmålt metode kan i sidste ende give Kosovos befolkning mulighed for at nyde godt af fordelene ved EU-medlemskab. Tålmodighed i alle spørgsmål er en dyd, ikke mindst i udenrigspolitik.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Selv i økonomiske krisetider må EU ikke glemme det engagement, vi har indgået over for landene på Vestbalkan med hensyn til en fremtidig EU-udvidelse. Derfor glæder jeg mig over denne forhandling og den klare bekræftelse af målet om en fremtidig udvidelse. Den europæiske integration er af stor betydning for alle indbyggere i Bosnien-Hercegovina, det land, vi især fokuserer på ved dagens forhandling. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastslå, at løftet om EU-medlemskab blev givet til Bosnien-Hercegovina som ét land og ikke som de enkelte områder. Derfor – og det har vi gentaget mange gange her – skal de effektive reformer, der er nødvendige for medlemskab af EU, gennemføres. Forfatningsreformen i Bosnien-Hercegovina bør føre til en fungerende centraliseret stat med hensigtsmæssige instanser for lovgivning, budget, den udøvende magt og retsinstanter, der giver landet mulighed for at opretholde et fungerende enhedsmarked, at tilstræbe politisk, økonomisk og social samhørighed og forsvare landets interesser i udlandet, herunder også en dag som medlem af EU. Jeg vil gerne slutte med at opfordre landene på Vestbalkan samt Rådet og Kommissionen til at intensivere deres bestræbelser på at afskaffe visumordningen. Visumfri kontakter og fri bevægelighed for personer vil være en stor hjælp for Vestbalkans lande på deres vej mod EU-medlemskab.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Hr. formand! Jeg vil kun tale om Bosnien og fru Packs beslutningsforslag, som vi med stor fornøjelse vil støtte i morgen.

Det er altid frustrerende at tale om Bosnien, og det glæder mig, at kommissæren også har kunnet nævne et par positive ting med hensyn til udviklingen i Bosnien. Men man undrer sig undertiden over, om glasset er halvfyldt eller halvtomt. Nogle gange undrer jeg mig faktisk over, hvor glasset er i forbindelse med Bosnien.

Hr. Swoboda sagde netop, at et problem med udviklingen der er, at man har en fornemmelse af, at uanset hvilke forandringer der sker der, vil landet stadig ikke komme med i Unionen. Men når jeg taler med

befolkningen der, får jeg nøjagtig det modsatte indtryk, nemlig, at de siger "Selv om vi ikke ændrer noget, kommer vi stadig med, fordi de så brændende ønsker at få os med". Uanset hvilken af de to fejlopfattelser, vi taler om, skal vi gøre os fri af dem begge.

Hvis der gennemføres reformer der, og hvis befolkningen går i gang med at arbejde på et respektabelt retssystem og med at bekæmpe bureaukratiet, er en europæisk fremtid realistisk, men hvis det ikke sker, er det ikke realistisk. Dette budskab skal videreformidles klart og tydeligt, og for mig at se lykkes dette på fremragende vis i fru Packs beslutningsforslag.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Hr. formand! Stabilitet og velstand på Balkan, det er et mål – det er målet – for bag alt dette ligger spørgsmålet om fred i vores område.

Ja, tiltrædelsesprocessen er et redskab, men det må ikke langsomt blive til Penelopes ligklæde, hvor vi om natten trævler det op, vi har vævet om dagen.

Balkans naturlige vej er at komme med i EU. Der findes en klar politisk vilje. Det er et lys som især for befolkningen udgør et signal.

Jeg taler ikke om udvidelsen, men det, der især er behov for, er at tilskynde til integration af landene og regionerne på Balkan. Ja, vi skal vise, at vi er krævende, at vi kræver demokrati og retfærdighed, men at bruge disse krav til at blive ved med at afvise integration er efter min mening en grundlæggende politisk fejl. Som bevis nævner jeg bl.a. disse spørgsmål om bilaterale konflikter. Vi skal blive enige om – og det står i betænkningen – en proces for løsning af bilaterale problemer, men uden alt det, der blokerer tiltrædelsesprocessen. Det er en måde, hvorpå vi kan bygge og genopbygge vores Europæiske Union, udvidet med alle Balkanlandene.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissær Rehn for at have givet os en oversigt over Vestbalkan igen i dag.

Jeg er netop vendt tilbage fra Makedonien og Kosovo og vil gerne komme ind på tre ting. Den første er den manglende enhed inden for EU. Hvis den fortsætter inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, har vi ingen stabilitet og finder ingen løsning på den etniske splittelse på Balkan.

For det andet er de tyske konservative i CDU's strategi faldet som en bombe på Balkan, fordi man opgiver det europæiske perspektiv med troværdighed, og hvis valgkampen forud for valget til Europa-Parlamentet føres på den måde, vil der igen opstå konflikter på Balkan.

For det tredje, og det er grunden til, at vi skal handle nu, skal vi ikke bare fastholde dette perspektiv, men også gøre det gennemførligt: Grækenland skal ophæve sit veto mod Makedoniens medlemskab af NATO, og vi skal stå sammen om at anerkende Kosovos uafhængighed, da det ellers vil ramme vores EULEX-mission.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Hr. formand! Bosnien-Hercegovina er rent faktisk et mini-Jugoslavien, en føderation, hvor forskellige befolkningsgrupper skal vælge mellem at leve fredeligt sammen eller at udkæmpe interne konflikter over deres område.

Siden Jugoslavien faldt fra hinanden i 1992, har man forsøgt at gøre Bosnien-Hercegovina til en enhedsstat, men uden held. Jeg forventer ikke, at dette vil blive muligt i en nær eller fjern fremtid. Det vil kun være muligt at skabe enighed mellem de tre befolkningsgrupper og deres politiske ledere om en effektiv styreform, hvis ingen føler sig truet af de andre eller af verden udenfor. Først når EU's høje repræsentant og de udenlandske soldater har trukket sig ud af landet, bliver der mulighed for et kompromis. Indtil da vil der kun være tale om stagnation.

Derfor vil jeg ikke stemme for beslutningsforslaget om dette land, som kun kan føre til fortsættelse af protektoratet og dermed til stagnation. Vi skal huske på, at Bosnien-Hercegovina hovedsagelig bebos af tre befolkningsgrupper, hvoraf ingen har flertallet i landet, og hvor en del føler sig knyttet til Serbien, en del til Kroatien, mens andre ønsker at understrege en specifikt bosnisk identitet. Det skal vi tage hensyn til.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Det er en glæde for mig at deltage i drøftelsen af dette dokument, hvori man understreger, at det bedste grundlag for fremtiden for alle lande i regionen er deres fuldstændige integration som medlemsstater i EU.

Balkan har altid været og vil altid være en europæisk region. Fremme af samarbejdet på regionalt plan bør også være en af EU's grundlæggende politikker. Jeg vil gerne fokusere på behovet for at støtte den interparlamentariske dialog på regionalt plan som et vigtigt element i den europæiske integrationsproces.

EU's medlemsstater i regionen kan spille en vigtig rolle i denne proces. Støtte til aktiviteterne inden for det regionale center for samarbejde er af særlig betydning, hvilket bidrager til at videreføre og fastholde stabilitetens politikker og principper for at gøre Vestbalkanregionen til et område med sikkerhed og stabilitet.

Jeg støtter ophævelsen af visumordningen som et vigtigt skridt i integrationen af Vestbalkan.

Petr Nečas, *formand for Rådet*. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem for en meget nyttig forhandling. Det glæder mig også, at EU's medlemsstater har givet deres generelle opbakning til tanken om visumliberalisering med landene på Vestbalkan. Jeg vil gerne udtrykke min helhjertede støtte til erklæringen fra hr. Rouček, som kom med en meget kraftig appel i denne henseende, idet styrkelsen af personlige kontakter mellem borgerne fra landene på Vestbalkan og borgerne i EU bestemt er et positivt skridt, der vil bidrage til at afhjælpe den følelse af isolation, som nogle af disse stater føler, og som vil hjælpe med at skabe et Europa uden hindringer. Jeg mener også helt sikkert, at den økonomiske krise, vi befinder os i i dag, ikke må blive en undskyldning for at nedbremse udvidelsesprocessen, hvilket talere som hr. Rouček også var inde på. Tværtimod er det navnlig vigtigt for stabiliteten i regionen, at processen ikke mister sin dynamik.

Det glæder mig også, at der er sket fremskridt i forhandlingerne om Montenegros ansøgning om medlemskab af EU, som Rådet netop har overdraget til Kommissionen med henblik på udformningen. Formandskabet anser dette skridt for at være et meget vigtigt signal til hele regionen. Vi anser også fjernelsen af blokeringen af tiltrædelsessamtalerne med Kroatien for at være vigtig. Vi mener ikke, at det er formålstjenligt, at udvidelsesdagsordenen skal bebyrdes med bilaterale spørgsmål. Det er fortsat en udfordring at gøre fremskridt med hensyn til Serbiens integration i Europa, og de er betinget af et fuldstændigt samarbejde med den relevante internationale domstol, herunder anholdelse og overdragelse af de resterende sigtede. Formandskabet arbejder hårdt på, at den midlertidige aftale om handel og handelsspørgsmål skal gennemføres fra EU's side, og på, at ratificeringsprocessen inden for stabiliserings- og associeringsaftalen, der blev underskrevet sidste år, skal komme i gang. Stabiliserings- og associeringsprocessens betydning for reformerne i Serbien og for støtten til den hovedsagelig proeuropæiske regering er hævet over enhver tvivl. Præsident- og lokalvalget i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har opfyldt de fleste internationale standarder og har generelt opfyldt betingelserne for en fri og demokratiske afholdelse af valget. Men det er klart, at uden en løsning på den bilaterale tvist over landets navn, vil der fortsat kun ske minimale fremskridt i retning af at tildele landet kandidatstatus.

Bosnien-Hercegovina skal også gøre fremskridt. Afhængighed af det internationale samfund er ikke nyttigt, men undergraver snarere princippet om ansvarlighed og fjerner ansvaret fra de lokale politikere, som hr. Swoboda helt rigtigt påpegede tidligere. Jeg vil gerne benytte denne mulighed til at opfordre de politiske ledere i Bosnien-Hercegovina til at samarbejde aktivt om at føre deres land i retning af en bedre fremtid. Det virker mod hensigten at vende tilbage til en politik baseret på etniske principper, som Doris Pack så rammende udtrykte det. Den planlagte overgang fra et kontor for den høje repræsentant til et styrket kontor for EU's særlige repræsentant betyder ikke, at hverken det internationale samfund eller EU forlader Bosnien-Hercegovina. Tværtimod er EU på plads for at hjælpe, og vi er helt klar over, at Bosnien-Hercegovina ikke bare er endnu et kandidatland, men rent faktisk er et meget specifikt tilfælde med meget følsomme spørgsmål og problemer. Som led i sin strategi planlægger EU at oprette et kontor og en politik for fred, og det skal sandsynligvis overtage alle koordineringsaktiviteter fra det internationale samfund i Bosnien-Hercegovina. Men vi vil først gøre det, når Bosnien-Hercegovina selv viser, at man er klar til en sådan betydningsfuld kvalitativ forandring. Det første vigtige skridt for Europa blev taget med underskrivelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen, men det var bare begyndelsen. Vi er klar til fortsat at yde bistand i denne proces, som uundgåeligt vil blive langvarig.

2009 er et vigtigt år, og det kan blive afgørende for Bosnien-Hercegovina. For det første er overgangen fra et kontor for den høje repræsentant til et kontor for EU's særlige repræsentant inden for rækkevidde. Det udgør et betydningsfuldt skridt væk fra afhængighed for Bosnien-Hercegovina. For det andet skal perioden efter det næste parlamentsvalg i 2010 udnyttes bedst mulig til at fremme den væsentlige reformdagsorden, herunder forfatningsreformer, som fru Pack korrekt påpegede. For det tredje bevæger hele regionen sig fremad. Bosnien-Hercegovina må simpelthen ikke få lov til at stå alene tilbage. Hr. formand, mine damer og herrer, jeg vil gerne afslutte med noget, vi alle ønsker. Vi ønsker, at Bosnien-Hercegovina skal gøre fremskridt. Vi sætter pris på den støtte, vi får til dette mål fra de ærede medlemmer af Europa-Parlamentet.

Olli Rehn, *medlem af Kommissionen*. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke alle for denne ansvarsfulde forhandling og for deres støtte til det europæiske perspektiv for Vestbalkan. Jeg deler

den bekymring, der kom til udtryk i denne diskussion fra medlemmer som fru Pack, hr. Swoboda og hr. Maaten vedrørende den politiske udvikling i Bosnien-Hercegovina.

Nogle gange ser det ud, som om Bosnien-Hercegovina har en ufejlbarlig evne til at skabe og nærmest forny politiske spændinger, selv om den sunde fornuft dikterer, at vi burde forvente en styrket udvikling i en anden retning og en politisk forsoning i Bosnien-Hercegovinas politiske fremtid.

Jeg er enig med hr. Maaten om, at alle lande på Vestbalkan deler den holdning, at de en dag vil kunne komme med i EU, hvis de opfylder betingelserne for EU-medlemskab, som jo er baseret på Københavnskriterierne. Dette gælder også for Bosnien-Hercegovina. Der vil ikke blive tale om genveje eller rabatter med hensyn til de betingelser, der gælder for dette land, og hvis nogen tror det, tager vedkommende fejl. Det er meget vigtigt, at denne korrekte tankemåde vinder fodfæste i Bosnien-Hercegovinas egen politiske debat, så borgerne der kan udlede deres egne konklusioner om, hvilken type politik de har ret til at forvente af demokratisk valgte politikere.

Jeg ser Bosnien-Hercegovinas fremtid som følger, og mit synspunkt er baseret på et samarbejde med Javier Solana, med hvem vi har udarbejdet adskillige meddelelser om landets fremtid og EU's rolle der. For det første er det vores mål at bevæge os væk fra Daytonæraen til Bruxellesæraen, dvs. æraen for det internationale samfunds høje repræsentant til EU's forstærkede tilstedeværelse i Bosnien-Hercegovina. Dette betyder formentlig også et system med "to kasketter" for EU's særlige repræsentant og lederen af Kommissionens repræsentation, så vi kan udnytte EU's politiske og økonomiske ressourcer bedst mulig.

Det er klart, at et protektorat ikke kan ansøge om EU-medlemskab, og derfor er denne overgang en organisk ingrediens, et centralt aspekt af Bosnien-Hercegovinas tættere forbindelser med EU, og det er også derfor, at det er i landets politikeres og navnlig dets borgeres interesse, at betingelserne i denne forandringsproces opfyldes.

Dette spørgsmål har også politisk betydning, fordi det er for let at skyde skylden for Bosnien-Hercegovinas problemer på det internationale samfund, når befolkningen ikke ønsker at se sig selv i spejlet. Det er også for nemt at skyde skylden på den høje repræsentant, når man burde forhandle og forsøge at nå frem til en aftale med sine landsmænd. Jeg håber i denne forbindelse, at Bosnien-Hercegovinas politiske kultur vil forbedre sig og modnes, og at landets medier også vil tage ansvaret for at sørge for, at den negative, nationalistiske sprogbrug ikke vinder større indpas, end det er tilfældet i øjeblikket.

For det andet skal landet reformere sin forfatning, så det får mulighed for at etablere en levedygtig regeringsform. I øjeblikket er Bosnien-Hercegovinas regeringsform for dyr, for ineffektiv og ganske enkelt uforenelig med EU-medlemskab. Derfor skal forfatningen reformeres – gennem evolution, ikke revolution – og det glæder mig, at der er tegn på, at ledende politikere diskuterer spørgsmål af denne art.

For det tredje og sidste er visumfrihed en central del af Bosnien-Hercegovinas fremtid i Europa, og jeg er sikker på, at landet således rustet vil kunne indgå i et samarbejde med de øvrige europæiske stater, hvilket helt klart vil gavne landet selv, dets borgere og ligeledes EU.

Anna Ibrisagic, ordfører. – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Nečas for hans engagement i denne forhandling i aften. Jeg vil også gerne takke hr. Rehn for at have nævnt de bilaterale tvister, der i praksis er blevet europæiske problemer, og for at understrege, hvor vigtigt det er for os ikke at ofre udvidelsen på grund af finanskrisen.

Bilaterale tvister hæmmer i øjeblikket Kroatens og Makedoniens chancer for at fortsætte på vejen mod EU-medlemskab, mens de gennemfører de nødvendige reformer. Med min betænkning vil Europa-Parlamentet føje sin stemme til det kor, der insisterer på, at bilaterale tvister skal forblive netop dette – bilaterale – og ikke blandes sammen med tiltrædelsesprocessen.

Endelig vil jeg gerne sige, at jeg mener, at udvidelsen til Vestbalkan er for vigtig for fred, frihed og fremgang på vores eget kontinent til, at vi kan risikere at bringe den i fare.

Dette er det budskab, jeg gerne vil have min betænkning til at udsende til de 500 mio. europæere, der snart skal vælge et nyt Parlament, til medlemsstaternes regeringer, til Kommissionen og til befolkningen og politikerne på Vestbalkan. Det er et budskab, som det er særligt vigtigt at udsende i en tid, hvor den økonomiske krise risikerer at få stadig flere mennesker og politikere i Europa til at ville lukke døren bag sig og ikke give flere mennesker lov til at leve, arbejde og handle, hvor de ønsker det på vores kontinent. Jeg håber derfor også, at dette er et budskab, som mine kolleger her i Parlamentet vil tage med sig til den

kommende valgkamp. Hvis Europa er blevet koldere og mere indadskuende, er det en prioritering for os her i Parlamentet at arbejde på at gøre det gæstfrit og åbent igen.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted fredag den 24. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Vestbalkanregionen udgør et særligt tilfælde blandt de lande, som EU ligger tæt på. Det er en region, der står over for talrige udfordringer, og som stadig skal gennemgå mange flere faser, før integrationsprocessen kan gennemføres. Men det er en region, hvis udsigter til EU-medlemskab er klare og utvetydige.

Både mine kolleger og jeg ønskede at sikre, at denne beslutning rent faktisk principielt og detaljeret bekræfter EU's interaktion med landene i området. Vi lægger, som jeg fremhæver i mit ændringsforslag, vægt på en række spørgsmål: visumordningen, processen med at informere borgerne om EU, økonomisk samarbejde med staterne på Vestbalkan, mindretalsrettigheder, studieprogrammer i EU for unge fra regionen samt en styrkelse af den interparlamentariske dialog, også før disse lande kommer med i EU.

Vi mener, at den europæiske foreningsproces kan fortsætte på borgerniveau, når den er blevet langsommere på institutionelt niveau. Jeg mener også, at når man anskuer tingene ud fra dette perspektiv, kan vi fortsat lade vores omsorg for regionens stabilitet blive omsat til praksis og ikke kun gennem retorik, eller ud fra et historisk synspunkt.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), skriftlig. – (HU) EU's udvidelsespolitik er det bedste instrument til at bevare stabilitet og den fredelige tilstand i Vestbalkanregionen. Vi håber, at vi vil kunne byde Kroatien velkommen i 2011 under det ungarske formandskab, men dette afhænger af, at Kroatien endelig bliver enig med Slovenien om at indlede bilaterale samtaler med internationale mæglere om delingen af Piranbugten. Formålet med samtalerne om Piranbugten er at løse den verserende grænsestrid mellem de to lande, og hvis det ikke lykkes, vil Kroatien bestemt ikke kunne blive medlem af Fællesskabet. En anden betingelse er, at Kroatien også samarbejder fuldt ud med Den Internationale Straffedomstol i Den Haag om at eftersøge og udvise krigsforbrydere.

17. Ikke-spredning af kernevåben og fremtiden for traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0234/2009) af Angelika Beer for Udvalget om Udenrigsanliggender, der indeholder:

forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om ikke-spredning af kernevåben og fremtiden for traktaten om ikke-spredning af kernevåben (NPT) [2008/2324(INI)].

Angelika Beer, ordfører. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Eksistensen af tusindvis af atomvåben er den farligste arv efter den kolde krig. Dette er ikke mine ord. De er hentet fra talen, som præsident Obama for nylig holdt i Prag om den største trussel, vi står over for. Ingen andre spørgsmål er vigtigere for sikkerheden i det 21. århundrede.

Vi har hørt lignende udtalelser i de senere år, f.eks. fra de amerikanske strateger Kissinger og Sam Nunn, der har udformet en specifik vej mod en verden uden atomvåben. Højstående europæiske politikere har tilsluttet sig, og selv FN's generalsekretær har udformet en nedrustningsplan med fem punkter. Der har aldrig været et bedre tidspunkt at genoptage samtalerne om atomnedrustning.

Vi må ikke glemme, at der i de senere år kun er sket tilbageskridt. Forhandlingerne ved NPT-revisionskonferencen i 2005 var en katastrofe. Dette må ikke gentage sig næste år. Vi europæere skal nu demonstrere, at vi mener det alvorligt med nedrustning. Hvis EU bevæger sig fremad, kan vi sætte standarden, og derfor forstår jeg slet ikke, hvorfor flertallet her i Parlamentet tydeligvis ikke ønsker at støtte disse ambitiøse mål om at reducere antallet af masseødelæggelsesvåben.

⁽¹⁾ See Minutes

De mangfoldige ændringsforslag fra den Konservative gruppe i Udvalget om Udenrigsanliggender vendte min betænkning og dens mål om at tale om nedrustning og fremsætte en henstilling til Rådet på hovedet og gjorde den til en pjaltet las af en tekst. Her i Parlamentet har vi et ansvar for at stå fast, og vi kan ikke udsætte det til senere eller overdrage det til andre parlamenter.

Vi lobbyer for støtte til atomvåbenkonventionen og Hiroshima-Nagasaki-protokollen, fordi nedrustning er en mulighed. Det er ikke en dum, fjern illusion. Vi kan gøre det, hvis vi presser på i dette spørgsmål. De dokumenter, vi ønsker, strider ikke imod NPT. De stopper et hul i NPT og styrker den derfor. Vi har brug for en klar politisk erklæring, og det er min opfordring til alle grupper ved afstemningen i morgen: At de i dag genoverveje den rette fremgangsmåde.

Jeg ved, at NPT også omfatter civile aspekter, men vi taler ikke om en renæssance for civil kernekraft i dag, men om atomnedrustning. Som formand for Delegation for Forbindelserne med Iran og talskvinde om udenrigspolitik vil jeg også gerne sige, at enhver, der ikke har lært noget af Irankrisen i de senere år, som ofte har skabt fare for en militær eskalering, og som viser, at den civile udnyttelse af atomenergi ikke kan adskilles fra militær misbrug og spredning, ikke har forstået noget af hele de senere års udenrigspolitik, farerne og udfordringen med atomnedrustning.

Vi ved alle, at vi ikke kan nå vores mål fra dag til anden, men vi er nødt til at komme i gang. Vi kan ikke bruge årtier på at kræve atomnedrustning af amerikanerne – med fuld enstemmighed – og nu, hvor præsident Obama siger, at han er klar til det, hvor præsident Medvedev siger, at han er klar til det, afviser et konservativt flertal at følge denne vej. Derfor vil jeg helt ærligt gerne igen opfordre Dem til, som De blev instrueret om af Udvalget om Udenrigsanliggender, ikke at blande spørgsmålet om civil udnyttelse af kerneenergi sammen med en mulighed for atomnedrustning. Enhver, der lukker muligheden for atomnedrustning, vil ikke kunne sige, hvornår der opstår en ny. Jeg vil bede alle, der i morgen stemmer imod PSE's og vores ændringsforslag, om at fortælle sine vælgere ved valgkampen, hvorfor de mener, at atomvåben i Europa er noget godt.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Det glæder mig at kunne deltage i dagens forhandling. Jeg vil især gerne takke Europa-Parlamentet for dets interesse i dette spørgsmål og Angelika Beer for hendes arbejde som ordfører for denne interessante betænkning. Rådet vil helt klart undersøge henstillingerne i betænkningen nøje.

Som det klart siges i betænkningen, er det vigtigt at opnå yderligere fremskridt med hensyn til ikkespredning. En af de vigtigste prioriteringer består i at sikre et positivt og konkret resultat af næste års revisionskonference for ikkespredningstraktaten. Det kommende møde i forberedelsesudvalget for ikkespredningstraktaten i maj er et vigtigt forberedende skridt til denne konference. EU vil fortsat yde et positivt bidrag til revisionsprocessen i overensstemmelse med sin ikkespredningsstrategi for masseødelæggelsesvåben og i overensstemmelse med den seneste erklæring om styrkelse af den internationale sikkerhed, som Rådet vedtog i december 2008.

Vi har en interesse i en afbalanceret revision, der sigter mod at opretholde den samlede ligevægt, som danner grundlaget for ordningen om nuklear ikkespredning, og hvor alle tre søjler i ikkespredningstraktaten, dvs. ikkespredning, nedrustning og udnyttelse til fredelige formål, tildeles samme betydning. Vi mener, at revisionskonferencen kun vil blive en succes gennem en afbalanceret fremgangsmåde.

EU er opmærksom på de nye muligheder for ikkespredningstraktaten, navnlig i forbindelse med den fornyede dialog mellem Rusland og USA og det fornyede engagement i gennemførelsen af traktaten om altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger og indledningen af internationale drøftelser om en troværdig traktat, der begrænser fremstillingen af fissile materialer til kernevåben. EU iagttager også med interesse den nye offentlige debat om, hvordan man skal nå de mål, der skitseres i ikkespredningstraktaten.

En af årsagerne til revisionsprocessens betydning er, at NPT-ordningen står over for alvorlige problemer. Disse problemer skyldes især Nordkorea, Iran og Syrien. Vi skal tage os af dem og løse dem ved at styrke mekanismen for overvågning af overholdelsen. Som vi alle ved, er EU aktiv på dette område og spiller sammen med sine partnere fortsat en førerrolle, navnlig i forsøget på at finde en diplomatisk løsning på det iranske atomspørgsmål.

Som det siges i betænkningen, skal vi ud over spørgsmålet om ikkespredning også fokusere på spørgsmålet om atomnedrustning. Vi er fast besluttet på at spille en nøglerolle på dette vigtige område. EU lægger stor vægt på at fremme atomnedrustning og dermed nå målene i artikel 6 i NPT. Dette tema har særlig betydning for EU, hvor to medlemsstater råder over atomvåben. Vi opfordrer det internationale samfund til at slutte

sig til os om at fremme de konkrete, realistiske nedrustningsinitiativer, som EU forelagde FN's Generalforsamling i 2008.

Samtidig skal vi håndtere spørgsmålet om kerneenergi. Det er vigtigt, at udviklingen af kerneenergi til fredelige formål fortsættes inden for rammer af maksimal sikkerhed og ikke-spredning. EU er forberedt på at styrke det internationale samarbejde på dette område både med henblik på den næste NPT-revisionskonference og ligeledes i andre fora. Især en multilateral tilgang til nukleart brændsel kan udgøre et troværdigt alternativ til udviklingen af individuelle nationale programmer inden for området følsom kerne-teknologi. Vi skal gøre de multilaterale mekanismer for levering af nukleart brændsel mere attraktive, navnlig for udviklingslandene, da et stigende antal af disse lande overvejer at iværksætte kerneenergi programmer.

I betænkningen understreger man helt korrekt betydningen af at ratificere traktaten om altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger. EU lægger særlig vægt på at gøre fremskridt med ratificeringen, og man vil fortsætte med at gøre fremskridt for at nå dette mål. Formandskabet har gennemført besøg på højt niveau i de ni lande, hvis ratificering er vigtig for, at traktaten kan træde i kraft. Vi arbejder for, at der kan afholdes en vellykket konference i henhold til traktatens artikel 14 i New York i september 2009 for at støtte traktatens ikrafttrædelse. EU er en vigtig bidragsyder i udviklingen af et traktatovervågningssystem og styrker derved troværdigheden af traktatens fremtidige kontrolsystem. Vi mener også, at det vil være meget nyttigt at indlede samtaler om en troværdig traktat om kontrol med fissilt materiale.

Den positive holdning, som USA for nylig har indtaget over for traktaten om altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger og traktaten om kontrol med fissilt materiale er meget opløftende. Vi mener virkelig, at denne fremgangsmåde i nær fremtid vil føre til meget konkrete foranstaltninger. Generelt kan denne nye mulighed spille en vigtig rolle for at styre NPT-revisionsprocessen i den rigtige retning.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Spredningen af masseødelæggelsesvåben er blevet til en alvorlig udfordring i de senere år, og det internationale samfund skal være parat til at løse disse udfordringer med overbevisning og gøre det resolut.

Efter vores mening er der sket visse fremskridt med den nye amerikanske administration i forbindelse med forhandlingerne om ikke-spredningstraktaten (NPT), og en positiv dynamik på nedrustningsområdet mellem Rusland og USA skal bane vejen for en ny dynamik vedrørende nukleare spørgsmål.

For EU er NPT baseret på tre søjler, der gensidigt styrker hinanden: ikke-spredning, nedrustning og fredelig anvendelse af kerneenergi. Fru Beers betænkning om nuklear ikke-spredning giver mig en kærkommen mulighed for at beskrive Fællesskabets ansvar og aktiviteter under disse tre søjler.

I henhold til Euratomtraktaten er Kommissionen ansvarlig for at kontrollere, at spalteligt materiale som plutonium, uran og thorium ikke anvendes til andre formål end de planlagte i henhold til erklæringerne fra brugerne i Fællesskabet, hvad enten det sker inden for den nukleare industri eller andre steder som f.eks. forskningscentre eller til medicinske formål.

Kommissionen er i øjeblikket i færd med at udarbejde en handlingsplan for, hvordan man bedst håndterer terrortrusler af kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear art. Denne politik vil blive fremlagt midt på året med henstillinger om en yderligere styrkelse af en sikkerhedskultur blandt de 27 medlemsstater. Desuden er EU's eksportkontrolsystem endnu en central bestanddel i vores forebyggelsespolitik over for masseødelæggelsesvåben.

Fællesskabets indsats vedrørende ikke-spredning og nedrustning standser ikke ved EU's grænser. Med det nye stabilitetsinstrument og instrumentet for nuklear sikkerhed – som tilsammen udgør næsten 1 mia. EUR af de finansielle overslag – har Kommissionen mulighed for at styrke sit globale bidrag til ikke-spredning ved at fremme sikkerheden verden over i de kommende år.

Formålet med Fællesskabets instrumenter er at udvikle komplette programmer til trusselsreduktion, der vil give tredjelande en lang række samarbejds muligheder vedrørende eksportkontrol, grænseovervågning, overvågning til søs, omskoling af videnskabsfolk, biovidenskab og nuklear sikkerhed. Logikken bag sammenhængende programmer er langt mere på linje med G8-målene for globalt partnerskab, der blev defineret i 2002, hvor Kommissionen forpligtede 1 mia. EUR til 10-års perioden 2002-2013.

Endelig bør man også tilskynde til initiativer til opbygning af en ny model for det civile nukleare samarbejde, så lande kan få adgang til kerneenergi uden at øge risikoen for spredning. IAEA's internationale brændselsbank, som Kommissionen planlægger at støtte med 20 mio. EUR, er et skridt i den rigtige retning, hvis vi kan forklare det rationale, der understøtter et sådant program.

Sammenfattende arbejder Kommissionen ret hårdt på at støtte alle tre søjler af ikkespredningstraktaten, og såvel tiden som det internationale klima er modent til en forandring i vores måde at håndtere nukleare spørgsmål på. Kommissionen er også parat til at samarbejde med andre og udnytte de store muligheder, vi har, og stræbe mod en sikrere verden også i denne henseende.

Josef Zieleniec, for PPE-DE-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Den amerikanske præsident Obamas navn vil være på alles læber i dag, navnlig i forbindelse med hans tale i Prag den 5. april. Men vores mål er ikke at evaluere den nye amerikanske administrations fremgangsmåde, men at komme med henstillinger til Rådet, som udformer EU's holdning om fremtiden for den nukleare ikkespredningsordning. Parlamentet vil kun blive taget alvorligt i denne forhandling, hvis det fremmer en løsning, der er tydelig, men samtidig realistisk i alle henseender. Opskriften fra vores politiske gruppe består derfor i at udnytte alle de internationale instrumenter, der er til rådighed, i stedet for at oprette nye. Dette omfatter en styrkelse af alle de tre tæt forbundne søjler i ikkespredningstraktaten, med andre ord nuklear nedrustning, ikkespredning af kernevåben og fredeligt samarbejde inden for nuklear teknologi. Derfor er det vigtigt at støtte realistiske nedrustningsinitiativer, der omfatter entydige procedurer for overvågning og kontrol, med henblik på at ødelægge både eksisterende våben og produktionsanlæg. Med henblik på at styrke søjlen for samarbejde om fredelig anvendelse af nuklear teknologi støtter vi også helhjertet en internationalisering af berigelsescykklussen for uran, navnlig gennem oprettelsen af en international brændselsbank.

Det glæder mig, at resultatet af afstemningen i udvalget klart afspejler vores holdning. Jeg er sikker på, at der efter præsident Obamas tale ikke vil være noget at ændre i resultatet fra udvalget. Den amerikanske præsident bekræftede, at vi har en lang vej foran os, der kræver mere realisme end naivitet, og at intet er vigtigere end konkrete, gennemførlige skridt. Men i samtalerne med den nye amerikanske administration står vi over for en vigtig og samtidig vanskelig opgave. Vi skal insistere på, at disse spørgsmål ikke kun skal afgøres af de største atommagter hen over hovedet på EU. Dette er en stor udfordring for det europæiske diplomati.

Ana Maria Gomes, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske fru Beer med en fremragende og relevant betænkning. Dette er året for alle de nukleare forhandlinger. USA forbereder en revision af sin holdning til nukleare spørgsmål, NATO er i færd med at revidere sit strategiske koncept, og verden er ved at gøre klar til NPT-revisionskonferencen i 2010.

Alt dette sker i en ganske særlig sammenhæng. USA ledes igen af en præsident, Barack Obama, der deler visionen om en verden uden atomvåben. Tiden er ikke inde til tilbageholdenhed eller tøven. Vores vælgere ville ikke kunne forstå det, hvis Parlamentet udarbejdede en betænkning om NPT, der var mindre ambitiøs end den siddende amerikanske administrations.

Naturligvis er amerikansk lederskab i dette spørgsmål velkomment. USA og Rusland har trods alt det ubestridte nukleare herredømme på globalt plan. Men Europa må ikke sidde og se passivt til, mens Moskva og Washington diskuterer dets strategiske fremtid. Vi skal fremlægge vores egen NPT-drejebog baseret på en nøje afstemt balance mellem ikkesprednings- og nedrustningsdagsordenerne. Det er lige det, denne betænkning drejer sig om, og dette er ånden bag de socialdemokratiske ændringsforslag på plenum.

Hvorfor ikke støtte Model Nuclear Weapons Convention og Hiroshima-Nagasaki-protokollen, som begge fremmes globalt af civile organisationer og politiske ledere? Det er vores rolle som parlamentarikere, som ikke er bebyrdet med vægten og begrænsningerne ved den udøvende magt, at vise vores regeringer, og dermed Rådet, vejen frem på dette område. Jeg håber, at Parlamentet kan støtte PSE's ændringsforslag.

Janusz Onyszkiewicz, for ALDE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Det er temmelig paradoksalt, at kernevåben ydede et vigtigt bidrag til, at den kolde krig ikke endte med Tredje Verdenskrig. Dette skyldes, at begge sider var overbevist om, at brugen af kernevåben ville medføre total ødelæggelse af begge parter.

I dag er situationen anderledes. Man skal naturligvis ikke se på kernevåben på denne måde, men vi skal være klar over, at mange lande behandler kernevåben som noget fantastisk vigtigt. For mange lande er kernevåben et magtsymbol, for andre er de den ultimative afskrækkelse, som det er tilfældet for Israel, og for andre igen kompenserer de for de konventionelle våbens svaghed, som det er tilfældet med Rusland.

I denne forbindelse kan nuklear nedrustning, som vi naturligvis bør tilstræbe, ikke være en hurtig proces, og dette forstår Præsident Obama udmærket. Det vigtigste i øjeblikket er ikkespredning af kernevåben, og vi skal være klar over den fare, som visse grupper udgør. Bin Laden demonstrerede dette meget klart, da han sagde, at det at skaffe sig et masseødelæggelsesvåben er en religiøs pligt. Ikkespredning er noget helt fundamentalt.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Programmet, der gav Irak, Iran og Nordkorea mulighed for at anskaffe sig nuklear teknologi, blev kaldt "Atomer for fred". Øst og Vest deltog i dette program. Vi har set, hvad det medførte i Irak, hvor en forfærdelig krig fandt sted efter en atomoprustning baseret på en oprindeligt civil teknologi. Hvor det vil ende i Iran, kan jeg ikke sige i dag. Korea har forladt aftalen om ikkespredning.

I den samme uge, hvor Nordkorea aggressivt annoncerede sine nye planer og til sidst smed IAEA ud af landet, har IAEA meddelt, at man vil indlede nye forhandlinger med mellem 30 og 50 udviklingslande om civil oprustning. Man kalder det udstyr, men jeg kalder det oprustning. Dette er en dødbringende cyklus. Medmindre vi standser den civile oprustning, får vi aldrig styr på spredningen af nuklear teknologi, herunder militær teknologi.

Tobias Pflüger, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Nu er tiden inden til endelig at afskaffe kernevåben på denne planet og gennemføre nedrustningsforpligtelsen i ikkespredningstraktaten, navnlig i artikel 6. Den nye amerikanske præsident, Barack Obama, har erklæret, at han ønsker nuklear nedrustning. Nu opfordres regeringerne i EU til at handle og engagere sig specifikt i nuklear nedrustning.

Det betyder rent faktisk nedrustning i stedet for modernisering af britiske og franske kernevåben. Det betyder også et stop for den tyske deltagelse i kernevåbenkapløbet, hvilket vil sige tilbagetrækning af amerikanske kernevåben fra Europa, f.eks. fra Büchel i Rheinland-Pfalz. Flertallet i Europa-Parlamentet og det hidtidige flertal i Udvalget om Udenrigsanliggender bør ikke spille tiden på at stemme om vage betænkninger og bør fastholde den specifikke opfordring til nedrustning, der oprindeligt var med i betænkningen. Jeg får det indtryk, at Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater stadig lever i fortiden. Hvad vi har brug for, er stærkere nedrustningskomponenter i NPT, og det er det, vi bør stemme for i morgen.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Beer-betænkningen er forfattet i meget generelle vendinger, hvilket er forståeligt, fordi ikkespredningstraktaten er meningsløs, hvis den ikke overholdes og gennemføres af alle stater. På den anden side mener jeg dog, at man i betænkningen kunne være kommet med tydeligere henvisninger til den specifikke situation i Nordkorea og Iran, eftersom det er indlysende, at disse to lande udgør en alvorlig trussel.

EU skal sammen med andre internationale institutioner som NATO og om muligt FN's Sikkerhedsråd gøre det klart for totalitære regimer som i Nordkorea og Iran, at en videre udvikling af kernevåben ikke kan tolereres. Det er af største betydning i denne henseende, at lande som Rusland og Kina kan tilskyndes til aktivt, om nødvendigt med negative foranstaltninger, og utvetydigt at indstille ethvert samarbejde med disse lande om udvikling af kernevåben. Hvis Nordkorea og Iran ikke selv kan bringes til at ændre holdning, skal de under alle omstændigheder isoleres fra alle kanaler, der kan hjælpe dem med at udvikle kernevåben.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Da Sovjetunionen ophørte med at eksistere, mente mange, at det også ville betyde afslutningen på atomskrækken, men det, der dengang var en global atomskræk, er genopstået på regionalt niveau. Jeg nævner bare Iran, Nordkorea, Indien og Pakistan. Dette har NPT desværre ikke kunnet forhindre. Den virkelige fare består i, at terrorister eller forbrydere eller uansvarlige regimer kan skaffe sig kernevåben.

Initiativet fra Kissinger og Shultz og Obamas tale i Prag har nu skabt fornyet dynamik vedrørende dette spørgsmål. Det er fantastisk vigtigt. Det er ved at stå klart her, at selv atommagterne nu er parate til at nedbringe deres arsenaler, og det er det nye i Præsident Obamas erklæring. Det vigtige er nu, at Europa taler med én stemme, at Europa og atommagterne her og andre steder taler med én stemme.

Et første skridt i denne retning er, at hr. Solana fører forhandlinger med Iran på vegne af alle europæiske lande og af lande uden for Europa. Jeg mener, at vi bør koble os på dette. Vi skal ikke forvente nogen hurtige mirakler på denne vej, hvilket fru Beer gør, men hvis vi i dag har mulighed for virkelig at reducere denne trussel skridt for skridt, bør vi virkelig gribe fat i den.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem for en fremragende forhandling. Som jeg sagde indledningsvis, er vi nået til et vendepunkt i ikkespredningstraktatens og våbenkontrolprocessens historie. Jeg vil gerne takke alle talerne her for deres bemærkninger. Jeg vil gerne udtrykke min helhjertede accept af tanken om at udtrykke støtte til troværdige, konkrete og realistiske skridt inden for dette område, hvilket hr. Zieleniec var inde på, og jeg vil også gerne støtte udtalelsen fra hr. Onyszkiewicz, som sagde, at nedrustning er en langsom proces, og at det er endnu vigtigere at støtte

netop disse realistiske skridt. Samtidig er jeg enig i, at det er vigtigt at henlede opmærksomheden på ethvert misbrug af programmet for fremstilling af spalteligt materiale til fredelige formål, som fru Harms påpegede. Jeg er også enig med hr. Claeys i, at det er væsentligt at være konsekvente over for de lande, der misbruger programmet, eventuelt til selv at opruste. Jeg vil også gerne understrege, at EU fortsat vil deltage i NPT-revisionerne og yde et aktivt bidrag til, at processen som helhed skal blive vellykket.

Som på forberedelsesmødet i New York i maj vil EU fremsætte konkrete forslag vedrørende en fremtidig handlingsplan for revisionskonferencen i 2010 inden for rammerne af alle traktatens tre søjler. Vi vil fremsætte vores forslag i form af fælles erklæringer om de enkelte søjler og i form af arbejdsdokumenter. Inden for rammerne af forberedelserne til revisionskonferencen i 2010 ønsker Rådet at udarbejde en revideret og ajourført fælles holdning. EU arbejder for at nå frem til et vellykket resultat, og forud for mødet i forberedelsesudvalget vil vi arbejde sammen med de vigtigste partnere for at sikre bred opbakning til vores mål.

Samtidig skal vi udnytte de nye muligheder med hensyn til kernenedrustning, og EU er fast besluttet på ikke at blive en passiv tilskuer. EU har medlemsstater, der råder over kernevåben, medlemsstater, der ikke råder over sådanne våben, medlemsstater, der har kerneenergi, og medlemsstater, der er modstandere af at bruge kerneenergi. EU som helhed kan spille en vigtig rolle og er fast besluttet på at gøre det. Rådet har besluttet at holde Europa-Parlamentet løbende underrettet om den fremtidige udvikling med hensyn til resultaterne af drøftelserne i forberedelsesudvalget og mere overordnet inden for rammerne af forberedelserne til næste års konference.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle dem, der har deltaget i dagens konstruktive forhandling. Dette er virkelig et emne af stor betydning. Kommissionen vil for sin del fortsætte sin opbakning til NPT-traktaten gennem vores arbejde med at kontrollere den korrekte brug af spaltelige nukleare materialer inden for Euratomtraktaten.

Her arbejder man på at hindre terrorister i at skaffe sig adgang til kemiske, radiologiske og nukleare materialer gennem en styrket fællesskabsordning for eksportkontrol med materialer med dobbelt anvendelse, støtte til IAEA's bestræbelser på at sikre sårbare nukleare materialer og løse problemerne med smugling af nukleare materialer – hvilket er meget vigtigt – samt fremme af en verdensomspændende nuklear sikkerhedskultur, hvor man udnytter de betydelige ressourcer, der er til rådighed under instrumenterne for stabilitet og nuklear sikkerhed.

Jeg ser frem til et fortsat samarbejde med Parlamentet om det videre arbejde i retning af disse mål, og jeg stoler på, at vi også fremover vil kunne samarbejde om dette.

Angelika Beer, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Det er ikke nogen ideologisk forhandling, vi er i gang med her. Efter de militære interventioner anført af amerikanerne mod Irak, Afghanistan og andre regioner, befandt vi os i en æra med stadig alvorligere kriser, og udsigterne til blot at tale om nuklear nedrustning kunne man knap nok drømme om eller håbe på. Nu har vi en enestående mulighed. Jeg ved ikke, hvor længe disse muligheder vil være til stede, men det er vores pligt at give de kommende generationer en fredelig verden at leve.

Forudsætningerne for succes på de områder, som kommissær Rehn netop henviste til, består bl.a. i ikke at acceptere dobbelte standarder inden for EU. Dette betyder, at vi som europæere har pligt til at sætte skub i den nukleare nedrustning igen. Må jeg minde Dem om vores forhandling i december sidste år, da Javier Solana var her og vi diskuterede en revision af sikkerhedsstrategien. Som en af de store risici nævnte han – og det var der enighed om her i Parlamentet – faren for spredning af masseødelæggelsesvåben.

Derfor appellerer jeg endnu en gang til Dem. Kig endnu en gang på de tre ændringsforslag, som Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance har foreslået for at sætte en nedrustnings- og kontrolproces i bevægelse med henblik på at stille forskellige instrumenter såsom atomvåbenkonventionen til rådighed som et supplement til NPT. Overvej endnu en gang, om De ikke kan stemme for dem, for hvis PPE's ændringsforslag vedtages, vil min gruppe ikke kunne stemme for denne betænkning.

Til sidst vil jeg gerne takke de internationale organisationer som Borgmestre for fred, IPPNW og ICAN. ICAN var fremme længe før Obama med en international kampagne for afskaffelse af kernevåben.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted fredag den 24. april 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Selv om dette forslag til Europa-Parlamentets henstilling indeholder nogle positive aspekter, opfylder det ikke de grundlæggende krav vedrørende nuklear nedrustning, især fordi man udelukkende fokuserer på ikke-spredning.

Det, der er behov for, er et helt program med forbud mod brug og fremstilling af kernevåben, hvor man tilskynder til fuldstændig afvikling af disse våben, oprettelse af kernevåbenfri zoner, genoptagelse af forhandlingerne om kernenedrustning samt en stringent anvendelse af den ikke-spredningstraktaten om kernevåben, også af de nuværende atommagter.

Vi har brug for et program for nuklear nedrustning, der skal ledsages af en demilitarisering af de internationale relationer, af respekt De Forenede Nationer Charter, af kolonialismens ophør, af principper om ikkeindblanding og om fredelig bilæggelse af internationale konflikter.

Vi har brug for et program, der kræver: ikkemilitarisering af rummet, lavere våben- og militærudgifter (og ikke højere, hvilket amerikanske administration forsvarede ved det seneste NATO-topmøde), lukning af udenlandske militærbaser, afvisning af EU's militarisering og omdannelse til en politisk og militær blok, underlæggelse af NATO under FN i sikkerhedsspørgsmål samt opløsning af politiske og militære blokke.

18. De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder – De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder – De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (valgfri protokol) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét:

- om redegørelse fra Rådet om De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder

- om betænkning (A6-0229/2009) af Rumiana Jeleva for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder [KOM(2008)0530 – C6-0116/2009 – 2008/0170(CNS)]

- om betænkning (A6-0230/2009) af Rumiana Jeleva for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af den valgfrie protokol til De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder [KOM(2008)0530 – C6-0117/2009 – 2008/0171(CNS)].

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren Rumiana Jeleva for de to fremragende betænkninger, hun har udarbejdet. Jeg regner med, at mine bemærkninger til betænkningerne og konklusionerne i dem bliver ret kortfattede.

Den 11. juni 2007 vedtog Rådet på sit første uformelle ministermøde om handicapspørgsmål en klar holdning med støtte til FN's konvention om handicappedes rettigheder. Ved dette møde anerkendte Rådet FN-konventionen som et grundlæggende skridt for støtte, beskyttelse og hensigtsmæssig gennemførelse af menneskerettigheder og grundlæggende friheder for alle personer med handicap. Samtidig forpligtede ministrene sig til at fortsætte udviklingen af relevante politikker med henblik på at sikre den fuldstændige gennemførelse af konventionen. De opfordrede Kommissionen til at sikre, at de nye prioriteringer i den europæiske handlingsplan på handicapområdet kan bidrage til den konkrete gennemførelse af FN-konventionen.

I sin beslutning vedrørende aktiviteter i forbindelse med Det Europæiske År for Lige Muligheder i 2007, som blev vedtaget i december 2007, opfordrede Rådet Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte processen med underskrivelse, tiltrædelse og ratificering af FN-konventionen i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. Den 10. marts 2008 vedtog Rådet en beslutning om situationen for handicappede i EU. I denne beslutning opfordrede Rådet medlemsstaterne og Kommissionen til i overensstemmelse med deres respektive beføjelser at sikre, at handicappede fik sikret alle deres menneskerettigheder. Dette omfatter ratificering, indgåelse og gennemførelse af FN-konventionen, herunder fælles europæiske løsninger inden for rammerne af en styret og koordineret tilgang til gennemførelsen af denne konvention. Rådet modtog efterfølgende et forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder fra Kommissionen. Revisionen af dette forslag indledtes mod slutningen af sidste år, og Rådet er stadig i færd med at behandle det.

Mine damer og herrer, som det fremhæves i Deres betænkning, giver betænkningen anledning til en række vigtige spørgsmål i forbindelse med beføjelser, og disse spørgsmål kræver yderligere diskussion i Rådet. Men formandskabet har forpligtet sig til at forsøge at få forhandlingerne afsluttet hurtigst mulig, således at konventionen snart kan tiltrædes af Fællesskabet. Jeg vil gerne takke Parlamentet for dets interesse for dette emne. Formandskabet vil holde Dem underrettet om fremskridtene med de igangværende drøftelser i Rådet.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Konventionen om handicappede er den første menneskerettighedskonvention, som Det Europæiske Fællesskab har underskrevet sammen med sine medlemsstater. Dette skridt var nødvendigt for at sikre den fulde gennemførelse af konventionen i EU, herunder på politikområder, der ligger inden for Det Europæiske Fællesskabs ansvarsområder.

Eftersom både konventionen og den valgfrie protokol trådte i kraft for et år siden, den 3. maj 2008, prioriterer vi nu, at både medlemsstaterne og Fællesskabet tiltræder konventionen. Syv medlemsstater har rent faktisk allerede gjort det.

Jeg vil gerne udtrykke min taknemmelighed over for Parlamentet og navnlig over for ordføreren, fru Jeleva, for deres støtte til Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af denne FN-konvention om handicappedes rettigheder og den valgfrie protokol. Det glæder mig at se, at Parlamentet kan støtte begge forslag.

Eftersom konventionen falder inden for Fællesskabets og medlemsstaternes fælles kompetence og ligeledes er bindende for EU's institutioner, glæder det mig at konstatere, at de er parate til at samarbejde for at sikre, at denne konvention gennemføres korrekt.

Målene med konventionen er de meget vigtige generelt at fremme en positiv indvirkning på vores handicappede medborgeres hverdag, at forbedre konsekvensen af den juridiske gennemførelse af visse bestemmelser inden for Fællesskabets kompetence og at sikre en ensartet minimumsbeskyttelse af handicappedes rettigheder over hele EU i henhold til de forpligtelser, der udspringer af konventionen.

Vi skal arbejde sammen for at beskytte handicappedes menneskerettigheder, og det kan vi gøre gennem en effektiv gennemførelse af FN-konventionen. Jeg stoler på, at vi kan arbejde sammen om at nå dette fælles mål.

Rumiana Jeleva, ordfører. – (BG) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! I dag, hvor vi diskuterer Europa-Parlamentets betænkninger om FN's konvention om handicappedes rettigheder, den valgfrie protokol og udtalelsen om disse to dokumenter fra Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender, vil jeg gerne minde Dem om, at handicappede udgør mere end 10 % af befolkningen i EU og på verdensplan. I henhold til data fra Verdenssundhedsorganisationen er denne procentdel i stadig vækst på grund af den samlede stigning i Jordens befolkningstal, fremskridtene inden for lægevidenskaben og den globale tendens til, at befolkningen bliver ældre.

FN-konventionen, som vi forhandler om i dag, er den første på menneskerettighedsområdet, som er åben for tiltrædelse og formel godkendelse af Det Europæiske Fællesskab. Dette markerer også et enestående første skridt i Europa-Parlamentets aktiviteter. Formålet med konventionen er at fremme, beskytte og sikre, at alle handicappede får fuld og ligelig adgang til alle menneskerettigheder og grundlæggende friheder, samtidig med at deres menneskelige værdighed respekteres.

Det glæder mig overordentlig meget, at vi under forhandlingerne i Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender kunne arbejde sammen i en ånd kendetegnet af god vilje og samarbejde. Jeg mener, at det er meget vigtigt, at mine kolleger og jeg i vores parlamentsudvalg besluttede at sige lidt mere end blot et kort "ja" til betænkningerne om konventionen og protokollen og udarbejdede et forslag til beslutning.

Kære kolleger, Europa-Parlamentet har altid konsekvent støttet alle Fællesskabets bestræbelser på at udforme, gennemføre og håndhæve lige muligheder samt bekæmpe forskelsbehandling over for handicappede. Når spørgsmålet om handicappede kommer op, forsvinder de politiske forskelle i forbindelse med endemålet, nemlig at sikre en bedre livskvalitet og bedre arbejdsforhold. Der findes naturligvis forskellige holdninger til, hvordan vi kan nå vores mål, men med sin næsten enstemmige beslutning – kun én stemme var ikke et "ja" – beviste Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender, at man kan sætte sig ud over forskellene vedrørende metoden til opnåelse af fornuftige, langsigtede og bæredygtige løsninger.

Kære kolleger, jeg mener, at vores beslutninger, Europa-Parlamentets beslutninger, er af kolossal betydning for de handicappede i EU. Nu vil jeg gerne henlede Deres opmærksomhed på, at de kompetencer, der udspringer af gennemførelsen af FN-konventionen og den valgfrie protokol deles af Fællesskabet og medlemsstaterne. Gennemførelsen af den valgfrie protokol er vigtig med henblik på at give den enkelte eller

en befolkningsgruppe mulighed for at gøre FN's komité for handicappede opmærksom på krænkelse af deres rettigheder i henhold til konventionen. Det er vigtigt at understrege, at denne mulighed vil stå åben, når mulighederne inden for de nationale retsbeskyttelsesinstrumenter er udtømt.

Som vi siger i betænkningen om den valgfrie protokol, vil vi kræve, at Kommissionen og medlemsstaterne hvert tredje år aflægger rapport om dens gennemførelse i henhold til deres relevante kompetenceområder. Jeg mener, at Europa-Parlamentet som den eneste europæiske institution med medlemmer, der vælges direkte af EU's borgere, har retten til og hovedansvaret for at respektere alle borgernes rettigheder.

Jeg vil gerne understrege, at da vi indledte arbejdet med dokumenterne mod slutningen af 2008, havde kun fire medlemsstater – Østrig, Spanien, Slovenien og Ungarn – ratificeret konventionen og den valgfrie protokol, mens yderligere tre har gjort det – Sverige, Tyskland og Italien – efterfølgende.

Jeg mener, at vi med dagens forhandling og forhåbentlig med vores vedtagelse i morgen vil slå to fluer med et smæk: Vi vil godkende Kommissionens forslag til Rådets afgørelser, og vi vil sende et positivt, opmuntrende signal til medlemsstaterne om at fortsætte processen med henblik på ratificering og/eller tiltrædelse.

Jeg vil gerne slutte med endnu en gang at takke alle mine kolleger, som har arbejdet med betænkningerne og forslaget til beslutning. Jeg vil også gerne takke mine kolleger fra Kommissionen for deres hjælpsomme medvirken samt repræsentanterne for handicaporganisationerne for deres forslag.

Hiltrud Breyer, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling*. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Handicappede kvinder og piger oplever multipel diskrimination, og handicap har meget tydelige kønsspecifikke dimensioner. Vi skal gøre handicappede kvinder og piger mere synlige og især sikre, at de får større bevågenhed på EU-plan.

Europa-Parlamentet tydeliggjorde meget vigtige aspekter for mig i sin beslutning om handicappede kvinders situation, som blev vedtaget i 2007. Kvinders og pigers specifikke situation skal også have fuld bevågenhed ved gennemførelsen af FN-konventionen. Desværre har kun fire EU-medlemsstater indtil videre ratificeret konventionen og protokollen. Vi har brug for at indarbejde ligestillingsaspektet i EU's politikker over for handicappede, navnlig vedrørende adgangen til arbejde og integration på arbejdspladsen. Uddannelse, ikkeforskelsbehandling og retten til arbejde skal sikres.

Det største problem er vold, og vi skal helt klart give den det røde kort. Handicappede kvinder og piger er meget udsatte for vold, herunder seksuel vold, både i og uden for hjemmet. Ofte begrænses deres ret til seksualitet og moderskab, eller de tvinges til abort eller sterilisation. Medlemsstaterne bør derfor vedtage lovgivning for at beskytte dem mod vold og yde ofrene bedre støtte.

(Formanden afbrød taleren)

Rovana Plumb, *for PSE-Gruppen*. – (RO) Hr. formand, hr. kommissær, hr. minister! Først og fremmest vil jeg gerne takke min kollega fru Jeleva for hendes effektive samarbejde om denne betænkning samt alle de øvrige kolleger og handicaporganisationerne.

Jeg vil gerne understrege, at vi skal yde god beskyttelse til ugunstigt stillede grupper, så meget desto mere fordi vores forhandling finder sted på et tidspunkt, hvor man mærker virkningerne af den økonomiske krise.

Jeg vil gerne understrege, at EU fremmer en aktiv integration af handicappede og deres fuldstændige deltagelse i samfundet. Det er denne fremgangsmåde, der er det centrale i FN's konvention om handicappedes rettigheder. Derfor opfordrer vi til, at disse internationale dokumenter hurtigst mulig ratificeres af EU's medlemsstater, og til aktiv inddragelse af de handicappede og deres repræsentative organisationer i processen for overvågning og gennemførelse af disse dokumenter. Vi opfordrer også medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre fri adgang og formidling...

(Formanden afbrød taleren)

Elizabeth Lynne, *for ALDE-Gruppen*. – Hr. formand! Først vil jeg gerne takke ordføreren for hendes samarbejde i forbindelse med vedtagelsen af denne betænkning i Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender. Som De ved, var jeg Europa-Parlamentets ordfører vedrørende FN-konventionen i 2003, da FN-konventionen blev udarbejdet.

Siden da har vi opnået en juridisk bindende konvention, som efter min mening er historisk. Dette er i sig selv en milepæl, men jeg vil gentage, hvad jeg sagde i 2003. Hvis EU skal have nogen troværdighed i denne forhandling, skal vi foregå med et godt eksempel. De internationale menneskerettighedstraktater er

fuldkommen ubrugelige, hvis landene ikke tiltræder, ratificerer og gennemfører dem. Ja, alle medlemsstaterne har tiltrådt den, men ikke alle har tiltrådt protokollen. De fleste af dem har ikke ratificeret, og de har bestemt ikke gennemført den – noget, vi har opfordret til i talrige betænkninger fra Parlamentet.

Det Forenede Kongeriges regering – min egen regering – har f.eks. endnu en gang overskredet sin egen frist sidste år for ratificering af konventionen, hvilket er en absolut skændsel. Jeg finder det skammeligt. Jeg ønsker, at Kommissionen og Parlamentet fastholder presset på medlemsstaterne for at ratificere og gennemføre den. Denne konvention rummer potentialet til at sikre bedre muligheder for millioner af handicappede i EU. Nu skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at gøre den til virkelighed.

Elisabeth Schroedter, for Vets/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, hr. rådsformand, mine damer og herrer! Med konventionen er retten til beskyttelse og anerkendelse af handicappedes menneskelige værdighed og fulde deltagelse i samfundet blevet sikret internationalt. Nu er det endnu vigtigere, at Rådet indgiver ratificeringsinstrumentet til FN senest på den internationale handicapdag i år.

Samtidig opfordrer vi alle medlemsstaterne til at ratificere den valgfrie protokol, således at FN-konventionen udstyres med en international klagekomité. Jeg kan blot fortælle Dem, hvor vigtigt dette er i forbindelse med mit eget land. Hidtil er handicappede blevet nægtet lige adgang til uddannelse. Kun 15 % af de handicappede børn integreres i uddannelsessystemet. Kravene om adgang for handicappede omgås i mit land med oversættelsestricks. Derfor skal vi protestere mod, at den slags stadig forekommer, og sikre handicappedes fuldstændige deltagelse i samfundet i EU's medlemsstater fremover.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er meget stolt over at have været til stede i Sadler's Wells i 2001, da kampagnen for konventionen blev skudt i gang. Jeg er meget stolt over, at medlemmer på tværs af Parlamentet har spillet en førerrolle i forbindelse med udarbejdelsen af konventionen. Jeg er meget stolt over at have været med Underudvalget om Menneskerettigheder i Genève ved Menneskerettighedskommissionen og Rådet for at føre lobbyvirksomhed for konventionen. Jeg er meget stolt over, at Kommissionen og De Europæiske Fællesskaber for første gang har underskrevet et menneskerettighedsinstrument. Jeg er meget stolt af, at det er den konvention i De Forenede Nationers historie, der hurtigst er opnået enighed om, men jeg er især meget stolt af, at de handicappede og handicaporganisationerne har spillet en fulgdyldig rolle i forbindelse med udarbejdelsen og vedtagelsen.

Med vores støtte til ratificeringen i denne uge bør vi lægge vægt på tre punkter. For det første siger EU ved at være den ottende, der ratificerer konventionen, til sine medlemsstater, at de også bør ratificere og gennemføre den, herunder den valgfrie protokol.

For det andet, hr. kommissær, bør vi og Kommissionen, på tværs af alle dens kompetenceområder, gennemgå de eksisterende politikker og procedurer for at sikre os, at vi overholder konventionen og handler i overensstemmelse hermed.

(Formanden afbrød taleren)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Hr. formand! Jeg glæder mig også over, at vi er her for at forhandle om og vedtage FN's konvention om handicappedes rettigheder og samtidig for at bede om, at medlemsstaterne ligeledes tager hensyn til den tilknyttede valgfrie protokol.

Dette udgør et betydningsfuldt fremskridt i forsvaret for og fremme af handicappedes rettigheder med henblik på at respektere deres værdighed. Men det er ikke nok, at landene har underskrevet denne konvention, eller at de er klar til at tage hensyn til den tilhørende valgfrie protokol. Disse lande skal nu også ratificere denne konvention og være klar til at anvende konventionen og protokollen hurtigst mulig.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg tror, at vi er enige om, at selv om EU gennem de seneste år og årtier har gjort kolossale fremskridt med bekæmpelse af diskrimination imod handicappede, er situationen stadig langt fra tilfredsstillende. I dag og hver eneste dag, hver eneste måned og hver eneste uge er tusinder, titusinder, hundredtusinder af handicappede EU-borgere udsat for diskrimination. De udsættes for forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, i servicesektoren, på transportområdet. De udsættes for forskelsbehandling som følge af ringere adgang til offentlige tjenester, og de udsættes meget ofte for forskelsbehandling selv i forbindelse med adgangen til visse grundlæggende offentlige tjenester som de forskellige niveauer inden for uddannelsessektoren. Jeg er helt sikker på, at vi er enige om, at det største problem, vi står over for på dette område, er den sociale udstødelse af vores handicappede medborgere. For at løse dette problem har vi brug for en lang række retsakter, der vil forhindre forskelsbehandling, men samtidig har vi også brug for et fungerende system af sociale tjenester som et

nøgleelement til ikke bare at begrænse den sociale udstødelse, men også til at sikre social integration. Det største problem, som handicappede borgere står over for, er naturligvis deres langt højere arbejdsløshedsprocent.

Med de økonomiske problemer, som EU er ramt af i øjeblikket, ved vi alle, at det er vores handicappede medborgere, der betaler den højeste pris for den stadig værre situation på arbejdsmarkedet. Adgangen til beskæftigelsesmuligheder er værre for dem end i opgangstider. De betaler meget ofte prisen for at have ringere kvalifikations- og uddannelsesstrukturer end resten af befolkningen, og dette har naturligvis meget negative konsekvenser for deres chancer for at blive integreret på arbejdsmarkedet. De har ofte meget vanskeligere ved at få adgang til uddannelse, til almindelige skoler og uddannelsesinstitutioner, som fru Schroedter med rette påpegede. Jeg vil også gerne sige, at vi er meget opmærksomme på multipel diskrimination, som rammer mange handicappede borgere, som fru Breyer var inde på. Og her vil jeg gerne sige, at den konvention, vi diskuterer, indeholder en specifik artikel vedrørende kvinder, så vi har ikke glemt multipel diskrimination her. I øjeblikket skal vi naturligvis rose de syv lande, der har ratificeret konventionen. De har vist et eksempel til efterfølgelse for andre lande, der endnu ikke har gennemført proceduren. Den tydelige opfordring fra fru Lynne til at fremskynde ratificeringsprocessen er vigtig, men på den anden side skal vi respektere, at ratificeringen er omfattet af regler, at disse regler skal respekteres, at disse regler ofte er meget forskellige i de forskellige medlemsstater, og at de skal respekteres.

Jeg vil også gerne bifalde de erklæringer, vi har hørt i dag, f.eks. fra fru Plumb, som påpegede den vigtige rolle som partnere i den frivillige sektor spiller for udformning og gennemførelse af politikker over for vores handicappede medborgere, hvormed man forsøger at begrænse diskriminationen imod dem, at begrænse deres sociale udstødelse og at integrere dem i samfundet. Jeg vil blot gerne sige, at Rådet har viet dette spørgsmål stor opmærksomhed, og at formandskabet lægger stor vægt på deltagelse af partnere fra den frivillige sektor. I samme ånd som vores motto, "Europa uden grænser", har vi også inviteret alle repræsentanter for handicappede til begivenheder i forbindelse med dette spørgsmål. Med formandskabet som sponsor er der gennemført en række begivenheder arrangeret af handicaporganisationerne.

Jeg vil gerne nævne mødet i rådet for det europæiske handicapforum, der fandt sted i Prag mellem den 28. februar og den 1. marts 2009. I denne uge blev der også afholdt en international konference med titlen "Europa uden forhindringer". Den var arrangeret af det tjekkiske nationalråd for handicappede. Konferencen blev afholdt direkte under formandskabet og var en af formandskabets begivenheder. Som deltager kan jeg bekræfte, at FN's konvention om handicappedes rettigheder var et af hovedpunkterne på konferencens dagsorden. Formandskabet er fast besluttet på at udvikle vigtige aktiviteter på dette område, herunder regelmæssige kontakter med repræsentanter for den frivillige sektor på paneuropæisk plan.

Jeg vil gerne slutte med at påpege sammenfaldet mellem den europæiske handlingsplan for handicap og FN-konventionen samt de opnåede resultater med gennemførelsen af handlingsplanen, hvor der lægges særlig vægt på værdighed, grundlæggende rettigheder, beskyttelse mod diskrimination, retfærdighed og social samhørighed. Det er nu almindeligt anerkendt, at nøglen til løsning af handicappedes problemer er selve det, at der tages hensyn til dette område. I denne henseende har man i handlingsplanen om handicap opfordret til og støttet adgangen til sociale tjenester, og man har givet øget adgang til varer og tjenester. Jeg tror fuldt og fast på, at EU vil fortsætte de positive takter med henblik på at overtage den fulde sociale integration af handicappede medborgere i samfundet.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne endnu en gang takke alle, der deltog i den interessante forhandling, navnlig ordføreren, fru Jeleva – navnlig for den vigtige beslutning, der vil blive vedtaget på plenum i morgen. Jeg vil også gerne takke Rådet for dets forsikringer om, at det tjekkiske formandskab vil bestræbe sig på at nå frem til en hurtig afslutning på ratificeringen og hele processen.

Jeg vil også gerne takke Parlamentet for Deres støtte for nylig til Kommissionens forslag om et horisontalt direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling. Hvis dette direktiv vedtages af Rådet – hvor der er krav om enstemmighed – vil det yderligere konsolidere handicappedes rettigheder på europæisk plan, hvilket jeg betragter som vores fælles mål, både i Rådet og i Parlamentet – det er det helt sikkert for Kommissionen.

Rumiana Jeleva, ordfører. – (BG) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Dem alle for Deres deltagelse og de synspunkter, De har givet udtryk for. Jeg vil gerne tro, at vi kan se dagens forhandling i en større sammenhæng, navnlig ved at koble den samme med det faktum, at FN's Økonomiske og Sociale Råd sidste år vedtog en beslutning om, at det prioriterede tema for revisions- og politikcyklussen for 2009-2010 bliver social integration.

En særlig plads i denne politiske cyklus for social integration er forbeholdt verdensprogrammet for indsatsen for handicappede. Jeg tror også, at dagens forhandling vil tilskynde de medlemsstater, der endnu ikke har ratificeret konventionen og/eller den valgfrie protokol, til at gøre dette i den nærmeste fremtid. Jeg er sikker på, og her vil jeg gerne erklære mig enig med Rådet, at afstemningen om betænkningerne vil hjælpe os med at tage et positivt skridt i den rigtige retning.

Europa-Parlamentet skal påtage sig sit ansvar for at forbedre de handicappedes vilkår. Som det blev understreget under denne forhandling, skal vi virkelig arbejde utrætteligt og udøve alle former for kontrol for at sikre, at den lovgivning, vi vedtager, håndhæves korrekt, og at vi ikke er ansvarlige for et godt retsgrundlag og en svag håndhævelse.

Jeg vil gerne endnu en gang takke alle kollegerne fra de forskellige politiske grupper for deres støtte og mine kolleger fra Kommissionen og ngo'erne, som vi samarbejdede med gennem hele processen.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽²⁾, jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted fredag den 24. april 2009.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) De handicappedes rettigheder krænktes regelmæssigt. For nylig indtraf der en hændelse i min hjemby Poznań, der er symptomatisk for dette. Et medlem af det polske parlament parkerede sin bil på en handicapplads. Paradoksalt nok har dette parlamentsmedlem en ven, der er handicappet. Hvorfor nævner jeg dette? Det er, fordi ingen love, konventioner eller dokumenter vil forbedre de handicappedes situation, hvis folk i offentlige embeder åbent og ustraffet bryder de regler, der er udformet specifikt for at hjælpe handicappede med at leve og fungere. Konventioner er naturligvis meget vigtige, men en virkelig, troværdig og fuldstændig gennemførelse er lige så vigtig. De handicappede er ikke tilfredse med rettigheder, som de kun har på papiret. Handicappede forventer konkrete ændringer, der vil sikre dem lige muligheder.

19. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0227/09).

Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 2 af **Gay Mitchell** (H-01 30/09)

Om: Anti-Lissabonretorik

Den globale finanskrisen har vist os, hvor vigtigt det er med et stærkt EU. Vi her i Irland har hurtigt lært, at myter og vildledende information om Lissabon-traktaten er en ringe trøst i en vaklende økonomi og stadig større arbejdsløshed. Hvorledes agter Rådet - med et tjekkisk EU-formandskab og en tjekkisk præsident der bekender sig til anti-Lissabonretorikken - at håndtere disse budskaber, når det står helt klart, at der er et presserende behov for øget, og ikke mindre, EU-samarbejde?

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Rådet har altid klart meldt ud, at det er fast besluttet på at styrke samarbejdet inden for EU, navnlig i krisetider. Det tjekkiske formandskab følger op på sin forgængers aktiviteter og arbejder hårdt på at løse problemerne, der forårsages af den nuværende finansielle og økonomiske krise og har i denne forbindelse indført foranstaltninger på forskellige niveauer. Det har indført en fælles ramme for medlemsstaterne, f.eks. i form af redningsplanen for bankerne, den europæiske økonomiske genopretningsplan samt regulering og tilsyn med de finansielle markeder. Europa-Parlamentet har også bidraget til disse foranstaltninger ved at støtte investeringer i infrastruktur og ikke mindst gennem dets indsats på den internationale scene. På sit møde den 19. og 20. marts fokuserede

(2) Se protokollen.

Rådet på at løse finanskrisen og problemerne i realøkonomien og gjorde det ganske klart, at Europa kun kan løse disse problemer og standse den nuværende krise gennem en forenet og koordineret indsats inden for rammerne af det indre marked og den økonomiske og monetære union. På sit møde den 19. marts besluttede Rådet, at et nøje koordineret EU-svar inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan skal mobilisere alle tilgængelige instrumenter, herunder fællesskabsressourcer, og at det bør omfatte en fuldstændig integration af strategierne for vækst, beskæftigelse, social integration og social sikring.

Med hensyn til Lissabontraktaten nåede Rådet i december sidste år til enighed om de videre fremskridt. Efter anmodning fra Irland enedes medlemsstaterne om at yde specifikke juridiske garantier vedrørende de spørgsmål, der vakte bekymring ved sidste års folkeafstemning i Irland. Rådet enedes også om, at hvis Lissabontraktaten træder i kraft, vil man i henhold til de centrale juridiske procedurer vedtage en beslutning om, at de enkelte medlemsstater fortsat skal være repræsenterede i Kommissionen. Med forbehold for færdiggørelsen af de nærmere aktiviteter vedrørende dette emne medio 2009 og under forudsætning af en tilfredsstillende gennemførelse, forpligtede den irske regering sig samtidig til at arbejde for en ratificering af Lissabontraktaten ved udgangen af Kommissionens indeværende embedsperiode. Det Europæiske Råd blev på sit møde den 19. og 20. marts informeret om den aktuelle situation på dette område og besluttede at tage spørgsmålet på igen på sit møde i juni 2009.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke ministeren for hans svar.

Jeg synes, at vi er alt for defensive her i Parlamentet – og i institutionerne generelt – med hensyn til Lissabon og EU i almindelighed. Det er på tide, at trænger nogle af dem, der angriber Europa, i defensiven. Hvor ville vi være uden Den Europæiske Centralbank? Hvor ville vi være – de af os, der er med i euroområdet – uden euroområdet?

Den ene ting, vi ikke har, er en let genkendelig formand for Det Europæiske Råd, som kan tale om spørgsmål om økonomisk genopretning, og jeg mener, at det er helt klart, at Lissabontraktatens bestemmelse om en sådan person er særdeles vigtig. Hvis vi havde en sådan person, ville vi ikke opleve den zigzagkurs, der nu foregår med de halvårige formandskaber.

Måske kan ministeren i sit svar fortælle lidt om udsigterne til ratificering af traktaten i Den Tjekkiske Republik.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand! Jeg vil gerne besvare alle spørgsmålene samlet senere.

Formanden. – Det er vores normale procedure, at De først svarer spørgeren og besvarer dennes tillægsspørgsmål, og derefter vil jeg sædvanligvis – og det er min beslutning – tage de øvrige tillægsspørgsmål samlet og stille dem til Dem.

Jeg vil gerne bede Dem besvare det første.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Tak, fru formand! Mine damer og herrer, jeg vil besvare spørgsmålet. Jeg vil gerne understrege, at med hensyn til ratificeringen af Lissabontraktaten har vi i Den Tjekkiske Republik et tokammerparlament bestående af Repræsentanternes Hus og Senatet, som arbejder meget hårdt med denne traktat, og den 18. februar i år blev den vedtaget af Repræsentanternes Hus. Her vil jeg gerne understrege, at i henhold til bestemmelserne i den tjekkiske forfatning er det vigtigt, at traktaten vedtages med det flertal, der kræves i forfatningen. Senatet i det tjekkiske parlament skal formentlig stemme om traktaten den 6. maj, men det har gjort sin godkendelse betinget af, at der udformes en hensigtsmæssig lov, i henhold til hvilken overførslen af beføjelser fra afstemningen med kvalificeret flertal kræver godkendelse af begge kamre i Parlamentet. Dette kaldes for et betinget mandat. Den relevante lov er allerede blevet udarbejdet og vedtaget, og vi forventer, at Senatet den 6. maj vil stemme om denne lov, og når den vedtages, vil Lissabontraktaten blive ratificeret af parlamentet.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Fru formand! Er det tjekkiske formandskab ikke enig i, at problemet med Lissabontraktaten ikke så meget er manglende oplysning om traktaten, fordi oplysningerne findes og er tilgængelige, men de betydelige mængder af misinformation, som traktatens modstandere bevidst udbreder?

Eftersom traktaten ikke skal underskrives af de europæiske institutioner, men blev forhandlet af medlemsstaterne, er det så ikke også enig i, at nationalregeringerne skal gøre langt mere for at imødegå de myter og den misinformation, som hr. Mitchell henviste til, og tage sig sammen i denne vigtige forhandling for Europas fremtid?

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Hr. minister, jeg er sikker på, at vælgerne i Deres land ligesom i Irland mærker og er bekymrede over den Orwellske stemning, der er fremherskende i

EU i øjeblikket. De er ikke dumme, og de ved, at Kommissionen fuskede med sin lovgivningsdagsorden, så der ikke kom dårlige nyheder ind i de irske mediers blodbane.

Det er en skam, at hr. Mitchell, hr. Corbett m.fl. er så forblændede af de skinnende præmier ved at være succesfulde eurokrater, at de overser det væsentlige: at den irske befolkning har truffet sin beslutning. Måske kan De, hr. minister, få Rådet til at bede Kommissionen indstille den voldsomme vækst i dens kommunikations- og informationsafdelinger – også kendt som propaganda – og give de resultater, der er kommet fra den fantastiske irske befolkning lov til at stå ved magt og bevise, at demokratiet lever i EU.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand! Jeg skal understrege, at vi alle skal have modet til at indrømme over for os selv, at EU-borgerne ved meget lidt om, hvordan EU fungerer. EU påvirker ofte sine borgere på en meget abstrakt måde, og institutionerne er meget vanskelige at forstå. Jo lavere bevidsthedsniveau, jo lettere kan der opstå situationer, der fremmer f.eks. misinformation, som lettere finder rod faste hos befolkningen, fordi de ikke er tilstrækkeligt velinformerede om, hvordan EU fungerer. Efter min mening vil en løsning på det demokratiske underskud og det forhold, at borgerne ikke altid identificerer sig med EU og EU's institutioner, sikre, at misinformation og løgne ikke har en chance for at få rod faste. Jeg tror fuldt og fast på, at alle EU-medlemsstaternes regeringer har en grundlæggende pligt til at tale imod misinformation og falske oplysninger. Samtidig bør EU-medlemsstaternes regeringer regelmæssigt informere deres borgere om alle spørgsmål vedrørende den europæiske integration. Jeg tror virkelig, at først da vil vi opnå virkelige demokratiske fremskridt.

Formanden. – Spørgsmål nr. 3 af **Manuel Medina Ortega** (H-0132/09)

Om: Dobbeltbeskatning

Hvilke skridt vil Rådet på baggrund af Domstolens retspraksis tage med hensyn til dobbeltbeskatning for at harmonisere skattelovgivningen i EU, så borgerne i Europa ikke dobbeltbeskattes?

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Den aktuelle situation i Fællesskabet er således, at der endnu ikke er vedtaget foranstaltninger på fællesskabsplan om at afskaffe dobbeltbeskatning inden for direkte beskatning bortset fra Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, konventionen af 23. juli 1990 om ophævelse af dobbeltbeskatning i forbindelse med regulering af forbundne foretagenders overskud og Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger. Dette skyldes, at dette område hører under medlemsstaternes ansvarsområde, hvis de overholder fællesskabslovgivningen. Aftaler om afskaffelse af dobbeltbeskatning, som indgås bilateralt mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med ovennævnte beføjelser og i overensstemmelse med OECD's standardaftale, er tilsyneladende ikke tilstrækkeligt til at afskaffe al juridisk dobbeltbeskatning i EU.

Kommissionen, som har initiativretten i Fællesskabet vedrørende direkte beskatning, foretrækker i øjeblikket helt klart en pragmatisk fremgangsmåde i disse spørgsmål i lyset af subsidiaritetsprincippet, der gælder for fællesskabslovgivningen om direkte beskatning og i henhold til kravet om enstemmighed. Denne pragmatiske fremgangsmåde bør tilskynde medlemsstaterne til at samarbejde om at sikre, at deres hjemlige skattesystemer, herunder bilaterale aftaler om beskatning, fungerer smidigt. Dette nævnes blandt meget andet i Kommissionens meddelelse om samordning af medlemsstaternes systemer for direkte beskatning i det indre marked, navnlig i den endelige udgave af dokument KOM 2006/823. Rådet bekræfter denne koordinationsbaserede fremgangsmåde i Kommissionen i sine konklusioner af 27. marts 2007. Det fremhævede, at det indre markedes funktion kan forbedres gennem samarbejde på skatteområdet på medlemsstatsniveau og eventuelt på europæisk plan, idet man samtidig respekterer medlemsstaternes beføjelser. Rådet erklærede, at acceptable løsninger kan antage forskellige former i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Fru formand! Hr. formand, de oplysninger, De giver os er korrekte, men som medlemmer af Parlamentet og helt klart også Europas borgere får vi det indtryk, at der findes en meget farlig brist i fællesskabslovgivningen.

I øjeblikket forstærkes de skattemæssige krav i alle medlemsstaterne, hvilket nærmest umuliggør mobilitet.

Når vi beder Kommissionen forklare denne pragmatiske fremgangsmåde, lader det ikke til, at Kommissionen har nogen opbakning fra Rådet. Vi finder os tilsyneladende i en ond cirkel, hvor Kommissionen henviser os til Rådet, og Rådet sender os tilbage til Kommissionen, men samtidig er realiteterne, at borgerne i det Europa, vi forsøger at skabe, ikke har mulighed for at opholde sig i forskellige lande eller indlede forhold på grund af den tunge skattebyrde, der skyldes manglende harmonisering af skattesystemet.

Kan Rådet gøre noget for at bryde denne onde cirkel?

Petr Nečas, *formand for Rådet*. – (CS) Fru formand! Først vil jeg gerne understrege, at det langsigtede mål er en løsning i form af et direktiv eller en multilateral traktat. Kun på den måde kan vi udvikle dette system effektivt i henhold til de juridiske principper. Kommissionen foreslår en løsning på de mest presserende problemer i forbindelse med det indre marked, gennem forbedret koordinering af medlemsstaternes skattebestemmelser og forbedrede beslutningsprocesser. Kommissionen fremsætter i sin meddelelse 823 om koordinering et forslag om oprettelse af en mekanisme til en effektiv bilæggelse af tvister i forbindelse med internationale dobbeltbeskatningsproblemer i EU, men på grund af utilstrækkelig opbakning fra medlemsstaterne, som medlemmet nævnte lige før, opgav Kommissionen denne anmodning til fordel for andre initiativer. Kommissionen er fuldt ud klar over virkningerne af dobbeltbeskatningsaftaler på det indre marked, og den vil begynde at forberede offentlige høringer i 2009. Baseret på disse høringer vil Kommissionen udforme en meddelelse om sine resultater sammen med et forslag til en acceptabel løsning på de nuværende problemer.

Rådet har gentagne gange kæmpet med dette problem inden for rammerne af forskellige initiativer. Det første var udvidelsen af rammerne for direktiv 90/435/EF om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber gennem Rådets direktiv 2003/123/EF, hvormed man afskaffer den økonomiske og juridiske dobbeltbeskatning af grænseoverskridende udbyttebetalinger inden for Fællesskabet. I 1990 vedtog man en forligstraktat med henblik på at afskaffe dobbeltbeskatning, der skyldes fastsættelsen af afregningspriser mellem tilknyttede virksomheder. Dette direktiv viste sig dog at være lidet effektivt, dels fordi det har karakter af en international traktat mellem medlemsstaterne og ikke af fællesskabsretsakt. I 2003 vedtog man direktiv 2003/49/EF om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater, hvor kun det land, hvor modtageren af betalingen er bosiddende, må beskatte betalingen. Spørgsmålet om at udvide rammerne for dette direktiv bør være temaet for yderligere forhandlinger i Rådet. I forbindelse med de to meddelelser fra Kommissionen om koordinering af medlemsstaternes systemer for direkte beskatning på det indre marked og pensionsbeskatning vedtog ØKOFIN i december 2008 Rådets afgørelse om pensionsbeskatning. Med denne beslutning forsøger man at afskaffe dobbeltbeskatning og koordinere de statslige procedurer inden for pensionsbeskatning, således at modtagerstaten ved overførsel af økonomiske aktiviteter fra et land til et andet, når aktiver tilhørende fysiske eller juridiske personer overføres fra den stat, der pålægger skat ved udflytning, skal anvende markedsværdien af det aktiv, der blev udvekslet, på det tidspunkt, hvor aktivet blev overført fra udgangslandet, som en udgift, når aktivet sælges.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Vi forstår alle, at disse skattespørgsmål kan være meget tekniske, men generelt vil jeg høre, om ministeren er enig i, at enhver, der forstår disse spørgsmål, helt klart vil indse, at skatteharmonisering ikke er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning. Det eneste, der er behov for – jeg ved, at det er ret teknisk – er vilje til bedre samarbejde mellem medlemsstaterne. I lyset af de beløb, som regeringerne i øjeblikket tager fra hårdt pressede skatteydere, er tiden helt klart inde til at tilskynde til større skattekonkurrence for at reducere byrden på arbejdende familier over hele EU.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Hr. rådsformand, jeg synes, at det tjekkiske formandskab anlægger en meget positiv og proaktiv holdning til dette spørgsmål. Jeg vil gerne lykønske Dem med dette, fordi det naturligvis er vigtigt at beskytte borgerne og de små og mellemstore virksomheder, så de også kan få deres rettmæssige indtægter, når de leverer tjenester. Dobbeltbeskatning er noget, der ikke findes nogen som helst samfundsmæssig begrundelse for. Derfor har jeg følgende spørgsmål: Mener De, at De Europæiske Fællesskabers Domstol kan fastsætte standarder her?

Petr Nečas, *formand for Rådet*. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! De Europæiske Fællesskabers Domstol har bestemt, at den direkte anvendelse af fællesskabslovgivningen, af fri bevægelighed og principperne om ikkeforskelsbehandling ikke forpligter medlemsstaterne til at afskaffe juridisk dobbeltbeskatning, der opstår gennem den gensidige interaktion mellem forskellige skattesystemer i grænseoverskridende transaktioner inden for Fællesskabet. Denne situation skyldes De Europæiske Fællesskabers Domstol dom i sag C-513/04 Kerckhaert Morres. Domstolen har allerede afsagt dom i denne sag, og jeg mener virkelig, at der kun er meget begrænset manøvrerum her. I henhold til retspraksis ved Domstolen skal traktater om afskaffelse af dobbeltbeskatning opfylde kravene på det indre marked, og de må navnlig ikke medføre diskrimination eller forskelle med hensyn til de grundlæggende friheder, der er indskrevet i traktaten om De Europæiske Fællesskaber. På den anden side mener jeg virkelig, at risikoen for dobbeltbeskatning indebærer kolossale komplikationer for skattesystemer og navnlig komplicerer situationen for små og mellemstore virksomheder, som undertiden har meget svært ved at trænge igennem de komplicerede systemer i de forskellige nationale lovgivninger. Det er netop SMV'erne, der er mest udsat for denne risiko, fordi SMV'erne

har højere udgifter, fordi de ikke har råd til at hyre dyre konsulent- eller advokatfirmaer på samme måde som store selskaber – og navnlig multinationale. Derfor belastes SMV'erne mere af disse komplicerede skattesystemer. Personlig er jeg overbevist om, at den mest retfærdige løsning er, at alle medlemsstater har det enkleste og mest gennemsigtige system for direkte beskatning og efter min mening også de lavest mulige skatter.

Formanden. – Spørgsmål nr. 5 af **Marian Harkin** (H-0136/09)

Om: Fjerkrækød

Kan det tjekkiske formandskab – på baggrund af Kommissionens forslag (2008)0336 til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, for så vidt angår handelsnormer for fjerkrækød – tilslutte sig det synspunkt, at alt fjerkrækød, der sælges under betegnelsen "fersk" af hensyn til fødevarer- og forbrugersikkerhed, sporbarhed og produktkvalitet af forbrugerne, skal kunne opfattes som en garanti for, at produkterne er friske? Er formandskabet enig i, at der er et alvorligt problem med hensyn til kød fra fjerkræ, der er slagtet og frosset ned i et tredjeland, transporteret og optøet, og i nogle tilfælde forarbejdet, i et EU-land for derefter at blive markedsført og solgt som et "fersk" EU-produkt, hvilket er vildledende for forbrugerne og unfair for EU-producenterne, der overholder EU's strenge retningslinjer? Hvilke skridt har det tjekkiske formandskab taget for at sikre en gnidningsløs vedtagelse af ovennævnte forordning?

Petr Nečas, *formand for Rådet*. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Formandskabet vil gerne forsikre det ærede medlem om, at det lægger stor vægt på en høj grad af fødevarerikkerhed og forbrugerbeskyttelse i Fællesskabet, uanset om fødevarerne fremstilles lokalt eller importeres fra tredjelande. I denne forbindelse vil formandskabet gerne henvise til konklusionerne fra Rådets møde den 18. og 19. december 2008 om sikkerhed i forbindelse med importerede landbrugsprodukter og fødevarer. I henhold til Fællesskabets regler bad Rådet i sine konklusioner Kommissionen aflægge rapport til Rådet og Europa-Parlamentet inden udgangen af 2010 om effektiviteten og anvendelsen af hygiejnekontroller og fytosanitære kontroller af importerede fødevarer. Som følge af sin pligt til at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed ved gennemførelsen af Fællesskabets politikker forkastede Rådet i december 2008 et forslag fra Kommissionen til Rådets forordning om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 med hensyn til brug af antimikrobielle stoffer til behandling af fjerkrækroppe. Rådet indtog den holdning, at brugen af disse stoffer kan bruges til at maskere en dårlig hygiejnepraksis. Europa-Parlamentet udtrykte sin modstand mod forslaget i en beslutning af 19. juni 2008 og bad Rådet forkaste forslaget. Med hensyn til Kommissionens forslag om handelsnormer for fjerkrækød vil formandskabet gerne bekræfte, at forslaget i øjeblikket er til drøftelse i Rådet med henblik på at sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse og forhindre, at fjerkræ sælges som fersk, når det tidligere har været frosset. Formandskabet kan forsikre det ærede medlem om, at det træffer alle foranstaltninger for at sikre en hurtig vedtagelse af denne forordning, så snart Europa-Parlamentet har fremsat sin udtalelse.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg takker formandskabet for svaret, for det var min opfattelse, at det tjekkiske formandskab ville skride til handling i denne sag. Det glæder mig at høre, at man drøfter det inden for Rådet, at De vil gribe til handling for at forhindre, at fjerkrækødet fryses ned og efterfølgende sælges som fersk, fordi det naturligvis betyder, at mange EU-producenter – alle EU-producenter faktisk – ikke opererer i henhold til ensartede regler.

Så mit spørgsmål til formandskabet er: Hvor hurtigt kan vi forvente nogle svar fra Rådet på dette spørgsmål, og kan De give os nogen indikation af, hvilke særlige foranstaltninger De vil træffe på dette område?

Petr Nečas, *formand for Rådet*. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Dette problem er nu blevet løst af instanserne i Rådet inden for rammerne af forhandlingerne om et forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter. Det tjekkiske formandskab har foreslået en kompromistekst, som et flertal i Rådets Landbrugskomite har udtrykt støtte til. Teksten vil blive forelagt til WTO-vurdering inden for rammerne af samtaler med samhandelspartnerne. Hvis der opnås et positivt resultat, og Europa-Parlamentet samtidig vedtager sin betænkning på plenum, hvilket burde ske, vil det tjekkiske formandskab forelægge en kompromistekst for Rådet. Rådet har en formel forpligtelse til at afvente fremlæggelse af Europa-Parlamentets udtalelse, selv om det ikke er forpligtet til at henvise til den i sin beslutning. I kompromisteksten hedder det, at for produkter fremstillet af fersk fjerkrækød i henhold til denne forordning kan medlemsstaterne indføre mindre variationer i temperaturkravene, som anvendes i en absolut minimumsperiode og kun i den udstrækning, det er nødvendigt for håndterings- og

udskæringsoperationer på forædlingsanlæg ved fremstilling af produkter af fersk fjerkrækød. Vi forventer, at Rådet vil behandle dette forslag i maj måned, og baseret på de hidtidige forhandlinger forventer vi positive resultater.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Efter BSE-krisen inden for oksekødssektoren for nogle år siden indførte vi fuld identifikation og sporbarhed for oksekødsprodukter i Europa. Er Rådet ikke enig i, at vi er nødt til at handle hurtigt, ikke bare med hensyn til fjerkræ, men også med hensyn til får og svinekød, for at give forbrugerne den samme information og sikre den samme sporbarhed, hvis noget skulle gå galt?

Sommer-betænkningen om information til forbrugerne er på vej gennem Parlamentets apparat i øjeblikket, og måske gennem supplerende mærkning – hvilket vil bidrage til sporbarheden – vil Rådet erklære sig enig med mig i, at dette vil være en mulighed for at opnå dette.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Angivelse af oprindelsen af fjerkrækød er ikke medtaget i bilag 14 til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 og er derfor ikke en del af det forslag, vi nu drøfter. Oprindelsesangivelsen håndteres i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 543/2008, og dette hører derfor under Kommissionens ansvarsområde og forhandles på plads i udvalgene. Jeg vil også gerne sige, at jeg udmærket forstår dette spørgsmål, for hvis man ser på truslen, der opstod som følge af kogalskab i inficeret oksekød, og under hensyntagen til den reelle indvirkning på folkesundheden i EU's medlemsstater forårsager nogle af sygdommene, der stammer fra fjerkrækød, f.eks. salmonella, markant større sundhedsproblemer og sågar dødsfald end kogalskaben i sin tid. På den anden side vil jeg gerne endnu en gang understrege, at oprindelsesangivelsen hører under Kommissionens ansvarsområde, og vi må ikke glemme, at kontrol af oprindelsesstedet naturligvis er langt vanskeligere for fjerkræ end for kvæg. Vi skal også undgå at havne i en situation, hvor forsøgene på at beskytte forbrugerne i den grad, at enhver tvivl og alle potentielle risici fjernes fuldstændig, fører til et system, der er så administrativt indviklet, at det vil medføre betydeligt højere fødevarerpriser. Jeg vil gerne endnu en gang gentage, at hovedansvaret med hensyn til obligatoriske oprindelsesangivelser for fjerkrækød ligger hos Kommissionen og ikke hos Rådet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 9 af **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0144/09)

Om: Håndtering af krisen samt små og mellemstore virksomheder

EU-handlingsplanen til håndtering af krisen omfatter støtte til små virksomheder i henhold til Small Business Act. Inden for disse rammer bedes Rådet oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet indtil nu, og hvad der er planlagt for fremtiden?

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! I december sidste år vedtog Det Europæiske Råd en europæisk økonomisk genopretningsplan. Denne plan omfatter konkrete foranstaltninger til støtte for små og mellemstore virksomheder, hvoraf de vigtigste er foranstaltninger vedrørende lettere adgang til finansiering og lempelse af den administrative byrde på virksomhederne. Samtidig udtrykte Det Europæiske Råd sin støtte til en øget intervention fra Den Europæiske Investeringsbank i perioden 2008 til 2011, navnlig i form af lån til små og mellemstore virksomheder, hvilket udgør en stigning på 10 mia. EUR sammenlignet med den nuværende långivning inden for denne sektor. Desuden har Det Europæiske Råd støttet midlertidige overskridelser af tærskelværdier i mindst to år i forbindelse med statsstøtte på op til 500 000 EUR og tilpasning af statsstøtterammerne, hvilket er vigtigt for at øge støtten til virksomhederne, navnlig de små og mellemstore. Det Europæiske Råd opfordrede også til fremskyndelse af de procedurer, der er tilladt i henhold til fællesskabslovgivningen om tildeling af offentlige kontrakter, og til en mindskelse af den administrative byrde på virksomhederne. Det Europæiske Råd støtter også den fuldstændige gennemførelse af Kommissionens handlingsplan om initiativet Small Business Act, der blev vedtaget af Rådet den 1. december 2008. Handlingsplanen for initiativet Small Business Act skal hjælpe små og mellemstore virksomheder i den turbulente økonomiske periode ved at give lettere adgang til lån, reducere den administrative byrde, hjælpe små og mellemstore virksomheder med at udnytte fordelene ved det indre marked og øge konkurrenceevnen på udenlandske markeder. Den 5. marts konkluderede Rådet, at handlingsplanen skulle gennemføres hurtigst mulig i Fællesskabet og i de enkelte medlemsstater under hensyntagen til subsidiaritetsprincippet.

Desuden nævnte Rådet igen betydningen af yderligere forbedringer af adgangen til finansiering – jeg tænker på lån, garantier, mezzanin-finansiering osv. – og ligeledes risikokapital til nyetablerede, innovative virksomheder samt små og mellemstore virksomheder, hvor det er nødvendigt at tage hensyn til virkningerne af den igangværende finanskrisen. Vi skal styrke markedsadgangen for små og mellemstore virksomheder gennem især bedre overvågning af markedet og af de enkelte sektorer for at kunne identificere og fjerne hindringer for det indre marked. Kravene til regnskaber og procedurer for etablering af nye virksomheder

skal forenkles og fremskyndes væsentligt. På sit møde den 19. og 20. marts vedtog Det Europæiske Råd følgende foranstaltninger: afskaffelse af eksisterende forhindringer og forhindring af, at nye kan opstå, etablering af et velfungerende indre marked, en yderligere reduktion af den administrative byrde, forbedring af rammebetingelserne for erhvervslivet med henblik på at fastholde en stærk industriel base for erhvervslivet med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder og innovation, støtte til partnerskaber mellem de forskellige områder inden for erhvervsliv, forskning, almen og faglig uddannelse samt en styrkelse af kvaliteten af investeringer i forskning, viden og uddannelse.

Mine damer og herrer, jeg vil også gerne sige, at den 10. marts 2009 indgik Rådet en politisk aftale om, at alle medlemsstater på grundlag af en ændring af direktiv 2006/112/EF skulle have mulighed for at indføre permanent lavere momssatser på en række arbejdskraftintensive tjenester, og her er der naturligvis normalt tale om tjenester, der leveres af mindre virksomheder. Blandt de andre lovgivningsforslag inden for initiativerne i Small Business Act skal Rådet vedtage en forordning for en statut for den europæiske private virksomhed, som vil gøre det lettere for små og mellemstore virksomheder at udføre grænseoverskridende erhvervsaktiviteter. Rådet vil også kigge på en revision af direktivet om forsinkede betalinger med henblik på at sikre, at små og mellemstore virksomheder får betaling til tiden for alle forretningstransaktioner. Med hensyn til dagsordenen for bedre lovgivning fremlagde Kommissionen sidste år 11 nye fremskyndede foranstaltninger, der skulle reducere den administrative byrde på virksomhederne med henblik på at opnå en 25 % reduktion af den nuværende administrative byrde som følge af EU-forordningerne inden 2012. Ifølge skøn kan dette medføre besparelser på 30 mia. EUR, og de små og mellemstore virksomheder vil opnå den største gevinst. Den 10. marts i år bad Rådet Kommissionen foreslå nye specifikke foranstaltninger til mindskelse af byrden inden for hvert af de 13 centrale prioriterede områder i handlingsplanen. De konkrete skridt i denne forbindelse omfatter vedtagelsen af forslag til forenkling af det tredje og sjette direktiv vedrørende fusioner og opdeling af kommercielle foretagender ved førstebehandling i Europa-Parlamentet og ligeledes godkendelsen af det fjerde og syvende direktiv. Men dette vigtige arbejde bør fortsætte med henblik på at opnå en 25 % reduktion af den administrative byrde, og Kommissionen bør færdiggøre sin revision af alle de eksisterende juridiske bestemmelser så hurtigt som mulig.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg takker ministeren for hans svar, som omfattede alle de planlagte foranstaltninger. Nu skal gennemførelsen af disse foranstaltninger skabe konkrete resultater for alle i EU, der har små og mellemstore virksomheder, der lider under krisens konsekvenser, og for alle dem, der ønsker at oprette nye små og mellemstore virksomheder. Det er netop på dette punkt, at jeg gerne vil have ministeren til at fortælle mig, om vi har statistikker over nystartede virksomheder samt statistikker over virksomheder, der lukker. Jeg vil meget gerne have disse sammenlignende tal, om ikke i dag så i et fremtidigt svar.

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand! Først vil jeg gerne understrege, at tallene over lukkede og nyetablerede virksomheder og de specifikke betingelser for etablering af en ny virksomhed varierer betydeligt mellem EU's enkelte medlemsstater. I nogle lande tager det få dage at starte en lille eller mellemstor virksomhed, mens det i andre desværre kan tage adskillige måneder. Det er naturligvis muligt at udarbejde en detaljeret oversigt over de oplysninger, De beder om fru Panayotopoulos-Cassiotou, og vi vil fremlægge den skriftligt.

Formanden. – Spørgsmål nr. 10 af **Avril Doyle** (H-0145/09)

Om: Resultatet af forårstopmødet om finansiering af en global klimaaftale

Er formandskabet i lyset af forårstopmødet i sidste uge tilfreds med resultatet af de forhandlinger, der blev ført om at give økonomisk bistand til udviklingslande for at fremme en global aftale om klimaændringerne på COP-15 (FN's 15. klimakonference) i København i december 2009?

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! I konklusionerne fra mødet af 19. og 20. marts 2009 erklærede Rådet, at afhjælpnings- og tilpasningsforanstaltninger vil kræve betydelige nationale og økonomiske ressourcer, både offentlige og private, navnlig i de mest truede udviklingslande, og at EU vil bidrage med en rimelig andel af finansieringen til disse foranstaltninger i udviklingslandene. Kommissionens skøn baseret på de seneste undersøgelser viser, at i 2020 vil de supplerende offentlige og private investeringer skulle øges med næsten 175 mia. EUR, hvis emissionerne skal bringes ned på et niveau, der er foreneligt med EU's mål.

De nyeste undersøgelser viser også, at mere end halvdelen af disse investeringer vil skulle foretages i udviklingslandene. Sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer skønner endvidere, at i 2030 vil udgifterne til tilpasning i udviklingslandene ligge mellem 23 og 54 mia. EUR om året. Rådet har vedtaget en klar holdning til finansieringen af afhjælpningsforanstaltninger i udviklingslandene. Med hjælp

fra de udviklede lande skal udviklingslandene udarbejde strategier og planer for opbygning af en kulstoffattig økonomi. I disse strategier og planer skal der sondres mellem foranstaltninger, der kan indføres uafhængigt, fordi de ikke indebærer nogen eller kun meget begrænsede udgifter eller endda et nettooverskud på mellemlangt sigt, og foranstaltninger, der vil føre til positive supplerende omkostninger, som de enkelte lande ikke uden videre har råd til.

For at gennemføre Københavnsaftalen er det vigtigt at have tilstrækkelig, forudsigelig og relevant økonomisk støtte. Den internationale finansielle struktur, der leverer denne støtte, skal være baseret på principper for effektivitet, egnethed, lighed, gennemsigtighed, ansvarlighed, samhørighed, forudsigelighed og forsvarlig finansiell forvaltning. Med hensyn til finansieringskilder bekræfter Rådet de muligheder, der kan undersøges yderligere ved internationale forhandlinger, og som omfatter en fremgangsmåde baseret på bidrag med et aftalt omfang, en markedsbaseret metode baseret på kontraktauktioner eller kombinationer af disse og andre muligheder. Desuden vil den grønne udviklingsmekanisme og den fælles gennemførelse under overgangen til et globalt marked for kulstofhandel fortsat spille en betydningsfuld rolle for finansieringen af emissionsreduktioner i udviklings- og overgangsøkonomierne. I denne forbindelse bliver det vigtigt at styrke integriteten ud fra et miljøperspektiv, bidraget til bæredygtig udvikling og en retfærdig geografisk fordeling. Det er også nødvendigt at udvide markedet for kulstofhandel for at udsende klare signaler om omkostningerne ved kulstof. Dette omfatter en af de mest omkostningseffektive metoder til at begrænse emissioner, mens man samtidig leverer en indlysende stimulans til overgangen til en økonomi med lav kulstofudledning. I forbindelse med EU-aftalen om klima- og energipakken har Rådet også understreget denne pakkes bidrag til EU's bestræbelser på at sikre finansiering af foranstaltninger rettet mod at afbøde klimaændringerne og tilpasse sig dem. Det er klart, at vi skal gøre langt mere på finansieringsområdet. Rådet har besluttet at vende tilbage til dette emne på sit junimøde for at definere sin holdning til de igangværende internationale forhandlinger nærmere.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke det tjekkiske formandskab for et fuldstændigt svar. Jeg fik det rent faktisk på skrift tidligere i dag, fordi de ikke regnede med, at vi ville nå spørgsmål nr. 10.

Jeg går ud fra, at det virkelig er den tjekkiske regerings synspunkt, som De netop har fremført, for det vil bestemt være en stor opmuntring for mig, hvis det er tilfældet. Jeg siger mange tak, for det betyder, at den tjekkiske regering er kommet et langt stykke vej med hensyn til klimaændringer siden starten på dets formandskab.

Bortset fra Rådets møde i juni, kan De da skitsere resten af tidsplanen for arbejdet hen imod en aftale om EU's såkaldte "fair share" af finansieringen af afhjælpning og tilpasning i tredjelande? Jeg er i øvrigt helt enig med Dem om CO₂-markedet og bidraget herfra.

Formanden. – Tak, fru Doyle. Det undrer mig, at De har modtaget svaret på forhånd. Det er en praksis, som jeg meget længe har ønsket at fremme fra både Rådets og Kommissionens side, så tillykke til Dem begge for at have opnået det.

(Tilråb fra Avril Doyle: "Det var, fordi de ikke regnede med, at vi kunne nå spørgsmål nr. 10!")

Petr Nečas, formand for Rådet. – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! Jo mindre tid der er tilbage af den tjekkiske regerings formandskab, jo hurtigere synes den at gå, og det er måske grunden til, at vi prøver at skynde os med at få klaret al administrationen i tide. Jeg vil gerne som svar på spørgsmålet fra det ærede medlem sige, at Rådet vil drøfte dette tema igen i juni måned. Efter Rådets mening er det vigtigt at fokusere mere på de finansielle mekanismer i kampen mod klimaændringer. Forud for mødet i København vil Rådet offentliggøre EU's strategi for de forskellige metoder til finansiering af afhjælpnings- og tilpasningsforanstaltninger, til støtte for nye teknologier og til skabelse af de rette betingelser for gennemførelsen af disse planer. Rådet vil også vise, hvordan EU kan yde et konkret bidrag til disse planer, og det vil forklare, hvordan udgifterne vil blive fordelt mellem medlemsstaterne, samt bestræbelserne på at virkeliggøre disse mål. Alt dette vil blive baseret på et konkret forslag fra Kommissionen.

Med hensyn til visse andre problemer vedrørende finansiering af den globale aftale om bekæmpelse af klimaændringer har EU gjort det klart, at man ønsker at påtage sig en forholdsvis mæssig del af ansvaret i denne sag. EU har desuden fastlagt de grundlæggende principper vedrørende finansiering og har gjort det klart, at man har til hensigt at drøfte disse spørgsmål med sine globale partnere. Men det er muligvis for tidligt at bekende kulør ved at offentliggøre nogle af tallene. Det ville ikke være fornuftigt, det ville ikke være klogt, det ville ikke være taktisk. Vi har en idé om, hvor meget finansiering der bliver brug for til at gennemføre den globale plan. Men vi skal have et omtrentligt overblik over, hvilke typer afhjælpningsforanstaltninger tredjelandene planlægger at gennemføre. I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at i 2007 indgik EU en frivillig

forpligtelse til at begrænse emissionerne med 20 % – og i tilfælde af en vellykket global aftale med 30 % – og dette skete, længe inden andre lande i verden havde offentliggjort noget som helst om forslagene til afhjælpningsforanstaltninger.

Formanden. – Mens jeg har muligheden, vil jeg gerne insistere på dette, for jeg mener, at hvis vi kan få svarene på spørgsmål, som vi ikke tror, vi kan nå, på forhånd, er der ingen grund til, at vi ikke får svarene på de spørgsmål, som vi kan nå, således at vi – som vi havde nu – får en bedre og mere gavnlig meningsudveksling. Tak, fordi De begge demonstrerede dette. Det har bevist det, som mange af os længe har argumenteret for.

Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke er blevet besvaret, vil blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 20.10 og genoptaget kl. 21.00.)

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

20. Miljøvenligt design af energirelaterede produkter (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0096/2009) af hr. Csibi for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning) (KOM(2008)0399 – C6-0277/2008 – 2008/0151(COD)).

Magor Imre Csibi, ordfører. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke skyggeordførerne for deres samarbejde med henblik på at nå frem til en kompromisaftale med Rådet om omarbejdning af direktivet om miljøvenligt design.

Det har været en udfordrende proces, især på grund af omarbejdningens meget restriktive karakter. Et forslag til lovgivning, hvor Parlamentet stort set ikke kan ændre noget, er ikke en hensigtsmæssig ramme for fælles beslutningstagning. Vi er ikke længere en institution, der er begrænset til at give sit samtykke, og det er ikke sådan, Parlamentet ønsker at foretage omarbejdninger fremover.

Men det glæder mig, at det på trods af disse udfordringer lykkedes os at nå frem til et kompromis, der bekræfter de grundlæggende principper i Kommissionens forslag, såsom udvidelsen af dækningsområdet til energirelaterede produkter, men som samtidig skaber større klarhed og lægger større vægt på alle de relevante miljøparametre.

Dermed forbedrer kompromisset definitionen af "energirelaterede produkter" ved at præcisere, hvilke produkter der kan være omfattet af gennemførelsesforanstaltningerne som f.eks. materialer til isolering af vinduer eller visse vandforbrugende produkter som brusehoveder eller haner. Og jeg understreger, at det, at jeg nævner disse eksempler, ikke betyder, at disse produkter automatisk vil blive omfattet.

For det første bliver de genstand for en specifik konsekvensvurdering, og der vil kun blive udfærdiget gennemførelsesforanstaltninger for de produkter, der har en betydende miljøpåvirkning, hvor der findes et stort forbedringspotentiale, og som ikke er omfattet af anden lovgivning, der betyder, at man kan nå de samme mål hurtigere og billigere.

Her giver kompromisset mulighed for at vurdere den metodologi, der anvendes til at forberede gennemførelsesforanstaltningerne, så de bedre dækker ressourceeffektivitet og en livscyklusbaseret metode. I tider, hvor der bliver færre naturressourcer, skal vi ikke kun sigte mod energieffektivitet, men også mod at optimere ressourceforbruget som sådan. Desuden skal vi forsøge at nedbringe miljøpåvirkningen fra vores produkter, ikke bare i anvendelsesfasen, men også gennem hele deres levetid, fra udvælgelsen af råmaterialer til fremstilling, emballering, anvendelse og bortskaffelse.

Selv hvis direktivet nu udelukkende udvides til energirelaterede produkter, skal vi være forberedt på en yderligere udvidelse til alle produkter en gang i fremtiden. Både Miljøudvalget og Udvalget om Industripolitik har krævet et klart løfte om at udvide direktivets dækningsområde til andet end energirelaterede produkter efter dets revision i 2012.

Som reaktion forpligtede Kommissionen sig til om nødvendigt at indføre den aktuelle metodologi med henblik på en yderligere udvidelse af dækningsområdet til alle produkter. Men vi kan ikke få et konkret løfte om en udvidelse af dækningsområdet til alle produkter efter revisionen af direktivet i 2012. Jeg kunne have ønsket, at Kommissionen havde anlagt en mere fast og visionær tilgang, især fordi vi i dag har alle instrumenterne til rådighed, og dette var den bedste løsning, der blev identificeret ved konsekvensvurderingen. I denne henseende mener jeg, at vi misbrugte muligheden for at gøre mere for miljøet med mindre bureaukrati.

Der er også revisionen i 2012. Vi vil bestemt ikke anfægte, at vi skal ændre vores forbrugs- og produktionsmønstre ved at skifte til renere produkter. Der er behov for forandringer, men forandringer er også mulig uden at overbebyrde virksomheder og husholdninger.

Ved at skabe en kulstoffattig og ressourceeffektiv økonomi kan vi give konkurrenceevnen fornyet dynamik. Direktivet om miljøvenligt design er en god mulighed for, at erhvervslivet kan opbygge mere konkurrencedygtige virksomheder baseret på grønne teknologier. Det skaber lige vilkår i hele Europa ved at reducere bureaukrati og produktionsomkostninger. Det skaber også fleksibilitet for erhvervslivet, idet selvregulerende foranstaltninger kan anerkendes som alternativer til lovbestemte gennemførelsesforanstaltninger.

Sidst, men ikke mindst skal de relevante interessenter høres og tilknyttes ved definition og revision af gennemførelsesforanstaltningerne samt vurdering af de selvregulerende foranstaltninger. Mine høringer med interessenterne har vist, at nytænkende virksomheder ikke venter på, at bestemmelserne skal blive obligatoriske, men indfører proaktive foranstaltninger. Nogle gør det af næstekærlighed, men de fleste gør det, fordi miljøbevidsthed simpelthen er godt for forretningen.

Men vi skal sende de rette signaler til erhvervslivet. Selv om min vision om at udvide kravene om miljøvenligt design til alle produkter ikke deles af alle mine kolleger, tror jeg fuldt og fast på, at kun ved at skifte til renere produkter kan vi standse ødelæggelsen af miljøet.

Mere end 80 % af et produkts miljøpåvirkninger bestemmes i designfasen. Et forbedret produktdesign vil mindske affaldsmængderne og sikre forbrugerne mere effektive, mere pålidelige og mere holdbare produkter.

At udvide kravene om miljøvenligt design til energirelaterede produkter som vinduer eller vandhaner er det første skridt i retning af en mere ambitiøs fremgangsmåde og en bæredygtig produktpolitik på EU-niveau.

Nogle gange kan selv små skridt føre til store resultater. Jeg håber, at De vil støtte denne kompromisaftale som vejen frem, og at De fortsat vil opretholde presset for at optimere det fulde potentiale for miljøforbedringer og stimulere design af mere miljøvenlige produkter.

Günter Verheugen, næstformand for Kommissionen. – (DE) Hr. formand, ærede medlemmer! Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren, hr. Csibi, for hans enestående arbejde med dette forslag og sige, at det glæder mig meget, at hans arbejde har gjort det muligt at nå til enighed ved førstebehandling.

Forslagets indhold er – fra en udelukkende juridisk synsvinkel – begrænset. Det drejer sig i alt væsentligt om at udvide dækningsområdet for det nuværende direktiv om miljøvenligt design til andet end energiforbrugende produkter, så det kommer til at omfatte alle energirelevante produkter. Men set ud fra et politisk synspunkt er denne ændring af største betydning. Den udgør et vigtigt skridt på vejen fra den tredje industrielle revolution i Europa til omdannelsen af vores europæiske nationale økonomier til nationale økonomier med lav CO₂-produktion.

Jeg har en vision for, hvordan fremtidens europæiske produkter kommer til at se ud. Fremtidens europæiske produkter, der bærer et mærkat med "Made in Europe", bliver de mest innovative, sikreste og mest energi- og ressourceeffektive produkter på markedet. Jeg er overbevist om, at hvis Europa kan indtage en førerrolle med hensyn til energieffektivitet og sparsommelig ressourceanvendelse, vil det ikke bare gavne miljøet, men også vores beskæftigelsestal. Miljøvenlige produkter og miljøvenlige processer boomer i øjeblikket, selv i disse krisetider, og alt tegner til, at det fortsætter.

Dette direktiv er efter min mening et godt eksempel på en integreret produktpolitik. Det har allerede vist sit værd, og vi kan se gode resultater med hensyn til energiforbrugende produkter. Direktivet udgør rammerne for opstilling af krav til miljødesign, hvor der tages hensyn til produktets faktiske miljøpåvirkning gennem hele dets levetid. Som hr. Csibi allerede har sagt, baner direktivet vej for et frivilligt initiativ fra erhvervslivets side. Det begrænser de officielle krav til de produkter, hvor der kan opnås et stort besparelsespotentiale på en økonomisk levedygtig måde.

Det nugældende direktiv yder allerede et vigtigt bidrag til opnåelsen af de europæisk reduktionsmål gennem afskaffelse af elpærer, elkedler og mange andre energiineffektive forbrugerprodukter. En udvidelse af direktivets dækningsområde til at omfatte alle energirelaterede produkter skaber et kolossalt potentiale for en yderligere reduktion af energiforbruget og dermed af CO₂-emissionerne.

Sammenfattende falder alle produkter, der er relevante for energiforbruget, nu inden for direktivets dækningsområde. Dette omfatter derfor også de produkter, der ikke forbruger energi direkte under brug, men som påvirker energiforbruget indirekte. F.eks. kan der nu opstilles krav til produkter, der bruger vand, og til vinduer. Et enkelt eksempel: Ved blot at øge andelen af vinduer med termoruder kan vi opnå en yderligere energibesparelse på 30 % i 2020. Dette svarer til en besparelse på 55 000 gigawatttimer, hvilket svarer til en besparelse på 27 mio. t CO₂ eller produktionen fra to til tre kernekraftværker. Dette viser de kolossale virkninger, der kan ligge gemt i sådanne tilsyneladende ubetydelige ændringer.

Kommissionen har til hensigt at fortsætte det igangværende arbejde med de omkring 25 gennemførelsesforanstaltninger til direktivet om miljøvenligt design, der blev fastsat i arbejdsplanen for perioden 2009-2011. Efter høring af konsultationsforummet for miljøvenligt design i medfør af artikel 16 i direktivet vil den afgøre, hvilke produkter der skal medtages i den anden arbejdsplan inden 21. oktober 2011.

I 2012 vil Kommissionen også i henhold til artikel 21 vurdere, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at udvide direktivets dækningsområde til produkter, der ikke er relevante for energiforbruget, men som har betydning for ressourcebevarelsen.

Som aftalt ved forhandlingerne, der førte til aftalen ved førstebehandlingen, udsender Kommissionen en erklæring. Parlamentet er bekendt med denne erklæring. Jeg giver den videre til Præsidiets efter mødet.

På grund af den hurtige vedtagelse af forslaget ved førstebehandlingen kan Kommissionen nu gennemføre sin bæredygtige industripolitik og gå direkte videre til arbejdet med andre specifikke foranstaltninger, der har til formål at spare på energien og reducere CO₂-emissionerne.

Jeg vil gerne slutte med at bemærke, at det tætte samarbejde mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen fremskyndede forhandlingerne. Det glæder mig meget at kunne fortælle Dem, at Kommissionen kan støtte alle ændringsforslagene fra ordføreren, hr. Csibi.

Anders Wijkman, for PPE-DE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Csibi.

Resultatet af vores fælles bestræbelser på at revidere direktivet om miljøvenligt design er efter min mening i høj grad en forspildt mulighed. Det er naturligvis udmærket at udvide dækningsområdet fra energiforbrugende til energirelaterede produkter. Men hvorfor stoppe der? De problemer, vi har med ressourceforbrug, er langt mere vidtgående end energi. Det burde kommissæren vide.

Problemet er det samlede pres på økosystemerne og beholdningen af naturressourcer. Mange videnskabelige rapporter vidner om dette, ikke mindst vores egen temastrategi om naturressourcer. Skønsomt til tredjedele af de vigtige økosystemer i verden overudnyttes, og vi udtømmer den naturlige kapital. Dette problem forværres på grund af de voksende økonomier og befolkninger. Faktum er, at den nuværende vækstmodel og vækstkonceptet ikke er bæredygtigt. Hvem andre end EU kan bidrage til at ændre konceptet til noget mere bæredygtigt?

Direktivet om miljøvenligt design udgør efter min mening vejen frem. Som inden for energieffektivitet kan vi udforme standarder og normer for udvinding af materialer, for hvordan vi designer produkter med henblik på lettere genvinding og genbrug samt større ressourceeffektivitet. Vi skal hurtigst mulig til at beskæftige os med ressourceeffektivitet. Efter at have set de tidligere udgaver af Kommissionens forslag, der omfattede ressourceeffektivitet, er det et mysterium, hvorfor sådanne forslag ikke blev fulgt op.

Fortæl mig, hvor ellers i EU-lovgivningen vi har foranstaltninger, der tilskynder til ressourceeffektivitet? Vi har brug for politiske rammer, der tilskynder til ressourceeffektivitet hele vejen rundt, der tilskynder virksomhederne til at afprøve nye forretningsmodeller – såsom funktionel tænkning – og tilbyde tjenester frem for produkter, og hvor indtægterne stammer fra tjenestekvalitet og ikke bare fra øget omsætning.

Som sagt kunne alt dette være omfattet af direktivet. Jeg forudser, at vi om få år alle vil beklage, at vi ikke var mere proaktive i dag. Som sagt, en forspildt mulighed.

Dorette Corbey, for PSE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke ordføreren. Jeg beundrer og værdsætter hans pligtopfyldenhed og engagement, og jeg sætter også stor pris på hans hurtighed. For mig at se kunne det være gået lidt hurtigere, og det er uheldigt, at han i den grad blev bremsat.

Europa kæmper nu med en økonomisk krise, men vi har faktisk alle kæmpet med manglende innovation gennem mange år. Andre kontinenter er ofte mere innovative end EU. USA, fordi de investerer langt flere penge – fra den offentlige, men også fra den private sektor – i forskning og udvikling. Japan er yderst innovativt, dels som følge af sin metode med den højeste fællesnævner. Vores direktiv om miljøvenligt design sigter imod innovation. Dette er godt for både miljøet og økonomien. "Made in Europe" bør virkelig stå for de mest miljøvenlige produkter.

Innovationen skal foregå i flere forskellige retninger: lavere energiforbrug, mindre forurening fra produktion og forbrug, langt bedre håndtering af naturressourcer og fokus på genbrug eller genvinding af produkter, når deres brugperiode er slut. Det drejer sig ikke kun om energiforbrugende produkter, men også om energirelaterede produkter, og jeg er helt enig med ordføreren i, at det skal gælde for alle produkter.

Ressourcer er med andre ord vigtige. Hvis der om 20 år vil være næsten ni mia. indbyggere på Jorden, og hvis de alle ønsker en rimelig grad af velstand, er det vigtigt at håndtere naturressourcerne korrekt og sparsommeligt. Der findes inspirerende koncepter såsom vugge til vugge-konceptet, der blev præsenteret af Michael Braungart, radikale tanker, der skal muliggøre et fuldstændigt genbrug af materialer.

I dag er det vigtige spørgsmål: Fungerer direktivet om miljøvenligt design i virkeligheden? Det mest velkendte eksempel fra direktivet om miljøvenligt design er forbuddet mod lysstofrør, en upopulær, men meget positiv beslutning. Desværre hersker der fortsat en del forvirring om LED-pærsers energieffektivitet, da de viser sig at være noget mindre fordelagtige, end producenterne ønsker at give indtryk af.

Et andet beklageligt eksempel fra direktivet om miljøvenligt design er energimærkning. Nu har vi AA, A+, A20, A40, og snart vil alle produkter have en eller anden slags A-klassifikation. I mellemtiden er det fuldstændig uklart, hvad det betyder, hvilket næppe er et godt eksempel på miljøvenligt design.

Kære kolleger, denne revision kan desværre ikke løse alting. Vi hænger fast i vores egne procedurer og aftaler, og dette er virkelig en forspildt mulighed. Forhåbentlig vil evalueringen give mulighed for forbedringer. Det er vigtigt, at der snart foretages en grundig evaluering af direktivet om miljøvenligt design. Medfører det virkelig den innovation, vi tilstræber? Sikrer det EU og de europæiske producenter en plads i toppen af markedet? Sparer det energi? Reducerer det affaldsmængden og forbruget af naturressourcer? Og vigtigst af alt: Kan dækningen udvides til ikkeenergirelaterede produkter og til alle produkter?

Holger Krahmer, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, kommissær Verheugen, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige et par advarende ord om dette kompromis, der blev opnået meget hurtigt – faktisk forbavsende hurtigt.

Vi sprang fremad så hurtigt, at vi kan have vedtaget dette direktiv i aften stort set uden forhandling. Dette kan være en af grundene til, at så få medlemmer planlægger at tage ordet. Jeg vil gerne advare om, at vi udvider dækningsområdet for dette direktiv på et tidspunkt, hvor vi knap nok har nogen erfaring med, hvordan omsætningen af det nugældende direktiv er gået. Jeg vil også gerne erindre alle om, at vi har forhandlet om dækningsområdet i Parlamentet, og her ønskede vi at udvide det til at dække alle produkter. Jeg mener, at det ville være forkert. Det er hverken acceptabelt eller fornuftigt at underkaste alle produkter, der fremstilles i EU, en miljøvurdering, og det er beklageligt – i det mindste så vidt jeg kan se – at dette medtages i teksten som en mulighed i 2012.

Jeg vil gerne advare om, at vi skal være opmærksomme på, at Kommissionen ikke bliver en produktplanlægningsmyndighed. Politikere og administratorer ved ikke mere om, også i lyset af erfaringerne med den finansielle og økonomiske krise, hvordan produkter bør produceres, og hvad ingeniørerne måske kan gøre bedre. Afslutningsvis vil jeg også gerne minde alle om, at den voksende kompleksitet inden for denne produktlovgivning overvælder de små og mellemstore virksomheder. Mange af disse krav kan næppe opfyldes af disse virksomheder i dag, og det, vi gør nu, er at lægge yderligere byrder på dem, og jeg har en fornemmelse af, at vi ikke har gennemtænkt de praktiske konsekvenser af dette tilstrækkeligt.

Satu Hassi, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke ordføreren, hr. Csibi, for hans fremragende arbejde.

Direktivet om miljøvenligt design er ikke et af de områder, som kan ophidse medierne eller den brede offentlighed, men det drejer sig rent faktisk om noget meget vigtigt, selv om jeg også deler hr. Wijkmans holdning om, at dækningen skal udvides til at gælde ressourceeffektivitet i almindelighed.

Alle de undersøgelser, hvor man har analyseret omkostningerne ved klimabeskyttelse, viser, at det er gennem energibesparelser, at vi hurtigst og billigst kan begrænse emissionerne. Hvis vi indfører krav om energieffektivitet for udstyr og produkter, kan vi opnå betydelige energibesparelser, uden at befolkningen udsættes for en masse ekstra besvær.

Bygninger skønnes at forårsage 36 % af drivhusgasemissionerne i EU. Ifølge de rapporter, vi alle har set, er forbedring af bygningers energieffektivitet en af de mest økonomiske metoder til at beskytte klimaet. Nu vil vi udvide dækningsområdet for direktivet om miljøvenligt design, indføre energikrav f.eks. for vinduer og vægge samt isoleringselementer i bygninger. Det er helt korrekt, og jeg mener, at det er fremragende, at vi ikke tillod lobbyisterne fra den kemiske industri at blokere for denne meget nødvendige beslutning. Dette direktiv vil i høj grad hjælpe os med at nå energisparemålet på 20 %.

Et andet vigtigt middel, som vi har rådighed over, er energimærkning af udstyr. Det er patologisk dumt, at Kommissionen forsøger at afskaffe A-G-skalaen, der har fungeret så fint, som forbrugerne er blevet fortrolige med, og som har dannet skole andre steder i verden. Det glæder mig, at Udvalget om Industri, Forskning og Energi i denne uge vedtog en beslutning om at bevare A-G-skalaen og ajourføre dens kriterier, efterhånden som teknologien udvikler sig. Jeg håber, at Kommissionen endelig vil lytte til denne meget stærke og tydelige tilkendegivelse fra Parlamentet.

Günter Verheugen, næstformand for Kommissionen. – (DE) Hr. formand, ærede medlemmer! Kontroversen ved denne forhandling drejer sig ikke om energieffektivitet. Jeg tror, at alle har erkendt, at Kommissionens forslag vil betyde et stort fremskridt i retning af større energieffektivitet, energibesparelser og nedbringelse af drivhusgasemissioner. Det er, hvad dette forslag drejer sig om. Det er et forslag vedrørende vores klima- og energipolitik. Jeg er noget forbløffet over den barske kritik, jeg netop har lyttet til. Jeg mener, at jeg har gjort det meget klart i mine bemærkninger her i dag, at den integrerede produktpolitik, som Kommissionen fører, opfatter energieffektivitet og bevarelse af ressourcer som uløseligt forbundet. I denne forbindelse spiller ressourcebevarelse en absolut central rolle i det forslag, der er kommet på bordet, det er klart. Dette har man tilsyneladende overset.

Jeg vil også gerne påpege, at med hensyn til gennemførelsesforanstaltninger dækker direktivets bilag 1 allerede alle de miljørelevante egenskaber i hele et produkts levetid – så man indregner ressourceeffektivitet snarere end blot energieffektivitet – og at Kommissionen tager hensyn til sådanne faktorer, når den ved hjælp af en specialudviklet metodologi fastlægger, hvilke miljødesignparametre der skal reguleres i gennemførelsesforanstaltningerne for miljørigtigt design af energiforbrugende produkter. Med hensyn til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger er spørgsmålet om ressourceeffektivitet det helt centrale.

Jeg vil imidlertid gerne sige noget helt generelt om politik vedrørende dette spørgsmål. Jeg mener, at denne nye produktpolitik, som vil få kolossal betydning for forbrugernes adfærd, for industriproduktionen generelt og for hele vores økonomiske kultur ikke kan gennemføres i ét hug, men skal gennemføres lidt efter lidt. Desuden er det altid fornuftigt først at indføre lovgivningsbestemmelser, når der foreligger et minimum af erfaring, og det er ikke noget, vi har nok af i øjeblikket i forbindelse med standardforbrugerprodukters ressourceeffektivitet. Vi har imidlertid klart tilkendegivet, i hvilken retning vi ønsker at gå, og jeg er ret sikker på, at næste gang, vi skal behandle dette direktiv, vil fokus ikke længere ligge på energieffektivitet, men snarere på bevarelse af ressourcer.

Jeg ville være Dem alle meget taknemmelig, hvis vi i den aktuelle situation gør det, der er fornuftigt på nuværende tidspunkt, og i fællesskab gennemfører det, der er et virkeligt vigtigt og vedvarende bidrag til minimering af energiforbruget, således at vi kan nå vores mål om at gøre Europa til verdens førende inden for energieffektivitet og reduktion af CO₂-emissioner.

Csibi-betænkningen (A6-0096/2009)

Kommissionen erklærer, at vedtagelsen af den foreslåede udvidelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ikke vil påvirke gennemførelsen af det fastlagte arbejdsprogram.

Kommissionen vil endvidere tage behørigt hensyn til de erfaringer, der er gjort inden for rammerne af direktivet under udarbejdelsen af arbejdsprogrammet og fremlæggelsen af forslag til nye

gennemførelsesforanstaltninger i henhold til det omarbejdede direktiv. Kommissionen vil i tråd med direktivets artikel 15, stk. 2, og principperne om bedre lovgivning navnlig bestræbe sig på at sikre en fortsat overordnet sammenhæng inden for EU's lovgivning om produkter.

Tilmed vil Kommissionen, når den vurderer hensigtsmæssigheden af at udvide direktivets anvendelsesområde til at omfatte ikke-energirelaterede produkter, overveje behovet for at tilpasse de metoder, der anvendes til at identificere og behandle betydelige miljømæssige parametre for sådanne produkter.

Magor Imre Csibi, ordfører. – (EN) Hr. formand! Kompromiser er aldrig nemme, og dagens forhandling har vist os, at vi har forskellige synspunkter, men det er heller aldrig let at finde den gyldne middelvej mellem Europa-Parlamentets fremskridtsvilje og generaldirektoraternes og Rådets realisme.

Men jeg vil gerne takke vores kolleger fra generaldirektoraterne varmt for deres fleksibilitet. Jeg vil også gerne takke kommissær Verheugen for hans støtte og venlige ord og skyggeordførerne, der hjalp mig i denne lovgivningsproces.

Set fra min side mener jeg, at det er lykkedes os at finde en god middelvej med dette forslag og at finde en metode til at håndtere denne pakke, der ikke vil overbebyrde det europæiske erhvervsliv, men som også vil hjælpe os med at få en mere energieffektiv og ressourceeffektiv europæisk industri.

Men jeg vil også gerne gentage noget af det, min kollega hr. Krahmer sagde, og udtrykke mit håb om, at gennemførelsen af dette forslag vil ske lige så hurtigt som lovgivningsarbejdet.

Så jeg ønsker en hurtig gennemførelse, jeg vil gerne se hurtige resultater og jeg vil gerne se resultater, der først og fremmest tjener de europæiske borgere og dermed også det europæiske erhvervslivs interesser.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Den aktuelle finanskrisen bidrager kun til at styrke EU's ansvar for at opfylde sine forpligtelser på energi- og miljøområdet. Der skal gennemføres talrige foranstaltninger (f.eks. miljøvenligt design), så vores måde at forbruge og fremstille produkter på i Europa bliver mere bæredygtig uden at medføre yderligere udgifter for virksomheder og borgere.

Miljøvenligt design drejer sig i første omgang om produktets livscyklus. Formålet med det nye koncept er at neutralisere produkternes og produktionsprocessens indvirkning på miljøet. Omkring 80 % af et produkts indvirkning på miljøet og omkostningerne gennem dets livscyklus kan beregnes i designfasen. Indsamling og formidling af al den viden, der opstår gennem producenternes bestræbelser på at skabe et miljøvenligt design, er en af de store fordele ved reformen af direktivet om miljøvenligt design.

Information af forbrugerne om energieffektivitet og ressourcer bør være et centralt aspekt i producenternes beslutninger. Forbedring af energieffektiviteten er den hurtigste og billigste måde at nedbringe drivhusgasemissioner på. For at sikre større gennemsigtighed for forbrugerne, erhvervslivet og de relevante myndigheder og lette en hurtig indsamling af data til forbrugere og SMV'er skal der forefindes en tilgængelig database.

Jeg støtter anmodningen til Kommissionen om etablering af en offentlig database over miljøvenligt design, hvortil der er onlineadgang.

21. Harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0068/2009) af Catherine Neris for Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer (KOM(2008)0311 – C6-0203/2008 – 2008/0098(COD)).

Catherine Neris, ordfører. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! I aften når vi slutningen af første fase af behandlingen af Kommissionens forslag om betingelser for markedsføring af byggevarer.

I denne forbindelse vil jeg gerne takke Kommissionen for dens tekniske støtte, og jeg vil også gerne takke alle skyggeordførerne for deres modtagelighed og deres vilje til at indgå i en dialog, som har gjort det muligt gradvis at nå frem til de samme holdninger og nå til enighed om vigtige aspekter af dette spørgsmål.

Selv om det er korrekt, at vi fuldt ud støtter målene med reformen, som er at forbedre markedets funktion, at give CE-mærket troværdighed og forenkle systemet, og at vi deler en utvetydig interesse i en fælles teknisk sprogbrug, lagde et bredt flertal af medlemmerne i Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse vægt på at lufte deres tvivl.

Disse tvivl kan først og fremmest forklares med vores enstemmige ønske om en forenkling og lempelse af procedurerne og dermed begrænse produktkontrol og deklarationer.

De udspringer også af Kommissionens holdning, som efter vores mening ser ud til at være tilfreds med en situation, hvor kriterierne for produktvurdering til dels overlades til medlemsstaterne, så den konkrete betydning af CE-mærket afhænger af det land, hvor produkterne markedsføres, således at der opstår troværdighedsproblemer.

Vores forbehold skyldes endelig, at man i teksten på et tidspunkt, hvor vi ønsker at dirigere Europa i retning af en grøn økonomi, foreslår, at vi hverken skal se på produkternes energiprofil eller deres delvist skadelige virkninger på brugerne.

Som reaktion på disse bekymringer har Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse indført en række ændringer. Jeg vil gerne nævne fem af dem.

Vi foreslår i første omgang at fastholde forpligtelsen til, at byggevarer, der markedsføres, skal forsynes med et CE-mærke for at sikre, at alt, hvad der sælges i Europa, har gennemgået de hensigtsmæssige kontrolprocedurer.

Dette valg skal ikke føre til ekstra byrder på de svageste virksomheder, så man hæmmer deres aktiviteter. Derfor har vi forsvaret opretholdelsen af forenklede procedurer for mikrovirksomheder, og derfor har vi indført en foranstaltning for fritagelse af mindre håndværkere for det obligatoriske CE-mærke.

Det andet punkt drejer sig om forenklede procedurer for at lette adgangen til CE-mærket. Vi har imidlertid besluttet at forbeholde adgangen til disse procedurer for producenter af byggevarer, ikke for importører. Denne fremgangsmåde, der sigter mod at forbedre overvågningen af markedet, vil give os mulighed for at forhindre, at tvivlsomme importvirksomheder importerer produkter af ringe kvalitet.

Den tredje vigtige ændring er indførelsen af et minimumsniveau for harmonisering med hensyn til kriterier for vurdering af byggevarer i Europa. Dette sker for at sikre, at CE-mærket har samme betydning, uanset hvilket land produktet markedsføres i.

Hvor det er muligt, vil vi gerne have, at kravene for produktvurdering i Europa skal være de samme i alle medlemsstaterne. Med henblik herpå har vi også indført en mulighed for at udforme nye vurderingskriterier, som ikke er rent tekniske, men også kan anvendes til at måle resultaterne for områder af almen interesse såsom miljø-, sikkerheds- og sundhedsrisici.

I samme forbindelse – og dette bliver mit fjerde punkt – har vi bidraget til en betydelig forbedring af forbrugerinformationen fra producenterne side i attesteringen af deklareret ydeevne. Producenterne vil fremover navnlig skulle deklarere eventuelle skadelige stoffer på en vedlagt liste, hvilket også omfatter stofferne i REACH-direktivet.

Endelig har medlemmerne af Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse forsøgt at indføre større gennemsigtighed i forhold til certificeringskrav til byggevarer, større gennemsigtighed i forhold til virksomhedernes rolle i certificeringsprocessen og ligeledes større gennemsigtighed med hensyn til præcisering af betingelserne for adgang til CE-mærket, hvor man klart skelner mellem adgangsvejene for produkter, der er omfattet af en harmoniseret standard, og de produkter, der ikke er, og som ofte omtales som innovative produkter.

Dette arbejde er faktisk ved at være afsluttet, men det er ikke nået så langt, som vi ønskede. Problemerne i Rådet med at formulere en holdning betød, at man ikke kan blive enige om en sådan på trods af en god indsats fra det franske og det tjekkiske formandskabs side.

I dag beklager jeg dette, selv om jeg er klar over, at den ekstra tid, vi har fået tildelt, måske kan give os mulighed for ved andenbehandlingen at nå frem til en langt bredere enighed og frem for alt til mere meningsfyldte diskussioner, hvor disse holdninger vedrørende denne sektor vil blive fremført.

Günter Verheugen, næstformand for Kommissionen. – (DE) Hr. formand, ærede medlemmer! Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Neris, for hendes indsats i arbejdet med et så omfattende og teknisk indviklet forslag. Dette er en lovgivningsproces, der har givet os alle store udfordringer, men vi skal være klar over, at det, vi taler om her, er fremtiden for en usædvanligt vigtig sektor.

Byggevarer alene udgør allerede 3 % af de interne europæiske produkter, og hvis vi medtager bygge- og anlægsaktiviteter, udgør bygge- og anlægssektoren 10 % af EU's samlede økonomiske resultat. Derfor er det helt klart, at det er særligt vigtigt med bestræbelserne på at forbedre konkurrenceevnen inden for denne sektor – især i den nuværende krise.

Med dette forslag sigter vi mod at skabe et solidt grundlag for konsolideringen af det indre marked for byggevarer. Kun på denne måde kan vi sikre den nødvendige vækst og arbejdspladser efter genopretningsfasen. For at nå dette mål skal det nuværende direktiv for byggevarer bringes i overensstemmelse med principperne for bedre lovgivning.

Nu vil jeg beskrive, hvad vi forsøgte at opnå. Vi ønskede at præcisere de grundlæggende principper og brugen af CE-mærket, forenkle procedurerne for at reducere virksomhedernes omkostninger, navnlig de små og mellemstore virksomheder, og styrke troværdigheden ved hele systemet.

For mig drejede det sig om at undgå alle unødvendige yderligere byrder på virksomhederne, navnlig for de mindste virksomheder. Derfor mener jeg, at det er vigtigt ikke at indføre nye administrative procedurer eller vurderingsprocedurer, hvilket er af vital betydning for især de mindste lokale virksomheder.

I henhold til principperne i Small Business Act, som jo fik en særdeles varm velkomst i Parlamentet for ikke så længe siden, indeholder Kommissionens forslag forenklede procedurer for mikrovirksomheder vedrørende produkter, der ikke giver anledning til alvorlige sikkerhedsproblemer. Jeg nærer ikke noget ønske om at få ændret denne fremgangsmåde – det er et af de centrale punkter i forslaget. Dette skyldes, at for en række grupper af byggevarer – såsom vinduer, indendørs døre og gulve – er eksistensen af meget små producenter fantastisk vigtig for markedets funktion og i forbrugernes interesse. Disse små producenters potentiale skal udnyttes effektivt til gavn for den europæiske byggebranche.

Jeg deler ikke det synspunkt, at det er nødvendigt at kræve en deklarering af farlige stoffer, der er mere vidtgående end de regler, vi allerede har indført i REACH-forordningen. Jeg kan helt ærligt forsikre Dem for, at reglerne i REACH-forordningerne dækker alt – vi behøver ikke gøre mere for byggesektoren – alle de problemer, jeg har hørt om, er fuldt ud dækket af REACH-forordningen. Jeg spørger virkelig mig selv, hvad det nytter at have omfattende, integreret lovgivning om kemikalier, hvis vi så indfører nye og afvigende bestemmelser for enkelte produkter. Kommissionen vil under ingen omstændigheder støtte en sådan idé.

Endelig vil jeg komme ind på CE-mærkning og afskaffelsen af nationale mærkningsordninger. Lad mig sige det helt klart: Obligatorisk, national mærkning medfører supplerende prøvningskrav for byggevarer, der går ud over bestemmelserne i de harmoniserede europæiske standarder, men den medfører overhovedet ikke nogen merværdi rent indholdsmæssigt. Den betyder kun mere bureaukrati og mere arbejde for de pågældende virksomheder. Dette strider direkte mod hovedformålet med forslaget.

Situationen i byggesektoren adskiller sig fra situationen inden for de traditionelle områder under det, vi har kaldt vores "nye lovgivningsmetode", som for nylig var genstand for pakken for det indre marked. Vi kan simpelthen kopiere de løsninger, der gennemføres inden for andre områder af den "nye lovgivningsmetode" inden for byggeindustrien, eftersom den har en fuldstændig anderledes struktur og arbejder med helt andre materialer.

Af forståelige årsager er jeg ikke gået ind på de enkelte ændringsforslag. Vi vil underrette Parlamentets medarbejdere skriftligt om Kommissionens holdning til resten af Parlamentets ændringsforslag.

Forslaget til forordning om byggevarer er efter min mening et meget vigtigt forslag. Jeg betragter dagens forhandling som vigtigt, og jeg er enig med ordføreren i, at med lidt mere tid har vi en god mulighed for at nå et resultat sammen og nå frem til et solidt kompromis.

Den Dover, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at kommissæren udviste god forståelse for byggebranchen. Jeg vil blot sige, at jeg mener, at den

udgør en større procentdel af det samlede BNP, omkring 12 % eller 13 %, og inden for materialer måske 4 eller 5 %, så det er en meget vigtig sektor.

Jeg har en baggrund som civilingeniør, og det var et privilegium at udarbejde udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi. Det var en fornøjelse, at der endte med at være fuldstændig og enstemmig støtte til den udtalelse, vi har udarbejdet. Vi kiggede mere på de tekniske spørgsmål end på markedsføringen, fordi det overordnet set i virkeligheden er en indre markeds-metode, vi diskuterer i aften.

Byggeindustrien har brug for en forordning efter 20 år med direktivet. Jeg vil gerne understrege behovet for mere CE-mærkning, hvilket er absolut væsentligt. Vi ønsker ikke flere nationale standarder, og jeg ønsker hele processen al mulig succes fremover. Det er en meget vigtig foranstaltning inden for en meget vigtig branche.

Zita Pleštinšká, for PPE-DE-Gruppen. – (SK) Hr. formand! I øjeblikket er der mange forskelle mellem medlemsstaterne vedrørende krav til byggevarer og deres montering i bygninger.

Eftersom byggeriet er en af de sektorer, hvor princippet om gensidig anerkendelse oftest overtrædes, glæder jeg mig over forslaget til forordning om markedsføring af byggevarer. Det er et omfattende stykke lovgivning, der har til formål at ajourføre et 20 år gammelt direktiv om byggevarer samt adskillige forordninger. Denne forordning betyder ændringer af deklarering af overensstemmelseskrav, harmonisering af den juridiske terminologi samt definition af undtagelser for små og mellemstore virksomheder. Ifølge mine oplysninger er producenterne af byggevarer meget interesserede i CE-mærket. Derudover vil det betyde en kraftig forenkling af administrationen for eksportører og importører, og det er også vigtigt ud fra et markedsføringsperspektiv.

Producenter af mørtel, cement og mursten har f.eks. allerede fordele ved CE-mærket. Inden for byggesektoren er CE-mærket ikke et symbol for sikkerhed, og de nationale mærker betyder ikke merværdi for brugerne. De udgør i stedet en hindring for det indre marked. Nationale mærker er ikke symbol på, at de supplerende egenskaber ved et produkt er blevet testet, og de siger heller ikke noget om en byggevarers kvalitet. Til trods for dette skal producenterne ofte betale for tester og for retten til at mærke deres produkter med nationale mærker.

Jeg har intet imod frivillig mærkning, der har til formål at teste produkternes kvalitetsegenskaber, f.eks. miljøvenligt design. Jeg tror fuldt og fast på, at vores mål skal være at styrke CE-mærket og pligten til at bruge dette. Kommissær Verheugen, jeg sætter pris på Deres indstilling til brugen af nationale mærker for byggevarer, men som skyggeordfører støtter jeg det oprindelige forslag fra Kommissionen.

De harmoniserede standarder er et mere effektivt og hensigtsmæssig instrument for producenterne af byggevarer, og derfor er jeg stolt over her i Europa-Parlamentet at have udformet rammerne for finansiering af de europæiske standarder. Jeg vil gerne takke ordførerne fru Neris, fru Fourtou og fru Rühle og deres hold for deres fremragende samarbejde samt mine kolleger Den Dover, Malcolm Harbour, Andreas Schwab og Tereza Pinto de Rezende for et godt stykke arbejde. Jeg vil også gerne sige tak til kollegerne fra Kommissionen og det tjekkiske formandskab for deres imødekommende og konstruktive indstilling. Jeg ønsker denne lovgivning al mulig succes.

Jan Cremers, for PSE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Fastsættelse af produktstandarder er ikke udelukkende et teknisk spørgsmål. For 20 år siden deltog jeg i den første indførelse af standarder på et helt andet ansvarsområde, nemlig byggebranchen. Jeg må sige, at jeg glæder mig over det resultat, som fru Neris har opnået.

Det betyder, at en byggevarers ydeevne ikke blot skal vurderes med hensyn til dens tekniske muligheder og væsentlige kendetegn, men også i henhold til sundheds- og sikkerhedsmæssige overvejelser for hele brugsperioden. Vores gruppe har derfor arbejdet hårdt for at få medtaget bestemmelser, der både gavner medarbejdernes og brugernes sikkerhed og miljøet. Jeg takker ordføreren for hendes støtte i denne henseende.

Vores gruppe har den holdning, at oplysninger, som producenten har kendskab til, skal medtages i en attestering af deklareret ydeevne, herunder oplysninger om farlige stoffer. Medlemsstaterne skal sikre en korrekt anvendelse af lovgivningen og indføre sanktioner for overtrædelser, herunder strafferetlige sanktioner for alvorlige overtrædelser.

Hr. formand, med hensyn til harmonisering af produkter hører vi alt for ofte argumentet om, at det er et teknisk anliggende, der ikke må blandes sammen med arbejdsmarkedsmæssige foranstaltninger. Det glæder mig, at vi i dette tilfælde har formået at modstå dette argument, og jeg håber, at vi kan afslutte dette i morgen.

Janelly Fourtou, *for ALDE-Gruppen*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg gerne lykønske fru Neris med det arbejde, hun har udført med et teknisk spørgsmål, der er særlig vanskeligt for ikkeeksperter som os.

Målet med forordningen, som blev foreslået af Kommissionen, er at skabe en harmoniseret lovgivningsramme, mens man samtidig fastholder fleksibilitet og reducerer de administrative byrder og omkostninger. Jeg ved ikke, om vi altid har overholdt denne specifikation, men vi har i det mindste forsøgt, sammen med ordføreren og de andre skyggeordførere, at lette arbejdet ved andenbehandlingen, eftersom det ikke er lykkedes Rådet at nå frem til en fælles holdning.

Jeg vil ikke gå i detaljer, men jeg vil benytte den resterende tid til at beskrive Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europas holdning til CE-mærket, et af de centrale punkter i denne betænkning. ALDE-Gruppen er fuldstændig enig med Kommissionen i denne sag og har altid modsat sig udbredelsen af nationale mærker.

Vi vil derfor stemme for at gøre CE-mærket eksklusivt, at forenkle procedurerne for at opnå dette mærke og at lette situationen for mikrovirksomheder.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil bestemt også gerne takke ordføreren, skyggeordførerne og især fru Pleštinská, og jeg vil gerne fortsætte, hvor fru Fourtou slap.

Vi vedtog trods alt varepakken for et år siden, og vi skulle løse det vanskelige spørgsmål med CE-mærkning dengang. Kommissær Verheugen, Den Socialdemokratiske Gruppens beslutning om at trække kompromiset fra dengang ind i dette direktiv skyldes også, at den undersøgelse, De bestilte, muligvis ikke blev fremlagt effektivt i alle dele af Parlamentet. Hr. kommissær, De har en indlysende mulighed her for at udøve et kraftigere pres på Den Socialdemokratiske Gruppe, så de ignorerer resultaterne af undersøgelsen. Måske kan der også blive tale om en større anerkendelse af dette ved afstemningen i morgen, især fordi CE-mærkningen i dette direktiv – i modsætning til i varepakken – ikke drejer sig om forbrugerrelevant information, men udelukkende om produktgenskaber, der under alle omstændigheder tjener forskellige formål.

For det andet har forordningen om byggevarer været meget nyttig, fordi den har bidraget til færdiggørelsen af det indre marked, fordi vi bl.a. kunne gennemføre en forenkling af forordningerne for små og mellemstore virksomheder på mange områder, og ligeledes fordi vi gennemførte de lempelser for mikrovirksomheder, der blev annonceret i Small Business Act, og vi var blevet bedt om, udtrykkeligt og ofte og forskellige steder, at gennemføre.

Jeg er helt enig i de ting, der er blevet sagt i forbindelse med de nationale standardiseringsorganisationer. Vi har brug for et langt stærkere europæisk indre marked i denne henseende. Det skal være muligt for en spansk producent at få et produkt godkendt i Tyskland eller Sverige af en standardiseringsorganisation i Spanien i stedet for udelukkende at skulle være afhængig af at slippe igennem det nåleøje, som den nationale godkendelse fra de enkelte nationale organisationer er udtryk for.

Desuden glæder jeg mig meget, hr. kommissær, over det, De sagde i forbindelse med regulering af kemikalier. Det kostede os store anstrengelser at få gennemført REACH-forordningen, og vi bør ikke tilføje nye forordninger oven i denne for alle nye lovgivningsforslag, der drejer sig om materialer med en eller anden kemisk forbindelse.

Der er et par punkter, som vi skal ind på igen ved andenbehandlingen. Det første er spørgsmålet om forordninger vedrørende produktanprisninger. Der skal indføres mere på dette område, mener jeg, så brugerne rent faktisk vil opnå et reelt indblik. Vi skal også undgå at duplikere lovgivningen. Bilag 6 går efter min mening for vidt. Lavspændingsdirektivet og maskindirektivet dækker allerede mange spørgsmål i denne henseende. Vi er nødt til igen at overveje, hvorvidt der skal findes lex specialis-forordninger i dette tilfælde. I øvrigt har fru Neris udarbejdet et i alt væsentligt solidt grundlag for afstemningen ved førstebehandlingen.

Günter Verheugen, *næstformand for Kommissionen*. – (DE) Hr. formand! Tak, fordi De giver mig ordet igen, men jeg skal ikke bruge det. Jeg mangler nu blot at takke Dem alle for denne konstruktive og nyttige forhandling.

Catherine Neris, *ordfører*. – (FR) Hr. formand! Tak, hr. kommissær, tak, mine damer og herrer, for Deres store bidrag til dette arbejde.

Jeg har kun én bemærkning: Jeg har virkelig taget hensyn til alt, hvad der er blevet sagt, fordi jeg mener, at dette arbejde bør fortsætte. For os er det vigtigt, at denne sektor bliver lidt mere struktureret inden for Fællesskabet, men frem for alt, at standarden, som vi gerne vil gøre lidt mere udtømmende med hensyn til CE-mærket, bliver mere konsekvent. I denne henseende ønsker vi frem for alt en yderligere europæisk integration for et bedre Europa og ligeledes en yderligere integration af disse følsomme sektorer, fordi vi ved, at de er det centrale i vores økonomier og ligeledes fungerer som løftestang for den økonomiske genopretning. Der er også behov for at kigge på alle de punkter, vi har nævnt.

Det sidste, jeg gerne vil sige, drejer sig om det, hr. Schwab sagde om alle undersøgelserne. Vi vil naturligvis tage højde for de undersøgelser, der er blevet gennemført, ikke bare for at bekræfte, hvad vi har gjort, men for at foretage enhver nyvurdering, der viser sig at være nødvendig. Jeg mener, at det for os er væsentligt, at vi arbejder i fællesskab inden for denne sektor, og det vil vi gøre.

Hr. kommissær, tak, fordi De medvirker ved disse nyttige meningsudvekslinger, og jeg håber under alle omstændigheder, at denne tekst ved andenbehandlingen vil være både konsekvent i forhold til og tilpasset vores virksomheders behov.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen kl. 12.00.

22. Beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger – Afgiftssvig i forbindelse med import og andre grænseoverskridende transaktioner (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

- A6-0244/2009 af Benoît Hamon for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Rådets direktiv til ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (KOM(2008)0727 – C6-0464/2008 – 2008/0215(CNS)), og

- A6-0189/2009 af Cornelis Visser for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2005/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med import og andre grænseoverskridende transaktioner (KOM(2008)0805 – C6-0039/2009 – 2008/0228(CNS)).

Benoît Hamon, ordfører. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke skyggeordførerne, som har bidraget til vedtagelsen af denne betænkning i Økonomi- og Valutaudvalget, ikke mindst fru Pietikäinen og fru Raeva, og lykønske koordinatorene fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, hr. Gauzès og hr. Klinz, som spillede en vigtig rolle, da denne betænkning, som vi skal stemme om i morgen på plenum, blev vedtaget i Økonomi- og Valutaudvalget.

De ved, at nogle af EU's statschefer – og tilmed nogle fremtrædende af slagsen – ved slutningen af G20-mødet hævdede at have sejret ved gennem en strøm af meddelelser at annoncere, at bankhemmelighedens tidsalder var forbi.

Bortset fra disse tordentaler er Europa-Parlamentet – og det hilser jeg velkommen – nu gået i gang med det praktiske arbejde og interesserer sig ikke for kommunikation, men for bestræbelser, der kan bidrage effektivt til bekæmpelse af skatteunddragelse, som skønnes at beløbe sig til 200 mia. EUR om året. Disse 200 mia. EUR skal sammenholdes med beløbene til genopretningsplanerne, der skal hjælpe Europas lande med at klare krisen. De skal sammenholdes med EU's budget, og de skal også sammenholdes med underskudsniveauerne i de europæiske lande. I dag kan Europas skatteydere med fuld ret bede den europæiske banksektor og dermed de europæiske banker foretage den nødvendige indsats for at give medlemsstaternes skattemyndigheder mulighed for at inddrive de skatteindtægter, de mister på grund af unddragelse eller svig.

Vi har lavet et konstruktivt stykke arbejde, og jeg mener, at vi har undgået at forfalde til diktater eller gensidige beskyldninger. Vi har gjort fremskridt på tre fronter, og jeg vil gerne anbefale udkastet fra Kommissionen og det arbejde, der foregik omkring kommissær Kovács, som helt uden tvivl gik i den rigtige retning. Vi har forsøgt efter bedste evne og ved at bruge det, de europæiske skatteydere fortæller os som målestok, at forbedre Kommissionens tekst på tre områder.

Vi besluttede, at med hensyn til direktivets dækningsområde var teksten lidt for spag, både vedrørende de pågældende juridiske strukturer og med hensyn til definitionen af opsparingsprodukter. Vi ved, at

finansartisterne har en fantastisk fantasi, når det drejer sig om at opfinde nye finansielle produkter, der kan give nogle mennesker mulighed for at slippe for at betale skat. Derfor foreslår Parlamentet og Kommissionen at indføre en udvalgsprocedure for tilpasning af definitionen på opsparingsprodukter til den aktuelle virkelighed inden for finansartisteriet.

Men i denne forbindelse er mange produkter i øjeblikket udelukket fra dækningsområdet, og de bør efter vores mening medtages så hurtigt som mulig. Dette gælder navnlig visse typer af pensionsordninger, der fungerer ved hjælp af kapitalisering, og mere overordnet mener vi, at forslaget om at medtage produkter, der garanterer 95 % af investeringen, ikke yder tilstrækkelige garantier.

Derfor mener vi, at grænsen på 90 % er mere fornuftig. Vi vil fremsætte ændringsforslag om dette på plenum i morgen. Vi får se, om de bliver vedtaget. Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at nå frem til et kompromis i udvalget om dette punkt, og jeg håber, at vi på plenum kan sende et stærkt signal ved at definere opsparingsprodukter som produkter, der garanterer 90 % af kapitalen og ikke bare 95 %-produkter, som Kommissionen er foreslår.

Vi opnåede imidlertid bred enighed om, hvordan direktivets dækningsområde skal udvides, navnlig i forbindelse med ordlyden i bilag I og III. Bilag I styrkes desuden kraftigt takket være betænkningen, eftersom vi opstiller en meget lang liste af skattely, hvor ingen jurisdiktioner går fri, og som til forskel fra G20-listen specifikt omfatter Delaware og Nevada. Vi har en bredere definition end Kommissionen af de juridiske konstruktioner, som disse jurisdiktioner anvender til at vise, at de enten ikke findes på deres område, eller at de er skattemæssigt gennemsigtige, og jeg mener, at denne omvendte bevisbyrde er en mere effektiv metode til bekæmpelse af skatteunddragelse.

Men den største svaghed ved denne tekst – og det bliver min afsluttende bemærkning – drejer sig om overgangsperioden for tre medlemsstater: Belgien, Østrig og Luxembourg. Selv om Belgien har meddelt, at man er i færd med at afskaffe systemet med kildeskat, så jeg gerne systemet med automatisk informationsudveksling blive udbredt, og for at dette skal kunne ske, vil jeg gerne have en sidste frist for overgangsperioden. Derfor ønsker vi, selv om vi har indført princippet om en undersøgelse, hvor man skal vurdere fordelene ved henholdsvis systemerne for kildeskat og informationsudveksling i 2011, når direktivet skal revideres, at 2014 fastsættes som slutdato for denne overgangsperiode. Jeg vil gerne sige, at vi har forsøgt at arbejde i åbenhedens ånd og for at sikre større åbenhed i en periode, hvor de europæiske skatteydere skal yde deres bidrag, især for at komme den europæiske banksektor til undsætning.

Cornelis Visser, *ordfører*. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke skyggeordførerne for deres solide samarbejde.

Jeg vil gerne sætte tingene i perspektiv. Kampen mod svig er ganske vist i høj grad medlemsstaternes ansvar, men kan ikke udelukkende føres på nationalt niveau. Den skal være en prioritering for EU, og vi skal sørge for, at der foregår et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Eftersom momsreformen er blevet sat på vågeblus i øjeblikket, har Kommissionen koncentreret sig om den såkaldte klassiske foranstaltning, hvilket vil sige ændringer i momslovgivningen, der indebærer tekniske forbedringer, men ikke grundlæggende ændringer af det eksisterende system.

Jeg støtter initiativet fra kommissær Kovács, fordi det er et skridt i den rigtige retning. Skattesvig indebærer navnlig krænkelse af princippet om rimelig og gennemsigtig beskatning og kan føre til konkurrenceforvridning, hvis den ene virksomhed opkræver moms, mens den anden ikke gør, hvortil kommer alle omkostningerne for staten. Dette påvirker det indre markedes funktion, eftersom ærlige virksomheder stilles ringere i konkurrencen på grund af skattesvig. Jeg glæder mig i høj grad over Kommissionens bestræbelser på at forsøge at imødegå kriminelle banders bevidste misbrug af momssystemet, hvor man forsøger at udnytte hullerne i systemet.

Moms er ikke bare en vigtig indtægtskilde for medlemsstaterne, men også for EU. EU modtager omkring 20 mia. EUR fra momsindtægterne. Det skønnes, at momssvindel i Europa beløber sig til 100 mia. EUR om året. Dette omfatter det beløb, som importører ikke betaler ved grænsen. Det er en grund til at gå efter de importører og eksportører, der begår svig.

Kommissionen indfører imidlertid en vigtig ændring, idet man forsøger at gøre leverandører, der handler i god tro, solidarisk ansvarlige med importører, der begår svig. Derfor har jeg forsøgt at styrke den juridiske beskyttelse af eksportører, der handler i god tro. Virksomhederne skal med andre ord ikke bære ansvaret for manglerne i det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne. Hvis medlemsstaterne blot får yderligere

beføjelser til at retsforfølge eksportører på tværs af grænserne, vil medlemsstaterne ikke have det store incitament til at forbedre det administrative samarbejde.

Med vores ændringsforslag forsøger vi, at forhindre, at ærlige eksportører straffes unødigt. Derfor skal den ærlige eksportør modtage en advarsel to måneder før den egentlige sanktion, så vedkommende får mulighed for at bevise, at han har handlet i god tro. Kontakten skal i denne forbindelse ske til eksportørens eget skattekontor og ikke skattekontoret i importmedlemsstaten.

Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet er tilhænger af en maksimal inddrivelsesperiode på fem år. Det er jeg ikke enig i. Hæftelsesperioden for moms på nationalt plan er ikke blevet harmoniseret. I Belgien er den f.eks. tre år, undtagen i sager, hvor det kan bevises, at der er foregået svig. En længere periode for solidarisk momsansvar ved grænseoverskridende transaktioner er ikke ønskværdigt, fordi virksomhederne vil skulle bære en langt større administrativ byrde, hvilket fører til høje omkostninger ved at drive forretning, og det er bestemt ikke ønskeligt i den nuværende krise.

Desuden vil virksomhederne fra 2010 skulle indsende månedlige opgørelser over deres grænseoverskridende transaktioner inden for EU, hvilket betyder, at skattemyndighederne automatisk vil modtage de nødvendige oplysninger, så de kan krydstjekke transaktioner inden for Fællesskabet. Disse oplysninger skal udnyttes af skattemyndighederne på en hensigtsmæssig og målrettet måde.

Hvorfor skulle det være nødvendigt at give dem fem år mere, før vi foretager disse krydstjek, når de allerede modtager månedlige data? Jeg er bange for, at resultatet af en lang karenstid vil være, at skattemyndighederne handler sent, så svindlerne er forsvundet. Dette betyder, at kravene om inddrivelse vil blive rejst over for virksomheder, der kan have handlet i god tro.

Hr. formand, jeg vil slutte nu. Vi skal gribe hurtigt ind over for importører, der begår svig. Den ærlige eksportør skal modtage en henvendelse fra sin egen skattemyndighed med et varsel på to måneder og inden for en periode på højst to år, idet denne periode begrænser de administrative byrder på ærlige virksomheder mest mulig.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! I en globaliseret verden, hvor skattesnydere og -svindlere udnytter de nationale skattemyndigheders begrænsede beføjelsesområder, er et effektivt samarbejde og gensidig bistand mellem skattemyndighederne væsentligt for en mere effektiv bekæmpelse af skattesvig og -unddragelse. Forbedrede regler og større gennemsigtighed er vigtige faktorer.

Dette blev understreget for nylig på G20-topmødet i London, og det er endnu mere relevant på det indre marked midt i finanskrisen, hvor der også er behov for at stramme EU's finanspolitikker. På denne baggrund glæder det mig at kunne drøfte to forslag med Dem her i aften, der begge bidrager til målet om at bekæmpe skattesvig og skatteunddragelse på to forskellige beskatningsområder.

Den foreslåede revision af direktivet om beskatning af indtægter fra opsparing har til hensigt at lukke huller og forebygge skatteunddragelser. Jeg glæder mig meget over den konstruktive holdning og opbakning til dette forslag, der kommer til udtryk i betænkningen af hr. Hamon og udtalelsen fra fru Siitonen.

Jeg er klar over, at det mest kontroversielle punkt ved diskussionerne i udvalget har været ændringsforslag 20, hvori der fastsættes en slutdato for overgangsperioden, hvor tre medlemsstater har tilladelse til at opkræve kildeskat i stedet for automatisk informationsudveksling. Jeg har også bemærket det modsatte initiativ fra fru Lulling og hr. Karas, som gennem ændringsforslag 28 støtter, at disse tre medlemsstater skal fortsætte med at opkræve kildeskat og afstå fra permanent informationsudveksling.

Jeg vil gerne erindre om, at endemålet med direktivet om beskatning af indtægter fra opsparing er automatisk informationsudveksling på det bredest mulige grundlag, eftersom dette er det eneste fornuftige redskab, der giver skatteyderens opholdsland mulighed for at anvende sine egne skatteregler på grænseoverskridende indtægter fra opsparing. Dette falder udmærket i tråd med den seneste udvikling på internationalt plan – såsom G20's konklusioner – hvor man fremmer gennemsigtighed og styrker samarbejdet mellem skattemyndighederne på grundlag af informationsudveksling. Derfor kan jeg forsikre Dem for, at Kommissionen ganske vist afviser ændringsforslag 28, fordi det strider mod direktivets målsætning, men ikke ser negativt på ændringsforslag 20.

Men vi mener, at det er for tidligt på nuværende tidspunkt at fastsætte en slutdato for overgangsperioden, og at dette kan hindre den nødvendige hurtige vedtagelse af det ændrede forslag i Rådet. Der findes rent faktisk et behov for at evaluere, hvornår og hvordan de politiske forpligtelser til et forstærket samarbejde, som en række jurisdiktioner har indgået, kan gennemføres i praksis. Kommissionen vil dog ikke modsætte sig en styrkelse af de tilhørende bestemmelser i direktivet, som kan vedtages enstemmigt i Rådet.

I ændringsforslag 22 anmodes Kommissionen om inden udgangen af 2010 at fremlægge en komparativ analyse af fordele og ulemper ved såvel informationsudvekslingssystemet som ved kildeskat. Men fristen for udarbejdelse af denne analyse virker urealistisk: Alle medlemsstater vil også fra i år skulle stille de dele af statistikkerne, hvis indsendelse er valgfri i henhold til Rådets konklusioner fra maj 2008 og bilag V i det ændrede forslag, til rådighed for Kommissionen.

Med hensyn til de øvrige ændringsforslag af mere teknisk art, der sigter mod at udvide dækningsområdet for en bestemt bestemmelse – som f.eks. ændringsforslag 17 om forsikring – eller mod at begrænse den administrative byrde på de erhvervsdrivende, mener Kommissionen, at dens forslag allerede er resultatet af en vanskelig balanceakt mellem forbedring af direktivets effektivitet og begrænsning af en supplerende administrativ byrde.

Det foreslåede ændringsforslag kan imidlertid påvirke denne skrøbelige balance negativt. De kan enten føre til uforholdsmæssig forøgelse af den administrative byrde – dette gælder navnlig for ændringsforslaget om udvidelse af dækningsområdet – eller have en ugunstig indvirkning på bestemmelsernes effektivitet.

Selv om Kommissionen værdsætter Parlamentets konstruktive tilgang, kan vi derfor ikke acceptere nogle af ændringsforslagene i deres nuværende form. Kommissionen vil imidlertid forsvare ånden i en række af disse ændringsforslag ved drøftelserne i Rådet uden formelt at ændre sine forslag.

Jeg vil gå videre til det følsomme emne momssvig og vil minde om, at Rådet på ØKOFIN-mødet den 4. december 2007 opfordrede Kommissionen til at fremskynde sit arbejde med de konventionelle foranstaltninger til bekæmpelse af momssvig. ØKOFIN opfordrede også Kommissionen til at fremsætte lovgivningsforslag, der skal rette op på manglerne ved den nuværende lovgivning.

Herefter fremlagde Kommissionen en meddelelse om en koordineret strategi til styrkelse af kampen mod momssvig i EU i december 2008. I meddelelsen beskrives en række foranstaltninger, om hvilke Kommissionen snart regner med at fremlægge lovgivningsforslag. Det nuværende forslag er en del af den første gruppe af forslag, der annonceres i denne meddelelse.

Forslaget vil give medlemsstaterne mulighed for bedre at kunne bekæmpe momssvig på to måder. For det første ved at fremlægge yderligere præciseringer af betingelserne for fritagelse af visse former for vareimport og for det andet ved at skabe et retsgrundlag for at tillade grænseoverskridende solidarisk hæftelse for erhvervsdrivende, der undlader at opfylde deres indberetningsforpligtelser.

Jeg vil gerne takke Parlamentet og navnlig ordføreren, hr. Visser, for at have behandlet dette forslag så hurtigt og for den konstruktive betænkning. Jeg har imidlertid nogle bemærkninger.

I ændringsforslag 2 og 4 til betænkningen kræves det, at Kommissionen foretager en evaluering af, hvordan den nye bestemmelse om grænseoverskridende solidarisk hæftelse fungerer. Desværre råder Kommissionen ikke over disse oplysninger, eftersom fastsættelsen og inddrivelsen af skatter udelukkende er en national kompetence. Hvis Kommissionen modtager klager fra de erhvervsdrivende, om at bestemmelsen misbruges af de nationale skattemyndigheder eller fører til uønskede resultater, vil den desuden påtage sig sit ansvar som fællesskabslovgivningens vogter og træffe hensigtsmæssige foranstaltninger. Dette omfatter navnlig fremsættelse af et forslag om en eventuel ændring af denne bestemmelse.

Ændringsforslag 3 og 5 strider mod kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne i forbindelse med den overordnede funktion af Fællesskabets momssystem. Dette system er baseret på, at der finder en skattepligtig begivenhed sted i en bestemt medlemsstat, der fører til en momspligt i denne medlemsstat. Det er den medlemsstat, hvor momsen er skyldig, der fastsætter den procedure, der skal følges for at opkræve denne moms, også fra ikkeetablerede handlende.

Derfor vil en handlende, som ikke er overholder sine indberetningsforpligtelser i udgangsmedlemsstaten, skulle begrunde sin manglende overholdelse over for skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor momsen er skyldig og ikke skattemyndighederne i vedkommendes egen medlemsstat. Sidstnævnte vil kun gribe ind efter anmodning fra førstnævnte medlemsstat for at få yderligere oplysninger eller inden for proceduren for skatteinddrivelse.

Eva-Riitta Siitonen, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. – (FI) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg støtter kompromiset fra Økonomi- og Valutaudvalget. Hr. Hamons betænkning om direktivet om beskatning af indtægter fra opsparing er fremragende og afbalanceret. Det drejer sig om forebyggelse af skatteunddragelse og større gennemsigtighed.

Parlamentet skal være stringent på dette område. Vi burde f.eks. harmonisere skattesystemerne for indtægter fra opsparing i form af renter. Vi skal have de resterende medlemsstater med i informationsudvekslingssystemet. Bankhemmeligheden, som er alt for rigid, skal lempes, så vi har mulighed for at bekæmpe skattely. G20-konferencen gjorde også afviklingen af skattely til et af hovedmålene.

Parlamentet skal foregå med et eksempel, så vi kan komme os over finanskrisen og genvinde befolkningens tillid. Gennemsigtigheden skal sikres inden for banksektoren, og det vil kun være muligt gennem informationsudveksling.

Astrid Lulling, *for PPE-DE-Gruppen*. – (FR) Fru formand! Forhandlingerne og diskussionerne om beskatningssystemet for opsparing har taget en så passioneret drejning, at det er blevet foruroligende. Jeg vil ikke tøve med at forsvare det, der tilsyneladende er en mindretalsholdning her, men vi får se, hvad der sker i morgen, selv om vores ordfører og kommissæren stadig tager pærer for æbler.

Lad os vende tilbage til problemets rod. Direktivet om beskatning af opsparing trådte i kraft i 2005 og havde til formål at beskatte ikkehjemmehørendes kapitalindkomst. Der er tale om to systemer her: informationsudveksling mellem skattemyndigheder og kildeskat.

Hvad kan vi så konstatere efter flere år med systemet? Både officielle og uofficielle analyser viser, at informationsudveksling er behæftet med alvorlige mangler, fordi den er kompliceret, besværlig og dyr. Kildeskat har derimod mange dyder.

Hvad tror De, man udleder af alt dette – især hos vores ordfører og kommissæren? Tja, at det system, der ikke fungerer og ikke garanterer betaling af den skyldige skat, skal gøres obligatorisk. Forstå det, hvem der kan!

Spørgsmålet savner ikke pikanteri, for man kan også konstatere, at systemet med kildeskat hele tiden vinder terræn i de forskellige medlemsstater – 19 ud af 27 anvender det til deres almindelige tilfredshed. Men det, der er godt nok hjemme, bliver uacceptabelt, når man krydser grænsen.

Denne logik vil blot føre til en afvikling af noget, vi har opbygget gennem årtier, med andre ord det indre marked for finansielle ydelser. Der stilles også spørgsmålstejn ved EU's *acquis* med fri bevægelighed for kapital, fordi de såkaldt vigtige lande presser på for en repatriering af deres hjemmehørendes kapital.

Men nu er alle slag tilladt i kampen mod denne nye Hydra inden for bankhemmelighed. Jeg vil sige til mine kolleger, som kæmper mod dette såkaldte uhyre, der er skyldigt i alle synder: De har valgt det forkerte mål ved at blande emnerne sammen inden for rammerne af dette direktiv, og frem for alt stikker De Dem selv blå i øjnene.

Her til sidst, fru formand, håber jeg, at mange af mine kolleger vil lytte til fornuft og stemme for ændringsforslag 28 fra min gruppe, der vil give medlemsstaterne intet mindre end frit valg mellem kildeskat og informationsudveksling.

Kristian Vigenin, *for PSE-Gruppen*. – (BG) Fru formand, hr. kommissær! Jeg er ked af, at hr. Visser ikke er blevet for at høre afslutningen på forhandlingen om dette emne, men jeg vil først sige, at vi støtter Kommissionens forslag i denne retning. En fuldstændig momsreform vil naturligvis være langt bedre, men da dette ikke er muligt i øjeblikket, vil Deres forslag kunne løse nogle af de problemer, som medlemsstaterne støder på i deres bestræbelser på at bekæmpe momssvig.

Især i forbindelse med krisen mener vi, at det er meget vigtigt at sikre momsindtægterne, for i øjeblikket forsøger medlemsstaterne at investere milliarder for at støtte økonomien. I denne forbindelse bør enhver mulighed for at begrænse risikoen for svig støttes af Parlamentet.

Jeg vil også gerne sige, at vi overordnet støtter forslagene fra hr. Visser i Økonomi- og Valutaudvalget. De vil måske føre til en lidt større tillid inden for erhvervslivet sammenholdt med Kommissionens oprindelige forslag. Men vi mener også, at forslaget i artikel 1, litra c), om, at perioden mellem levering af varerne og modtagelsen af den anmeldelse, der omtales i andet underafsnit, skal være på to år, gør denne periode for

kort og giver efter vores mening yderligere mulighed for at begrænse dækningsområdet for og resultaterne af Kommissionens forslag.

Derfor foreslår PSE-Gruppen, at denne periode skal være på fem år, hvilket efter vores mening er tilstrækkelig kort til erhvervslivet, men også en tilstrækkelig lang periode til, at skattemyndighederne kan afslutte deres arbejde. Desuden hænger indførelsen af dette litra c) ikke sammen med hverken forslagene om startdato og gennemførelsesforanstaltninger, hvilket efter vores mening vil skabe yderligere problemer for medlemsstaterne.

Vi håber, at forslaget vil opnå støtte og give de forventede resultater.

Bilyana Ilieva Raeva, for ALDE-Gruppen. – (BG) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! På baggrund af den økonomiske og finansielle krise skal vi støtte EU i bestræbelserne på at opnå et mere effektivt drevet og effektivt skattesystem.

Kommissionens forslag om at ændre direktivet om beskatning af opsparing i andre medlemsstater giver mulighed for at forbedre den eksisterende ordning. De af os, der sidder i Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, støtter udvidelsen af dets anvendelse til nye finansielle instrumenter og geografiske områder. De Liberale i Europa foreslog medtagelsen af områder med lempeligt regulerede skattesystemer som f.eks. delstaterne Delaware og Nevada i USA samt en forsikring om ligebehandling af medlemsstaterne samt en reduktion af den administrative byrde i forbindelse med direktivets gennemførelse.

Men hr. kommissær, det grundlæggende spørgsmål er fortsat, hvorvidt man skal afskaffe et system med skatteberegning ved kilden til fordel for automatiseret informationsudveksling. Fra et liberalt synspunkt er spørgsmålet her, hvordan vi kan øge inddrivelsen af skatteindtægter, og hvorvidt anvendelse af udelukkende informationsudveksling vil betyde – hvilket bekræftes af allerede gennemførte undersøgelser – at man forhindrer skattesvig eller øger inddrivelsen af skatteindtægter, eller om det kun vil fratage nogle medlemsstater deres konkurrencefordel. Kildeskat er ikke bare mere effektivt, men sikrer også større gennemsigtighed i forbindelse med skatteopkrævningen.

Jeg mener helt sikkert, at medlemsstaterne skal bevare deres selvstændighed med hensyn til valg af skattesystem. ALDE-Gruppen foreslog, at der skulle gennemføres en komparativ analyse af de to systemer. Vi håber, at vi får resultaterne fra Kommissionen senest i december 2010. Vi håber også, at disse resultater vil danne grundlaget for et fremtidigt forslag fra Kommissionen om ændring af beskatningssystemet for opsparing inden for EU.

I morgen stemmer vi om en anden vigtig tekst vedrørende momssvig i forbindelse med import. Formålet med dette direktiv er at sikre en hurtig udveksling af hensigtsmæssige oplysninger af god kvalitet. I dette tilfælde er fem år et ret langt tidsrum for erhvervslivet. Det har også til formål at indføre en mekanisme for solidarisk ansvar. Samtidig med at vi beskytter de enkelte medlemsstaters skatteindtægter, er det imidlertid også vigtigt for os at sikre solidarisk hæftelse, når de indsendte oplysninger er behæftet med alvorlige uregelmæssigheder eller indsendes med en ubegrundet forsinkelse. Ellers risikerer vi at pålægge virksomhederne en yderligere tung byrde.

Jeg håber, at vi stemmer for disse betænkninger i morgen.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! Skatteunddragelse er ikke vores største problem, når verdensøkonomien rystes i sin grundvold. Det er korrekt, at vi lever med skattesvig over hele Europa, i USA og faktisk i hele verden. Det er korrekt, at vi har skattely rundt om i verden, hvor rige mennesker og virksomheder kan placere og efterlade penge. Men det er ikke vores største problem i dag. Ved at fokusere på dette undslår vi os vores ansvar.

Det, vi har brug for nu, hvis vi overhovedet skal have et beskatningsgrundlag i fremtiden, er at få klaret finanskrisen. Hvorfor befinder vi os i den nuværende situation? Det skyldes især, at vi nu har en kapitalisme uden ejermand. I praksis ledes finansvirksomhederne, de store banker og de fleste store virksomheder nu af tjenestemænd, og disse tjenestemænd kan indføre bonusser, fratrædelsesgodtgørelser og pensioner, der alle afhænger af overskuddet i den virksomhed, som disse mennesker skal forvalte. Intet i denne verden er lettere end at forøge rentabiliteten på kort sigt og dermed overskuddene i disse virksomheder. Det drejer sig bare om at tage større risici. Der findes talrige analyser af "Taleb-fordelinger", som vi ofte kalder dem, hvor man ved at øge risikoen betydeligt, kan regne med, at overskuddet stiger dramatisk, så alle kan få del i disse bonusser og andre fordele, med andre ord disse frynsegoder. Så begynder risiciene naturligvis at manifestere sig, men så har dem, der leder virksomheden, allerede forladt den eller er på vej til det. De kan så købe slotte

i Frankrig eller spille golf i Spanien. Vi skal ikke have ondt af dem, men systemet er simpelthen ikke bæredygtigt.

Desuden har ingen af aktørerne noget incitament til at forhindre denne udvikling. Kreditvurderingsbureauerne er afhængige af at skaffe sig kunder, men de har ingen kunder, hvis de siger, at deres kunder ikke er kreditværdige. Indskyderne ved, at der findes indskudsgarantier, og derfor skal de ikke bekymre sig om, hvilken bank de anbringer deres penge i. Andre aktører ved, at de kan indgå en aftale med den anden part og stole på, at de er for store til at gå ned, fordi regningen altid bliver sendt videre til skatteyderne. Dette betyder, at landene allerede fra begyndelsen skal sige, at de ikke vil bære alle risiciene. Det er meget svært at gøre, men det er nødvendigt. Desværre tror jeg ikke, at Europa-Parlamentet vil samarbejde om dette, men jeg vil anbefale alle i Parlamentet at gøre det.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Fru formand! I modsætning til, hvad jeg plejer, vil jeg starte med en politisk erklæring, fordi jeg anser skatteunddragelse for at være absolut skandaløst i disse tider med stigende arbejdsløshed og stadig større lønforskelle. Ved valget bliver det klart, hvilke partier der virkelig ønsker at løse dette problem.

Hr. Hamons betænkning om beskatning af opsparingsindtægter er et eksempel på det foreliggende spørgsmål. Jeg er klar over, at det er vanskeligt for kommissæren at nå frem til en egentlig aftale om dette i henhold til reglen om enstemmighed. Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet har flere ambitioner end det, man kan finde i Kommissionens forslag, og disse er indarbejdet i en række ændringsforslag, som vi har stillet.

En sidste bemærkning til fru Lulling, som stiller de to systemer med informationsudveksling og kildeskat op over for hinanden. Jeg mener ikke, at det er det, der er det centrale. Vi taler om de eksisterende huller i lovgivningen vedrørende begge systemer, og det er disse ting, vi bør fokusere på. Man har taget visse skridt, men der skal gøres mere end det, der forslås i den foreliggende betænkning.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem for Deres bemærkninger og de synspunkter, De har fremført under forhandlingen. Det glæder mig at se, at Europa-Parlamentet og Kommissionen deler de samme holdninger til, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres for at sikre en mere effektiv kamp mod skattesvig og skatteunddragelse i EU, og det glæder mig, at der er bred opbakning til de to forslag.

Jeg vil gerne endnu en gang takke Dem, fordi De prioriterer spørgsmålet om beskatning af opsparing, og for Deres støtte til Kommissionens bestræbelser på at fremme en forsvarlig forvaltning på skatteområdet. At opnå hurtige fremskridt i diskussioner om ændringsforslagene er også en af det tjekkiske formandskabs prioriteringer. På grund af det internationale klima – den finansielle og økonomiske krise – er det også en prioritering for de fleste medlemsstater.

Jeg er overbevist om, at når først medlemsstaterne bliver enige om, hvordan de kan lukke de eksisterende smuthuller i direktivet om beskatning af opsparing, er det sandsynligt, at Rådet vil bede Kommissionen ajourføre aftalerne med de fem ikke-EU-lande og 10 andre jurisdiktioner, der deltager i mekanismen om beskatning af opsparing. Det er for tidligt i dag at overveje, hvordan de vil reagere på vores fremgangsmåde. EU skal først nå frem til en enstemmig aftale internt. Men under hensyntagen til de fremskridt, vi har opnået ved G20-samtalerne om overholdelse af OECD's standarder for informationsudveksling, er jeg også optimistisk på dette område.

Med hensyn til hr. Vissers betænkning har jeg tidligere givet udtryk for, at Kommissionen ikke kan acceptere Parlamentets ændringsforslag, men vi har taget betænkningens henstillinger til efterretning. Navnlig behovet for en bedre koordinering mellem de forskellige medlemsstater, de nødvendige forbedringer af kvaliteten af de oplysninger, der udveksles, behovet for at give andre medlemsstater automatisk adgang til visse data i medlemsstaternes databaser og kravet om harmonisering af procedurerne for registrering og afregistrering er tanker, som Kommissionen bakker fuldt op om. Det er også grunden til, at Kommissionen sidst i maj måned vil fremsætte et mere omfattende forslag til omarbejdning af forordningen om administrativt samarbejde, hvor disse forslag vil blive indarbejdet.

Sammenfattende og som allerede sagt tidligere er det klart, at der ikke findes nogen enkelt og samlet løsning til afskaffelse af skattesvig og skatteunddragelse. Det forslag, vi har diskuteret i dag, udgør to vigtige skridt i den rigtige retning inden for rammerne af den samlede strategi for bekæmpelse af skattesvig på EU-niveau.

Benoît Hamon, ordfører. – (FR) Fru formand! Jeg skal gøre det meget kort, da jeg allerede har talt længe lidt tidligere.

Først vil jeg gerne takke fru Raeva og fru Siitonen og ligeledes medlemmerne for deres taler og bidrag til denne tekst og sige til hr. Kovács, at jeg forstod, hvad han sagde.

Men jeg mener, at et stærkt signal i morgen fra Europa-Parlamentet i spørgsmålet om dækningsområdet, i spørgsmålet om bankhemmelighed og i spørgsmålet om listen over skattely vil være en værdifuld hjælp for Rådet, navnlig hvis vi på et senere tidspunkt skal forhandle om nye aftaler med tredjelande.

Nu vil jeg gerne afslutte med den kritik – den milde kritik skulle jeg måske tilføje – som fru Lulling rettede mod hr. Kovács og mig. Hun kritiserede os for at blande æbler og pærer, selv om hun gjorde det meget blidt. Jeg vil gerne sige til hende, at jeg tror, at Parlamentet i morgen, selv om det undertiden blander æbler og pærer, vil kunne skelne mellem den almene interesse og private interesser, og jeg håber, at vi dermed vil have bidraget til at intensivere kampen mod skatteunddragelse.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg bad om ordet for at komme med en personlig bemærkning. Hr. Hamon har netop kritiseret mig for noget, men jeg kan fortælle ham, at jeg kan se, at han selv og kommissæren desværre fortsætter med at blande æbler og pærer. Jeg vil også sige, at det eneste system, der sikrer, at alle skatteydere betaler deres skat – hvilket er, hvad vi alle ønsker – at det bedste system er opkrævning af kildeskat, fordi systemet med informationsudveksling er en fiasko. Det har ikke fungeret, og vi ved ikke, hvem der har betalt hvad, fordi myndighederne ikke ved, hvordan de skal forvalte systemet.

Dette ville jeg lige præcisere.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen fredag den 24. april kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), skriftlig. – (PL) Ved forhandlingen om skatteunddragelser i forbindelse med beskatning af indtægter fra opsparing og moms vil jeg gerne henlede opmærksomheden på følgende.

1. De samlede skatteunddragelser i alle EU's skattemæssige jurisdiktioner beløber sig til omkring 200 mia. EUR om året. Det er over 2 % af medlemsstaternes BNP, og det betyder, at de offentlige udgifter i medlemsstaterne reduceres med et stort beløb.

2. Derfor er det udmærket, at det nye direktiv lukker de smuthuller, man har fundet i skattelovgivningen, og i lyset af opfindsomheden hos de mennesker, der unddrager sig skattebetaling, også forsøger for at forhindre udviklingen af nye strategier til omgåelse af skattelovgivningen.

3. Spørgsmålet om skattely på EU's område blev taget op og ligeledes skattely i områder underlagt EU's medlemsstater. Den igangværende finanskrisen har vist, at man ved at tolerere en uklar skattelovgivning, anonyme transaktioner og manglende samarbejde på skatteområdet på kort sigt kan sikre ekstra indtægter til bestemte lande og områder, men på langt sigt destabiliserer det finanssystemet og kan forårsage alvorlige finanskriser.

Siiri Oviir (ALDE), skriftlig. – (ET) De mistede indtægter på grund af skattesvig inden for alle beskatningsformer beløber sig til mere end 200 mia. EUR om året i EU svarende til næsten 2 % af BNP.

Milliarder af euro i mistede indtægter hvert eneste år på grund af skattesvig fører til manglende investeringer i EU's medlemsstater og manglende offentlige udgifter af almen interesse, hvilket i forbindelse med den nuværende finanskrisen kraftigt reducerer medlemsstaternes evne til at løse problemer, der opstår inden for socialvæsen, sundhedsvæsen og uddannelse.

Kampen mod skattesvig er et fantastisk vigtigt tema for EU, og vi skal fastholde vores førerrolle på dette område! Kun på denne måde får vi mulighed for at skabe en situation, hvor vigtige finanscentre uden for EU vil gennemføre foranstaltninger i lighed med dem, medlemsstaterne indfører.

Jeg støtter Kommissionens tanker om, at samtidig med, at vi tager skyldigt hensyn til princippet om fri bevægelighed for kapital, der er indeholdt i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør vi overveje at tilføje bestemmelser for at imødegå, at fysiske personer med ophold i EU forsøger at omgå opsparingsdirektivet ved at kanalisere renter optjent i EU gennem skattefri dækvirksomheder eller enheder,

der befinder sig uden for EU's område eller uden for områder, hvor tilsvarende eller identiske foranstaltninger som dem, der er aftalt på EU-niveau, anvendes.

Der skal anvendes en nultolerancepolitik over for skattely. Enhver forsinkelse i gennemførelsen af løsninger, der sikrer en mere retfærdig og konsekvent anvendelse af foranstaltningerne på dette område, kan ikke begrundes i den nuværende økonomiske situation!

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Revisionen af direktivet om beskatning af indtægter fra opsparing er en vigtig del af omarbejdningen af den finansielle arkitektur og reglerne for de finansielle markeder. Det nugældende direktiv er håbløst forældet. Det er forholdsvis let at omgå, f.eks. ved at bruge benytte investeringsselskaber som mellemmand, idet disse i henhold til direktivet ikke defineres som betalingsagenter og derfor ikke er pligtige til at deltage i informationsudvekslingssystemet. Tilsvarende har det været muligt at tilrettelægge investeringsporteføljer på en sådan måde, at indtægterne, der svarer til renteindtægterne, ligger fortsat uden for definitionen som følge af "ompakning".

Reformen er et forsøg på at løse disse problemer. For at løse problemet med mellemmand udvider Kommissionen definitionen af betalingsagenter til at omfatte stiftelser og fonde. Der er også planer om at medtage nye, innovative produkter og f.eks. visse typer af forsikringspolicer i direktivet.

Det er langt vanskeligere at medtage andre nye produkter. Desværre er det utroligt vanskeligt at indføre definitioner, der vil gøre det muligt at medtage alle indtægter, der er sammenlignelige med renteindtægter, som renteindtægter, navnlig når det er forholdsvis let at skabe nye produkter. I denne forbindelse bør vi generelt undersøge, hvordan disse produkter bedst kan reguleres, før de medtages i direktivet. Kommissionen regner også med at fremsætte et forslag om en ændring af direktivet om gensidig bistand, der også vil omfatte reformer vedrørende automatisk informationsudveksling.

For at undgå skatteunddragelse er det også meget vigtigt, at de tre lande, der er undtaget fra det nuværende informationsudvekslingssystem – Belgien, Luxembourg og Østrig – kommer med i det system, som de øvrige lande anvender. Vi bør give vores fulde opbakning til den frist, ordføreren foreslår i denne forbindelse, nemlig 2014.

23. Problemer i forbindelse med profilanalyser, især på grundlag af etnisk tilhørsforhold og race og i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme, retshåndhævelse, indvandring, told og grænsekontrol (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0222/2009) af Sarah Ludford for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om problemer i forbindelse med profilanalyser, især på grundlag af etnisk tilhørsforhold og race og i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme, retshåndhævelse, indvandring, told og grænsekontrol [2008/2020(INI)].

Sarah Ludford, ordfører. – (EN) Fru formand! Igennem det seneste årti har man indført lovgivning og praksis, der giver mulighed for at lagre og udveksle kolossale mængder af personoplysninger. I øjeblikket foreslår EU selv en række foranstaltninger, der letter profilanalyse, en teknik, hvor man samler data fra forskellige kilder for at udarbejde en slags skabelon, som anvendes til at identificere personer, hvis kendetegn, adfærd eller bekendte forekommer mistænkelige, og som fortjener yderligere granskelse som sandsynlige ophavsmænd til kriminalitet eller terror.

Der er også set en bevægelse i politiarbejdet i forhold til en prædiktiv og forebyggende metode, der, selv om den ikke er uden værdi under visse omstændigheder, kan føre til repressive foranstaltninger over for uskyldige mennesker baseret på stereotyper, ofte på grundlag af race eller sågar religion.

Grunden til, at jeg er bekymret over profilanalyse og dataminering er, at de afviger fra hovedreglen om, at retshåndhævelsesbeslutninger skal være baseret på den enkeltes personlige adfærd. Der er fare for, at en uskyldig kan udsættes for vilkårlige undersøgelser, forhør eller afbrydelser af rejser. Hvis deres profil, som betyder, at de er en interessant person, ikke fjernes hurtigt, kan det føre til længerevarende restriktioner, såsom afslag på visum og indrejse, forbud mod ansættelse eller sågar anholdelse og fængsling.

I en verden med stadig større international udveksling af data kan identificering af nogen som en person af interesse for sikkerhedspersonalet eller politiet, hvis den ikke ændres, have ikke bare ubejlelige eller dyre, men rent ud forfærdelige konsekvenser. Man behøver bare tænke på det canadiske offer for torturflyvning, Maher Arrar – hvis skrækkelige oplevelser filmen "Rendition" var baseret på – der blev identificeret på grund

profilanalyse baseret på personer, som hans bror tilfældigvis kendte. Han havde ikke selv gjort noget mistænkeligt, men han tilbragte ikke desto mindre syv måneder i en tyrisk torturkælder.

Min betænkning har nydt godt af det betydelige bidrag fra skyggeordførerne, som jeg gerne vil rette en varm tak til. Den drejer sig om menneskerettigheder, databeskyttelse og standarder for ikkeforskelsbehandling i et forsøg på at fastholde to grundlæggende principper, som enhver profilanalyse skal overholde: At repressive foranstaltninger skal være baseret på individuel adfærd, og at princippet om lighed for loven skal fastholdes.

Ikke alle former for profilanalyser giver anledning til juridiske indsigelser. Vi kender alle spændingsfilm, hvor psykologen tilkaldes for at udarbejde en kriminel profil af den mordmistænkte, og hvis et vidne kommer med en klar beskrivelse, en profil – af en bankrøver som f.eks. hvid, mand og 30 – ville det være tåbeligt at anholde en, der var asiat, kvinde og omkring 50.

Den største risiko ved profilanalyser drejer sig om etnisk oprindelse eller race. Hvis politifolkene anvender dette som det eneste grundlag, når de skal beslutte, hvem de vil standse, visitere eller anholde, er det en ugidelig, misvisende og stereotyp metode, der udgør ulovlig forskelsbehandling af mindretal.

Der hersker stor bekymring over, at romabefolkningen er særligt udsat på grund af sådanne metoder. I min egen by London har konsekvenserne for unge sorte mænd ført til skrappe retningslinjer og sikkerhedsforanstaltninger – idet jeg skal understrege, at ingen af disse må hindre en efterforskningsbaseret undersøgelse af en forbrydelse.

Ud over problemer med legitimiteten har jeg store tvivl med hensyn til effektiviteten af profilanalyser. At blive ved med at kigge efter mistænkelige personer baseret på udseende eller adfærd kan fjerne opmærksomheden fra eftersøgningen af de virkelig farlige. Der er også risiko for, at de virkelig kriminelle tilpasser sig profilen ved at bruge uskyldigt udseende personer som narkokurerer eller selvmordsbombere eller ved at ændre rejseruter fra de overvågede.

Terrorbekæmpelsen er fokuseret på asiater, navnlig af pakistansk oprindelse. 32 % af de britiske muslimer beretter om, at de udsættes for forskelsbehandling i lufthavne. Der er stor risiko for at fremmedgøre disse mennesker, som måske ender med ikke at samarbejde med politiet og i sidste ende hindre sikkerheden.

Derfor beder jeg i denne betænkning om, at den europæiske eller nationale lovgivning om profilanalyser bringes i overensstemmelse med den eksisterende europæiske lovgivning og internationale traktater. Om muligt bør alle sikkerhedsforanstaltninger vedrørende profilanalyser samles i ét juridisk instrument.

Ud over den juridiske vurdering bør der foretages yderligere undersøgelser af proportionaliteten og effektiviteten af profilanalyser. Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør spille en central rolle i disse undersøgelser i deres respektive egenskaber.

Hvis profilanalyserne skal anvendes juridisk og retfærdigt som en metode til at bidrage til opretholdelse af sikkerheden, skal der udformes en konsekvent og retfærdig juridisk ramme.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! På Kommissionens vegne vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med dette initiativ fra Parlamentets side, hvormed man ønsker at sætte fokus på spørgsmålet om profilanalyser, navnlig på grundlag af etnisk oprindelse og race, i en europæisk sammenhæng.

Ludford-betænkningen er en meget fin platform, der bidrager yderligere til dette spørgsmål ved at starte en bred diskussion og fremsætte forslag til løsning af dette problem. Jeg vil gerne understrege, at den eksisterende databeskyttelseslovgivning allerede sikrer en høj grad af beskyttelse af personoplysninger – herunder følsomme oplysninger om etnisk oprindelse eller race – og er gældende uanset den anvendte teknologi. Derfor er det klart, at de generelle databeskyttelsesprincipper finder anvendelse på profilanalyser i deres egenskab af en databehandlingsmetode.

Kommissionen mener i høj grad, at ubegrundet eller unødvendig etnisk profilanalyse er en uretfærdig og forbudt praksis, selv når dette sker med henblik på håndhævelse af lovgivningen eller i forbindelse med immigrations-, told- og grænsekontrol, og strider mod EU's grundlæggende værdier.

I henhold til centrale instrumenter, som foreslås af Kommissionen – som Schengengrænsekodeksen, Eurodac, SIS, VIS – er brugen af ubegrundede etniske profilanalyseteknikker ikke tilladt. Med hensyn til grænsekontrol kræves det f.eks. i artikel 6 i Schengengrænsekodeksen, at grænsevagterne foretager kontroller uden forskelsbehandling af rejsende på grund af race eller etnisk oprindelse, religion eller tro.

Jeg vil også gerne nævne aktiviteterne inden for Agenturet om Grundlæggende Rettigheder inden for dette område. Agenturet skal snart fremlægge en håndbog med god praksis i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af etnisk profilanalyse. Kommissionen støtter, at agenturets arbejdsprogram for 2010 kommer til at omfatte fælles uddannelse med FRONTEX, hvor den omtalte håndbog kan anvendes. Kommissionen støtter ligeledes, at agenturets arbejdsprogram for 2010 kommer til at omfatte et projekt for gennemførelsen af artikel 6 i Schengengrænsekodeksen vedrørende dataindsamling.

Endelig glæder Kommissionen sig over den undersøgelse af mindretal og diskrimination, der blev præsenteret i går. Afsnittene om retshåndhævelse og grænsekontrol giver os flere og nyere oplysninger om erfaringer med etnisk profilanalyse. Kommissionen vil naturligvis nøje gennemgå resultaterne af undersøgelsen af mindretal og diskrimination, der vil blive offentliggjort kapitel for kapitel hen over året. Men allerede nu kan vi konkludere, at racisme og fremmedhad stadig er et fremtrædende fænomen i EU og påvirker hverdagen for de etniske mindretal.

Kommissionen er enig i formuleringerne i udkastet til betænkningen om, at databehandling til statistiske formål, herunder vedrørende etnisk oprindelse, race eller oprindelse, kan anvendes til at identificere indirekte diskrimination eller ubegrundet retshåndhævelsespraksis. Men denne vinkel er blevet vurderet grundigt. Derfor kigger Kommissionen på muligheden for at bede artikel 29-gruppen vedrørende Beskyttelse af Personoplysninger udarbejde en udtalelse om behandling af personoplysninger til statistiske formål, herunder etnisk oprindelse, race eller oprindelse.

Kommissionen følger også Europarådets aktiviteter vedrørende udkastet til henstilling om profilanalyser nøje. Kommissionen vil snart fremsende en anmodning til Rådet om et mandat til forhandlinger om dette udkast til henstilling.

Med hensyn til behovet for en juridisk ramme for definitionen af profilanalyser mener Kommissionen, at den relevante EU-lovgivning om grænseforvaltning og databeskyttelse er tilstrækkelig til at beskytte de grundlæggende rettigheder. Den mener rent faktisk, at enhver databehandlingsaktivitet skal være begrundet i et specifikt, anerkendt retsgrundlag og navnlig respektere principperne om nødvendighed, proportionalitet, formålsbegrænsning og nøjagtighed. Det er genstand for overvågning fra uafhængige offentlige myndigheder. I øjeblikket indeholder rammerne også strenge regler vedrørende behandling af følsomme personoplysninger eller automatiserede beslutninger. Alle disse principper gælder også for profilanalyse som en af metoderne til at foretage behandling af personoplysninger.

Kommissionen – og jeg personlig – lægger vægt på at bekæmpe racisme og fremmedhad med brug af alle de beføjelser, vi har fået overdraget i henhold til traktaterne, og dette omfatter også tilfælde, hvor racismen kommer fra de offentlige myndigheder. Kommissionen er fast besluttet på at styrke vores politik for bekæmpelse af racisme og fremmedhad i Stockholmsammenhængen, hvilket også bør omfatte spørgsmålet om etnisk profilanalyse.

På Kommissionens vegne vil jeg gerne endnu en gang hilse dette forslag til betænkning velkommen, og jeg ser frem til, at det vedtages på plenum i morgen.

Claude Moraes, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Som Socialdemokrater støtter vi fuldt ud denne betænkning og har bidraget til den, fordi vi mener, at det er første gang her i Parlamentet, at de politiske, juridiske og moralske spørgsmål vedrørende etnisk profilanalyse og dens indvirkning på den brede befolkning er blevet behandlet grundigt.

Vi mener, at prædiktive profilanalyser og dataminering er spørgsmål, der længe har været udforskede, og jeg glæder mig i høj grad over Kommissionens positive tilgang både med hensyn til anerkendelse af dette spørgsmål og forståelsen for den eventuelle indirekte diskrimination, der kan skyldes etnisk profilanalyse.

Socialdemokraterne håber, at der, hvis denne betænkning vedtages i morgen og efter den kommende henstilling fra Europarådet om profilanalyse, vil være tilstrækkelig politisk dynamik til at behandle spørgsmålet på højeste plan. Hvorfor? For min valgkreds i London og på egne vegne kan jeg sige, at jeg ved, hvad etnisk profilanalyse betyder. Det betyder, at man bliver standset og undersøgt regelmæssigt på grund af sit udseende i stedet for, at man bliver standset og undersøgt som følge af korrekte efterretninger, godt politiarbejde og med anvendelse af de korrekte procedurer.

Denne type profilanalyse er spild af ressourcer. Man fanger ingen terrorister og ingen forbrydere. Den er indirekte eller direkte rettet mod de sårbare, mennesker med en etnisk baggrund, der bare er den forkerte baggrund.

Dette kan føre til – og jeg mener, at folk skal forstå dette – kropsvisitering og andre krænkelse, som vi har været vidne til. Denne betænkning er et vigtigt fremskridt med hensyn til at beskytte befolkningen mod noget, der hidtil har været udforsket, men jeg er glad for, at Sarah Ludford nu har rejst spørgsmålet i Parlamentet, og vi vil give vores fulde støtte til denne betænkning i morgen.

Carl Schlyter, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Sarah Ludford for hendes betænkning. Kathalijne Buitenweg kan ikke være til stede, men jeg vil fremlægge hendes synspunkter.

Først vil jeg gerne spørge: Hvad er en terrorist? Hvilke følelser fremkalder terrorister? De skaber usikkerhed. Terrorister gør også alle folk sårbare og forhindrer dem i at leve deres liv, som de ønsker det.

Så kigger man på antiterrorlovgivningen med profilanalyse og ser, at den skaber usikkerhed og problemer for befolkningen i deres dagligdag. Man kan ikke bekæmpe terror med antiterrorlove, der skaber den samme følelse af usikkerhed.

Jeg mener, at EF-Domstolen har sagt dette meget tydeligt, nemlig, at det skal forbydes. Vi kan se, at det hverken er effektivt eller juridisk korrekt. Carter Center i USA har vist, at det ikke var effektivt. Den tyske overvågningsordning af 18-40-årige muslimske mænd i Tyskland var ikke effektiv. Det virker ikke, og jeg håber virkelig, at vi kan fjerne de sidste undtagelser, der giver lufthavne, havne osv. lov til at anvende disse ineffektive metoder, der gør befolkningen dårligt tilpas.

Og hvordan kan De sige, at De ønsker et højt beskyttelsesniveau, når folk lader cd'er med personoplysninger om 20 mio. mennesker ligge i caféer, og når vi ved, hvor let det er at hacke sig ind i computere? Det gjorde jeg faktisk selv som barn.

Så jeg mener, at denne betænkning er vigtig. Rådet skal tilpasse sin logik og bruge ressourcerne effektivt, rettet mod bestemte personer og bruge tiden på dem i stedet for på etnisk registrering, som på alle måder strider mod alle menneskerettighedsstandarder.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Fru formand! Først vil jeg gerne takke Baroness Ludford for denne fine betænkning. Betænkningen burde have været endnu stærkere, men den er et fremskridt i forhandlingen om dette emne.

Undertiden kan "profilanalyse" være nødvendigt, men sådanne tilfælde skal klart afgrænses og beskyttes mod misbrug. Mulighederne for at oplagre, udveksle og fortolke oplysninger er inden for de senere år vokset hurtigere end de nødvendige grænser, som demokratierne opstiller for sig selv i denne henseende. Den amerikanske sikkerhedstjeneste har ikke opnået bedre eller mere pålidelige oplysninger ved hjælp af dataminering og efterforskning baseret på profilanalyse, men i stedet især en større arbejdsbyrde. En sikkerhedsagent sammenlignede det meget sigende med at fylde et vandglas med en brandslange, med andre ord temmelig ineffektivt.

Naturligvis har man i årevis anvendt profiler baseret på etnisk oprindelse, selv om vi normalt benytter en anden betegnelse. Selv jeg, hele 1,60 m høj og dermed næppe med den mest truende fysiske fremtoning, trækkes regelmæssigt til side af tolderne. Et mindre personligt irritationsmoment, men mange mennesker, som overholder loven til punkt og prikke, oplever denne ulejlighed ikke regelmæssigt, men systematisk. Disse mennesker får det budskab fra vores samfund, at de altid er mistænkelige, er mindre værd og ikke er velkomne. Vi fanger ikke de sande kriminelle, der kommer fra alle befolkningsgrupper, ved hjælp af denne metode.

László Kovács, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Indlæggene fra de forskellige medlemmer viser betydningen af spørgsmålet om profilanalyse og Parlamentets respekt for grundlæggende rettigheder og opmærksomhed om dette.

Betænkningen giver et fremragende billede af de spørgsmål, som brugen af profilanalyseteknikkerne giver anledning til, navnlig når de er baseret på etnisk oprindelse, race, nationalitet eller religion i forbindelse med retshåndhævelse, indvandring eller grænsekontrol.

Kommissionen holder et vågent øje med – og vil fortsat gøre det – problemerne med brug af profilanalyse i almindelighed og i særdeleshed inden for de sektorer, der udtrykkelig omtales i betænkningen.

Kommissionen i øjeblikket i færd med at iværksætte en høring om udfordringerne ved nye teknologier til databeskyttelse. Resultaterne af denne vil give Kommissionen oplysninger, som den kan anvende i sine

overvejelser, og som kan vejlede den, når den skal tage sig af de problemer, som profilanalyse kan medføre inden for retfærdighed, frihed og sikkerhed.

De seneste resultater, som er offentliggjort af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder om mindretal og diskrimination i EU, som Kommissionen modtog med glæde i går, viser, at racisme og fremmedhad er fremherskende fænomener i EU, og at de påvirker hverdagen for vores mindretal.

Kommissionen vil studere resultaterne af denne undersøgelse nøje, før den beslutter sig for vejen frem. Igen vil jeg gerne hilse dette forslag til betænkning velkommen, og jeg ser frem til, at det vedtages på plenum i morgen.

Sarah Ludford, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig meget over kommissærens positive svar. Jeg mener, at nogle af de ting, han har talt om vil være utroligt nyttige – Agenturet om Grundlæggende Rettigheder, vejledning i etnisk profilanalyse, Kommissionens samarbejde med Europarådet om dets henstilling og forslaget om, at artikel 29-gruppen kan anmodes om vejledning.

Jeg vil dog gerne presse Kommissionen lidt yderligere til at fokusere på de specifikke problemer ved profilanalyse. Vi har trods alt en henstilling på bordet vedrørende profilanalyse i forbindelse med passageroplysninger, så der findes særlige problemer.

Jeg vil gerne rette en meget varm tak til den lille, men udvalgte gruppe af kolleger, der har bidraget til forhandlingen. Jeg mener, at budskabet er blevet tydeligt: først og fremmest det forhold, at såkaldte "sikkerhedsforanstaltninger" kan forårsage usikkerhed, og for det andet, at de kan udgøre et spild af ressourcer i stedet for en fokusering. Så vi taler både om effektivitet og om borgerlige frihedsrettigheder her.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen fredag den 24. april kl. 12.00.

24. Statistik over plantebeskyttelsesmidler (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0256/2009) af Bart Staes for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed om statistik over plantebeskyttelsesmidler [11120/2/2008 – C6-0004/2009 – 2006/0258(COD)].

Bart Staes, ordfører. – (NL) Hr. formand! Vi står nu med den endelige aftale, som vi har forhandlet os frem til med Rådet og Kommissionen, en endelig aftale efter en førstebehandling, hvor vi fra Parlamentets side indtog en meget markant holdning og indførte en række elementer med stort flertal, der rent faktisk gav os et meget stærkt udgangspunkt over for Rådet. Jeg vil sige, at Rådets fælles holdning et par måneder efter vores førstebehandling var ret skuffende. Der var rent faktisk ikke den store vilje til at følge vores fremgangsmåde, derfor var forhandlingerne med Rådet langt fra lette.

Vi er dog kommet et skridt videre, og det skete i en meget konstruktiv atmosfære. Parlamentets delegation udgjorde også en stærk gruppe. Det er enhed i mangfoldigheden. Jeg mener, at vi kan tage resultatet med til afstemningen i morgen med en vis stolthed. Under alle omstændigheder yder vi et bidrag og sørger for, at der ud over de to retsakter, der allerede er vedtaget om pesticider, dvs. direktivet om bæredygtig anvendelse og forordningen om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, er grundlag for en række instrumenter, der kan anvendes til solid lovgivning vedrørende levering af data i form af statistikker. Derfor udgør dette efter min mening grundlaget for det parlamentariske lovgivningsarbejde, vi har udført.

Et af de vigtigste resultater er, at det er lykkedes at pålægge Rådet, selv mod dets vilje, at vi som vores grundlæggende definition af pesticider anvender den definition, som Parlamentet i den politiske aftale med Rådet tidligere medtog i direktivet om bæredygtig anvendelse. Dette sikrer en vis konsekvens, og det er også vigtigt med henblik på den senere anvendelse.

Det er også lykkedes os at medtage en meget tydelig henvisning til den overordnede lovgivningsramme for statistik, måden, som statistikker skal anvendes på, måden, de skal håndteres på, og frem for alt, hvordan data skal håndteres fremover, bl.a. ud fra fortrolighedsperspektivet. Vi har nået vores mål om, at medlemsstaterne skal fremlægge centrale oplysninger om pesticider i en form, der muliggør gensidige sammenligninger. Personligt ville jeg gerne være gået videre, men det, vi har opnået, er et første skridt.

Et andet resultat er utvivlsomt, at vi, fordi vi anvendte vores grundlæggende definition af ordet "pesticider" og definitionen af pesticider fra direktivet om bæredygtig anvendelse, også i anden omgang har medtaget princippet om "biocider". Dette var et meget vigtigt krav fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet. Det er et godt resultat. Det optræder i forordningen og i den nuværende politiske aftale, selv om det hedder i sidstnævnte, at vi forpligter os til at udvide den nuværende forordning om statistikker og pesticider med begrebet "biocider", når der indføres lovgivning om dette, og ligeledes – og dette var et centralt krav fra Rådets side – efter en konsekvensanalyse af spørgsmålet.

Vi har opnået større gennemsigtighed. Det er lykkedes os at komme igennem med et krav om, at oplysningerne skal offentliggøres på internettet. Der er også, som det bemærkes – det er altid et spørgsmål om forhandlinger, for sådan er demokratiet – en række ting, det ikke er lykkedes os at gennemføre. Jeg har allerede nævnt dem, også at formuleringen vedrørende ikkelandbrugsmæssig anvendelse af pesticider er blevet svækket: På dette punkt lever forslaget til forordning ikke helt op til det, vi opnåede ved førstebehandlingen. Men der bliver både givet og taget.

Jeg vil sige, at jeg er meget taknemmelig over for skyggeordførerne. Det var en behagelig måde at samarbejde på. Det var så min sidste lovgivningsbetænkning i denne valgperiode, og jeg håber, at jeg vil kunne bidrage med min del i den kommende valgperiode.

László Kovács, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Temastrategien for bæredygtig anvendelse af pesticider, som Europa-Parlamentet og Rådet vedtog i januar 2009, har til formål at supplere de eksisterende lovgivningsrammer ved at målrette indsatsen mod anvendelsesfasen for pesticiderne med henblik på at mindske pesticidernes indvirkning på menneskers sundhed og miljøet.

Dette forslag er den tredje juridiske søjle i strategien sammen med rammedirektivet og forordningen om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og sigter mod at levere pålidelige data, så det bliver muligt at fastslå, hvorvidt der gøres fremskridt med strategien.

Hovedformålet med dette forslag er således at sikre, at der indsamles sammenlignelige og pålidelige data i alle medlemsstaterne, og at disse overføres til Kommissionen, således at det bliver muligt at beregne harmoniserede risikoindikatorer og fastslå fremskridtene inden for temastrategien.

Der kan ikke indgås en aftale ved førstebehandlingen om dette forslag mellem Rådet og Parlamentet af årsager, der især skyldes forordningens dækningsområde og offentliggørelsen af resultaterne.

Takket være den intense og frugtbare trilog ved andenbehandlingen og navnlig ordførerens og skyggeordførernes kompromisvilje kan der findes løsninger på alle spørgsmålene.

Kommissionen mener, at dette kompromis er meget fornuftigt og imødekommer Parlamentets ønsker uden at medføre uforholdsmæssige byrder for de nationale myndigheder og virksomheder, og kan derfor støtte det.

Kommissionen vil gerne benytte denne lejlighed til at takke ordføreren, Bart Staes, for at have udført et fantastisk arbejde med et så kompliceret forslag, for hans tålmodighed og for de meget konstruktive meningsudvekslinger, han har haft med Kommissionen. På grundlag af det foreliggende kompromis har Kommissionen tillid til, at der kan indgås en aftale ved andenbehandlingen mellem Europa-Parlamentet og Rådet om dette forslag, der er så vigtigt med henblik på at sikre en vellykket gennemførelse af temastrategien for bæredygtig anvendelse af pesticider.

Anne Laperrouze, *for ALDE-Gruppen*. – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! På plenarmødet i januar 2009 vedtog vi to lovgivningsmæssige beslutninger om bæredygtig anvendelse af pesticider og om procedurerne for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Forhandlingerne om disse tekster har været passionerede og har givet mulighed for reelle fremskridt vedrørende beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.

Disse to tekster vil imidlertid være værdiløse uden denne tekst. Denne forordning sikrer rent faktisk gennemførelsen af de andre to. De husker sikkert, hr. kommissær, at disse statistikker er nødvendige for at se, hvordan mange nye produkter kommer på markedet, og ligeledes hvordan de bruges mere og mere, og frem for alt for at kunne beregne de risikoindikatorer, der defineres i betænkningen om bæredygtig anvendelse af pesticider.

Jeg vil også gerne understrege, at vi efter min mening ikke bare har fundet en balance mellem den nødvendige indberetning af data og datafortrolighed, men også indført forholdsmæssige administrative krav, eftersom dette er vigtigt for brugerne.

Med hensyn til biocider er det vigtigt at understrege, at denne tekst bør dække dem i tide i overensstemmelse med resultaterne af en konsekvensundersøgelse.

Vi har undersøgt den ikkelandbrugsmæssige, kommercielle anvendelse af pesticider. I øjeblikket kan enhver vurdering af deres omfang kun være intuitiv. Derfor vil de pilotundersøgelser, som Kommissionen vil foretage, være meget oplysende.

Endelig vil jeg gerne takke vores ordfører, som støttede os gennem forhandlingerne og ydede et vigtigt bidrag til aftalens indgåelse.

Bart Staes, ordfører. – (NL) Jeg tror, at alt er sagt. Dette er en god aftale, og jeg håber, at den vil blive vedtaget i morgen formiddag.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen fredag den 24. april kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Som anført i Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram har EU anerkendt behovet for en mere konsekvent reduktion af pesticiders indvirkning på såvel miljø som folkesundhed. Denne forordning om statistik om plantebeskyttelsesmidler vil lukke de nuværende huller vedrørende brugen af pesticider i medlemsstaterne.

På grundlag af data fra Kommissionen om anvendelse og salg af pesticider har det vist sig, at vi har brug for en harmoniseret metode på fællesskabsplan for indsamling af statistikker om både markedsføring af produkterne og fra producenterne.

Vi er alle klar over, at der skal indføres en mere konsekvent lovgivningsramme på EU-niveau for brugen af pesticider. Derfor vil jeg gerne understrege, at jeg glæder mig over, at der er skabt en fælles ramme for systematisk udarbejdelse af fællesskabsstatistikker vedrørende markedsføring og brug af pesticider i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

25. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

26. Dagsorden for næste møde: se protokollen

27. Hævelse af mødet

(Formanden hævede mødet kl. 23.05)